34- SEBE' SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 54 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Hamd, göklerde ne var, yerde ne varsa kendisinin olan Allah'a mahsustur.

Hamd, âhirette de O'na mahsustur.

Çünki O, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır, Habîr *(herşeyden haberdâr olan)*dır.

2- Yere ne giriyor ve ondan ne çıkıyorsa, gökten ne iniyor ve onda ne yükseliyorsa, *(O)* bilir. Ve O, Rahîm *(çok merhamet eden)*dir, Gafûr *(çok bağışlayan)*dır.

3- İnkâr edenler ise: "Bize kıyâmet gelmez" dedi*(ler)*. De ki: "Hayır!

Gaybı hakkıyla bilen Rabbime yemîn ederim ki, *(kıyâmet)* size mutlakā gelecektir!

Ne göklerde, ne de yerde zerre ağırlığınca *(bir şey)* O'ndan gizli kalmaz; ve ne bundan daha küçük, ne de daha büyük hiçbir şey yoktur ki, apaçık beyân eden bir kitabda *(Levh-i Mahfûz'da)* bulunmasın!"

4- Tâ ki, îmân edip sâlih ameller işleyenleri mükâfâtlandırsın!

İşte onlar var ya, kendileri için bir mağfiret ve güzel bir rızık vardır.

5- Âyetlerimiz*(i ibtâl)* husûsunda *(güyâ bizi)* acze düşürmeye çalışan kimseler olarak *(yarışırcasına)* uğraşanlara gelince, işte onlar yok mu, kendileri için, en kötüsünden, *(pek)* elemli bir azab vardır.

6- Hâlbuki kendilerine ilim verilenler, Rabbinden sana indirilen *(Kur'ân')*ın gerçekten hak olduğunu ve Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*, Hamîd *(yegâne hamd edilmeye lâyık olan Allah')*ın yoluna hidâyet ettiğini görürler.

7- Böyleyken, o inkâr edenler *(kendi aralarında)* dedi*(ler)* ki: "*(Siz)* tamâmen *(çürüyüp)* parça parça dağıldığınız zaman, muhakkak ki sizin, gerçekten *(diriltilerek)* yeni bir yaratılışta olacağınızı size haber veren bir adamı size gösterelim mi?"

سُورَةُ سَبَاٍ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ اَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahîm Rahmân Allah'ın ismiyle

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ

hamd ona-dır ve yerde-dir o şey-ler ki ve göklerdedir o şey-ler ki onun-dur o zâ-ta ki Allah'a-dır hamd

فِي الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَك۪يمُ الْخَب۪يرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ

çıkar o şey-leri ki ve yere gi-rer o şey-leri ki bilir herşeyden haberdardır her işi hik-metlidir o ve âhirette

مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا يَعْرُجُ ف۪يهَاۜ وَهُوَ الرَّح۪يمُ الْغَفُورُ

çok bağış-layandır çok mer-hametlidir o ve onda yük-selir o şey-leri ki ve gökten iner o şey-leri ki ve on-dan

﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَا تَأْت۪ينَا السَّاعَةُۜ قُلْ بَلٰى وَرَبّ۪ي لَتَأْتِيَنَّكُمْ

mutlaka size gelecektir Rabbime yemîn olsun bil'a-kis de ki o saat bize gel-mez inkâr ettiler o kim-seler ki dedi ve

عَالِمِ الْغَيْبِۚ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي

ne içinde ve göklerin içinde zerre ağırlığın-ca ondan gizli kal-maz gaybı hakkıy-la bilen

الْاَرْضِ وَلَٓا اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَٓا اَكْبَرُ اِلَّا ف۪ي كِتَابٍ مُب۪ينٍۙ ﴿٣﴾

apaçık bir kitabda-dır an-cak ne daha büyük ve bundan daha küçük yoktur ve yerin

لِيَجْزِيَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ

bir rızık ve bir mağfiret onlar için vardır işte onlar sâlih ameller yap-tılar ve îmân ettiler o kim-seleri ki mükâfâtlan-dırması için

كَر۪يمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذ۪ينَ سَعَوْ ف۪ٓي اٰيَاتِنَا مُعَاجِز۪ينَ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

bir azâb onlar için vardır işte onlar acze düşürmeye çalışanlar olarak âyet-lerimiz husû-sunda uğraş-tılar o kim-seler ki ve bol

مِنْ رِجْزٍ اَل۪يمٌ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ الَّذ۪ٓي اُنْزِلَ اِلَيْكَ

sana indi-rildi o şe-yi ki ilim kendileri-ne verildi o kim-seler ki görür ve elemli kötüsün-den

مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّۙ وَيَهْد۪ٓي اِلٰى صِرَاطِ الْعَز۪يزِ الْحَم۪يدِ

hamde çok lâyık olanın dâima üs-tün olanın yoluna hidâyet eder ve hak odur Rabbinden

﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ

size haber veriyor bir adama ki size rehberlik edelim mi inkâr ettiler o kim-seler ki dedi ve

اِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍۙ اِنَّكُمْ لَف۪ي خَلْقٍ جَد۪يدٍ ﴿٧﴾

yeni bir ya-ratılış gerçekten içindesiniz şübhesiz siz parçalan-manın bütü-nüyle parçalan-dınız o za-man ki

أَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
uydurdu mu · Allah'a · bir yalan · yoksa · onda var mı · bir delilik · bil'akis · o kimseler ki · inanmıyorlar

بِالْاٰخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلٰى مَا بَيْنَ
âhirete · azâb içindedir · ve · dalâlet içindedir · uzak · hiç görmediler mi · o şeyi ki

أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ
önlerindedir · ve · o şeyi ki · arkalarındadır · gökten · ve · yerden · eğer · dilersek · batırırız

بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذٰلِكَ
onları · yere · veya · düşürürüz · üzerlerine · parçalar · gökten · şübhesiz · bunda vardır

لَاٰيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا
elbet bir delil · herbiri için · kulun · (Allah'a) yönelen · and olsun ve gerçekten · verdik · Dâvûda · tarafımızdan · bir üstünlük

يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾ أَنِ اعْمَلْ
ey dağlar · tesbîh edin · onunla beraber · ve · kuşlar · ve · yumuşattık · ona · demiri · diye · yap

سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
geniş zırhlar · ve · ölçüyü gözet · dokumasında · ve · yapın · sâlih amel · şübhesiz ben · o şeyleri ki · yapıyorsunuz

بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا
hakkıyla görenim · ve · Süleymân'a · rüzgârı · sabah gidişi · bir ay · ve · akşam dönüşü

شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ
bir aydır · ve · akıttık · onun için · menba'ını · erimiş bakır · ve · cinlerden (vardı) · o kimse ki · çalışıyor

يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ
önünde · izniyle · Rabbisinin · ve · kim · saparsa · onlardan · emrimizden · ona tattırırız

عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ
azâbından · alevli ateş · yaparlardı · ona · o şeyi ki · diler · yüksek binalardan · ve · timsâllerden

وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اعْمَلُوا اٰلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ
ve · leğenlerden · havuzlar gibi · ve · kazanlardan · sâbit kılınmış · çalışın · (ey) Dâvûd'un âilesi · şükür için · ve · azdır

مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ
kullarımdan · çokça şükreden · artık ne zaman ki · hükmettik · ona · ölümü · onlara delil olmadı

عَلٰى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ
ölümü üzerine · ancak · bir ağaç kurdu ki · yiyor · asâsını · ne zaman ki · yıkıldı · açıkça belli oldu ki

الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾
cinler için · şübhesiz · eğer · olsalardı · biliyorlar · gaybı · kalmazlardı · azâb içinde · aşağılayıcı

8- *(O inkâr edenler yine dediler ki:)* "*(O kendisi,)* Allah'a karşı bir yalan mı uydurdu, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" *(dediler.)* Hayır! Âhirete inanmayanlar, azâb içinde ve *(haktan)* uzak dalâlet içindedirler.

9- *(Onlar,)* gökten ve yerden önlerinde ne var, arkalarında ne var hiç görmediler mi? Dilersek onları yer*(in dibin)*e batırırız yâhut üzerlerine gökten parçalar düşürürüz. Şübhesiz ki bunda, *(Allah'a)* yönelen her kul için gerçekten bir delil vardır.

10, 11- Şânım hakkı için, Dâvûd'a tarafımızdan bir üstünlük verdik. "Ey dağlar ve kuşlar! Onunla berâber tesbîh edin!" *(dedik)*. Ve "Geniş zırhlar yap!" diye demiri ona yumuşattık.[1] "Hem dokumasında ölçüyü gözet *(güzel ve yeteri kadar yap)* ve *(ehlinle birlikte)* sâlih amel işleyin! Çünki ben ne yaparsanız hakkıyla görenim" *(diye vahyettik)*.

12- Süleymân'a da rüzgârı *(boyun eğdirdik)*! *(Öyle ki)* sabah gidişi bir ay*(lık mesâfe)*, akşam dönüşü de bir ay*(lık mesâfe)*dir.[2] Ve erimiş bakır menba'ını onun için *(sel gibi)* akıttık. Rabbisinin izniyle onun önünde çalışan bir kısım cinler de vardı. Onlardan kim emrimizden sapsa, ona alevli ateş azâbından tattırırız.

13- *(O cinniler)* ona saraylardan, timsâllerden *(üzerinde nakış ve süsleme bulunan şeylerden)*, havuzlar gibi *(geniş)* leğenlerden ve *(çok büyük)* sâbit kazanlardan *(o)* ne dilerse yaparlardı. *(Onlara buyurduk ki:)* "Ey Dâvûd âilesi, şükür için çalışın!" Fakat kullarımdan çokça şükreden azdır.

14- Artık onun *(Süleymân'ın)* ölümüne hükmettiğimiz zaman, onlara *(Süleymân'ın)* ölümünü ancak asâsından yemekte olan dabbetü'l-arz *(bir ağaç kurdu)* fark ettirdi. Bunun üzerine *(Süleymân)* yere yıkılınca, *(onun ölümünü ancak bu şekilde anlamalarıyla)* cinler için açıkça belli oldu ki, eğer gaybı biliyor olsalardı *(o öldüğü hâlde)*, o aşağılayıcı azâb içinde kalmazlardı.

15- Celâlim hakkı için, **Sebe'** *(kavmi)* için oturdukları yerde bir ibret vardı. *(Oturdukları yeri)* sağdan ve soldan *(çevreleyen)* iki bahçe *(vardı)*. *(Onlara:)* "Rabbinizin rızkından yiyin de O'na şükredin! *(İşte)* hoş bir memleket ve çok bağışlayıcı bir Rab!" *(denilmişti.)*

16- Fakat *(onlar, şükürden)* yüz çevirdiler; bu yüzden üzerlerine Arim selini gönderdik ve onların iki bahçesini *(de)* buruk yemişli, acı ılgınlı ve *(içinde)* sidir ağacından az bir şey bulunan iki *(harab)* bahçeye çevirdik.

17- Nankörlük ettiklerinden dolayı onları böyle cezâlandırdık. *(Biz,)* çok nankörlük edenden başkasını mı cezâlandırırız?

18- Hem onlar*(ın yurdu)* ile kendilerini bereketli kıldığımız memleketler *(Şam havâlisi)* arasında, *(birbirinden rahatça)* görünen *(mesâfelerde)* şehirler meydana getirmiştik ve buralarda *(kolayca gidip gelmek üzere)* sefer etmeyi takdîr etmiştik. "Oralarda geceleri ve gündüzleri emniyet içinde kimseler olarak seyâhat edin!" *(demiştik.)*

19- Fakat *(onlar:)* "Rabbimiz! Seferlerimizin *(yolculuk yaptığımız şehirlerin)* arasını uzaklaştır!" dediler ve kendilerine zulmettiler; nihâyet onları efsânelere çevirdik ve onları tamâmen parçalanmış olarak darmadağın ettik. Şübhesiz ki bunda, çok sabreden, çok şükreden herkes için nice ibretler vardır.

20- And olsun ki İblis, onlar hakkındaki *(çoğunu azdırıp, samîmî kulları ise kandıramayacağına dâir)* zannını doğru çıkardı da mü'minlerden *(ihlâslı olan)* bir zümre hâriç, ona uydular.

21- Hâlbuki onun *(o İblisin)*, kendileri üzerinde hiçbir kuvveti yoktu; ancak *(biz)* âhirete îmân edeni, ondan şübhe içinde olan o kimseden ayıralım diye *(ona bu mühleti verdik)*.(1) Çünki Rabbin, herşeyi *(dilediği gibi)* hakkıyla muhâfaza edendir.

22- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* De ki: "Allah'dan başka *(ilâh)* zannettiğiniz şeylere yalvarın *(bakalım, istediklerinizi size verebilecekler mi?)*; *(onlar)* ne göklerde ne de yerde *(hayır ve şerden)* zerre ağırlığınca *(bir şeye)* sâhib değildirler; çünki onların bunlarda hiçbir ortaklığı yoktur; ve O'nun *(O Rabbin)* için, onlardan hiçbir yardımcı yoktur."

لَقَدْ كَانَ لِسَبَاٍ فِي مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا
yiyin · soldan · ve · sağdan · iki bahçe · bir ibret · meskenlerinde · Sebe' için · oldu · and olsun gerçekten

مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ
çok bağışlayıcı · bir Rab · ve · hoş · bir belde · ona · şükredin · ve · Rabbinizin · rızkından

﴿١٥﴾ فَاَعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
iki bahçelerini · onlara değiştirdik · ve · Arim · selini · üzerlerine · bu yüzden gönderdik · fakat yüz çevirdiler

جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَاَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذٰلِكَ
işte budur · az · sidir ağacından · bir şey · ve · acı ılgın · ve · buruk · yemişler · sâhibidirler · iki bahçeye ki

جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي اِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا
kılmıştık · ve · çok nankörlük edeni · ancak · cezâlandırmayız · ve · nankörlük ettiler · o şeyden dolayı ki · onları cezâlandırdık

بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا
buralarda · takdîr etmiştik · ve · görünen · şehirler · kendilerini · bereketli kıldık · onlar ki · o şehirlerin · arasında · ve · aralarında

السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَاَيَّامًا اٰمِنِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ
uzaklaştır · Rabbimiz · fakat dediler · emniyette olanlar · gündüzleri · ve · geceleri · oralarda · yürüyün · yürümeyi

بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ
efsâneler · nihâyet onları kıldık · kendilerine · zulmettiler · ve · seferlerimizin · arasını

وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ
çok sabredenin · herbiri için · elbette ibretler · bunda vardır · şübhesiz · parçalanmanın · bütünüyle · onları parçaladık · ve

شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ
ve ona uydular · zannını · İblis · onlar hakkında · doğru çıkardı · and olsun gerçekten · ve · çok şükredenin

اِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ
kendileri üzerinde · onun için · olmadı · ve · mü'minlerden · bir zümre · ancak

سُلْطَانٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا
ondan · o · o kimseden ki · âhirete · îmân ediyor · o kimseyi ki · belli etmemiz için · ancak · hâkimiyet

فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ
zannettiniz · o şeylere ki · yalvarın · de ki · hakkıyla muhâfaza edendir · herşeyi · Rabbin · ve · bir şübhe içindedir

مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا
ve · göklerde · zerre · ağırlığına · sâhib değildirler · Allah'dan · başka

فِي الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾
hiçbir yardımcı · onlardan · onun için yoktur · ve · bir ortaklık · bu ikisinde · onlar için yoktur · ve · ne yerde

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَنْ
ve | fayda vermez | şefâat | onun katında | ancak | o kimse için ki | izin verdi | kendisine | nihâyet | o vakit ki | dehşet giderildi

قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
kalblerinden | dediler | neyi | buyurdu | Rabbiniz | dediler | hakkı | ve | o | pek yücedir | pek büyüktür

﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ
de ki | kim | sizi rızıklandırıyor | göklerden | ve | yerden | de ki

اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
Allah | ve doğrusu biz | veya | siz | gerçekten üzerinde | bir hidâyet | veya | içinde | bir dalâlet | apaçık

﴿٢٤﴾ قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ
de ki | mes'ûl olmazsınız | o şeylerden ki | günah işledik | ve | mes'ûl tutulmayız | o şeylerden ki | yapıyorsunuz

﴿٢٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ
de ki | toplayacak | aramızı | Rabbimiz | sonra | açaçak | aramızı | hak ile | ve | o

الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ أَرُونِيَ الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ
adâletle açandır | herşeyi bilendir | de ki | bana gösterin | o kimseleri ki | kattınız | ona | ortaklar | hâşâ | bil'akis | o

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ
Allah'dır | dâima üstün | her işi hikmetli | ve | seni göndermedik | ancak | hepsine | insanların

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
bir müjdeci | ve | bir korkutucu olarak | fakat | çoğu | insanların | bilmezler

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لَكُمْ
ve | diyorlar | ne zaman | bu | va'd | eğer | iseniz | doğru kimseler | de ki | sizin için vardır

مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ
sözleşme vakti | bir gün | geri kalamazsınız | ondan | bir saat | ve | öne geçemezsiniz

﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا
ve | dedi | o kimseler ki | inkâr ettiler | aslâ inanmayız | buna | Kur'ân'a | ve

بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ
ne o şeye ki | onun önündedir | ve | eğer | gör sen | o zamanı ki | zâlimler | durdurulmuşlardır | katında

رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ
Rablerinin | döndürür | bazıları | bazısına | sözü | derler | o kimseler ki

اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾
zayıf düşürüldüler | o kimselere ki | büyüklük tasladılar | eğer olmasaydı | siz | elbette olurduk | mü'min kimseler

23- Ve *(o gün)* O'nun *(Allah'ın)* huzûrunda kendisine izin verdiği kimseden başkasının şefâati fayda vermez. Nihâyet *(şefâat edenlerin ve edilenlerin)* kalblerinden dehşet giderildiği zaman *(birbirlerine)*: "Rabbiniz ne buyurdu?" derler. *(Şefaat edecek olanlar da:)* "Hakkı *(buyurdu)*!" derler. Ve O, Aliyy *(pek yüce olan)*dır, Kebîr *(çok büyük olan)*dır.

24- De ki: "Sizi göklerden ve yerden kim rızıklandırıyor?" De ki: "Allah! Öyle ise, doğrusu ya biz ya da siz *(iki topluluktan biri)* gerçekten bir hidâyet üzerinde veya apaçık bir dalâlet içindedir."

25- De ki: "*(Siz)* bizim işlediğimiz günahlardan mes'ûl olmazsınız; ve *(biz de)* sizin işlemekte olduğunuz *(günahlar)*dan mes'ûl tutulmayız."

26- De ki: "Rabbimiz *(kıyâmet günü)* hepimizi bir araya toplayacak, sonra aramızı hak ile açaçak *(hakkımızda hüküm verecek)*tir. Çünki O, Fettâh *(tam bir adâletle hüküm veren)*dir, Alîm *(herşeyi bilen)*dir."

27- De ki: "O'na *(Allah'ın saltanatına)* ortak kattıklarınızı bana gösterin! Hâşâ! Bil'akis O, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*, Hakîm *(her işi hikmetli)* olan Allah'dır."

28- *(Ey Resûlüm!)* *(Biz)* seni ancak bütün insanlara bir müjdeci ve bir korkutucu olarak gönderdik; fakat insanların çoğu bilmezler.

29- Bir de "Eğer *(iddiânızda)* doğru kimseler iseniz, bu va'd *(edilen kıyâmet)* ne zaman?" diyorlar.

30- De ki: "Sizin için va'd edilen öyle bir gün vardır ki, ondan ne bir saat geri kalabilirsiniz, ne de öne geçebilirsiniz."

31- Ve inkâr edenler dedi ki: "*(Biz)* ne bu Kur'ân'a, ne de onun önündekilere *(ondan önce gelen diğer kitablara)* aslâ inanmayız!" Fakat *(sen)*, o zâlimleri Rablerinin huzûrunda durdurulmuş kimseler olduklarında bir görsen! Birbirlerine söz çevirir *(aralarında münâkaşa ederler)*. Zayıf düşürülenler, büyüklük taslayanlara: "Siz olmasaydınız elbette *(biz de)* mü'min kimseler olurduk" derler.

32- *(O gün)* büyüklük taslayanlar, o zayıf düşürülenlere der ki: "Size geldikten sonra sizi hidâyetten biz mi çevirdik? Bil'akis *(siz kendiniz)* günahkâr kimseler idiniz."

33- Zayıf düşürülenler de o büyüklük taslayanlara der ki: "Hayır! Gece gündüz *(kurduğunuz)* tuzak *(bizi hidâyetten çevirdi)*. Bize Allah'ı inkâr etmemizi ve O'na ortaklar koşmamızı emrederdiniz." Ve azâbı gördüklerinde, *(artık tartışmayı bırakıp içlerindeki)* pişmanlığı gizlerler. Artık inkâr edenlerin boyunlarına *(demir)* halkalar geçiririz. *(Onlar)* yapmakta olduklarından başkasıyla mı cezâlandırılacaklar?

34- Hem hiçbir memlekete *(kendilerine Allah'ın azâbından haber veren)* bir korkutucu *(peygamber)* göndermedik ki, mutlakâ oranın ni'met içinde *(şımarmış)* olanları: "Gerçekten biz kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr edenleriz" demiş olmasın!

35- Bir de: "Biz mallar ve çocuklar cihetiyle *(mü'minlerden)* daha fazlayız ve biz azâba uğratılacak kimseler değiliz" dediler.

36- De ki: "Şübhesiz ki Rabbim, *(imtihân için)* dilediğine rızkı genişletir ve *(dilediğine)* daraltır. Fakat insanların çoğu bilmezler."

37- Hâlbuki size katımızda mertebece yakınlık sağlayacak olan ne mallarınız, ne de evlâdlarınızdır; ancak îmân edip sâlih amel işleyen müstesnâ. İşte onlar var ya, kendileri için işledikleri ameller sebebiyle *(lütfumuzdan)* kat kat mükâfât vardır ve onlar *(Cennetteki)* yüksek köşklerde emniyet içinde olan kimselerdir.

38- Âyetlerimiz*(i ibtâl)* husûsunda *(güyâ bizi)* acze düşürmeye çalışan kimseler olarak *(yarışırcasına)* uğraşanlara gelince, işte onlar *(o gün)* azâb içinde hazır bulundurulacak olanlardır.

39- De ki: "Şübhe yok ki Rabbim, kullarından dilediğine rızkı genişletir ve *(kimi dilerse de)* ona daraltır. Ve *(Allah yolunda)* her ne şey sarf ettiyseniz, artık O, bunun yerine *(başkasını)* verir. Çünki O, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ

sizi çevirdik | biz mi | zayıf düşürüldüler | o kimseler ki | büyüklük tasladılar | o kimseler ki | dedi

عَنِ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ

o kimseler ki | dedi | ve | günahkâr kimseler | idiniz | bil'akis | size geldi | o vakitten sonra ki | hidâyetten

اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا

bize emrederdiniz | o vakit | gündüz | ve | gece | tuzağı | bil'akis | büyüklük tasladılar | o kimselere ki | zayıf düşürüldüler

أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا ۚ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا

ne zaman ki | pişmanlığı | gizlediler | ve | bir takım benzerler | ona | kılmamızı | ve | Allah'ı | inkâr etmemizi

رَأَوُا الْعَذَابَ ۚ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ

inkâr ettiler | o kimselerin ki | boyunlarına | demir halkalar | kılmışızdır | ve | azâbı | gördüler

هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ

bir memlekette | göndermedik | ve | yapıyorlar | idiler | o şeylerle ki | ancak | cezâlandırılmayacaklar

مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

inkâr edenleriz | kendisiyle | gönderildiniz | o şeyi ki | şübhesiz biz | oranın ni'met içinde olanları | demiştir | ancak | bir korkutucudan

﴿٣٤﴾ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾

azâb edilecekler | biz değiliz | ve | evlâdca | ve | mallarca | daha fazlayız | biz | dediler | ve

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ

çoğu | fakat | daraltır | ve | diler | o kimseye ki | rızkı | yayar | Rabbim | şübhesiz | de ki

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي

o şey ki | ne evlâdlarınız | ve | mallarınız | değildir | ve | bilmezler | insanların

تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ

onlar için vardır | artık işte onlar | sâlih bir amel | yaptı | ve | îmân etti | o kimse ki | ancak | bir yakınlığa | katımızda | sizi yaklaştıracak

جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ

o kimseler ki | ve | emniyet içinde olanlardır | yüksek köşklerde | onlar | ve | yaptılar | o şey sebebiyle ki | kat kat | mükâfât

يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾

hazır bulundurulacak olanlardır | azâb içinde | işte onlar | acze düşürmeye çalışanlar olarak | âyetlerimiz hakkında | uğraşıyorlar

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۚ

ona | daraltır | ve | kullarından | diler | o kimseye ki | rızkı | yayar | Rabbim | şübhesiz | de ki

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾

rızık verenlerin | en hayırlısıdır | o | ve | onun yerine verir | artık o | bir şeyden | infâk ettiniz | o şeyler ki | ve

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعاً ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَٓاءِ اِيَّاكُمْ كَانُوا

ve o gün ki · onları bir araya toplar · hep beraber · sonra · der · meleklere · bunlar mı · size · idiler

يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا

tapıyorlar · dediler · seni tenzîh ederiz · sen · bizim velîmizsin · onlardan başkası olarak · bil'akis · idiler

يَعْبُدُونَ الْجِنَّ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ

tapıyorlar · cinlere · onların çoğu · onlara · inanan kimselerdi · işte o gün · mâlik olmaz · bazınız

لِبَعْضٍ نَفْعاً وَلَا ضَرّاً وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ

bazısına · bir faydaya · ve · ne bir zarara · ve · deriz · o kimselere ki · zulmettiler · tadın · azâbını · ateşin

الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا

o ki · idiniz · kendisini · yalanlıyorsunuz · ve · o vakit ki · okundu · onlara · âyetlerimiz · apaçık olarak · dediler

مَا هٰذَا اِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ اَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُكُمْ وَقَالُوا

bu değildir · ancak · bir adam · istiyor · sizi çevirmesini · o şeylerden ki · idi · tapıyor · atalarınız · ve · dediler

مَا هٰذَا اِلَّا اِفْكٌ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْ

bu değildir · ancak · bir iftirâ · uydurulmuş · ve · dedi · o kimseler ki · inkâr ettiler · o hak için · ne zaman ki · kendilerine geldi

اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَٓا اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَٓا

bu değildir · ancak · bir sihir · apaçık · ve · onlara vermemiştik · kitablardan ki · onlardan ders alıyorlar · ve

اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا

göndermemiştik · kendilerine · senden önce · bir korkutucu · ve · yalanlamıştı · o kimseler ki · onlardan öncedirler · ve

بَلَغُوا مِعْشَارَ مَٓا اٰتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

erişmediler · onda birine · o şeylerin ki · onlara verdik · böyle iken yalanladılar · peygamberlerimi · ama nasıl · oldu · beni inkâr etmek

﴿٤٥﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ اَنْ تَقُومُوا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى

de ki · ancak · size nasîhat edeceğim · tek bir şeyle · kalkmanızı · Allah için · ikişer ikişer · ve · teker teker

ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ

sonra · düşünürsünüz · yoktur · arkadaşınızda · bir delilik · o değildir · ancak · bir korkutucu

لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ

sizin için · öncesinde · bir azâbın · şiddetli · de ki · şâyet · sizden istedim

مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ

bir ücret · o hâlde o · sizin olsun · ücretim değildir · ancak · Allah'a âid · ve · o · üzerine · her

شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

şey · hakkıyla şâhiddir · de ki · şübhesiz · Rabbim · atar · hakkı · çok iyi bilendir · gizlilikleri

40- Ve o gün *(Allah)*, onları hep berâber bir araya toplar; sonra meleklere: "Bunlar, size mi tapıyorlardı?" der.

41- *(Melekler:)* "Seni tenzîh ederiz; bizim velîmiz onlar değil, sensin! Hayır! *(Onlar,)* cinlere *(şeytanlara)* tapıyorlardı. Onların çoğu, onlara inanan kimselerdi" derler.

42- İşte o gün, bazınız bazınıza ne bir fayda ne de bir zarara mâlik olur! Ve *(biz de)* o zulmedenlere: "Tadın, kendisini yalanlamakta olduğunuz ateşin azâbını!" deriz.

43- Çünki onlara âyetlerimiz apaçık olarak okunduğu zaman: "Bu ancak, atalarınızın tapmakta olduğu şeylerden sizi çevirmek isteyen bir adamdır" dediler. Bir de: "Bu *(Kur'ân)*, uydurulmuş bir iftirâdan başka bir şey değildir" dediler. İnkâr edenler, kendilerine o hak *(Kur'ân)* gelince de *(onun için)*: "Bu, ancak apaçık bir sihirdir"[1] dedi*(ler)*.

44- Hâlbuki onlara ders alacakları kitablardan vermemiştik ve senden önce kendilerine hiçbir korkutucu göndermemiştik.

45- Bunlardan öncekiler de *(peygamberleri)* yalanlamıştı; *(bunlar, servet ve ömürce)* onlara verdiklerimizin onda birine bile erişmediler; böyle iken peygamberlerimi yalanladılar; ama beni inkâr etmek nasıl olurmuş *(gördüler)*!

46- *(Ey Resûlüm!)* De ki: "Size sâdece tek bir nasîhat edeceğim; şöyle ki: Allah için ikişer ikişer ve teker teker kalkarsınız, sonra da düşünürsünüz! *(Ve anlarsınız ki)* arkadaşınızda hiçbir delilik yoktur; o ancak, *(pek)* şiddetli bir azâbın öncesinde, sizin için bir korkutucudur."

47- De ki: "Sizden bir ücret istemişsem, o hâlde o sizin olsun! Benim ücretim ancak Allah'a âiddir. O ise, herşeye hakkıyla şâhiddir."

48- De ki: "Şübhesiz Rabbim, hakkı *(ortaya)* atar *(peygamberlerine hakkı indirir)*. *(O,)* gaybları *(bütün gizlilikleri)* çok iyi bilendir."

49- De ki: "Hak geldi; artık bâtıl ne *(bir şeyi)* ortaya çıkarabilir, ne de geri getirebilir."

50- De ki: "Eğer dalâlete düşersem, o takdirde ancak kendi aleyhime sapmış olurum. Ama hidâyete ermiş isem, artık *(bu da)* Rabbimin bana vahyettiği *(Kur'ân)* sâyesindedir." Şübhesiz ki O, Semî' *(hakkıyla işiten)*dir, Karîb *(herşeye çok yakın olan)*dır.

51- *(Ey Resûlüm!)* Hâlbuki *(onları mahşer günü)* dehşete düştükleri zaman bir görsen; artık *(onlar için)* kaçış yoktur, çünki *(onlar)* yakın bir yerden yakalanmışlardır.

52- Artık *(iş işten geçtikten sonra)*: "Ona *(Muhammed'e)* îmân ettik" demişlerdir. Fakat uzak bir yerden *(âhiret âleminden, dünyada olması gereken îmânı)* elde etmek, onlar için nasıl *(mümkün)* olur?

53- Hâlbuki daha önce onu gerçekten inkâr etmişlerdi. Ve uzak bir yerden gayba *(taş)* atıyor *(bilmeden ileri geri konuşuyor)*lardı.

54- Artık, onlarla canlarının çekmekte oldukları şeyler arasına engel konulmuştur. Nitekim daha önce benzerlerine de böyle yapılmıştı. Çünki onlar, *(kendilerine)* kuşku veren bir şübhe içinde idiler.

35- FÂTIR SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 45 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Hamd, göklerin ve yerin **Fâtır**'ı *(yaratıcısı)*, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah'a mahsustur. *(O, mahlûkâtı)* yaratmada *(maddeten veya ma'nen, kime)* ne dilerse arttırır. Şübhesiz ki Allah, herşeye hakkıyla gücü yetendir.

2- Allah insanlara rahmetten ne açarsa, artık onu tutacak kimse yoktur. Ve neyi tutarsa, ondan sonra da onu salıverecek kimse yoktur. Çünki O, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

3- Ey insanlar! Allah'ın, üzerinizdeki ni'metini hatırlayın! Allah'dan başka sizi gökten ve yerden rızıklandıracak bir yaratıcı mı var? O'ndan başka ilâh yoktur. Öyle ise *(tevhidden şirke)* nasıl çevriliyorsunuz?

قُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُع۪يدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَٓا

artık ancak · dalâlete düşersem · eğer · de ki · iâde edemez · ve · bâtıl · başlayamaz · ve · hak · geldi · de ki

اَضِلُّ عَلٰى نَفْس۪ي وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوح۪ٓي اِلَيَّ رَبّ۪ي اِنَّهُ سَم۪يعٌ قَر۪يبٌ ﴿٥٠﴾

çok yakındır · hakkıyla işitendir · elbet o · Rabbim · bana · vahyeder · o şey sayesinde ki · hidâyete erersem · ve eğer · kendi aleyhime · saparım

وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَر۪يبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُٓوا

dediler · ve · yakın · bir yerden · yakalanmışlardır · ve · artık kaçış yoktur · dehşete düştüler · o vakti ki · görsen · ve eğer

اٰمَنَّا بِه۪ۚ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ بَع۪يدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِه۪ مِنْ

onu · inkâr etmişlerdi · gerçekten · ve · uzak · bir yerden · el sunmak · onlar için · nereden · ve · ona · îmân ettik

قَبْلُۚ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَع۪يدٍ ﴿٥٣﴾ وَح۪يلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ

arasına · ve · aralarına · engel konuldu · ve · uzak · bir yerden · gayba · atıyorlardı · ve · bundan önce

مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِاَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُۜ اِنَّهُمْ كَانُوا ف۪ي شَكٍّ مُر۪يبٍ ﴿٥٤﴾

kuşku veren · bir şübhe içinde · idiler · şübhesiz onlar · bundan önce · benzerlerine · yapıldı · o şey gibi ki · canları çekiyor · o şeyin ki

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahîm · Rahmân · Allah'ın · ismiyle

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُو۬ل۪ٓي اَجْنِحَةٍ

kanatlar · sâhibleri · elçiler · melekleri · kılandır · yerin · ve · göklerin · yaratıcısıdır · Allahadır · hamd

مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبَاعَۜ يَز۪يدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١﴾

gücü yetendir · herşeye · Allah · şübhesiz · diler · o şeye ki · yaratmada · arttırır · dörder · ve · üçer · ve · ikişer

مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَاۚ وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ

artık salıveren yoktur · tutarsa · şâyet · ve · onu · artık tutan yoktur · bir rahmet · insanlara · Allah · açarsa · şâyet

لَهُ مِنْ بَعْدِه۪ۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٢﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا

hatırlayın · insanlar · ey · her işi hikmetlidir · dâima üstündür · o · ve · ondan sonra · onu

نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْۜ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ

sizi rızıklandırıyor · Allah'dan · başka · bir yaratıcı var mı · üzerinizdeki · Allahın · ni'metini

السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِۜ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۘ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

çevriliyorsunuz · öyle ise nasıl · o · ancak · ilâh yoktur · yerden · ve · gökten

وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ
ve eğer – seni yalanlıyorlarsa – ki şübhesiz – yalanlanmıştı – peygamberler – senden önceki – ve – Allah'a – döndürülür – işler

٤ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ
ey – insanlar – şübhesiz – va'di – Allahın – haktır – öyle ise sakın sizi aldatmasın – hayatı – dünya – ve – sakın sizi aldatmasın

بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ٥ اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا اِنَّمَا يَدْعُوا
Allah ile – o çok aldatıcı – şübhesiz – şeytan – size – düşmandır – öyle ise onu edinin – bir düşman – ancak – çağırır

حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ اَصْحَابِ السَّعِيرِ ٦ اَلَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ
tarafdarlarını – olmaları için – ehlinden – alevli ateş – o kimseler ki – inkâr ettiler – onlar için vardır – bir azâb

شَدِيدٌ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبِيرٌ
şiddetli – ve – o kimseler ki – îmân ettiler – ve – yaptılar – sâlih ameller – onlar için vardır – bir mağfiret – ve – bir mükâfât – büyük

٧ اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُٓوءُ عَمَلِهِ فَرَاٰهُ حَسَنًا فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَٓاءُ
o kimse midir ki – süslendi – ona – kötüsü – amelinin – ve onu gördü – güzel – şübhesiz – Allah – dalâlete atar – o kimseyi ki – diler

وَيَهْدِي مَنْ يَشَٓاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ اِنَّ
ve – hidâyete erdirir – o kimseyi ki – diler – öyle ise gitmesin – nefsin – onlara – hasretlerle – şübhesiz

اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ٨ وَاللّٰهُ الَّذِي اَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا
Allah – bilendir – o şeyleri ki – yapıyorlar – ve – Allah – o zâttır ki – gönderdi – rüzgârları – ki harekete geçirir – bulutları

فَسُقْنَاهُ اِلٰى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذٰلِكَ
ve onu sevk ettik – bir beldeye – ölü – ve hayat verdik – onunla – o yere – sonra – ölümünden – işte böyledir

النُّشُورُ ٩ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا اِلَيْهِ
(öldükten sonra) dirilme – kim – ise – istiyor – izzet – o halde Allah'ındır – izzet – tamamıyla – ona

يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ
yükselir – söz – güzel – ve – amel – sâlih – onu yükseltir – ve – o kimseler ki – tuzak kuruyorlar

السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ اُولٰٓئِكَ هُوَ يَبُورُ ١٠
kötülüklerle – onlar için vardır – bir azâb – şiddetli – ve – tuzağı – işte onların – kendisi – darmadağın olur

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا
ve – Allah – sizi yarattı – bir topraktan – sonra – bir nutfeden – sonra – sizi kılmıştır – eşler

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ
ve – hâmile kalmaz – bir dişi – ve – doğurmaz – ancak – onun ilmi ile – ve – ömür verilmez – ömür verilen bir kimseye

وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ اِلَّا فِي كِتَابٍ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ١١
ve – kısaltılmaz – ömründen – ancak – bir kitabdadır – şübhesiz – bu – Allah'a göre – pek kolaydır

4- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* Eğer seni yalanlıyorlarsa, şübhesiz ki senden önceki peygamberler de yalanlanmıştı. Hâlbuki *(bütün)* işler ancak Allah'a döndürülür.

5- Ey insanlar! Muhakkak ki Allah'ın va'di haktır. Öyle ise dünya hayâtı sakın sizi aldatmasın! Ve sakın o çok aldatıcı *(şeytan)*, sizi *(isyâna sürüklerken)* Allah*('ın affına güvendirmek)* ile kandırmasın!

6- Şübhesiz ki şeytan size düşmandır; öyle ise *(siz de)* onu *(kendinize)* düşman edinin! *(O,)* kendi tarafdarlarını ancak alevli ateş ehlinden olsunlar diye çağırır.

7- O kimseler ki inkâr ettiler, onlar için *(pek)* şiddetli bir azab vardır. Ve o kimseler ki îmân edip sâlih ameller işlediler, onlar için bir mağfiret ve *(pek)* büyük bir mükâfât vardır.

8- Kötü ameli kendisine süslü gösterilip de onu güzel gören kimse, *(kötülüğü hiç istemeyen kimse gibi)* midir? Artık şübhe yok ki Allah, dilediğini *(küfründeki inadı sebebiyle)* dalâlete atar, dilediğini de *(hikmetine binâen, kendi lütfundan)* hidâyete erdirir. Öyle ise *(îmân etmiyorlar diye)* nefsin onlara hasretlerle *(üzüntüyle tükenip)* gitmesin! Muhakkak ki Allah, *(onlar)* ne yapıyorlarsa hakkıyla bilendir.

9- Ve Allah O *(Rabbiniz)*dir ki, bulutları hemen harekete geçiren rüzgârları gönderdi. Sonra onu *(o bulutları)* ölü bir beldeye sevk etmişizdir de, onunla o yere ölümünden sonra hayat vermişizdir. İşte *(öldükten sonra)* dirilme de böyledir!

10- Kim izzet *(şan ve şeref)* istiyorsa, o hâlde *(bilsin ki)*, izzet tamâmıyla Allah'ındır. Güzel söz O'na yükselir; sâlih amel de onu *(o güzel sözü)* yükseltir.[1] Kötülüklerle tuzak kuranlara gelince, onlar için *(pek)* şiddetli bir azab vardır. İşte onların tuzağı yok mu, *(bil'akis)* kendisi darmadağın olur.

11- Allah ise sizi bir topraktan, sonra bir nutfeden *(hakir bir damla sudan süzülmüş bir hulâsadan)* yaratmış, sonra da sizi *(erkek ve dişi)* çiftler kılmıştır. Fakat O'nun ilmi olmadan hiçbir dişi, ne hâmile kalır, ne de doğurur. Kendine ömür verilen bir kimseye *(daha çok)* ömür verilmesi de, onun ömründen kısaltılması da ancak bir kitabda *(Levh-i Mahfûz'da yazılı)*dır. Şübhesiz ki bu, Allah'a göre pek kolaydır.

12- Ve iki deniz bir olmaz. Bu tatlıdır, susuzluğu gidericidir, içmesi kolaydır; şu da tuzludur, acıdır *(içilmez)*!

Bununla berâber her birinden tâze bir et *(balık)* yersiniz ve *(inci, mercan gibi)* kendisini takınacağınız bir ziynet *(eşyâsı)* çıkarırsınız. Ayrıca gemileri onda suyu yara yara giden *(vâsıta)*lar olarak görürsün ki O'nun lütfundan *(rızkınızı)* arayasınız. Ve tâ ki şükredesiniz.

13- *(O,)* geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar; hem güneşi ve ayı *(emrine)* boyun eğdirmiştir.

Herbiri belirli bir vakte kadar *(yörüngesinde)* akar gider. İşte Rabbiniz olan Allah, bu *(ni'metleri veren)*dir. Mülk O'nundur.

O'ndan başka *(kendisine)* yalvarmakta olduklarınız ise, bir çekirdek zarına bile sâhib olamazlar!

14- Eğer onlara yalvarsanız, sizin duânızı işitemezler. İşitseler bile size cevab veremezler. Hâlbuki kıyâmet günü, sizin *(onları Allah'a)* ortak koşmanızı inkâr ederler.

Ve *(hiçkimse)* sana, herşeyden haberdâr olan *(Allah)* gibi haber veremez.

15- Ey insanlar! Siz Allah'a muhtaç kimselersiniz. Hâlbuki Ganî *(hiçbir şeye muhtaç olmayan)*, Hamîd *(hamd edilmeye yegâne lâyık olan)* ancak Allah'dır.

16- Eğer dilerse sizi giderir *(helâk eder)* de *(yerinize)* yeni bir halk getirir.

17- Ve bu, Allah'a göre zor bir şey değildir.

18- Hem hiçbir günahkâr, başkasının günâhını yüklenmez.(1) Artık *(günâhı)* ağır gelen kimse onu taşımaya *(başkalarını)* çağırsa ve *(bu çağırdığı kimse)* akrabâsı bile olsa, ondan *(o günâhından)* bir şey yüklenmez. *(Ey Habîbim!) (Sen)* ancak, gıyâben *(görmeden)* Rablerinden korkanları ve namazı hakkıyla edâ edenleri korkutursun. Artık kim *(günahlardan)* temizlenirse, o takdirde ancak kendi lehine temizlenmiş olur. Ve *(nihâyet)* dönüş ancak Allah'adır.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهٰذَا

ve · eşit olmaz · iki deniz · bu · tatlıdır · susuzluğu gidericidir · kolaydır · içmesi · ve · bu

مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ

tuzludur · acıdır · ve · her birinden · yersiniz · bir et · tâze · ve · çıkarırsınız

حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ

bir ziynet ki · onu giyeceksiniz · ve · görürsün · gemileri · onda · suyu yara gidenler · aramanız için

فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ

lütfundan · ve · tâ ki siz · şükredersiniz · katar · geceyi · gündüze · ve · katar · gündüzü

فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذٰلِكُمُ

geceye · ve · boyun eğdirmiştir · güneşi · ve · ayı · her biri · akar gider · bir vakit için · belirli · işte budur

اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ

Allah · Rabbiniz olan · onundur · mülk · ve · o kimseler ki · yalvarıyorsunuz · ondan başka · sâhib olmazlar

مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا

bir çekirdek zarına · eğer · onlara yalvarırsanız · işitmezler · duânızı · ve · eğer · işitseler

مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ

cevab vermezler · size · ve · kıyâmet günü · inkâr ederler · sizin ortak koşmanızı

وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى

ve · sana haber vermez · gibi · herşeyden haberdâr olan · ey · insanlar · siz · muhtaç kimselersiniz

اللّٰهِ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ

Allah'a · ve · Allah · odur · muhtaç olmayan · hamde çok lâyık olan · eğer · dilerse · sizi giderir

وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾

ve · getirir · bir halkı · yeni · ve · bu değildir · Allah'a göre · zor bir şey

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرٰى وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَى حِمْلِهَا

ve · yüklenmez · bir günahkâr · günahını · başkasının · ve · eğer · çağırırsa · (günahı) ağır gelen kimse · onu taşımaya

لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى إِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ

yüklenilmez · ondan · bir şey · velev ki · olsa · sâhibi · akrabâlık · ancak · korkutursun · o kimseleri ki

يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَمَنْ تَزَكّٰى

korkarlar · Rablerinden · gıyabda · ve · hakkıyla edâ ederler · namazı · ve · kim · temizlenirse

فَإِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

o takdirde ancak · temizlenir · kendi lehine · ve · Allah'adır · dönüş

وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾ وَلَا

ve · ne nûr · ve · ne karanlıklar · ve · gören · ve · kör · eşit olmaz · ve

الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْاَحْيَاءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ اِنَّ اللّٰهَ

Allah · şübhesiz · ne ölüler · ve · diriler · eşit olmaz · ve · ne sıcaklık · ve · ne gölge

يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ اِنْ اَنْتَ

sen değilsin · kabirlerdedir · o kimselere ki · işittirecek olan · sen değilsin · ve · diler · o kimseye ki · işittirir

اِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَاِنْ مِنْ

yoktur · ve · bir korkutucu olarak · ve · bir müjdeleyici · hak ile · seni gönderdik · şübhesiz biz · bir korkutucu · ancak

اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ

yalanlamıştı · artık gerçekten · seni yalanlıyorlarsa · eğer · ve · bir korkutucu · içlerinde · geçmiştir · ancak · bir ümmet

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ

sayfalarla · ve · apaçık delilellerle · peygamberleri · onlara gelmişti · onlardan öncedir · o kimseler ki

وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ

artık nasıl · inkâr ettiler · o kimseleri ki · yakaladım · sonra · nûr saçan · kitabla · ve

كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

bir su · gökten · indirdi · Allah · şübhesiz · görmedin mi · beni inkâr etmek · oldu

فَاَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ

yollar · dağlardan · ve · renkleri · muhtelif · mahsûller · onunla · böylece çıkardık

بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ

insanlardan vardır · ve · siyah · simsiyah · ve · renkleri · farklı · kırmızı · ve · beyaz

وَالدَّوَابِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ كَذٰلِكَ اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ

Allah'dan · korkar · ancak · böyle · renkleri · muhtelif olanlar · sağmal hayvanlardan · ve · hareketli canlılardan · ve

مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾ اِنَّ

şübhesiz · çok bağışlayandır · dâima üstündür · Allah · şübhesiz · âlimler · kullarından

الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوا

infâk ettiler · ve · namazı · hakkıyla edâ ettiler · ve · Allah'ın · kitabını · okuyorlar · o kimseler ki

مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾

aslâ zarar etmeyecek · bir ticâret · umarlar · açıkça · ve · gizlice · kendilerini rızıklandırdık · o şeylerden ki

لِيُوَفِّيَهُمْ اُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

bol mükâfat verendir · çok bağışlayandır · şübhesiz o · lütfundan · onlara arttırması · ve · mükâfatlarını · onlara tam vermesi için

19, 20, 21- Körle, gören *(kâfir ile mü'min)*; karanlıklarla, nûr *(bâtıl ile hak)*; gölge ile sıcaklık *(Cennet ile Cehennem)* bir olmaz.

22- Dirilerle ölüler de bir olmaz. Şübhesiz ki Allah *(Kur'ân'ın hakîkatini hikmetine binâen)* dilediği kimseye işittirir *(de onlara hidâyet eder)*.

Yoksa sen kabirlerde bulunanlara *(ma'nen ölmüş olanlara)* işittirecek bir kimse değilsin![1]

23- Sen sâdece bir korkutucusun.

24- Muhakkak ki biz seni, bir müjdeleyici ve bir korkutucu olarak hak ile gönderdik.

Ve hiçbir ümmet yoktur ki, içlerinde bir korkutucu gelip geçmiş olmasın.

25- Bununla berâber seni yalanlıyorlarsa, *(bil ki)* şübhesiz onlardan öncekiler de yalanlamıştı.

(Hâlbuki) peygamberleri onlara mu'cizeler, sayfalar ve nûr saçan kitab getirmişti.

26- Sonra inkâr edenleri yakalayıverdim; artık beni inkâr etmek nasıl imiş *(gördüler)*!

27- Görmedin mi, muhakkak ki Allah gökten bir su indirdi. Böylece onunla renkleri muhtelif mahsûller çıkardık.[2]

Dağlardan da beyaz, kırmızı, renkleri farklı ve simsiyah yollar *(yaptık)*.

28- İnsanlardan, *(yeryüzündeki)* hareketli canlılardan ve sağmal hayvanlardan da böyle renkleri muhtelif olanlar vardır.

Kulları içinde Allah'dan ancak âlimler korkar.

Muhakkak ki Allah, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*dir, Gafûr *(çok bağışlayan)*dır.

29- Doğrusu Allah'ın kitâbını okuyanlar, namazı hakkıyla edâ edenler ve kendilerini rızıklandırdığımız şeylerden *(Allah yolunda)* gizlice ve açıkça sarf edenler aslâ zarar etmeyecek bir ticâret umarlar.

30- Tâ ki *(Allah)*, onlara mükâfâtlarını tam olarak versin ve lütfundan onlara *(daha da)* arttırsın!

Çünki O, Gafûr *(çok bağışlayan)*dır, Şekûr *(kullarının mükâfâtını fazlasıyla veren)*dir.

31- *(Ey Resûlüm!)* Sana vahyettiğimiz Kitab, kendisinden öncekileri tasdîk edici olmak üzere gerçekten o hak olan *(Kur'ân)*-dır. Şübhesiz ki Allah, kullarından elbette hakkıyla haberdardır, *(onları)* hakkıyla görendir.

32- Sonra o kitâbı, kullarımızdan seçtiğimiz kimselere *(senin ümmetine)* mîras verdik. Artık onlardan nefsine zulmeden de var, içlerinden muktesid *(orta yolda giden)* de var. Bir de onlardan Allah'ın izniyle hayırlarda öne geçen var. İşte büyük lütuf budur!

33- *(Onların mükâfâtı)* Adn Cennetleridir; oraya girecekler; orada altından bilezikler ve inciler takınacaklar. Orada elbiseleri de ipektir.

34- Sonunda *(Cennete girince)* derler ki: "Bizden üzüntüyü gideren Allah'a hamd olsun! Şübhesiz ki Rabbimiz, gerçekten Gafûr *(çok bağışlayan)*dır, Şekûr *(mükâfâtımızı fazlasıyla veren)*dir."

35- "O *(Rab)* ki, lütfundan bizi *(asıl)* oturulacak yurda *(Cennete)* yerleştirdi. *(Artık)* orada bize ne bir yorgunluk dokunur, ne de orada bize bir usanç dokunur."

36- Hâlbuki inkâr edenlere gelince, onlar için Cehennem ateşi vardır. Onlara ne *(ölümle)* hüküm verilir ki ölsünler *(de kurtulsunlar)*, ne de onlardan *(Cehennem ateşinin)* azâbı biraz olsun hafifletilir. İşte her azılı kâfiri böyle cezâlandırırız!

37- Onlar orada şöyle feryâd ederler: "Rabbimiz! Bizi *(bu Cehennemden)* çıkar ki *(dünyada)* işlemekte olduğumuz *(günahlar)*dan başka, sâlih bir amel işleyelim!" *(Onlara:)* "Sizi, ibret alacak bir kimsenin, kendisinde ibret alacağı *(bir süre)* kadar yaşatmadık mı? Size *(bu günün dehşetinden haber veren)* korkutucu da geldi. Öyle ise tadın *(azâbı)*! Artık zâlimler için hiçbir yardımcı yoktur" *(denilir)*.

38- Muhakkak ki Allah, göklerin ve yerin gaybını *(bütün gizliliklerini)* bilendir. Doğrusu O, sînelerin içinde olanı *(dahi)* hakkıyla bilicidir.

وَالَّذٖٓي اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
ve / o şey ki / vahyettik / sana / kitabdan / o / haktır / tasdîk edici olmak üzere / o şeyleri ki

بَيْنَ يَدَيْهِؕ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ لَخَبٖيرٌ بَصٖيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ اَوْرَثْنَا
kendisinden öncedir / şübhesiz / Allah / kullarına / elbet hakkıyla haberdardır / hakkıyla görendir / sonra / mîras verdik

الْكِتَابَ الَّذٖينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَاۚ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهٖۚ
kitabı / o kimselere ki / seçtik / kullarımızdan / artık onlardan var / zulmeden / nefsine

وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِاِذْنِ اللّٰهِؕ
ve / onlardan var / orta yolda giden / ve / onlardan var / öne geçen / hayırlarda / izniyle / Allah'ın

ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبٖيرُؕ ﴿٣٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ
işte bu / odur / lütûf / büyük / Cennetleridir / Adn / oraya girecekler / süslenecekler

فٖيهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًاۚ وَلِبَاسُهُمْ فٖيهَا حَرٖيرٌ
orada / bileziklerden / altından / ve / incilerden / ve / elbiseleri / orada / ipektir

﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖٓي اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَؕ اِنَّ رَبَّنَا
ve / dediler ki / hamd / Allah'adır / o zâta ki / giderdi / bizden / üzüntüyü / şübhesiz / Rabbimiz

لَغَفُورٌ شَكُورٌۙ ﴿٣٤﴾ اَلَّذٖٓي اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖۚ
elbette bağışlayandır / bol mükâfat verendir / o ki / bizi yerleştirdi / yurda / oturulacak olan / lütfundan

لَا يَمَسُّنَا فٖيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فٖيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذٖينَ
bize dokunmaz / orada / bir yorgunluk / ve / bize dokunmaz / orada / bir usanç / ve / o kimseler ki

كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَۚ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ
inkâr ettiler / onlar için vardır / ateşi / cehennem / hüküm verilmez / aleyhlerinde / ki ölsünler / ve / hafifletilmez

عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَاؕ كَذٰلِكَ نَجْزٖي كُلَّ كَفُورٍۚ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ
onlardan / onun azâbı / işte böyle / cezâlandırırız / her / azılı kâfiri / ve / onlar

يَصْطَرِخُونَ فٖيهَاۚ رَبَّنَٓا اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذٖي كُنَّا
feryâd ederler / orada / Rabbimiz / bizi çıkar ki / yapalım / sâlih bir amel / başka / o şeyden ki / idik

نَعْمَلُؕ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فٖيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَٓاءَكُمُ
yapıyoruz / sizi yaşatmadık mı / o şey (kadar) ki / ibret alır / onda / o kimse ki / ibret aldı / ve / size geldi

النَّذٖيرُؕ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمٖينَ مِنْ نَصٖيرٍ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ
korkutucu / öyle ise tadın / artık zâlimler için yoktur / hiç bir yardımcı / şübhesiz / Allah

عَالِمُ غَيْبِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِؕ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾
bilendir / gizliliğini / göklerin / ve / yerin / doğrusu o / hakkıyla bilendir / içinde olanı / sînelerin

هُوَ الَّذٖى جَعَلَكُمْ خَلَٓائِفَ فِى الْاَرْضِؕ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُؕ وَلَا يَزٖيدُ

o · o zâttır ki · sizi kıldı · halîfeler · yeryüzünde · artık kim · inkâr ederse · ki kendi aleyhinedir · inkârı · ve · artırmaz

الْكَافِرٖينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًاۚ وَلَا يَزٖيدُ الْكَافِرٖينَ كُفْرُهُمْ

kâfirlere · küfürleri · katında · Rableri · ancak · bir gazab · ve · artırmaz · kâfirlere · küfürleri

اِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ شُرَكَٓاءَكُمُ الَّذٖينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِؕ اَرُونٖى

ancak · bir ziyan · de ki · gördünüz mü · ortaklarınızı · onlar ki · yalvarıyorsunuz · başka · Allah'dan · bana gösterin

مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِى السَّمٰوَاتِۚ اَمْ اٰتَيْنَاهُمْ

neyi · yarattılar · yerden · yoksa · onlar için var mı · bir ortaklık · göklerde · yoksa · kendilerine verdik mi

كِتَابًا فَهُمْ عَلٰى بَيِّنَتٍ مِنْهُۚ بَلْ اِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا

bir kitab · ve onlar · üzerindedir · bir delil · ondan · bil'akis · va'd etmiyor · zâlimler · bazıları · bazısına

اِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولَاۚ

ancak · bir aldatma · şübhesiz · Allah · tutuyor · gökleri · ve · yeri · ikisi zevâl bulur diye

وَلَئِنْ زَالَتَٓا اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَعْدِهٖؕ اِنَّهُ كَانَ حَلٖيمًا

ve · and olsun eğer · ikisi zevâl bulursa · o ikisini tutamaz · hiçbir kimse · ondan sonra · doğrusu o · olandır · azâb etmede sabırlı

غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَٓاءَهُمْ نَذٖيرٌ

çok bağışlayandır · ve · yemîn ettiler · Allah'a · en güçlüsüyle · yeminlerinin · and olsun eğer · kendilerine gelirse · bir korkutucu

لَيَكُونُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى الْاُمَمِۚ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ نَذٖيرٌ مَا زَادَهُمْ

elbette olacaklar · daha doğru yolda · (her) birinden · ümmetlerin · ne zaman ki · kendilerine geldi · bir korkutucu · onlara arttırmadı

اِلَّا نُفُورًاۙ ﴿٤٢﴾ اسْتِكْبَارًا فِى الْاَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِؕ وَلَا يَحٖيقُ

ancak · bir nefret · büyüklük taslamaktandır · yeryüzünde · ve · tuzak kurmaktan · kötü · ve · kuşatmaz

الْمَكْرُ السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖؕ فَهَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا سُنَّتَ الْاَوَّلٖينَۚ

tuzak · kötü · ancak · ehlini · o halde beklemiyorlar · ancak · kanununu · evvelkilerin

فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدٖيلًاۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَحْوٖيلًا

aslâ bulamazsın · kanunu için · Allahın · bir değiştirme · ve · aslâ bulamazsın · kanunu için · Allahın · bir çevirme

﴿٤٣﴾ اَوَلَمْ يَسٖيرُوا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذٖينَ

ve dolaşmadılar mı · yeryüzünde · ki baksınlar · nasıl · oldu · âkıbeti · o kimselerin ki

مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُٓوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةًؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهُ

kendilerinden öncedir · ve · idiler · daha şiddetli · kendilerinden · kuvvetçe · ve · olmadı · Allah · onu âciz bırakacak

مِنْ شَيْءٍ فِى السَّمٰوَاتِ وَلَا فِى الْاَرْضِؕ اِنَّهُ كَانَ عَلٖيمًا قَدٖيرًا ﴿٤٤﴾

hiç bir şey · göklerde · ve · ne yerde · şübhesiz o · olandır · herşeyi bilen · çok güçlü

39- O *(Rabbiniz)*, sizi yeryüzünde halîfeler kılandır.[1] Artık kim inkâr ederse, o takdirde onun inkârı kendi aleyhinedir. Çünki onların küfrü, Rableri katında o kâfirlere gazabdan başka bir şey artırmaz, ve onların küfrü, o kâfirlere ziyandan başka bir şey *(de)* artırmaz.

40- De ki: "Söyleyin bana! Allah'ı bırakıp da *(O'na şirk koşarak kendilerine)* yalvarmakta olduğunuz ortaklarınız, yerden neyi yarattılar, bana gösterin! Yoksa onlar için, göklerde *(Allah ile sözleştikleri)* bir ortaklık mı var? Yoksa kendilerine bir kitab vermişiz de onlar ondan bir delil üzerinde midirler?" Hayır! O zâlimler birbirlerine, aldatmadan başka bir şey va'd etmiyor.

41- Muhakkak ki Allah, gökleri ve yeri yıkılırlar diye *(kudreti ile)* tutuyor. And olsun ki eğer yıkılsalar, O'ndan sonra hiçkimse o ikisini tutamaz.[2] Doğrusu O, Halîm *(kâfîrlerin cezâlandırılmasında acele etmeyen)*dir, Gafûr *(çok bağışlayan)*dır.

42- Ve *(o müşrikler)* eğer kendilerine gerçekten bir korkutucu *(peygamber)* gelirse, o ümmetlerin her birinden, elbette daha doğru yolda olacaklarına dâir bütün güçleriyle Allah'a yemîn ettiler. Fakat kendilerine bir korkutucu gelince, *(bu)* onlara nefretten başka bir şey arttırmadı.

43- *(Bu da)* yeryüzünde büyüklük taslamaktan ve kötü tuzak kurmaktan *(dolayıdır)*. Hâlbuki kötü tuzak, ancak sâhibine dolanır. O hâlde *(bunlar)*, öncekilere tatbîk edilen *(İlâhî)* kānundan başkasını mı bekliyorlar? Allah'ın kānununda ise aslâ bir değişme bulamazsın! Ve Allah'ın kānununda aslâ bir sapma bulamazsın *(hak edene o azab, mutlakā gelir)*!

44- *(Bunlar)* yeryüzünde hiç dolaşmadılar mı ki, kendilerinden öncekilerin âkıbeti nasıl olmuş, baksınlar! Hâlbuki *(onlar)* kendilerinden kuvvetçe daha şiddetli idiler. Ne göklerde, ne de yerde hiçbir şeyin Allah'ı âciz bırakması mümkün değildir. Şübhesiz ki O, Alîm *(herşeyi bilen)*dir, Kadîr *(herşeye gücü yeten)*dir.

45- Eğer Allah, insanları kazandıkları *(günahlar)* yüzünden *(hemen)* cezâlandıracak olsaydı, *(yerin)* yüzünde hareket eden hiçbir canlı bırakmazdı! Fakat onları*(n cezâsını)* belirli bir vakte kadar te'hîr eder. Nihâyet ecelleri geldiği zaman, artık doğrusu Allah kullarını*(n amellerini)* hakkıyla görendir.

36- YÂ-SÎN SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 83 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- **Yâ, Sîn.**

2- Hikmetli Kur'ân'a yemîn olsun!

3- Şübhesiz ki sen, elbette peygamberlerdensin.(1)

4- Dosdoğru bir yol üzerinde*(sin)*.

5- *(Bu Kur'ân)* Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*, Rahîm *(çok merhametli olan Allah)*'ın tenzîli *(parça parça indirmesi)*dir.

6- Tâ ki, *(fetret devrinde)* babaları korkutulmamış, kendileri de gaflet içinde *(kalmış)* kimseler olan bir kavmi korkutasın!

7- Celâlim hakkı için, onların çoğunun üzerine *(azab husûsundaki)* söz hak olmuştur; artık onlar *(küfürlerindeki inadları sebebiyle)* îmân etmezler.

8- Muhakkak ki biz onların boyunlarına halkalar geçirdik; öyle ki o *(demir halkalar)* çenelerine kadar *(dayanmış)*tır; bu yüzden onlar başları yukarı kalkık kimselerdir.

9- *(İsyanlarındaki ısrarları yüzünden)* önlerinden bir sed, arkalarından da bir sed çektik de onları*(n gözlerini)* perdeledik; artık onlar görmezler.

10- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* Onları korkutsan da, korkutmasan da onlar için birdir; îmân etmezler.

11- *(Sen,)* ancak Zikr'e *(Kur'ân'a)* tâbi' olan ve gıyâben *(görmediği hâlde)* Rahmân'dan korkan kimseyi korkutabilirsin! İşte onu bir mağfiret ve güzel bir mükâfâtla *(Cennetle)* müjdele!

12- Şübhe yok ki ölüleri ancak biz diriltiriz! Hem önceden işledikleri *(amelleri)*ni ve *(geride bıraktıkları)* eserlerini yazarız. Ve *(olmuş, olacak)* herşeyi apaçık beyân eden bir kitabda *(Levh-i Mahfûz'da)* kaydetmişizdir.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَٓابَّةٍ وَلٰكِنْ

fakat · hareketli bir canlıdan · sırtında · bırakmazdı · kazandılar · o şeyden dolayı ki · insanları · Allah · cezâlandırsaydı · ve eğer

يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۚ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِه۪ بَص۪يرًا ﴿٤٥﴾

hakkıyla görücü · kullarını · olandır · Allah · artık şübhesiz · ecelleri · geldi · nihâyet o vakit ki · belirli · bir vakte kadar · onları te'hîr eder

سُورَةُ يٰسٓ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَلَاثٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahîm · Rahmân · Allah'ın · ismiyle

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَك۪يمِ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿٣﴾ عَلٰى

üzerinde · elbette peygamberlerdensin · şübhesiz sen · hikmetli · Kur'ân'a · yemîn olsun · Yâ Sîn

صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٤﴾ تَنْز۪يلَ الْعَز۪يزِ الرَّح۪يمِ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ قَوْمًا

bir kavmi ki · korkutman için · çok merhametli olanın · dâima üstün olanın · parça parça indirmesidir · dosdoğru · bir yol

مَٓا اُنْذِرَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى

üzerine · söz · hak olmuştur · and olsun gerçekten · gâfillerdir · ve kendileri · babaları · korkutulmamış

اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ اِنَّا جَعَلْنَا ف۪ٓي اَعْنَاقِهِمْ اَغْلَالًا

demir halkalar · onların boyunlarında · kıldık · şübhesiz biz · îmân etmezler · artık onlar · onların çoğunun

فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْد۪يهِمْ

önlerinden · kıldık · ve · başları yukarı kalkık kimselerdir · ve onlar · çenelerine kadardır · öyle ki o

سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

görmezler · artık onlar · ve onları perdeledik · bir sed · arkalarından · ve · bir sed

﴿٩﴾ وَسَوَٓاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

îmân etmezler · onları korkutmadın mı · yoksa · onları korkuttun mu · onlar için · eşittir · ve

﴿١٠﴾ اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِۚ فَبَشِّرْهُ

işte onu müjdele · gıyâben · sonsuz rahmet sâhibinden · korktu · ve · zikre · tâbi' oldu · o kimseyi ki · korkutursun · ancak

بِمَغْفِرَةٍ وَاَجْرٍ كَر۪يمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ

yazarız · ve · ölüleri · diriltiriz · biz · şübhesiz biz · değerli · bir mükâfâtla · ve · bir mağfiret ile

مَا قَدَّمُوا وَاٰثَارَهُمْۜ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ ف۪ٓي اِمَامٍ مُب۪ينٍ ﴿١٢﴾

apaçık · bir kitabda · onu kaydetmişizdir · şeyi ki · her · ve · eserlerini · ve · takdîm ettiler · o şeyleri ki

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا اَصْحَابَ الْقَرْيَةِۘ اِذْ جَٓاءَهَا الْمُرْسَلُونَۚ
ve | misâl getir | onlara | bir misâl olarak | halkını | o şehir | o vakti ki | oraya geldi | elçiler

١٣ اِذْ اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا
o vakit ki | gönderdik | onlara | iki (kişiyi) | ama o ikisini yalanladılar | ve takviye ettik

بِثَالِثٍ فَقَالُٓوا اِنَّٓا اِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ١٤ قَالُوا مَٓا اَنْتُمْ اِلَّا
üçüncü ile | ve dediler | şübhesiz biz | size | gönderilmiş elçileriz | dediler | siz değilsiniz | ancak

بَشَرٌ مِثْلُنَاۙ وَمَٓا اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍۙ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُونَ ١٥
bir insan | bizim gibi | ve | indirmemiştir | Rahmân | bir şey | siz değilsiniz | ancak | yalan söylüyorsunuz

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّٓا اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ١٦ وَمَا عَلَيْنَٓا اِلَّا
dediler | Rabbimiz | biliyor | şübhesiz biz | size | gerçekten gönderilmiş elçileriz | ve | bize gerekmez | ancak

الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ١٧ قَالُٓوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْۚ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا
tebliğ | apaçık | dediler | doğrusu biz | uğursuzluğa uğradık | sizin yüzünüzden | and olsun eğer | son vermezseniz

لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَلِيمٌ ١٨ قَالُوا طَٓائِرُكُمْ
sizi mutlaka taşlarız | ve | gerçekten size dokunur | bizden | bir azâb | elemli | dediler | uğursuzluğunuz

مَعَكُمْۜ اَئِنْ ذُكِّرْتُمْۜ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ١٩ وَجَٓاءَ مِنْ
sizinle beraberdir | diye mi | size nasîhat verildi | bil'akis | siz | bir topluluksunuz | haddi aşan | ve | geldi

اَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعٰى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَۙ
en uzak yerinden | şehrin | bir adam | koşuyor | dedi ki | ey | kavmim | tâbi' olun | elçilere

٢٠ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ٢١ وَمَا لِيَ
tâbi' olun | o kimselere ki | sizden istemiyor | bir ücret | ve | onlar | hidâyete ermiş kimselerdir | ve | bana ne oldu

لَٓا اَعْبُدُ الَّذ۪ي فَطَرَن۪ي وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٢٢ ءَاَتَّخِذُ مِنْ
ibâdet etmiyorum | o zâta ki | beni yarattı | ve | ona | döndürüleceksiniz | edinir miyim

دُونِه۪ٓ اٰلِهَةً اِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنّ۪ي شَفَاعَتُهُمْ
ondan başka | ilâhlar | eğer | bana isterse | Rahmân | bir zarar | fayda vermez | bana | onların şefâati

شَيْـًٔا وَلَا يُنْقِذُونِۚ ٢٣ اِنّ۪ٓي اِذًا لَف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ٢٤ اِنّ۪ٓي
bir şeyle | ve | beni kurtaramazlar | şübhesiz ben | o zaman | elbette içindeyim | bir dalâlet | apaçık | şübhesiz ben

اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِۜ ٢٥ ق۪يلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَۜ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْم۪ي
îmân ettim | Rabbinize | artık beni dinleyin | denildi | gir | cennete | dedi | keşke (olsaydı) | kavmim

يَعْلَمُونَۙ ٢٦ بِمَا غَفَرَ ل۪ي رَبّ۪ي وَجَعَلَن۪ي مِنَ الْمُكْرَم۪ينَ ٢٧
biliyorlar | o şeyi ki | bana mağfiret etti | Rabbim | ve | beni kıldı | ikrâm edilenlerden

13- Onlara şu şehir *(Antakya)* halkını misâl getir! Hani oraya *(Îsâ'nın gönderdiği)* elçiler gelmişti.

14- O vakit onlara o iki *(elçi)*yi göndermiştik de o ikisini yalanladılar; bunun üzerine *(onları)* üçüncü *(bir elçi)* ile takviye ettik de *(onlar:)* "Gerçekten biz size gönderilmiş elçileriz" dediler.

15- *(Şehir halkı:)* "Siz de ancak bizim gibi bir*(er)* insansınız; hem Rahmân hiçbir şey indirmemiştir; siz ancak yalan söylüyorsunuz" dediler.

16- *(Elçiler)* dediler ki: "Rabbimiz biliyor ki, şübhesiz biz, gerçekten size gönderilmiş elçileriz."

17- "Ve bize düşen, ancak apaçık bir tebliğdir."

18- *(Şehir halkı:)* "Doğrusu biz, sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık. Yemîn olsun ki, eğer *(bu söylediklerinizden)* vazgeçmezseniz sizi mutlakā taşla öldürürüz ve bizden size gerçekten elemli bir azab dokunur" dediler.

19- *(Elçiler:)* "Uğursuzluğunuz sizinle berâberdir. Size nasîhat verildiği için mi *(uğursuzluk sayıyorsunuz)*? Hayır! Siz haddi aşan bir topluluksunuz" dediler.

20- Derken şehrin en uzak yerinden bir adam koşarak geldi; dedi ki: "Ey kavmim! *(Bu)* elçilere uyun!"

21- "Sizden *(tebliğlerine karşılık hiç)*bir ücret istemeyen *(bu)* kimselere tâbi' olun; çünki onlar hidâyete ermiş kimselerdir."

22- "Hem ben neden, beni yaratana ibâdet etmeyeyim? Hâlbuki *(hepiniz)* ancak O'na döndürüleceksiniz."

23- "Hiç *(ben)*, O'ndan başka ilâhlar edinir miyim? Eğer Rahmân *(olan Allah)*, bana bir zarar *(vermek)* istese, onların şefâati bana bir fayda vermez ve beni kurtaramazlar."

24- "Şübhesiz ki o zaman ben, elbette apaçık bir dalâlet içinde olurum."

25- "Doğrusu ben, sizin Rabbinize îmân ettim; artık beni dinleyin!"

26, 27- *(Kavmi ise onu taşa tuttular ve öldürdüler de kendisine:)* "Cennete gir!" denildi. *(O da:)* "Keşke Rabbimin bana mağfiret ettiğini ve beni ikrâm edilenlerden kıldığını kavmim bilselerdi!" dedi.

28- Ondan sonra *(Habîbü'n-Neccar'ın öldürülmesinin ardından)* onun kavminin üzerine gökten hiçbir ordu indirmedik; indirecek de değildik.

29- *(Onların cezâsı)* sâdece *(korkunç)* bir ses oldu; öyleki onlar *(hayat cihetiyle)* o anda sönüveren kimseler kesildiler!

30- Yazıklar olsun o kullara! Kendilerine ne zaman bir peygamber gelse, mutlakā onunla alay ederlerdi.

31- Görmediler mi ki, kendilerinden önce nice nesilleri *(böyle zulümleri sebebiyle)* helâk ettik; muhakkak ki onlar *(bir daha)* kendilerine dönüp gelmezler.

32- *(Onlar, mahşer günü)* hep birlikte ancak huzûrumuzda hazır bulundurulan kimseler olarak, toplanacak olanlardır.

33- Hâlbuki o ölü yeryüzü de *(öldükten sonra dirilme husûsunda)* kendileri için bir delildir. *(Biz)* onu dirilttik ve ondan dâneler çıkardık da bundan yiyorlar.

34- Hem orada hurmalıklardan ve üzüm bağlarından nice bahçeler yaptık ve orada gözelerden *(pınarlar)* akıttık.

35- Tâ ki onun mahsûlünden yesinler! Hâlbuki onu *(o mahsulü)* elleri yapmamıştır. Hâlâ şükretmeyecekler mi?

36- Pek münezzehtir O *(Allah)* ki, yerin bitirmekte olduklarından ve *(insanların)* kendilerinden ve bilemeyecekleri şeylerden *(nice)* çiftleri, onların hepsini yaratmıştır.

37- Onlar için *(kudretimize)* bir delil de gecedir. Ondan gündüzü soyup alırız; bir de bakarsın ki, onlar karanlıkta kalıvermiş kimseler olurlar.

38- Güneş de kendine mahsus bir yörünge içinde akıp gider. Bu, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*, Alîm *(herşeyi hakkıyla bilen Allah)*'ın takdîridir.

39- Aya da *(kendi yörüngesinde birtakım)* menziller takdîr ettik; nihâyet *(bir menzilinde de eğrilmiş)* eski hurma dalı gibi olmuştur.[1]

40- Ne güneşin aya yetişmesi *(ona çarpması)* kendisine *(takdîr edilen nizâma)* lâyıktır, ne de gece, gündüzü geride bırakıcıdır. Çünki her biri *(bir itâat ve heybet altında ayrı)* bir yörüngede yüzerler.

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ
ve | indirmedik | üzerine | kavminin | ondan sonra | bir ordudan | gökten

وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
ve | değildik | indiricek olan | olmadı | ancak | bir ses | tek | birden o anda | onlar

خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ
sönen kimlerdir | yazıklar olsun | o kullara | kendilerine gelmiyor ki | bir peygamberden

إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
ancak | idiler | onunla | alay ediyorlar | görmediler mi | nice | helâk ettik | kendilerinden önce

مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ
nesillerden | şübhesiz onlar | kendilerine | dönüp gelmezler | ve | hepsi değildir | ancak | toplanmış

لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا
huzûrumuzda | hazır bulundurulanlar olarak | ve | bir delildir | kendileri için | yeryüzü | ölü | onu dirilttik

وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ
ve | çıkardık | ondan | bir dâne | artık ondan | yiyorlar | ve | kıldık | orada | bahçeler

مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا
hurmalıklardan | ve | üzüm bağlarından | ve | fışkırttık | orada | gözelerden | yemeleri için

مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ
meyvesinden | ve | onu yapmamıştır | elleri | hâlâ mı şükretmeyecekler | pek münezzehtir

الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ
o zât ki | yaratmıştır | çiftleri | hepsini | o şeylerden ki | bitiriyor | yer | ve | kendilerinden

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
ve | o şeylerden ki | bilmiyorlar | ve | bir delildir | onlar için | gece | sıyırırız | ondan | gündüzü

فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ
birden o anda | onlar | karanlıkta kalanlardır | ve | güneş | akıp gider | bir yörünge içinde | kendine mahsus | bu

تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى
takdîridir | dâima üstün olanın | herşeyi bilenin | ve | ay | ona takdîr ettik | menziller | nihâyet

عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
döndü | hurma dalı gibi | eski | güneş değildir | yaraşır | kendisine | yetişmesi

الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾
aya | ve | gece değildir | önüne geçici | gündüzün | ve | herbiri | bir yörüngede | yüzerler

وَاٰيَةٌ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا

ve / bir delildir / onlar için / şübhesiz biz / taşıdık / zürriyetlerini / gemide / dolu / ve / yarattık

لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ

onlar için / onun gibisinden / o şeyleri ki / binerler / ve / eğer / dilersek / onları suda boğarız / artık ne imdâd eden olur

لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ

kendilerine / ve / ne onlar / kurtarılırlar / ancak / bir rahmet / bizden / ve / bir faydalandırma / bir zamana kadar

﴿٤٤﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ

ve / o vakit ki / denildi / onlara / sakının / o şeyden ki / önünüzdedir / ve / o şeyden ki / arkanızdadır

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَاْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ

tâ ki siz / merhamet olunursunuz / ve / onlara gelmiyor / bir âyet / âyetlerinden / Rablerinin

اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ

ancak / oldular / ondan / yüz çevirenler / ve / o vakit ki / denildi / kendilerine / infâk edin / o şeylerden ki / sizi rızıklandırdı

اللّٰهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ

Allah / dedi / o kimseler ki / inkâr ettiler / o kimselere ki / îmân ettiler / yedirecek miyiz / o kimseyi ki / eğer / dileseydi

اللّٰهُ اَطْعَمَهُ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا

Allah / kendisini yedirirdi / siz değilsiniz / ancak / bir dalâlet içinde / apaçık / ve / diyorlar / ne zaman / bu

الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

va'd / eğer / iseniz / doğru kimseler / beklemiyorlar / ancak / bir ses / tek

تَاْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا اِلٰى

kendilerini yakalar / onlar iken / birbirleriyle çekişiyorlar / artık güç yetiremezler / bir tavsiyeye / ve / değildir

اَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ

âilelerine / dönüyorlar / ve / üfürülmüştür / Sûr'a / hemen birden / onlar / kabirlerinden / Rablerine

يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا سكتة هٰذَا مَا وَعَدَ

koşuyorlar / dediler / eyvâh bize / kim / bizi kaldırdı / yattığımız yerden / bu / o şeydir ki / va'd etti

الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

Rahmân / ve / doğru söylemiş / peygamberler / olmadı / ancak / bir ses / tek

فَاِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ

hemen o anda / onlar / toplanandır / huzûrumuzda / hazır bulundurulanlar olarak / artık o gün / haksızlığa uğratılmaz

نَفْسٌ شَيْـًٔا وَلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

bir kimse / bir şeyle / ve / cezalandırılmazsınız / ancak / o şeyle ki / idiniz / yapıyorsunuz

41- Yine onlar için *(kudretimize)* bir delildir ki, gerçekten biz zürriyetlerini o dolu gemide taşıdık.

42- Ve onlar için bunun gibi binecekleri *(daha nice)* şeyleri *(vâsıtaları)* yarattık.

43- Hâlbuki dilersek onları suda boğarız; o zaman ne kendilerine imdâd eden olur, ne de onlar kurtarılırlar.

44- Ancak tarafımızdan bir rahmet ve bir zamâna kadar *(dünyadan)* faydalandırma müstesnâ.

45- Hem onlara: "Önünüzdekinden ve arkanızdakinden *(dünya ve âhiret azâbından)* sakının; tâ ki merhamet olunasınız" denildiği zaman *(yüz çevirirler)*.

46- Ve onlara ne zaman Rablerinin âyetlerinden bir âyet gelse, mutlakā ondan yüz çevirici kimseler olmuşlardır.

47- Kendilerine: "Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden *(siz de O'nun yolunda)* sarf edin!" denildiğinde ise o inkâr edenler, îmân edenlere dedi*(ler)* ki: "Allah dileyecek olsaydı kendisini doyuracağı bir kimseyi, *(biz)* mi doyuracağız? Doğrusu siz ancak apaçık bir dalâlet içindesiniz."

48- Hem, "Eğer *(iddiânızda)* doğru kimseler iseniz, bu va'd *(edilen kıyâmet)* ne zaman?" diyorlar.

49- Onlar, birbirleriyle çekişip dururken kendilerini *(ansızın)* yakalayacak olan *(korkunç)* bir sesten *(sûra birinci üfürülüşten)* başkasını beklemiyorlar.

50- Artık *(onların)*, ne bir tavsiyeye güçleri yeter, ne de âilelerine dönebilirler!

51- Ve sûra *(ikinci def'a)* üfürülmüştür de bakarsın ki onlar kabirlerinden *(kalkıp)* Rablerine koşuyorlar!

52- Derler ki: "Eyvâh bize! Bizi yattığımız yerden kim kaldırdı? Bu, Rahmân'ın va'd ettiği şeydir; demek peygamberler doğru söylemiş!"

53- *(O)* sâdece *(korkunç)* bir sestir; onlar hemen o anda huzûrumuzda hazır bulundurulan kimseler olarak, toplanacak olanlardır.

54- Artık o gün hiç kimse *(en küçük)* bir haksızlığa uğratılmaz ve ancak yapmakta olduğunuzun karşılığını görürsünüz.

55- Şübhesiz ki Cennet ehli, o gün *(pek güzel)* bir meşgûliyet içinde zevk eden kimselerdir.

56- Onlar ve hanımları, *(artık o gün)* gölgelerde tahtlar üzerinde *(oturup)* yaslanmış olanlardır.

57- Onlar için orada, meyveler ve kendileri için ne istiyorlarsa vardır.

58- Çok merhametli Rab'den *(onlara)* hitâben *(bir de)* selâm vardır.

59- Ve *(o gün müşriklere de denilir ki)*: "Ey günahkârlar! Bugün *(mü'minlerden)* ayrılın!"

60, 61- "Ey Âdemoğulları! *(Ben)* size: 'Şeytana kulluk etmeyin! Çünki o size apaçık bir düşmandır ve bana kulluk edin! Bu dosdoğru bir yoldur' diye *(tavsiye ederek)* ahdetmedim mi?"

62- "Böyle iken, yemîn olsun ki *(şeytan)*, içinizden birçok nesilleri dalâlete sevk etmiştir. Hiç mi akıl erdirmiyordunuz?"

63- "*(İşte)* bu, va'd olunageldiğiniz Cehennemdir!"

64- "İnkâr etmekte olduğunuzdan dolayı bugün girin oraya!"

65- O gün onların ağızlarını mühürleriz de bize elleri söyler ve neler kazanıyor idiyseler ayakları şâhidlik eder![1]

66- Hâlbuki dileseydik, onların gözlerini büsbütün kör ederdik de yolda koşuşup kalırlardı; o hâlde nasıl görecekler*(di)*?

67- Ve dileseydik, *(en dirâyetli)* oldukları*(nı zannettikleri)* yerde onların şekillerini *(çirkin bir sûrete)* elbette değiştirirdik de *(bundan kurtulmak için)*, ne ileri gitmeye güçleri yeter, ne de geri dönebilirlerdi.

68- Hem kimi çok yaşatırsak, onu yaratılışta tersine çeviririz *(yaşlandıkça gücünü, aklını azaltırız)*. Hiç akıl erdirmiyorlar mı?

69- Ve ona *(o Resûlümüze)*, şiir öğretmedik; *(bu)* ona yaraşmazdı da.[2] Doğrusu o, ancak bir nasîhattir ve apaçık beyân eden bir Kur'ân'dır.

70- Tâ ki hayatta olanları *(Allah'ın azâbıyla)* korkutsun, kâfirlerin üzerine ise *(azab husûsundaki)* söz hak olsun!

اِنَّ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ ف۪ي شُغُلٍ فَاكِهُونَۚ ﴿٥٥﴾ هُمْ
şübhesiz | ehli | cennet | o gün | bir meşgûliyet içinde | zevk eden kimselerdir | onlar

وَاَزْوَاجُهُمْ ف۪ي ظِلَالٍ عَلَى الْاَرَٓائِكِ مُتَّكِؤُ۫نَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ
ve | hanımları | gölgelerde | tahtlar üzerinde | yaslanmış olanlardır | onlar için vardır

ف۪يهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَۚ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ
orada | meyveler | ve | kendileri için vardır | o şeyler ki | istiyorlar | selâm | söz olarak | Rab'den

رَح۪يمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ اَلَمْ اَعْهَدْ
çok merhametli | ve | ayrılın | bugün | ey | günahkârlar | ahdetmedim mi

اِلَيْكُمْ يَا بَن۪ٓي اٰدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَۚ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
size | ey | Âdem oğulları | kulluk etmeyin diye | şeytana | şübhesiz o | size | bir düşmandır

مُب۪ينٌۙ ﴿٦٠﴾ وَاَنِ اعْبُدُون۪يۜ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَق۪يمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ اَضَلَّ
apaçık | ve | bana kulluk edin diye | bu | bir yoldur | dosdoğru | ve | and olsun gerçekten | dalâlete düşürdü

مِنْكُمْ جِبِلًّا كَث۪يرًاۜ اَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هٰذِه۪
sizden | nesilleri | birçok | hiç mi olmadınız | akıl erdiriyorsunuz | bu

جَهَنَّمُ الَّت۪ي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ
cehennemdir | o ki | idiniz | va'd olunuyorsunuz | girin oraya | bu gün | o şeyden dolayı ki | idiniz

تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَٓا اَيْد۪يهِمْ
inkâr ediyorsunuz | o gün | mühürleriz | onların ağızlarını | ve | bize konuşur | elleri

وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَٓاءُ
ve | şâhidlik eder | ayakları | o şeyleri ki | idiler | kazanıyorlar | ve | eğer | dileseydik

لَطَمَسْنَا عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾
elbette silme kör ederdik | gözlerini | ki koşuşurlardı | yolda | o hâlde nasıl | görecekler

وَلَوْ نَشَٓاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
ve | eğer | dileseydik | elbette onların şekillerini değiştirirdik | oldukları yerde | artık güç yetiremezlerdi | gitmeye

وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِۜ اَفَلَا يَعْقِلُونَ
ve | geri dönemezlerdi | ve | kim ki | onu çok yaşatırız | onu tersine çeviririz | yaratılışta | hiç akıl erdirmiyorlar mı

﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغ۪ي لَهُۜ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْاٰنٌ
ve | ona öğretmedik | şiir | ve | yaraşmaz | ona | o değildir | ancak | bir nasîhat | ve | bir Kur'ân

مُب۪ينٌۙ ﴿٦٩﴾ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِر۪ينَ ﴿٧٠﴾
apaçık | korkutması için | o kimseyi ki | idi | hayatta | ve | hak olur | söz | üzerine | kâfirlerin

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ

ve görmediler mi | şübhesiz biz | yarattık | onlar için | o şeylerden ki | yaptı | ellerimiz | hayvanlar | ki onlar | onlara | sâhibtirler

﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيهَا

ve | onları boyun eğdirdik | kendilerine | onlardan bir kısmı | binekleridir | ve | onlardan | yerler | ve | kendileri için vardır | onlarda

مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً

menfaatler | ve | içecekler | hâlâ mı şükretmezler | ve | edindiler | başka | Allah'dan | ilâhlar

لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ

umulur ki onlar | kendilerine yardım edilir | güç yetiremezler | onlara yardıma | ve | kendileri | onlar için | bir ordudur

مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾

hazırlanmış | öyle ise seni üzmesin | onların sözü | şübhesiz biz | biliriz | o şeyleri ki | gizlerler | ve | o şeyleri ki | açıklarlar

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾

ve görmedi mi | insan | şübhesiz biz | onu yarattık | nutfeden | hemen birden | o | bir düşmandır | apaçık

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾

ve | getirdi misâl | bize | bir misâl olarak | ve | unuttu | yaratılışını | dedi | kim | diriltecek | kemikleri | onlar iken | çürümüş

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

de ki | onları diriltecek | o zât ki | onları yarattı | ilk | def'a | ve | o | herbirini | yaratmanın | hakkıyla bilendir

﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ

o ki | kıldı | size | ağaçtan | yeşil | bir ateş | hemen birden | siz

مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

ondan | yakıyorsunuz | ve değil midir | o zât ki | yarattı | gökleri | ve | yeri

بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

gücü yeten | yaratmaya | onların benzerini | evet | ve | o | herşeyi yaratandır | herşeyi bilendir

﴿٨١﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

ancak | onun emri | o vakit ki | diledi | bir şeyi | demesidir | ona | ol | hemen olur

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

işte münezzehtir | o zât ki | onun elindedir | içyüzü | her | şeyin | ve | ona | döndürüleceksiniz

سُورَةُ الصَّافَّاتِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ مِائَةٌ وَاثْنَتَانِ وَثَمَانُونَ آيَةً

71- Görmediler mi ki, şübhesiz biz kudretimizin yaptıklarından, onlar için nice hayvanlar yarattık da onlar bunlara sâhib olmuş kimselerdir.

72- Hem bunları kendilerine boyun eğdirdik de, onların bir kısmı binekleridir, bir kısmından da yerler.

73- Hem bunlarda kendileri için *(daha birçok)* menfaatler ve içecekler vardır. Hâlâ şükretmezler mi?

74- Ve *(güyâ)* belki kendilerine yardım edilir diye Allah'dan başka ilâhlar edindiler.

75- *(O ilâhlar,)* onlara yardıma güç yetiremezler; bil'akis kendileri onlar*(ı muhâfaza)* için hazırlanmış askerlerdir.

76- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* Öyle ise onların sözü, seni üzmesin! Şübhesiz ki biz, *(onlar)* neyi gizlerler ve neyi açıklarlarsa biliriz.

77- Hem o insan görmedi mi, gerçekten biz kendisini nutfeden *(hakir bir damla sudan süzülmüş hulâsadan)* yarattık! Buna rağmen bakarsın ki o apaçık bir hasım *(kesilmiş)*tir.

78- Kendi yaratılışını unuttu da bize bir misâl getirdi: "Onlar çürümüş olduğu hâlde, şu kemikleri kim diriltecek?" dedi.

79- De ki: "Onları ilk def'a yaratan, *(yine)* onları diriltecek! Çünki O, her türlü *(mahlûku ve onları)* yaratmayı hakkıyla bilendir."

80- O ki, size yeşil ağaçtan bir ateş yaptı da, işte siz ondan yakıp duruyorsunuz.(1)

81- Gökleri ve yeri yaratan, onların *(o insanların)* benzerini de yaratmaya kâdir değil midir? Evet *(kâdirdir)*! Çünki O, Hallâk *(herşeyi çokça yaratan)*dır, Alîm *(hakkıyla bilen)*dir.

82- Bir şeyi*(n olmasını)* dilediği zaman, O'nun emri, ona sâdece "Ol!" demektir, *(o da)* hemen oluverir. (2)

83- İşte münezzehtir O *(Allah)* ki, herşeyin melekûtu *(gerçek mülkü ve tasarrufu)* O'nun elindedir ve ancak O'na döndürüleceksiniz.

37- SÂFFÂT SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 182 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1, 2- And olsun *(ibâdet için)* **sâffât** olan *(saf saf dizilen meleklere, mü'minlere, âlimlere, mücâhid)*lere! Ve *(başkalarını)* sevk ederek idâre *(ve haykırarak men')* edenlere!

3- Hem zikir *(Kur'ân)* okuyanlara! *(And olsun!)*

4- Şübhesiz ki sizin İlâhınız, gerçekten tektir.

5, 6, 7- Göklerin ve yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir; doğuların da Rabbidir. Şübhesiz ki biz, dünya semâsını bir ziynetle, yıldızlarla süsledik. Ve *(onu)* her âsî şeytandan muhâfaza ederek *(koruduk)*.

8, 9- *(O şeytanlar, artık)* mele-i a'lâyı *(semâdaki melekleri)* dinleyemezler ve her taraftan kovularak *(alevli yıldızlarla)* taşlanırlar ve onlar için devamlı bir azab vardır.

10, 11- Ancak bir söz kapan olursa, onu da delici, alevli bir yıldız ta'kîb eder.(1) Şimdi sor onlara: "Yaratılış cihetiyle kendileri mi daha zor, yoksa bizim *(semâ ile berâber içinde)* yarattıklarımız mı?" Muhakkak ki biz, kendilerini yapışkan bir çamurdan yarattık.

12, 13, 14- *(Ey Habîbim!)* Bil'akis *(sen, onların bu kadar delillere rağmen inkâr etmelerine)* hayret ettin, hâlbuki *(onlar senin anlattıklarınla)* alay ediyorlar. Kendilerine nasîhat edildiği zaman da, ibret almıyorlar. Ve bir mu'cize gördükleri zaman, *(onunla)* alay etmek istiyorlar.

15- Bir de dediler ki: "Bu, apaçık bir sihirden başka bir şey değildir."

16, 17- "*(Biz)* öldüğümüz, bir toprak ve bir kemik yığını hâline geldiğimiz zaman mı, gerçekten biz mi yeniden diriltilecek kimseleriz? Önceki atalarımız da mı?"

18, 19- *(Ey Resûlüm!)* De ki: "Evet! Hem de siz zelîl kimseler olarak *(diriltileceksiniz)*!" Artık o *(dirilme işi)*, sâdece *(korkunç)* bir sesten ibârettir; bir de bakarsın ki onlar *(dirilmiş de etraflarına)* bakıyorlar!

20, 21- Ve: "Eyvâh bize! Bu, dîn *(cezâ)* günüdür!" derler. *(Melekler der ki:)* "*(Evet)* bu, kendisini yalanlamakta olduğunuz ayırma günü *(aranızda hüküm verme günü)*dür!"

22, 23, 24- *(Meleklere ise o gün şöyle denilir:)* "Zulmedenleri ve onlara eşlik edenleri ve Allah'dan başka tapmakta oldukları şeyleri toplayın; sonra onları Cehennemin yoluna götürün! Ve tutun onları! Çünki onlar, sorguya çekilecek kimselerdir."

حزب ٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
Rahîm Rahmân Allah'ın ismiyle

وَالصَّٓافَّاتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا
zikir hem okuyanlara sevk ederek hem sevk edenlere saf olarak dizilenlere and olsun

﴿٣﴾ اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
Rabbidir ve ikisi arasındadır o şeylerin ki ve yerin ve göklerin Rabbidir gerçekten tektir İlâhınız şübhesiz

الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا مِنْ
muhâfaza ederek ve yıldızlarla bir ziynetle dünya göğünü süsledik şübhesiz biz doğuların

كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴿٧﴾ لَا يَسَّمَّعُونَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُونَ مِنْ
kendilerine atılır ve en yüce meclisi dinleyemezler âsî her şeytandan

كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾ اِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ
bir kapış kaptı o kimse ki ancak devamlı bir azâb onlar için vardır ve kovularak her taraftan

فَاَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَنْ
o kimsemi ki yoksa yaratılışça daha zor kendileri mi şimdi onlara sor delici bir alev hemen onu ta'kîb etti

خَلَقْنَا اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾ وَاِذَا
o vakit ki ve alay ediyorlar ve hayret ettin bil'akis yapışkan bir çamurdan kendilerini yarattık şübhesiz biz yarattık

ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾ وَقَالُٓوا اِنْ
dediler ve alay etmek istiyorlar bir mu'cize gördüler o vakit ki ve ibret almıyorlar nasîhat edildiler

هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ
elbet diriltilecek olanlarız şübhesiz biz mi bir kemik yığını ve bir toprak olduk ve öldük o zaman mı ki apaçık bir sihir ancak bu değildir

﴿١٦﴾ اَوَاٰبَٓاؤُنَا الْاَوَّلُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾ فَاِنَّمَا هِيَ
o artık ancak zelîl kimseler olarak siz ve evet de ki evvelki ve atalarımız mı

زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿٢٠﴾
din günüdür bu eyvâh bize dediler ve bakıyorlar onlar birden o anda tek bir seslenmedir

هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذٖي كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾ اُحْشُرُوا الَّذٖينَ ظَلَمُوا
zulmettiler o kimseleri ki toplayın yalanlıyorsunuz kendisini idiniz o ki ayırma günüdür bu

وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَاهْدُوهُمْ
sonra onları götürün Allah'dan başka tapıyorlar idiler o şeyleri ki ve eşlerini ve

اِلٰى صِرَاطِ الْجَحٖيمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوهُمْ اِنَّهُمْ مَسْؤُلُونَ ﴿٢٤﴾
sorguya çekilecek kimselerdir şübhesiz onlar onları durdurun ve cehennemin yoluna

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
size ne oldu ki / yardımlaşmıyorsunuz / bil'akis / onlar / bugün / teslîm olmuş kimselerdir / ve / yönelmiş / onların bazısı

عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ
bazısına / birbirlerine soruyorlar / dediler / doğrusu siz / idiniz / bize geliyorsunuz / sağdan

﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
dediler ki / bil'akis / olmamıştınız / mü'min kimseler / ve / olmadı / bizim için / sizin üzerinizde / bir hâkimiyet

بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾
bil'akis / idiniz / bir topluluk / azgın / artık hak oldu / üzerimize / sözü / Rabbimizin / şübhesiz biz / elbet tadanlarız

فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
evet sizi azdırdık / şübhesiz biz / idik / azgınlar / artık şübhesiz onlar / o gün / azâbda / ortaktırlar

﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا
şübhesiz biz / böyle / yaparız / günahkârlara / şübhesiz onlar / idiler / o vakit ki / denildi / kendilerine / ilâh yoktur / ancak

اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ
Allah / büyüklük taslıyorlardı / ve / diyorlardı / doğrusu biz mi / elbette terk edenleriz / ilâhlarımızı / bir şâir için

مَجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ لَذَائِقُو
deli / bil'akis / geldi / hak ile / ve / tasdîk etti / peygamberleri / şübhesiz siz / elbette tadanlarsınız

الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ
azâbı / elemli / ve / cezalandırılmazsınız / ancak / o şeyle ki / idiniz / yapıyorsunuz / ancak / kulları

اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُ وَهُمْ
Allah'ın / ihlâsa erdirilen / işte onlar / kendileri için vardır / bir rızık / ma'lûm / meyveler / ve / onlar

مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ
ikrâm olunmuşlardır / Cennetlerinde / Naîm / üzerindedir / tahtlar / karşılıklı olarak / dolaşılır

عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾
üzerlerinde / dolu kadehle / pınardan / bembeyazdır / lezzetlidir / içenler için

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
onda yoktur / bir sersemletme / ve / onlar değildir / ondan / sarhoş ediliyorlar / ve / yanlarında vardır / diken zevceler

الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
gözü / iri gözlüler / sanki onlar gibidir / bir yumurta / örtülüp saklanmış / o zaman yöneldi / onların bazısı

عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾
bazısına / birbirlerine soruyorlar / dedi / konuşan biri / onlardan / şübhesiz ben / idi / benim için var / bir yakın

25- Size ne oldu ki yardımlaşmıyorsunuz?

26- Hayır! Bugün onlar teslîm olmuş kimselerdir.

27- Ve onlar birbirlerine yönelmiş, karşılıklı *(olarak birbirlerini)* mes'ûl tutarlar *(çekişirler)*.

28- *(Tâbi' olanlar, elebaşlarına:)* "Doğrusu siz, bize sağdan gelirdiniz *(hayrımıza çalışır görünürdünüz)*!" derler.

29, 30- *(O reisler ise)* derler ki: "Bil'akis, *(siz zâten)* mü'min kimseler olmamıştınız. Hem bizim için, sizin üzerinizde bir güç yoktu. Bil'akis *(siz)*, bir azgınlar topluluğu idiniz."

31, 32- "Artık Rabbimizin *(azab)* sözü üzerimize hak oldu; şübhesiz biz *(bu azâbı)* tadacak kimseleriz. Evet, *(biz)* sizi azdırdık; çünki kendimiz azgın kimseler idik."

33- Artık şübhesiz ki o gün onlar, azabda ortaktırlar.

34- İşte biz, günahkârlara böyle yaparız.

35- Çünki onlar kendilerine: "Allah'dan başka ilâh yoktur" denildiği zaman, büyüklük taslıyorlardı.

36- Ve: "Doğrusu biz, deli bir şâir için ilâhlarımızı gerçekten terk edecek kimseler miyiz?" diyorlardı.

37, 38, 39- Hayır! *(O,)* hakkı getirdi ve peygamberleri tasdîk etti. Doğrusu siz, o elemli azâbı tadıcılarsınız. Ve sâdece yapmakta olduklarınızın karşılığını göreceksiniz.

40- Ancak Allah'ın ihlâsa erdirilmiş kulları müstesnâ.

41, 42- İşte onlar var ya, kendileri için ma'lûm bir rızık, türlü meyveler vardır. Ve onlar, ikrâm olunacak kimselerdir.

43, 44- Naîm Cennetlerinde, karşılıklı tahtlar üzerindedirler.[1]

45- Pınardan *(doldurulmuş)* kadehlerle, *(onların)* etraflarında dolaşılır.

46- *(O içecekler ki)* bembeyazdır; içenler için lezzetlidir.

47- Onda ne bir sersemletme vardır, ne de onlar ondan sarhoş olurlar.

48- Ve yanlarında, *(kocalarından)* başkasına bakmayan iri gözlü *(zevce)*ler vardır.

49- Sanki onlar örtülüp saklanmış *(toz toprak görmemiş latîf bir rengi olan)* yumurta gibidirler.

50- O zaman *(Cennet ehli)* birbirlerine yönelerek karşılıklı soru sorarlar *(sohbet ederler)*.

51- İçlerinden konuşan biri şöyle der: "Doğrusu benim *(dünyada)* bir yakınım vardı."

52, 53- *"(Bana:)* 'Gerçekten sen, *(dirilmeyi)* tasdîk edenlerden misin?' derdi. *(Ve bana:)* '*(Biz)* öldüğümüz ve bir toprak, bir kemik *(yığını)* hâline geldiğimiz zaman mı, gerçekten biz mi cezâlandırılacak kimseler olacağız?' *(derdi).*"

54- *(Sonra o kişi yanındakilere:)* "Siz *(onun hâlinden)* haberdâr mısınız?" dedi.

55- Derken baktı da onu Cehennemin ortasında gördü.

56- Dedi ki: "Allah'a yemîn olsun ki, *(sen)* nerede ise gerçekten beni *(de)* helâk edecektin!"

57- "Eğer Rabbimin ni'meti olmasaydı, doğrusu *(ben de orada)* hazır bulundurulmuşlardan olacaktım."

58, 59- "Peki *(nasılmış)*, biz *(dünyada)* ilk ölümümüzden başka bir daha ölmeyecek ve biz *(îmânımızdan dolayı)* azab görmeyecek kimseler değil miymişiz?"

60- Doğrusu bu, elbette büyük kurtuluşun ta kendisidir!

61- Çalışanlar, o hâlde böylesi *(bir netîce)* için çalışsın!

62, 63- Ağırlama olarak bu mu hayırlıdır, yoksa zakkum ağacı mı? Gerçekten biz, onu *(alevler içindeki o ağacı)* zâlimler için bir fitne *(dünyada bir imtihan vesîlesi)* kıldık.

64- Şübhesiz o, Cehennemin dibinde çıkan bir ağaçtır.

65- Tomurcukları, sanki şeytanların başları gibidir.

66, 67- Bundan sonra şübhesiz ki onlar, elbette bundan yiyecek kimseler olup, artık karınları*(nı)* bununla dolduracak olanlardır. Sonra bunun üzerine, doğrusu onlar için kaynar sudan karıştırılmış bir içecek vardır.

68- Sonra onların dönüşleri elbette Cehennemedir.

69- Doğrusu onlar, atalarını sapık kimseler buldular.

70- Fakat kendileri *(de)* onların izleri üzerinde koşturuyorlar.

71- And olsun ki, onlardan önce, evvelki *(ümmet)*lerin çoğu dalâlete düşmüştü.

72- *(Ve yine)* and olsun ki, onların içlerinde de *(Allah'ın azâbından haber veren)* korkutucu *(peygamber)*ler göndermiştik.

73- Artık bak, o korkutulanların âkıbeti nasıl oldu?

74- Ancak Allah'ın ihlâsa erdirilmiş kulları müstesnâ.[1]

75- Celâlim hakkı için, Nûh *(kavminden ümîdini kesince)* bize yalvarmıştı; işte *(biz)* ne güzel icâbet edenleriz!

76- Çünki *(biz)* onu ve ehlini o büyük felâketten kurtardık.

يَقُولُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَ كُنَّا تُرَابًا وَ عِظَامًا

kemik yığını · ve · bir toprak · olduk · ve · öldük · o vakit mi ki · gerçekten tasdîk edenlerdensin · şübhesiz sen mi · derdi

ءَاِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَاٰهُ

ve onu gördü · derken haberdar oldu · haberdar olanlar · siz oldunuz mu · dedi · gerçekten cezâlandırılanlarız · şübhesiz biz mi

فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾

gerçekten beni helâk edecektin · nerede ise sen · şübhesiz · Allah'a yemîn olsun ki · dedi ki · cehennemin · ortasında

وَ لَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ

ölenler · peki biz olmaz değil miyiz · hazır bulundurulmuşlardan · elbette olmuştum · Rabbimin · ni'meti · eğer olmasaydı · ve

﴿٥٨﴾ اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُولٰى وَ مَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ

elbette odur · bu · şübhesiz · azâb edilenler · biz olmaz değil miyiz · ve · ilk · ölümümüz · ancak

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ اَذٰلِكَ خَيْرٌ

hayırlıdır · bu mu · çalışanlar · o hâlde çalışsın · bunun · gibisi için · büyük · kurtuluş

نُزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾

zâlimler için · bir fitne · onu kıldık · şübhesiz biz · zakkum · ağacı mı · yoksa · ağırlama olarak

اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي اَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَاَنَّهُ رُؤُسُ

başlarıdır · sanki o · tomurcuğu · cehennemin · dibinde · çıkar · bir ağaçtır ki · şübhesiz o

الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِؤُنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾

karınlarını · ondan · dolduranlardır · ondan · elbette yiyenlerdir · ve şübhesiz onlar · şeytanların

ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ

dönüşleri · şübhesiz · sonra · kaynar sudan · elbet bir içecek · onun üzerine · onlar için var · şübhesiz · sonra

لَاِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلٰى اٰثَارِهِمْ

onların izleri üzerinde · fakat onlar · sapık kimseler · atalarını · buldular · şübhesiz onlar · elbette cehennemedir

يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَ لَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَ لَقَدْ

and olsun gerçekten · ve · evvelkilerin · çoğu · onlardan önce · dalâlete düştü · and olsun gerçekten · ve · koşturuyorlar

اَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

âkıbeti · oldu · nasıl · artık bak · korkutucular · onların içinde · göndermiştik

الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَ لَقَدْ نَادٰينَا

bize seslendi · and olsun gerçekten · ve · ihlâsa erdirilen · Allah'ın · kulları · ancak · korkutulanların

نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَ نَجَّيْنَاهُ وَ اَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

büyük · sıkıntıdan · ehlini · ve · onu kurtardık · ve · icâbet edenleriz · işte elbette ne güzel · Nûh

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ ﴿٧٨﴾

ve · kıldık · neslini · onları · kalıcı kimseler · ve · bıraktık · ona · sonrakiler içinde

سَلَامٌ عَلٰى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ اِنَّهُ مِنْ

selâm · Nûh'a · âlemler içinde · şübhesiz biz · böyle · mükâfâtlandırırız · iyilik edenleri · şübhesiz o

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿٨٢﴾ وَاِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ

kullarımızdandır · mü'minlerden · sonra · suda boğduk · diğerlerini · ve · şübhesiz · onun yolunda olanlardandır

لَاِبْرٰهِيمَ ﴿٨٣﴾ اِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ

elbette İbrâhîm · o vakit ki · gelmişti · Rabbisine · bir kalb ile · selîm · o zaman · demişti · babasına · ve · kavmine

مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ اَئِفْكًا اٰلِهَةً دُونَ اللّٰهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ

neye · tapıyorsunuz · iftirâ etmek için mi · ilâhlar · Allah'dan başka · istiyorsunuz · peki nedir · zannınız

بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ اِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾

Rabbi hakkındaki · âlemlerin · derken baktı · bir bakış · yıldızlara · ve dedi · şübhesiz ben · hastayım

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ اِلٰى اٰلِهَتِهِمْ فَقَالَ اَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾

hemen yüz çevirdiler · ondan · arkalarını dönerek · sonra gizlice vardı · onların ilâhlarına · ve dedi · yemiyor musunuz

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَاَقْبَلُوا اِلَيْهِ

size ne oldu · konuşmuyorsunuz · derken gizlice vardı · üzerlerine · vurmak için · sağ eliyle · bunun üzerine yöneldiler · ona

يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ اَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

koşuyorlar · dedi · tapıyor musunuz · o şeylere ki · yontuyorsunuz · ve · Allah · sizi yaratmıştır · ve · o şeyleri ki · yapıyorsunuz

﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَاَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَاَرَادُوا بِهِ

dediler · yapın · onun için · bir binâ · ve onu atın · ateşe · böylece istediler · ona

كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ اِنِّي ذَاهِبٌ اِلٰى

bir tuzak kurmak · fakat onları kıldık · en alçak kimseler · ve · dedi · şübhesiz ben · gidiciyim

رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ

Rabbime · bana doğru yolu gösterecektir · Rabbim · ihsân eyle · bana · sâlihlerden · bunun üzerine onu müjdeledik

بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ اِنِّي اَرٰى

bir oğul ile · yumuşak başlı · ve ne zaman ki · erişti · onunla beraber · çalışmaya · dedi · ey · oğulcuğum · şübhesiz ben · görüyorum

فِي الْمَنَامِ اَنِّي اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى قَالَ يَا اَبَتِ افْعَلْ

uykuda · şübhesiz ben · seni boğazlıyorum · artık bak · neyi · görürsün · dedi · ey · babacığım · yap

مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

o şeyi ki · sana emrediliyor · beni bulacaksın · eğer · dilerse · Allah · sabredenlerden

77, 78- Ve *(yeryüzünde)* onun neslini gerçekten kalıcı kimseler kıldık. Hem sonraki *(ümmet)*ler içinde, ona *(iyi bir nâm)* bıraktık.

79, 80, 81- *(Bütün)* âlemler içinde Nûh'a selâm olsun! Muhakkak ki biz, iyilik edenleri böyle mükâfâtlandırırız. Çünki o, bizim mü'min kullarımızdandır.

82- Sonra diğerlerini suda boğduk.

83, 84- Şübhesiz İbrâhîm de onun yolunda olanlardandır. Çünki Rabbisine selîm bir kalb ile gelmişti.

85, 86, 87- Hani, babasına ve kavmine şöyle demişti: "*(Siz)* nelere tapıyorsunuz?" "İftirâ etmek için mi Allah'dan başka ilâhlar istiyorsunuz?" "Peki âlemlerin Rabbi hakkındaki zannınız nedir?"

88, 89- Derken yıldızlara bir bakış baktı da: "Ben gerçekten hastayım" dedi.

90- Bunun üzerine *(kavmi kendilerine de bulaşır korkusuyla)* arkalarını dönen kimseler olarak ondan kaçtılar.

91, 92- Sonra *(o da)* gizlice onların ilâhlarına varıp dedi ki: "*(Önünüze konmuş bu yiyeceklerden)* yemiyor musunuz? Size ne oldu da konuşmuyorsunuz?"

93, 94- Derken sağ eliyle *(kuvvetli)* bir darbe indirmek üzere gizlice üzerlerine vardı *(da onları kırdı)*. Bunun üzerine *(kavmi)* koşarak ona yöneldiler.

95, 96- *(İbrâhîm)* dedi ki: "*(Siz ellerinizle)* yontmakta olduğunuz şeylere mi tapıyorsunuz? Hâlbuki sizi de, yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır."

97, 98- *(Onlar ise:)* "Onun için bir binâ yapın da, onu ateşe atın!" dediler. Böylece ona tuzak kurmak istediler, fakat onları en alçak kimseler kıldık.

99- Nihâyet *(biz kendisini ateşten kurtardıktan sonra İbrâhîm)* dedi ki: "Gerçekten ben Rabbime gidiciyim; *(O)* bana doğru yolu gösterecektir."

100- "Rabbim! Bana sâlihlerden *(olacak bir çocuk)* ihsân eyle!"

101- Bunun üzerine *(biz de)* onu halîm bir oğul *(olan İsmâîl)* ile müjdeledik.

102- Nihâyet *(çocuğu)* onunla berâber çalışacak çağa erişince *(İbrâhîm)*: "Ey oğulcuğum! Doğrusu ben uykuda *(rüyâmda)* görüyorum ki, gerçekten ben seni boğazlıyorum *(kurbân ediyorum)*; artık bak, *(bu rüyâm hakkında)* sen ne görürsün *(fikrin nedir)*?" dedi. *(Çocuğu İsmâîl:)* "Ey babacığım! Sana emredileni yap! İnşâallah beni sabredenlerden bulacaksın!" dedi.

103, 104, 105, 106- Böylece *(ikisi de)* teslîm olup *(İbrâhîm)* onu alnının bir tarafı *(yere gelecek şekilde, yanı)* üzerine yere yatırınca, artık ona: "Ey İbrâhîm! Hakîkaten rüyâya sadâkat gösterdin! İşte biz iyilik edenleri böyle mükâfâtlandırırız. Şübhesiz ki bu, gerçekten apaçık bir imtihandır!" diye seslendik.

107- Ve *(oğluna bedel)* ona büyük bir kurbanlık fidye verdik.

108- Hem sonraki *(ümmet)*ler içinde ona *(iyi bir nâm)* bıraktık.

109- İbrâhîm'e selâm olsun!

110- İyilik edenleri böyle mükâfâtlandırırız.

111- Çünki o, bizim mü'min kullarımızdandır.

112- Bir de onu sâlihlerden bir peygamber olarak İshâk ile müjdeledik.

113- Ona da, İshâk'a da bereket verdik. Her ikisinin neslinden iyilik eden de, nefsine apaçık zulmeden de bulunur.

114- Celâlim hakkı için, Mûsâ ve Hârûn'a da ihsanda bulunduk!

115- Çünki kendilerini ve kavimlerini o büyük sıkıntıdan *(Fir'avun'un işkencesinden)* kurtardık.

116- Ve onlara yardım ettik de gālib gelenler onlar oldular.

117- İkisine de apaçık anlaşılan Kitâb'ı *(Tevrât'ı)* verdik.

118- Ve kendilerini dosdoğru yola hidâyet ettik.

119- Sonraki *(ümmet)*ler içinde o ikisine de *(iyi bir nâm)* bıraktık.

120- Mûsâ ve Hârun'a selâm olsun!

121- Doğrusu biz iyilik edenleri böyle mükâfâtlandırırız.

122- Şübhesiz ikisi *(de)* bizim mü'min kullarımızdandır.

123- Muhakkak ki İlyâs da elbette peygamberlerdendir.

124- O vakit kavmine demişti ki: "*(Siz Allah'a karşı gelmekten)* sakınmaz mısınız?"

125, 126- "Yaratanların en güzeli olan,[1] sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbi olan Allah'ı bırakıp da Ba'l'e mi yalvarıyorsunuz?"

فَلَمَّٓا اَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يَٓا اِبْرٰهِيمُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ

gerçekten | İbrâhîm | ey | diye | ona seslendik | ve | şakağına | onu yere yatırdı | ve | ikisi teslîm oldu | ve ne zaman ki

صَدَّقْتَ الرُّءْيَا اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ

elbette o | bu | şübhesiz | iyilik edenleri | mükâfâtlandırırız | böyle | şübhesiz biz | rüyâya | sadâkat gösterdin

الْبَلٰٓؤُا الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي

ona | bıraktık | ve | büyük | bir kurbanlık ile | ona fidye verdik | ve | apaçık | imtihandır

الْاٰخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَامٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾

iyilik edenleri | mükâfâtlandırırız | böyle | İbrâhîm'e | selâm | sonrakiler içinde

اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا

bir peygamber olarak | İshâk ile | onu müjdeledik | ve | mü'min | kullarımızdandır | şübhesiz o

مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓى اِسْحٰقَ وَمِنْ

ve | İshâk'a | ve | ona | bereket verdik | ve | sâlihlerden

ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا

ihsânda bulunduk | and olsun gerçekten | ve | apaçık | nefsine | zulmeden | ve | iyilik eden | ikisinin neslinden vardır

عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ

kavimlerini | ve | ikisini kurtardık | ve | Hârûn'a | ve | Mûsâ'ya

الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾

gâlib gelenler | onlar | ve oldular | onlara yardım ettik | ve | büyük | sıkıntıdan

وَاٰتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ

yola | ikisini hidâyet ettik | ve | apaçık anlaşılan | kitabı | ikisine verdik | ve

الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْاٰخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَامٌ

selâm | sonrakiler içinde | ikisine | bıraktık | ve | dosdoğru

عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

iyilik edenleri | mükâfâtlandırırız | böyle | şübhesiz biz | Hârun'a | ve | Mûsâ'ya

اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

elbette peygamberlerdendir | İlyâs | şübhesiz | ve | mü'min | kullarımızdandır | şübhesiz ikisi

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ اَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ

bırakıyorsunuz | ve | Ba'le | yalvarıyor musunuz | sakınmaz mısınız | kavmine | demişti | o vakit

اَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾ اللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

evvelki | atalarınızın | Rabbi olan | ve | Rabbiniz | Allah'ı | yaratanların | en güzelini

فَكَذَّبُوهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۝١٢٧ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ
fakat onu yalanladılar | artık şübhesiz onlar | elbet hazır bulundurulacak olanlardır | ancak | kulları | Allah'ın | ihlâsa erdirilen

۝١٢٨ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ ۝١٢٩ سَلَامٌ عَلٰٓى اِلْ يَاسِينَ ۝١٣٠
ve | bıraktık | ona | sonrakiler içinde | selâm | İlyâs'a

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝١٣١ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝١٣٢
doğrusu biz | böyle | mükâfâtlandırırız | iyilik edenleri | şübhesiz o | kullarımızdandır | mü'min

وَاِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝١٣٣ اِذْ نَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ اَجْمَعِينَ ۝١٣٤
ve | şübhesiz | Lût | elbet peygamberlerdendir | o vakit ki | onu kurtarmıştık | ve | âilesini | bütün

اِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ۝١٣٥ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِينَ ۝١٣٦ وَاِنَّكُمْ
hâriç | bir kocakarı ki | geride kalanlar arasındadır | sonra | helâk ettik | diğerlerini | ve | şübhesiz siz

لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ۝١٣٧ وَبِالَّيْلِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝١٣٨
elbette uğruyorsunuz | onlara | sabaha ulaşan kimseler iken | ve | geceleyin | hiç akıl erdirmez misiniz

وَاِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝١٣٩ اِذْ اَبَقَ اِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝١٤٠
ve | şübhesiz | Yûnus | elbette peygamberlerdendir | o vakit ki | kaçmıştı | gemiye | dolu

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ۝١٤١ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ
nihâyet kur'a çekti | ve oldu | mağlûb olanlardan | derken onu yuttu | balık | o iken | kınayan bir kimse

۝١٤٢ فَلَوْلَا اَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ۝١٤٣ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ اِلٰى يَوْمِ
fakat eğer olmasaydı | şübhesiz o | idi | tesbîh edenlerden | elbette kalırdı | onun karnında | o güne kadar ki

يُبْعَثُونَ ۝١٤٤ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ۝١٤٥ وَاَنْبَتْنَا عَلَيْهِ
diriltilecekler | bunun üzerine onu attık | açık alana | kendisi iken | hasta bir hâlde | ve | bitirdik | üzerine

شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ۝١٤٦ وَاَرْسَلْنَاهُ اِلٰى مِائَةِ اَلْفٍ اَوْ يَزِيدُونَ
bir ağaç | kabak cinsinden | ve | onu gönderdik | yüz bin kişiye | veya | artıyorlar

۝١٤٧ فَاٰمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ اِلٰى حِينٍ ۝١٤٨ فَاسْتَفْتِهِمْ اَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ
sonunda îmân ettiler | ve onları faydalandırdık | bir zamana kadar | şimdi sor onlara | Rabbinin midir | kızlar

وَلَهُمُ الْبَنُونَ ۝١٤٩ اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ اِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ
ve | onlarındır | oğullar | yoksa | yarattık mı | melekleri | dişiler olarak | onlar iken | şâhid olan kimseler

۝١٥٠ اَلَٓا اِنَّهُمْ مِنْ اِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ۝١٥١ وَلَدَ اللّٰهُ وَاِنَّهُمْ
dikkat edin | şübhesiz onlar | iftirâları yüzünden | gerçekten diyorlar | doğurdu | Allah | ve | şübhesiz onlar

لَكَاذِبُونَ ۝١٥٢ اَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ۝١٥٣
gerçekten yalancıdırlar | seçmiş mi | kızları | oğullara

127, 128- Fakat *(kavmi)* onu yalanladılar; artık şübhesiz onlar, *(Cehennemde)* hazır bulundurulacak olan kimselerdir. Ancak Allah'ın ihlâsa erdirilmiş kulları müstesnâ.

129- Sonraki *(ümmet)*ler içinde ona da *(iyi bir nâm)* bıraktık.

130, 131, 132- İlyâs'a selâm olsun! Doğrusu biz, iyilik edenleri böyle mükâfâtlandırırız. Çünki o bizim mü'min kullarımızdandır.

133, 134- Şübhesiz Lût da peygamberlerdendir. Hani *(kavmini helâk ederken)* onu ve bütün âilesini kurtarmıştık.

135, 136- Ancak geride kalan *(isyankâr)*lar arasında bulunan bir kocakarı hâriç. Sonra o diğerlerini helâk ettik.

137, 138- *(Ey Mekkeliler!)* Elbette siz de sabaha ulaşan kimseler iken ve geceleyin doğrusu onlar*(ın harâb olmuş yerlerin)*e uğruyorsunuz. Hiç akıl erdirmez misiniz?

139- Muhakkak ki Yûnus da elbette peygamberlerdendir.

140- Hani *(o)*, dolu gemiye kaçmıştı.

141- Nihâyet *(gemidekilerle birlikte)* kur'a çekti de, kaybedenlerden oldu.

142- Derken o *(kendi kendini)* kınayan bir kimse olduğu hâlde balık onu yuttu.

143, 144- Fakat gerçekten o, tesbîh edenlerden olmasaydı, mutlakā *(insanların)* diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.

145- Bunun üzerine kendisi hasta bir hâlde iken onu *(ağaçsız bir)* alana attık.

146- Ve üzerine *(gölge yapması ve ondan beslenmesi için)* kabak *(cinsin)*den bir ağaç bitirdik.

147- Ve onu yüz bin *(kişilik bir topluluğ)*a veya *(daha da)* artmakta olanlara *(peygamber olarak)* gönderdik.

148- Sonunda îmân ettiler de onları bir zamâna kadar *(dünya ni'metlerinden)* faydalandırdık.

149- *(Ey Resûlüm!)* Şimdi sor onlara: "Kızlar Rabbinin de, oğullar onların mı?"

150- Yoksa melekleri dişiler olarak yarattık da, onlar *(buna)* şâhid olan kimseler miydi?

151, 152- Dikkat edin! Muhakkak ki onlar, iftirâları yüzünden "Allah doğurdu" diyorlar; şübhe yok ki onlar gerçekten yalancıdırlar.

153- *(O,)* kızları oğullara tercih mi etmiş?

154,155, 156, 157- Size ne oluyor, nasıl hüküm veriyorsunuz? Hiç ibret almıyor musunuz? Yoksa sizin apaçık bir delîliniz mi var? Öyle ise *(iddiânızda)* doğru kimseler iseniz, kitâbınızı getirin!

158, 159- Bir de *(Allah'ın)* kendisi ile cinler arasında bir neseb *(bağı)* uydurdular. And olsun cinler de bilirler ki, gerçekten onlar *(bu sözü uyduranlar)* elbette *(o gün Cehennemde)* hazır bulundurulacak olan kimselerdir. Allah, *(onların)* vasıflandırmakta olduklarından pek münezzehtir!

160- Ancak Allah'ın ihlâsa erdirilmiş kulları müstesnâdır *(onlar Cehennemden kurtulurlar ve böyle iftirâ etmezler).*

161, 162, 163- Artık gerçekten siz ve tapmakta olduklarınız, siz *(hiç kimseyi)* O'na *(Allah'a)* karşı fitneye düşürecek kimseler değilsiniz! Ancak *(kendi ameli ile hak ederek)* Cehenneme girecek olan o kimse hâriç.

164- *(Melekler şöyle derler:)* "Bizden bir kimse yoktur ki mutlakā onun için, bilinen bir makam olmasın!"

165, 166- "Ve şübhesiz ki, *(emrolunacağımız herşey için)* saf saf duranlar elbette ancak biziz. Hem muhakkak ki, tesbîh edenler gerçekten ancak biziz."

167, 168, 169, 170- Ve *(o müşrikler)* doğrusu diyorlardı ki: "Eğer şübhesiz bizim yanımızda *(da)* öncekiler*(e verilenler)*den bir kitab olsaydı, *(biz de)* elbette Allah'ın ihlâsa erdirilmiş kulları olurduk." Fakat *(Kur'ân gelince)* onu inkâr ettiler. Ama *(inkârlarının âkıbetini)* ileride bilecekler.

171, 172- Celâlim hakkı için, peygamber kullarımız hakkında sözümüz geçmiştir *(vardır)*. Şübhe yok ki onlar, gerçekten kendilerine yardım olunacak kimselerdir.

173- Ve şübhesiz bizim ordumuz *(ki elbette)* onlar gālib gelenlerdir.

174, 175- *(Ey Habîbim!)* Onun için bir zamâna kadar onlardan yüz çevir! Ve onları*(n başlarına gelecek olanı)* gör; nihâyet ileride *(onlar da)* görecekler!

176, 177- Şimdi azâbımızı acele mi istiyorlar? Ama *(o azab)* onların sâhasına indiği zaman, artık o korkutulanların sabâhı ne kötüdür!

178, 179- Yine *(sen)* bir zamâna kadar onlardan yüz çevir! Ve *(başlarına gelecekleri)* gör; nihâyet ileride *(onlar da)* görecekler!

180, 181, 182- O izzet sâhibi Rabbin, *(onların)* vasıflamakta oldukları şeylerden pek münezzehtir. Ve selâm, peygamberler üzerine olsun! Ve hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ اَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿١٥٦﴾

size ne oldu / nasıl / hüküm veriyorsunuz / hiç ibret almıyor musunuz / yoksa sizin için var mı / bir delil / apaçık

فَاْتُوا بِكِتَابِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا

öyle ise getirin / kitabınızı / eğer / iseniz / doğru kimseler / ve / kıldılar / onun arasında / ve / arasında / cinlerin / bir neseb

وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾

ve / and olsun gerçekten / bildi / cinler / şübhesiz onlar / elbet hazır edilecek olanlardır / pek münezzehtir / Allah / o şeyden ki / vasfediyorlar

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾ مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ

ancak / kulları / Allahın / ihlâsa erdirilen / artık şübhesiz siz / ve / o şeyler ki / tapıyorsunuz / siz değilsiniz / ona karşı

بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٢﴾ اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّا اِلَّا لَهُ مَقَامٌ

fitneye düşürenler / ancak / o kimse ki / o / girendir / cehenneme / ve / bizden yoktur / ancak / ona vardır / bir makam

مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٥﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾

bilinen / ve / şübhesiz biz / elbette biziz / saf saf duranlar / ve / şübhesiz biz / elbette biziz / tesbîh edenler

وَاِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾

ve / şübhesiz / idiler / elbette diyorlar / eğer (olsaydı) / şübhesiz / yanımızda / bir kitab / evvelkilerden

لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا بِهٖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

elbette olurduk / kulları / Allahın / ihlâsa erdirilen / buna rağmen inkâr ettiler / onu / ama ileride / bilecekler

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ

ve / and olsun gerçekten / geçmiştir / sözümüz / kullarımız için / peygamberlerden / şübhesiz onlar / elbette onlar / yardım olunanlardır

﴿١٧٢﴾ وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿١٧٤﴾

ve / şübhesiz / bizim ordumuz / elbette onlar / gālib gelenlerdir / onun için yüz çevir / onlardan / tâ ki / bir zamana

وَاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَاِذَا

ve / onları gör / nihâyet ileride / görecekler / şimdi azâbımızı mı / acele istiyorlar / ama o zaman ki

نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِينٍ

indi / onların sâhasına / artık ne kötüdür / sabahı / korkutulanların / ve / yüz çevir / onlardan / tâ ki / bir zamana

﴿١٧٨﴾ وَاَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا

ve / gör / nihâyet ileride / görecekler / pek münezzehtir / Rabbin / Rabbi olan / izzetin / o şeyden ki

يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

vasfediyorlar / ve / selâm / peygamberler üzerine / ve / hamd / Allahadır / Rabbi olan / âlemlerin

سُورَةُ صٓ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahîm Rahmân Allah'ın ismiyle

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ف۪ي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾

bir ayrılık ve bir gurur içindedir inkâr ettiler o kimseler ki bil'akis zikir sâhibi yemîn olsun Kur'ân'a sâd

كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ ح۪ينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾ وَعَجِبُٓوا

şaştılar ve kurtuluş zamanı değildir ve ki feryâd ettiler nesilden onlardan önce helâk ettik nice

اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾ اَجَعَلَ

kıldı mı pek yalancı bir sihirbazdır bu kâfirler dediler ve onlardan bir korkutucu kendilerine geldi diye

الْاٰلِهَةَ اِلٰهاً وَاحِداًۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾ وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ مِنْهُمْ اَنِ

diye onlardan ileri gelenler kalkıp gittiler ve şaşılacak elbette bir şeydir bu doğrusu tek bir İlâh ilâhları

امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا

bunu işitmedik isteniyor elbette bir şeydir bu şübhesiz ilâhlarınızın üzerine sabredin ve yürüyün

فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِۚ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا اخْتِلَاقٌ ﴿٧﴾ ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ

zikir ona indirildi mi uydurma ancak bu değildir son dinde

مِنْ بَيْنِنَاۜ بَلْ هُمْ ف۪ي شَكٍّ مِنْ ذِكْر۪يۚ بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ﴿٨﴾

azâbımı henüz tatmadılar bil'akis benim zikrimden bir şübhe içindedir onlar bil'akis aramızdan

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَٓائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَز۪يزِ الْوَهَّابِۚ ﴿٩﴾ اَمْ لَهُمْ مُلْكُ

mülkiyeti onların mı yoksa çok ihsân edici dâima üstün olan Rabbinin rahmet hazîneleri yoksa onların yanında mı

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْاَسْبَابِ ﴿١٠﴾ جُنْدٌ

bir ordudur sebebler içinde öyle ise yükselsinler ikisi arasındadır o şeylerin ki ve yerin ve göklerin

مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْاَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ

kavmi onlardan önce yalanlamıştı topluluklardan bozguna uğratılmış işte şurada o şey ki

نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ ﴿١٢﴾ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ

Lût'un kavmi ve Semûd ve kazıklar sâhibi Fir'avun ve Âd ve Nûhun

وَاَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِۜ اُو۬لٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ ﴿١٣﴾ اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ

peygamberleri yalanladı ancak hepsi değildir o topluluklardır işte onlar Eyke halkı ve

فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾ وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا

onun için yoktur tek bir ses ancak bunlar beklemiyor ve azâbım ve hak oldu

مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

hesab gününden önce payımızda bize acele et Rabbimiz dediler ki ve bir bekleme

38- SÂD SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 88 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- **Sâd**; şerefli Kur'ân'a yemîn olsun *(ki o haktır)*!

2- Hayır! İnkâr edenler bir gurur ve *(Allah'a ve Resûlüne karşı)* muhâlefet içindedirler.

3- Onlardan önce nice nesilleri *(böyle zulümleri sebebiyle)* helâk ettik; o zaman feryâd ettiler; *(ama)* artık kurtuluş zamânı değildir!

4- Buna rağmen *(onlar şimdi)* kendilerine içlerinden bir korkutucu gelmesine şaştılar. Ve o kâfirler dediler ki: "Bu pek yalancı bir sihirbazdır."

5- "İlâhları tek bir ilâh mı yapmış? Doğrusu bu gerçekten şaşılacak bir şeydir!"

6, 7, 8- Onların ileri gelenleri ise: "Yürüyün ve ilâhlarınızın üzerine sabredin *(onlara bağlı kalın)*; çünki bu, elbette *(sizden)* istenen şeydir. *(Biz)* bunu *(bize anlatılan tevhid inancını)* son dinde *(Îsâ'nın dîninde de)* işitmedik. Bu, uydurmadan başka birşey değildir! Zikir *(Kur'ân)* aramızdan *(ine ine)* ona mı indirildi?" diye kalkıp gittiler. Hayır! Onlar benim zikrimden *(Kur'ân'ımdan)* şübhe içindedirler. Hayır! *(Onlar)* benim azâbımı henüz tatmadılar!

9- Yoksa Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)* Vehhâb *(çok ihsân edici)* olan Rabbinin rahmet hazîneleri onların yanında mıdır?

10- Yoksa göklerin ve yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkiyeti onlara mı âiddir? Öyle ise sebebler*(e başvurmak)*la *(arşa)* çıksınlar *(da kâinâtı idâre etsinler bakalım)*!

11- *(Onlar, peygamberlerine karşı gelen)* topluluklardan *(oluşmuş)*, işte şurada *(Mekke'de)* bozguna uğratılmış *(olacak)* derme çatma bir ordudur.

12, 13- Onlardan önce Nûh kavmi, Âd *(kavmi)*, kazıklar sâhibi Fir'avun, Semûd *(kavmi)*, Lût kavmi ve Eyke halkı da *(peygamberleri)* yalanlamışlardı. İşte onlar *(peygamberlerine karşı gelen çeşitli)* topluluklardır.

14- Doğrusu hepsi peygamberleri yalanladı da azâbım *(onların üzerine)* hak oldu.

15- Bunlar da ancak tek bir sayhayı *(sûra birinci üfürülüşü)* bekliyor. *(Ama)* onun *(bir hayvanın ikinci sağımı kadar bile)* gecikmesi yoktur.

16- Bir de *(alay ederek)* dediler ki: "Rabbimiz! Bize *(azabdan)* payımızı, hesab gününden önce hemen ver!"

17- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* Onların söylemekte olduklarına sabret ve kuvvet sâhibi kulumuz Dâvûd'u hatırla! Doğrusu o, dâimâ *(Allah'a)* yönelen bir kimse idi.

18- Gerçekten biz, dağları *(ona)* boyun eğdirdik, akşam sabah onunla berâber tesbîh ederlerdi.

19- Kuşları da toplanmış olarak *(ona itâat ettirdik)*! Hepsi onun *(zikrine katılmak)* için dönüp gelici idiler.

20- Ve onun saltanatını kuvvetlendirdik ve ona hikmet ve *(hak ile bâtılı)* ayırd edici konuşma *(kābiliyeti)* verdik.

21- Hem sana o da'vâcıların haberi geldi mi? Hani ma'bed*(in duvarın)*a tırmanmışlardı.

22- O vakit Dâvûd'un yanına girmişlerdi de *(Dâvûd)* onlardan ürkmüştü. Dediler ki: "Korkma! *(Biz)* birbirimizin hakkına tecâvüz eden iki da'vâcıyız; şimdi *(sen)* aramızda hak ile hükmet; haksızlık etme ve bizi *(doğru)* yolun ortasına çıkar!"

23- *(Onlardan biri şöyle dedi:)* "Doğrusu bu benim kardeşimdir; onun doksan dokuz koyunu var. Benim ise tek bir koyunum var. Böyle iken: 'Onu bana ver!' dedi ve tartışmada beni yendi."

24- *(Dâvûd:)* "Doğrusu *(o,)* senin koyununu kendi koyunlarına *(katmak)* istemekle sana haksızlık etmiştir! Zâten şübhesiz ortakların birçoğu, birbirlerine gerçekten haksızlık eder; ancak îmân edip sâlih ameller işleyenler müstesnâ! Onlar ise ne kadar azdır!" dedi. Dâvûd *(böylelikle)* kendisini imtihân ettiğimizi sezdi *(anladı)*; hemen Rabbinden mağfiret diledi, rükû' ederek *(secdeye)* kapandı ve *(Allah'a)* yöneldi.

25- Bunun üzerine *(biz de)* ondan bunu *(bu zellesini)* affettik. Ve şübhesiz ki katımızda onun için elbette bir yakınlık ve güzel bir âkıbet vardır.

26- Ey Dâvûd! Muhakkak ki biz, seni yeryüzünde bir halîfe kıldık; öyle ise insanlar arasında hak ile hükmet; ve nefsinin arzusuna uyma! Yoksa *(bu)* seni Allah'ın yolundan saptırır. Şübhesiz Allah'ın yolundan sapanlar yok mu, hesab gününü unuttuklarından dolayı onlar için *(pek)* şiddetli bir azab vardır.

اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْاَيْدِۚ اِنَّهُ اَوَّابٌ

dâimâ yönelen idi | doğrusu o | kuvvet | sâhibi | Dâvûdu | kulumuz | hatırla | ve | söylüyorlar | o şeylere ki | sabret

١٧ اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِۙ ١٨ وَالطَّيْرَ

kuşları | ve | sabah | ve | akşamleyin | tesbîh ederlerdi | onunla beraber | dağları | boyun eğdirdik | şübhesiz biz

مَحْشُورَةًۜ كُلٌّ لَهُ اَوَّابٌ ١٩ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَاٰتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ

hikmet | ona verdik | ve | onun saltanatını | kuvvetlendirdik | ve | dönüp gelici idiler | onun için | hepsi | toplanmış olarak

وَفَصْلَ الْخِطَابِ ٢٠ وَهَلْ اَتٰيكَ نَبَؤُا الْخَصْمِۢ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَۙ

ma'bede | tırmanmışlardı | o vakit | hasımların | haberi | sana geldi mi | ve | konuşma | ayırd edici | ve

٢١ اِذْ دَخَلُوا عَلٰى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْۚ خَصْمَانِ بَغٰى

haksızlık etti | iki da'vâcı ki | korkma | dediler ki | onlardan | ve ürkmüştü | Dâvûd'un üzerine | girmişlerdi | o vakit

بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا

bizi ulaştır | ve | aşırıya gitme | ve | hak ile | aramızda | şimdi hükmet | bazısına | bazımız

اِلٰى سَوَٓاءِ الصِّرَاطِ ٢٢ اِنَّ هٰذَٓا اَخٖيۜ لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ

benim var | ve | koyun | doksan | ve | dokuz | onun var | kardeşimdir | bu | doğrusu | yolun | ortasına

نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌۜ فَقَالَ اَكْفِلْنٖيهَا وَعَزَّنٖي فِي الْخِطَابِ ٢٣ قَالَ لَقَدْ

and olsun gerçekten | dedi | tartışmada | beni yendi | ve | onu bana bırak | böyle iken dedi | tek | bir koyun

ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهٖۜ وَاِنَّ كَثٖيرًا مِنَ الْخُلَطَٓاءِ لَيَبْغٖي

kesin zulmeder | ortaklardan | birçoğu | şübhesiz | ve | kendi koyunlarına | senin koyununu | istemekle | sana zulmetmiş

بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلٖيلٌ مَا هُمْۜ

onlar | ne kadar azdır | ve | sâlih ameller | işlediler | ve | îmân ettiler | o kimseler ki | ancak | bazısına | bazıları

وَظَنَّ دَاوُدُ اَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَاَنَابَ

yöneldi | ve | rükû' ederek | kapandı | ve | Rabbinden | hemen mağfiret diledi | onu imtihân ettik | şübhesiz | Dâvûd | sandı | ve

٢٤ فَغَفَرْنَا لَهُ ذٰلِكَۜ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ٢٥

bir dönüş yeri | güzel | ve | elbette bir yakınlık | katımızda | ona vardır | şübhesiz | ve | bundan | onu | bunun üzerine affettik

يَا دَاوُدُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلٖيفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ

hak ile | insanlar | arasında | öyle ise hükmet | yeryüzünde | bir halîfe | seni kıldık | şübhesiz biz | Dâvûd | ey

وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِۜ اِنَّ الَّذٖينَ يَضِلُّونَ

saparlar | o kimseler ki | şübhesiz | Allahın | yolundan | yoksa seni saptırır | nefsin arzusuna | tâbi' olma | ve

عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدٖيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ٢٦

hesab | gününü | unuttular | o şeyden dolayı ki | şiddetli | bir azâb | onlar için vardır | Allahın | yolundan

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذٰلِكَ ظَنُّ

ve / yaratmadık / göğü / ve / yeri / ve / o şeyleri ki / ikisi arasındadır / boş yere / bu / zannıdır

الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ

o kimselerin ki / inkâr ettiler / artık vay hâline / o kimselerin ki / küfre düştüler / ateşten dolayı / yoksa / kılar mıyız / o kimseleri ki

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ

îmân ettiler / ve / yaptılar / sâlih ameller / fesad çıkaranlar gibi / yeryüzünde / yoksa / kılar mıyız / takvâ sâhiblerini

كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ

günahkârlar gibi / bir kitabdır ki / onu indirdik / sana / mübârek / düşünmeleri için / âyetlerini / ve / ibret alması için

أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾

akıl sâhibleri / ve / ihsân ettik / Dâvûda / Süleymânı / ne iyi / kuldu / doğrusu o / dâimâ yöneldi

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ

o vakit / arz edilmişti / ona / akşam üstü / üç ayağı üzerinde duranlar / sür'atli koşan atlar / bu yüzden demişti ki / doğrusu ben / sevdim

حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ

muhabbeti / hayra / zikrinden dolayı / Rabbimin / tâ ki / gizlendi / perde ile / onları geri getirin / bana / sonra başladı

مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ

sıvazlamaya / bacakları / ve / boyunları / ve / and olsun gerçekten / imtihân ettik / Süleymânı / ve / bıraktık / tahtının üstüne

جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ

cesed olarak / sonra / yöneldi / dedi / Rabbim / mağfiret eyle / bana / ve ihsân et / bana / bir saltanat ki / yaraşmayacak / hiç kimseye

بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً

benden sonra / şübhesiz sen / sensin / çok ihsân edici olan / ve boyun eğdirdik / ona / rüzgârı / akıp giderdi / emriyle / yumuşak olarak

حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَآخَرِينَ

o yere ki / istedi / ve / şeytanları / her / binâ yapan / ve / dalgıçlık eden / ve / diğerlerini

مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ

birbirlerine bağlıdırlar / zincirlerle / bu / bizim ihsânımızdır / artık ver / veya / tut / olmadan

حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ

hesab / ve / şübhesiz / onun için var / katımızda / elbet bir yakınlık / ve / güzel / bir dönüş yeri / ve / an

عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

kulumuzu / Eyyûbu / o vakit / seslenmişti / Rabbisine / şübhesiz ben / bana dokundu / şeytan / bir yorgunluk ile / ve / bir azâb

﴿٤١﴾ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

vur / ayağın ile / bu / yıkanılacak olandır / serindir / ve / içilecek olandır

27- Hem göğü, yeri ve ikisi arasında bulunanları boş yere yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Artık, ateşten dolayı vay hâline o küfre düşenlerin!

28- Yoksa îmân edip sâlih ameller işleyenleri, yeryüzünde o fesad çıkaranlar gibi mi tutacağız? Yoksa takvâ sâhiblerini *(yoldan çıkan)* o günahkârlar gibi mi kılacağız?

29- *(İşte bu,)* âyetlerini düşünsünler ve akıl sâhibleri ibret alsın diye onu sana indirdiğimiz mübârek bir Kitab'dır.

30, 31- Bir de Dâvûd'a *(oğlu)* Süleymân'ı ihsân ettik. *(O Süleymân)* ne iyi kuldu! Hakîkaten o, dâimâ *(Allah'a)* yönelen bir kimseydi! Hani ona bir ikindi sonrası, *(bir ayağını tırnağı üzerine kaldırıp diğer)* üç ayağı üzerinde duran ve sür'atli koşan atlar arz edilmişti.

32- Bu yüzden demişti ki: "Doğrusu ben Rabbimin zikrinden *(cihâda yarayışlı hayvanlar olmasından)* dolayı hayra muhabbeti *(o atları)* sevdim." Nihâyet *(eğitilen o atlar sür'atle koştular da sanki ufukta)* perdenin arkasına gizlendiler *(gözden kayboldular)*.

33- *(Süleymân seyislerine:)* "Onları bana geri getirin!" *(dedi.)* Sonra *(onlara sevgisinden)* bacaklarını ve boyunlarını sıvazlamaya başladı.

34- And olsun ki Süleymân'ı *(bir rahatsızlıkla)* imtihân ettik ve tahtının üstüne *(kendisini)* bir cesed olarak *(o hâlsizlikte)* bıraktık; sonra *(o, sıhhate)* yöneldi *(şifâ buldu)*.

35- Dedi ki: "Rabbim! Bana mağfiret buyur ve bana, benden sonra hiç kimseye nasîb olmayacak bir saltanat ihsân et! Şübhesiz Vehhâb *(çok ihsân edici)* olan ancak sensin!"

36- Bunun üzerine rüzgârı ona boyun eğdirdik; onun emriyle istediği yere yumuşak olarak akıp giderdi.

37, 38- Her binâ yapan ve dalgıçlık eden şeytanları *(cinleri)* de ve *(zarar vermemeleri için)* zincirlerle birbirlerine bağlı olan diğerlerini de *(ona boyun eğdirdik)*.[1]

39- Bu bizim ihsânımızdır; artık ister *(dilediğine)* hesabsız olarak ver, ister tut!

40- Ve muhakkak ki katımızda onun için gerçekten bir yakınlık ve güzel bir dönüş yeri *(olan Cennet)* vardır.

41- *(Ey Resûlüm!)* Kulumuz Eyyûb'u da an! Hani, Rabbisine: "Doğrusu şeytan *(hastalığımdan dolayı yakınlarıma verdiği vesveseleriyle)* bana bir yorgunluk ve bir elem dokundurdu!" diye seslenmişti.

42- *(Ona:)* "Ayağın ile (yere) vur! (İşte) bu yıkanılacak ve içilecek (ve böylelikle şifâ bulacağın) bir serin (su)!" (dedik.)

43- Tarafımızdan bir rahmet ve *(selîm)* akıl sâhibleri için bir ibret olmak üzere ona *(Eyyûb'a)* hem âilesini hem de onlarla berâber bir mislini daha bağışladık.

44- *(Ona:)* "Eline bir demet sap al da onunla *(zevcene)* vur ve yemînini bozma!" *(dedik).*[1] Gerçekten biz onu sabırlı bir kimse olarak bulduk. *(O)* ne iyi kuldu! Hakîkaten o, dâimâ *(Allah'a)* yönelen bir kimse idi.

45- *(Ey Habîbim!)* Kuvvet ve basîret sâhibi kullarımız İbrâhîm'i, İshâk'ı ve Ya'kûb'u da an!

46- Çünki biz onları, hâlis *(bir haslet)* olan âhiret düşüncesiyle ihlâslı *(kimseler)* kıldık.

47- Gerçekten de onlar, bizim katımızda elbette seçilmişlerden, en hayırlı kimselerdendir.

48- İsmâîl'i, Elyesa'ı ve Zülkifl'i de an! Hepsi de en hayırlı kimselerdendir.

49, 50- Bu, *(onları güzel)* bir yâd etmedir! Şübhesiz ki takvâ sâhibleri için, gerçekten güzel bir dönüş yeri, kapıları kendilerine açılmış olan Adn Cennetleri vardır.

51- Orada *(o gün artık tahtlar üzerinde)* yaslanmış kimselerdir; orada *(dilediklerinden)* birçok meyveler ve içecekler isterler.

52- Yanlarında da *(kocalarından)* başkasına bakmayan aynı yaşta olan *(zevce)* ler vardır.

53- *(İşte)* bu, hesab günü için va'd edilmekte olduğunuz şeylerdir.

54- Şübhesiz ki bu, gerçekten bizim *(verdiğimiz)* rızkımızdır; onun tükenmesi yoktur.

55, 56- Bu *(böyledir)*! Şübhesiz ki azgınlar için de elbette kötü dönüş yeri, Cehennem vardır; oraya girerler. Artık o ne kötü yataktır!

57- Bu *(böyledir!)* İşte tatsınlar onu; bir kaynar su ve bir irin!

58- Ve bunun şeklinden başka çeşit çeşit *(azablar)* vardır.

59- *(Azgınların elebaşlarına:)* "İşte bunlar, sizinle berâber körü körüne *(ateşe)* girecek bir topluluktur" *(denilir). (Fakat reisler:)* "Onlar rahat yüzü görmesin! Çünki onlar *(kendileri hak ettiği için)* ateşe gireceklerdir" *(derler).*

60- *(O elebaşlarına uyanlar ise:)* "Hayır! *(Asıl)* siz rahat yüzü görmeyin! Bunu bizim başımıza siz takdîm ettiniz *(siz getirdiniz)*. Artık o ne kötü karargâhtır!" derler.

61- *(Yine onlar:)* "Rabbimiz! Bunu bizim başımıza kim takdîm etti *(getirdi)* ise, artık ona ateşteki azâbı bir kat daha artır!" derler.

وَوَهَبْنَا لَهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرٰى لِاُولِي
sâhibleri için | bir ibret | ve | bizden | bir rahmet olarak | onlarla beraber | onların mislini | ve | âilesini | ona | bağışladık | ve

الْاَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ اِنَّا
şübhesiz biz | yemînini bozma | ve | onunla | ve vur | bir demet sap | eline | al | ve | akıl

وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهُ اَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ عِبَادَنَا
kullarımızı | an | ve | yönelen bir kimse idi | şübhesiz o | kuldu | ne iyi | sabırlı bir kimse olarak | onu bulduk

اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ اُولِي الْاَيْدِي وَالْاَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ اِنَّا اَخْلَصْنَا
ihlâslı kıldık | şübhesiz biz | basîretler | ve | eller | sâhibleri | Ya'kûb'u | ve | İshâk'ı | ve | İbrâhîm'i

هُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ
elbette seçilmişlerdendir | bizim katımızda | şübhesiz onlar | ve | yurdun | hatırlanmasıdır | hâlis bir haslet ile ki | onları

الْاَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ
hepsi | ve | Zülkifl'i | ve | Elyesa'ı | ve | İsmâîl'i | an | ve | en hayırlı kimselerdendir

الْاَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هٰذَا ذِكْرٌ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ
Adn | Cennetleri | bir dönüş yeri | elbet güzel | takvâ sâhibleri için vardır | şübhesiz | ve | bir anmadır | bu | en hayırlı kimselerdendir

مُفَتَّحَةً لَهُمُ الْاَبْوَابُ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ
meyveyi | orada | isterler | orada | yaslananlardır | o kapılar | kendilerine | açılmıştır

كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هٰذَا
bu | aynı yaştalar | gözü | diken zevceler | yanlarında vardır | ve | içeceği | ve | birçok

مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴿٥٤﴾
bir tükenme | ona | yoktur | elbet bizim rızkımızdır | bu | şübhesiz | hesab | günü için | va'd ediliyorsunuz | o şeylerdir ki

هٰذَا وَاِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَاٰبٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾
yataktır | artık ne kötü | oraya girerler | cehennem | bir dönüş yeri | elbet kötü | azgınlar için vardır | şübhesiz | ve | bu

هٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهِ اَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾ هٰذَا
bu | çiftler | bunun şeklinden | başkası | ve | bir irin | ve | bir kaynar su | işte tatsınlar onu | bu

فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا
dediler | ateşe | girecek olanlardır | şübhesiz onlar | onlara | rahatlık olmasın | sizinle beraber | atılacak olan | bir topluluktur

بَلْ اَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾
karargâhtır | artık ne kötü | bize | bunu takdîm ettiniz | siz | size | rahatlık olmasın | siz | bil'akis

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾
ateşteki | bir kat | azâbı | artık ona artır | bunu | bize | takdîm etti | kim ki | Rabbimiz | dediler

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْاَشْرَارِ ٦٢

ve / dediler / bize ne oldu ki / göremiyoruz / o adamları ki / idik / kendilerini sayıyoruz / kötülerden

اَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ٦٣ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ

onları edinmiş miydik / bir alay / yoksa / kaydı mı / onlardan / gözler / şübhesiz / bu / elbette haktır

تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ ٦٤ قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ

birbirleriyle çekişmesi / ehlinin / ateş / de ki / ancak / ben / bir korkutucuyum / ve / bir ilâh yoktur / ancak / Allah

الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ٦٥ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ٦٦

tek olan / dilediğini kahreden / Rabbidir / göklerin / ve / yerin / ve / o şeylerin ki / arasındadır / dâima üstündür / çok bağışlayandır

قُلْ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيمٌ ٦٧ اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ٦٨ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ

de ki / o / bir haberdir / büyük / siz / ondan / yüz çeviren kimselersiniz / olmadı / benim için / bir bilgi

بِالْمَلَاِ الْاَعْلٰى اِذْ يَخْتَصِمُونَ ٦٩ اِنْ يُوحٰى اِلَيَّ اِلَّا اَنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ

topluluk hakkında / yüce / o vakit ki / tartışıyorlardı / değildir / vahyediliyor / bana / ancak / sadece / ben / bir korkutucu

مُبِينٌ ٧٠ اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ٧١ فَاِذَا

apaçık / bir zaman / buyurdu / Rabbin / meleklere / şübhesiz ben / yaratıcıyım / bir insan / çamurdan / o zaman ki

سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ٧٢ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ

onu düzelttim / ve / üfledim / ona / ruhumdan / hemen kapanın / ona / secde ediciler olarak / ve secde ettiler / meleklerin

كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ ٧٣ اِلَّا اِبْلِيسَ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ٧٤

hepsi / topluca / hâriç / İblis / büyüklük tasladı / ve / oldu / kâfirlerden

قَالَ يَا اِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ اَسْتَكْبَرْتَ

buyurdu / ey / İblis / nedir / seni men' etti / secde etmekten / o şeye ki / yarattım / iki elimle / büyüklük mü tasladın

اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ٧٥ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ

yoksa / oldun / yücelerden / dedi / ben / daha hayırlıyım / ondan / beni yarattın / bir ateşten / ve / onu yarattın

مِنْ طِينٍ ٧٦ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ ٧٧ وَاِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي اِلٰى

bir çamurdan / buyurdu ki / haydi defol / oradan / elbette sen / kovulansın / ve / şübhesiz / senin üzerinedir / lâ'netim

يَوْمِ الدِّينِ ٧٨ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ٧٩ قَالَ فَاِنَّكَ

dîn gününe kadar / dedi / Rabbim / öyle ise bana mühlet ver / o güne kadar ki / diriltilecekler / buyurdu / haydi doğrusu sen

مِنَ الْمُنْظَرِينَ ٨٠ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ٨١ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ

mühlet verilenlerdensin / gününe kadar / vaktin / ma'lûm / dedi ki / izzetine yemîn ederim ki

لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ ٨٢ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ٨٣

mutlaka onları azdıracağım / topluca / ancak / kulların / onlardan / ihlâsa erdirilen

62, 63- *(Azgınların reisleri)* yine derler ki: "Bize ne oldu ki, *(dünyada iken)* kendilerini kötülerden saymakta olduğumuz adamları *(fakir Müslümanları burada aramızda)* göremiyoruz?" "Onları alaya alıyorduk; yoksa *(buradalar da)* gözler*(imiz)* mi onlardan kaydı?"

64- Şübhesiz ki bu, ateş ehlinin *(böyle)* birbirleriyle çekişmesi elbette haktır.

65, 66- De ki: "Ben ancak *(Allah'ın azâbını haber veren)* bir korkutucuyum! Vâhid *(bir olan)*, Kahhâr *(herşeyden en üstün)* olan Allah'dan başka hiçbir ilâh yoktur. *(O,)* göklerin ve yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir, Azîz *(kudreti dâimâ üstün olan)*-dır, Gaffâr *(çok bağışlayan)*dır."

67, 68- De ki: "Bu *(Kur'ân)*, büyük bir haberdir! Siz ondan yüz çeviren kimselersiniz."

69- "*(Onlar Âdem hakkında)* tartışırlarken benim o mele-i a'lâ *(melekler topluluğu)* hakkında hiçbir bilgim yoktu."

70- "Doğrusu ben ancak apaçık bir korkutucu *(peygamber)* olduğum için bana vahyediliyor."

71- Bir zaman Rabbin meleklere buyurdu ki: "Şübhesiz ben, çamurdan bir insan yaratıcıyım."

72- "Bu yüzden onu *(insan sûretinde yaratıp)* düzelttiğimde ve ona *(yarattığım)* rûhumdan üflediğimde, hemen ona secde ediciler olarak yere kapanın!"

73, 74- Bunun üzerine meleklerin hepsi topluca secde ettiler. Ancak *(cinlerden olan)* İblis hâriç. *(O,)* büyüklük tasladı ve kâfirlerden oldu.

75- *(Allah:)* "Ey İblis! İki elimle *(kudretimle)* yarattığıma secde etmekten seni men' eden nedir? Büyüklük mü tasladın, yoksa yücelerden mi oldun?" buyurdu.

76- *(İblis:)* "Ben ondan daha hayırlıyım. Beni bir ateşten yarattın; onu ise bir çamurdan yarattın" dedi.

77, 78- *(Allah)* buyurdu ki: "Haydi oradan *(o Cennetten)* çık; artık elbette sen kovulmuş birisin! Muhakkak ki cezâ gününe kadar lâ'netim senin üzerinedir!"

79- *(İblis:)* "Rabbim! Öyle ise bana *(insanların)* diriltilecekleri güne kadar mühlet ver!" dedi.

80, 81- *(Allah:)* "Haydi, doğrusu sen ma'lûm vaktin gününe kadar mühlet verilenlerdensin!" buyurdu.

82- *(İblis)* dedi ki: "O hâlde senin izzetine yemîn ederim ki, mutlakā onların hepsini azdıracağım!"

83- "Ancak onlardan ihlâsa erdirilmiş kulların müstesnâ."(1)

84, 85- *(Allah)* buyurdu ki: "İşte hak! *(Ben azîmüşşân)* hakkı söylerim! Celâlim hakkı için Cehennemi, seninle *(cinlerle)* ve onlardan *(o insanlardan)* sana uyanlarla hep birlikte dolduracağım!"

86- *(Ey Resûlüm!)* De ki: "*(Ben)* buna *(bu tebliğ vazîfeme)* karşılık, sizden hiçbir ücret istemiyorum ve ben *(size kendiliğimden Kur'ân'ı uydurup)* külfet çıkaranlardan değilim."

87- "Doğrusu o *(Kur'ân)*, ancak âlemler için bir nasîhattir."

88- "Ve onun haberini bir zaman sonra mutlakā bileceksiniz."

39- ZÜMER SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 75 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- *(Bu)* Kitâb'ın indirilmesi, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*, Hakîm *(her işi hikmetli olan)* Allah tarafındandır.

2- Şübhesiz ki biz, sana bu Kitâb'ı hak ile indirdik; öyle ise *(sen de)* dinde O'na *(karşı)* ihlâslı *(samîmî)* bir kimse olarak Allah'a kulluk et!

3- Dikkat edin! Hâlis *(gerçek)* din, ancak Allah'ındır. Ondan başkasını *(kendisine)* dostlar edinenler ise: "*(Biz)* onlara, sâdece bizi Allah'a *(daha fazla)* yakınlaştırsınlar diye tapıyoruz" *(derler)*. Şübhesiz ki Allah, ihtilâfa düşmekte oldukları şeyler hakkında aralarında hüküm verecektir. Doğrusu Allah, yalancı ve azılı kâfir olan kimseyi hidâyete erdirmez.

4- Eğer Allah bir evlâd edinmek isteseydi, yaratmakta olduklarından dilediğini seçerdi; O *(bundan)* pek münezzehtir. O, Vâhid *(bir olan)*, Kahhâr *(herşeyden en üstün)* olan Allah'dır.

5- Gökleri ve yeri hak ile *(yerli yerinde)* yaratmıştır. Geceyi gündüzün üzerine sarar; gündüzü de gecenin üzerine sarar; güneşi ve ayı da *(emrine)* boyun eğdirmiştir. Herbiri belirli bir vakte *(kıyâmete)* kadar akıp gider. Dikkat edin! O, Azîz *(kudreti dâimâ üstün olan)*dır, Gaffâr *(çok bağışlayan)*dır.

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ اَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ

buyurdu | işte hak | ve | hakkı | söylerim | mutlaka dolduracağım | cehennemi | senden | ve | o kimselerden ki | sana uydu

مِنْهُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَمَٓا اَنَا۬ مِنَ

onlardan | topluca | de ki | sizden istemiyorum | buna karşılık | bir ücret | ve | ben değilim

الْمُتَكَلِّف۪ينَ ﴿٨٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَم۪ينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهُ بَعْدَ ح۪ينٍ ﴿٨٨﴾

külfet çıkaranlardan | değildir | o | ancak | bir nasîhat | âlemler için | ve | mutlaka bileceksiniz | onun haberini | sonra | bir zaman

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ

وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

ismiyle | Allah'ın | Rahmân | Rahîm

تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَز۪يزِ الْحَك۪يمِ ﴿١﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ

indirilmesi | kitabın | Allah tarafındandır | dâima üstün | her işi hikmetli | şübhesiz biz | indirdik | sana | kitabı

بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدّ۪ينَ ﴿٢﴾ اَلَا لِلّٰهِ الدّ۪ينُ الْخَالِصُ

hak ile | öyle ise kulluk et | Allaha | ihlâslı olarak | ona | dinde | dikkat edin | Allahındır | din | hâlis

وَالَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُونَٓا اِلَى

ve | o kimseler ki | edindiler | ondan başkasını | dostlar | onlara tapmıyoruz | ancak | bizi yakınlaştırmaları için

اللّٰهِ زُلْفٰى اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ف۪ي مَا هُمْ ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ اِنَّ

Allaha | bir yaklaşma ile | şübhesiz | Allah | hüküm verecektir | aralarında | o şeyde ki | onlar | onda | ihtilâfa düşüyorlar | doğrusu

اللّٰهَ لَا يَهْد۪ي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

Allah | hidâyete erdirmez | o kimseyi ki | o | yalancıdır | azılı kâfirdir | eğer | isteseydi | Allah | edinmesini | bir çocuk

لَاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾

elbette seçerdi | o şeyden ki | yaratıyor | o şeyi ki | diliyor | o pek münezzehtir | o | Allah'dır | tek olan | dilediğini kahreden

خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ

yaratmıştır | gökleri | ve | yeri | hak ile | sarar | geceyi | üzerine | gündüzün

وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

ve | sarar | gündüzü | üzerine | gecenin | ve | boyun eğdirmiştir | güneşi | ve | ayı

كُلٌّ يَجْر۪ي لِاَجَلٍ مُسَمًّى اَلَا هُوَ الْعَز۪يزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

herbiri | akıp gider | bir vakte kadar | belirli | dikkat edin | o | dâima üstündür | çok bağışlayandır

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
sizi yarattı · bir nefisten · tek · sonra · kıldı · ondan · eşini

وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ
ve · indirdi · sizin için · sağmal hayvanlardan · sekiz · çift · sizi yaratır · karınlarında

أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ
analarınızın · bir yaratılışla · ardından · bir yaratılış · içinde · karanlıklar · üç · işte budur · Allah

رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ٦ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
Rabbiniz · onundur · mülk · ilâh yoktur · ancak · o · öyle ise nereden · çevriliyorsunuz · eğer · inkâr ederseniz · hiç şübhesiz · Allah

غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ
muhtaç değildir · size · ve · râzı olmaz · kulları için · küfre · ve · eğer · şükrederseniz · buna râzı olur · sizin için

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
ve yüklenmez · bir günahkâr · günahını · başkasının · sonra · Rabbinizedir · dönüşünüz · size haber verecektir · o şeyleri ki · idiniz

تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٧ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا
yapıyorsunuz · şübhesiz o · hakkıyla bilendir · içinde olanı · sînelerin · ve · o vakit ki · dokundu · insana · bir zarar · duâ etti

رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ
Rabbisine · yönelen olarak · ona · sonra · o vakit ki · ona verdi · bir ni'met · kendi tarafından · unuttu · o şeyi ki · idi

يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
duâ ediyor · ona · bundan önce · ve · kıldı · Allaha · ortaklar · saptırması için · onun yolundan · de ki

تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ٨ أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ
faydalan · küfrünle · biraz · şübhesiz sen · ehlindensin · ateş · yoksa o kimse mi ki · o · ibâdet edendir

آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ
saatlerinde · gece · secde eden olarak · ve · ayakta duran olarak · sakınır · âhiretten · ve · umar · rahmetini

رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
Rabbisinin · de ki · eşit olur mu · o kimseler ki · biliyorlar · ve · o kimseler ki · bilmiyorlar

إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ٩ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا
ancak · ibret alır · sâhibleri · akıllar · de ki · ey · kullarım · onlar ki · îmân ettiler · sakının

رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ
Rabbinizden · vardır o kimseler için ki · iyilik ettiler · içinde · bu · dünyanın · iyilik · ve · Arz'ı · Allahın

وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ١٠
geniştir · ancak · tam verilecektir · sabredenlere · mükâfâtları · olmadan · bir hesab

6- *(O,)* sizi tek bir nefisten *(Âdem'den)* yarattı, sonra eşini *(Havvâ'yı)* ondan kıldı; ve sizin için sağmal hayvanlardan *(erkek ve dişi)* sekiz eş *(ni'met olarak)* indirdi.[1]

Sizi analarınızın karınlarında, üç karanlık içinde, yaratılıştan yaratılışa *(geçirerek)* yaratmaktadır.

İşte Rabbiniz olan Allah bu *(ni'metleri veren)*dir; mülk *(umûmen)* O'nundur.

O'ndan başka ilâh yoktur. Öyle ise *(hak-tan)* nasıl çevriliyorsunuz?

7- Eğer inkâr ederseniz, hiç şübhesiz ki Allah size muhtaç değildir; bununla berâber kulları için küfre râzı olmaz.

Yok eğer şükrederseniz, sizin için buna râzı olur.

Bir günahkâr başkasının günâhını yüklenmez.

Sonra dönüşünüz ancak Rabbinizedir; o zaman, yapmakta olduklarınızı size haber verecektir.

Çünki O, sînelerin içinde olanı hakkıyla bilendir.

8- İnsana bir zarar dokunduğu zaman, O'na *(samîmâne)* yönelen bir kimse olarak Rabbisine duâ eder; sonra *(Allah)* kendi tarafından ona bir ni'met verdiğinde, daha önce O'na duâ etmekte olduğunu unutur da, *(insanları)* O'nun yolundan saptırmak için Allah'a ortaklar koşar.

De ki: "Küfrünle biraz eğlenedur!

Çünki sen Cehennem ehlindensin!"

9- Yoksa gece saatlerinde secde eden ve ayakta duran *(samîmi bir mü'min)* olarak ibâdet eden, âhiret *(azâbın)*dan sakınan ve Rabbisinin rahmetini uman o kimse *(kâfir olan kimse gibi)* midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Ancak *(selîm)* akıl sâhibleri ibret alır."

10- *(Tarafımdan kullarıma)* de ki: "*(Rabbiniz buyuruyor ki:)* Ey îmân eden kullarım!

Rabbinizden sakının! Bu dünyada iyilik edenlere, *(âhirette de)* iyilik *(Cennet)* vardır.

Çünki Allah'ın arzı geniştir.

(O gün) ancak, sabredenlere mükâfâtları hesabsız olarak verilecektir."[2]

11- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* De ki: "Şübhesiz ki ben, dinde O'na *(karşı)* ihlâslı *(samîmî)* bir kimse olarak Allah'a kulluk etmekle emrolundum."[1]

12- "Ve *(teblîğ ettiğim herşeye)* teslîm olanların ilki olmakla emrolundum."

13- De ki: "Doğrusu ben, Rabbime isyân edersem, *(dehşeti pek)* büyük bir günün azâbından korkarım."

14- De ki: "*(Ben,)* Allah'a dînimde O'na *(karşı)* ihlâslı *(samîmî)* bir kimse olarak ibâdet ederim."

15- "Artık *(siz)* O'ndan başka neye isterseniz tapın!" De ki: "Asıl hüsrâna uğrayanlar, kıyâmet günü hem kendilerini, hem de âilelerini hüsrâna uğratanlardır." Dikkat edin! İşte o apaçık hüsran budur!

16- Onlar için, üstlerinde ateşten tabakalar, altlarında da *(ateşten)* tabakalar vardır. İşte Allah kullarını bununla korkutur. Ey kullarım! Öyle ise benden sakının![2]

17- Tâğuttan *(Allah'ın yerine tutulan şeylerden)*, onlara kulluk etmekten kaçınıp Allah'a yönelenlere gelince, onlar için büyük bir müjde vardır!

Öyle ise kullarımı müjdele!

18- Onlar ki, sözü dinlerler de onun en güzeline uyarlar.

İşte onlar, Allah'ın kendilerine hidâyet verdiği kimselerdir ve işte onlar, *(gerçek)* akıl sâhiblerinin ta kendileridir.

19- O hâlde üzerine azab sözü hak olmuş kimseyi, *(ve)* bu sebeble o ateşte bulunan kişiyi sen mi kurtaracaksın?

20- Fakat Rablerinden sakınanlara gelince, onlar için köşkler, onların da üstlerinde binâ edilmiş *(daha yüksek)* köşkler vardır ki altlarından ırmaklar akar.

(Bu,) Allah'ın va'didir. Allah va'dinden dönmez.

21- Görmedin mi? Şübhesiz ki Allah, gökten bir su indirdi de, onu yerdeki kaynaklara koydu; sonra onunla renkleri muhtelif ekinler çıkarıyor; sonra kurur da onu sararmış görürsün; sonra da onu bir çöp yapıyor. Şübhe yok ki bunda *(selîm)* akıl sâhibleri için gerçekten bir nasîhat vardır.

قُلْ اِنّ۪ٓي اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصاً لَهُ الدّ۪ينَۙ ﴿١١﴾ وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُونَ اَوَّلَ
ilki | olmam için | emrolundum | ve | dinde | ona | ihlâslı olarak | Allaha | kulluk etmem ile | emrolundum | şübhesiz ben | de ki

الْمُسْلِم۪ينَ ﴿١٢﴾ قُلْ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّ۪ي عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللّٰهَ
Allaha | de ki | büyük | bir günün | azâbından | Rabbime | isyân edersem | eğer | korkarım | doğrusu ben | de ki | teslîm olanların

اَعْبُدُ مُخْلِصاً لَهُ د۪ين۪يۙ ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِه۪ۜ قُلْ اِنَّ
şübhesiz | de ki | ondan başka | istediniz | o şeylere ki | artık tapın | dînimde | ona | ihlâslı olarak | ibâdet ederim

الْخَاسِر۪ينَ الَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْل۪يهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ
kıyâmet günü | âilelerini | ve | kendilerini | hüsrâna uğrattılar | o kimselerdir ki | hüsrâna uğrayanlar

اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُب۪ينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ
ateşten | gölgeler | üstlerinden | onlar için vardır | apaçık | hüsran | o | işte budur | dikkat edin

وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌۜ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِه۪ عِبَادَهُۜ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ
artık benden sakınırın | kullarım | ey | kullarını | onunla | Allah | korkutur | işte bu ki | gölgeler | altlarından | ve

﴿١٦﴾ وَالَّذ۪ينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ اَنْ يَعْبُدُوهَا وَاَنَابُٓوا اِلَى اللّٰهِ
Allah'a | yöneldiler | ve | onlara kulluk etmelerinden | tâğuttan | kaçındılar | o kimseler ki | ve

لَهُمُ الْبُشْرٰىۚ فَبَشِّرْ عِبَادِۙ ﴿١٧﴾ اَلَّذ۪ينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ
ve uyarlar | sözü | dinlerler | onlar ki | kullarımı | öyle ise müjdele | müjde | onlar içindir

اَحْسَنَهُۜ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ هَدٰيهُمُ اللّٰهُ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمْ اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ
akıl | sâhibleri | kendileridir | işte onlar | ve | Allah | kendilerine hidâyet verdi | o kimselerdir ki | işte onlar | en güzeline

﴿١٨﴾ اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِۜ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِۚ
ateştedir | o kimseyi ki | kurtaracaksın | evet sen mi | azâb | sözü | üzerine | hak olmuş | o kimseyi mi ki

﴿١٩﴾ لٰكِنِ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌۙ تَجْر۪ي
akar | binâ edilmiş | köşkler | üstlerinden vardır | köşkler ki | onlar için vardır | Rablerinden | sakındılar | o kimseler ki | fakat

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ وَعْدَ اللّٰهِۜ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْم۪يعَادَ ﴿٢٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ
Allah | şübhesiz | görmedin mi | va'dinden | Allah | caymaz | Allahın | va'didir | ırmaklar | altlarından

اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَسَلَكَهُ يَنَاب۪يعَ فِي الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِه۪
onunla | çıkarıyor | sonra | yerdeki | kaynaklara | ve onu soktu | bir su | gökten | indirdi

زَرْعاً مُخْتَلِفاً اَلْوَانُهُ ثُمَّ يَه۪يجُ فَتَرٰيهُ مُصْفَراًّ ثُمَّ يَجْعَلُهُ
onu kılıyor | sonra | sararmış | ve onu görürsün | kurur | sonra | renkleri | muhtelif | bir ekin

حُطَاماًۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُو۬لِي الْاَلْبَابِ ﴿٢١﴾
akıl | sâhibleri için | elbette bir nasîhat | bunda vardır | şübhesiz | kuru kırıntı

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِنْ رَبِّهِ ۚ فَوَيْلٌ
o kimse mi ki · açtı · Allah · kalbini · İslâm'a · ve o · bir nûr üzeredir · Rabbisinden · artık vay

لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٢﴾
katılaşmış olanlara · kalbleri · zikrinden · Allah'ın · işte onlar · bir dalâlet içindedirler · apaçık

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ تَقْشَعِرُّ
Allah · indirdi · en güzelini · sözün · bir kitab olarak · birbirine benzeyen · ikişerliler olan · ürperir

مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
ondan · derileri · o kimselerin ki · korkarlar · Rablerinden · sonra · yumuşar · derileri · ve · kalbleri

إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ
zikrine · Allahın · işte bu · hidâyetidir · Allahın · hidâyete erdirir · onunla · o kimseyi ki · diler · ve · kimi · dalâlete atarsa

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ
Allah · artık ona yoktur · bir hidâyet eden · o kimse mi ki · korunuyor · yüzü ile · kötüsünden · azâbın · günü

الْقِيَامَةِ ۚ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ
kıyâmet · ve · denildi · zâlimlere · tadın · o şeyleri ki · idiniz · kazanıyorsunuz · yalanladı · o kimseler ki

مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ
onlardan öncedir · ve kendilerine geldi · azâb · bir yerden ki · farkında olmuyorlar · böylece onlara tattırdı

اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ
Allah · rezilliği · hayatında · dünya · ve · elbette azâbı · âhiretin · daha büyüktür · eğer

كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ
olsalardı · biliyorlar · ve · and olsun gerçekten · misâl getirdik · insanlar için · içinde · bu · Kur'ân'ın

كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ
her · misâlden · tâ ki onlar · ibret alırlar · bir Kur'ân olarak · Arabca · olmadan · sâhibi · bir eğrilik

لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ
tâ ki onlar · sakınırlar · misâl getirdi · Allah · bir misâl olarak · bir adamı ki · hakkında vardır · ortaklar

مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ الْحَمْدُ
birbirleriyle çekişip duran · ve · bir adamı ki · hastır · bir adama · ikisi eşit olur mu · misâlce · hamd

لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ
Allah'adır · bil'akis · onların çoğu · bilmezler · şübhesiz sen · ölecek olansın · ve · şübhesiz onlar · ölecek olanlardır

﴿٣٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾
sonra · şübhesiz siz · kıyâmet günü · huzurunda · Rabbinizin · birbirinizden da'vâcı olacaksınız

22- O hâlde Allah'ın, kalbini İslâm'a açıp da, Rabbisinden bir nûr *(bir hidâyet)* üzere olan o kimse *(küfründeki inadından dolayı kalbi mühürlenen kimse gibi)* midir? Öyleyse Allah'ın zikrine karşı kalbleri katılaşmış olanların vay hâline! İşte onlar apaçık bir dalâlet içindedirler.

23- Allah, sözün en güzelini, *(âyetleri)* birbirine benzeyen ve *(hakîkatleri)* tekrarlanan bir kitab hâlinde indirdi. Rablerinden korkanların derileri ondan ürperir! Sonra derileri de, kalbleri de Allah'ın zikrine yumuşar! İşte bu *(kitab)* Allah'ın hidâyetidir; onunla *(hikmetine binâen kendi lütfundan)* dilediğini hidâyete erdirir. Allah, kimi de *(kendi isyânındaki ısrârı yüzünden)* dalâlete atarsa, artık onu hidâyete erdirecek olan yoktur.

24- O hâlde kıyâmet günü, yüzü ile azâbın kötüsünden *(onun şiddetinden)* korun*(maya çalış)*an kimse *(azabdan emîn olan kimse gibi)* midir? Ve zâlimlere: "Tadın, kazanmakta olduklarınızı*(n vebâlini)*!" denilir.

25- Onlardan öncekiler *(peygamberlerini)* yalanladı da hatırlarına gelmeyen bir yerden azab kendilerine geliverdi.

26- Böylece Allah, onlara dünya hayâtında rezilliği tattırdı. Elbette âhiret azâbı ise, daha büyüktür. Keşke bilselerdi!

27- And olsun ki, bu Kur'ân'da, insanlar için her çeşit misâlden getirdik; tâ ki ibret alsınlar.[1]

28- Hiçbir eğriliği bulunmayan Arabca bir Kur'ân olarak *(indirdik)*; tâ ki sakınsınlar.

29- Allah *(saltanatında hiçbir ortağı olmadığına dâir)*, üzerinde *(hak sâhibi olduklarından)* birbirleriyle çekişip duran ortaklar bulunan bir adam *(bir köle)* ile, sâdece bir kişiye âid olan bir adamı *(bir köleyi)* misâl getirdi. *(Bu ikisi)* misâlce bir olurlar mı? Hamd, Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu bilmezler.[2]

30- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* Şübhesiz sen de ölecek olan bir kimsesin, onlar da ölecek olan kimselerdir!

31- Sonra muhakkak siz, kıyâmet günü Rabbinizin huzûrunda birbirinizden da'vâcı olacaksınız.

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ اِذْ

artık kimdir · daha zâlim · o kimseden ki · yalan söyledi · üzerine · Allah · ve · yalanladı · doğruyu · o vakit ki

جَٓاءَهُۜ اَلَيْسَ ف۪ي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِر۪ينَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذ۪ي

ona geldi · yok mudur · cehennemde · oturacak bir yer · kâfirlere · ve · o kimse ki

جَٓاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِه۪ٓ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

getirdi · doğruyu · ve · tasdîk etti · onu · işte onlar · onlardır · takvâ sâhibleri

﴿٣٣﴾ لَهُمْ مَا يَشَٓاؤُ۫نَ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الْمُحْسِن۪ينَۚ

onlar için vardır · o şeyler ki · istiyorlar · katında · Rableri · işte budur · mükâfâtı · iyilik edenlerin

﴿٣٤﴾ لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذ۪ي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ

örtmesi için · Allah · onlardan · en kötüsünü · o şeylerin ki · yaptılar · ve · onlara mükâfat vermesi

اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ الَّذ۪ي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ

ücretlerini · daha güzeli ile · o şeylerin ki · idiler · yapıyorlar · değil midir · Allah

بِكَافٍ عَبْدَهُۜ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذ۪ينَ مِنْ دُونِه۪ۜ

kâfî · kuluna · ve · seni korkutuyorlar · o kimselerle ki · ondan başkadır

وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍۚ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ

ve · kimi · dalâlete atarsa · Allah · artık onun için yoktur · bir hidâyete erdiren · ve · kimi · hidâyete erdirirse · Allah

فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّۜ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَز۪يزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾

artık onun için yoktur · bir dalâlete düşüren · değil midir · Allah · dâima üstün · sâhibi · intikam

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُۜ

ve · and olsun eğer · onlara sorarsan · kim · yarattı · gökleri · ve · yeri · mutlaka diyeceklerdir · Allah

قُلْ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ

de ki · peki gördünüz mü · o şeyleri ki · yalvarıyorsunuz · başka · Allah'dan · eğer · bana isterse · Allah

بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّه۪ٓ اَوْ اَرَادَن۪ي بِرَحْمَةٍ هَلْ

bir zarar · onlar mıdır · açacak olanlar · onun zararını · yâhut · bana isterse · bir rahmeti

هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِه۪ۜ قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُۜ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

onlar mıdır · tutacak olanlar · onun rahmetini · de ki · bana yeter · Allah · ona · tevekkül eder · tevekkül edenler

﴿٣٨﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنّ۪ي عَامِلٌۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَۙ

de ki · ey · kavmim · yapın · hâliniz üzere · doğrusu ben · yapanım · artık ileride · bilecek siniz

﴿٣٩﴾ مَنْ يَأْت۪يهِ عَذَابٌ يُخْز۪يهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُق۪يمٌ ﴿٤٠﴾

kimdir · kendine gelecek · bir azâb ki · kendisini rezîl edecek · ve · inecek · üzerine · bir azâb · devamlı

32- Artık Allah hakkında yalan söyleyenden ve kendisine geldiği zaman doğruyu yalanlayandan daha zâlim kim olabilir? Kâfirlere Cehennemde bir yer mi yoktur!

33- Doğruyu getirene *(peygambere)* ve onu tasdîk edene gelince; işte onlar gerçekten takvâ sâhibleridir.

34- Onlar için Rableri katında istedikleri herşey vardır. İşte iyilik edenlerin mükâfâtı budur.

35- Tâ ki, Allah onların yaptıklarının en kötüsünü *(dahi)* örtsün ve onlara mükâfâtlarını, yapmakta olduklarının daha güzeliyle *(fazlasıyla)* ihsân etsin!

36- Allah kuluna kâfî değil midir? Bir de seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Hâlbuki Allah, kimi *(isyânındaki inadından dolayı)* dalâlete atarsa, artık onu hidâyete erdirecek hiçbir kimse yoktur.

37- Allah kimi de *(hikmetine binâen kendi lütfundan)* hidâyete erdirirse, onu da dalâlete düşürecek hiçbir kimse yoktur. Allah, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)* intikam sâhibi değil midir?

38- And olsun ki, eğer onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, mutlakā: "Allah!" diyeceklerdir. De ki: "Söyleyin bana! Allah'dan başka *(kendisine)* yalvarmakta olduklarınız, eğer Allah bana bir zarar vermek istese, onlar, O'nun vereceği zararı giderebilecek olan şeyler midir? Yâhut beni bir rahmete mazhar etmek istese, onlar O'nun rahmetini tutabilecek olan şeyler midir?" De ki: "Allah bana yeter! Tevekkül edenler, ancak O'na tevekkül eder."

39, 40- De ki: "Ey kavmim! Elinizden geleni yapın; doğrusu ben de *(onu)* yapan bir kimseyim. Kendisini rezîl edecek bir azâbın kime geleceğini ve devamlı bir azâbın kimin üzerine ineceğini artık ileride bileceksiniz!"

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدٰى
şübhesiz biz | indirdik | sana | kitabı | insanlar için | hak ile | o hâlde kim | hidâyete ererse

فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
artık kendi lehinedir | ve | kim | dalâlete düşerse | artık ancak | sapar | kendi aleyhine | ve | sen değilsin | onların üzerine

بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي
bir vekil | Allah | vefat ettirir | nefisleri | ânında | ölümleri | ve | onu ki | ölmedi

مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرٰى إِلٰى
uykusunda | böylece tutar | onu ki | hüküm verdi | üzerine | ölümle | ve | gönderir | diğerlerini

أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمِ اتَّخَذُوا
bir vakte kadar | belirli | şübhesiz | bunda vardır | elbette deliller | bir kavim için ki | ibret alacaklar | yoksa | edindiler mi

مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ
başka | Allah'dan | şefâatçiler | de ki | eğer olsalar da mı | sâhib olmuyorlar

شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ
bir şeye | ve | akıl erdirmiyorlar | de ki | Allah'a âiddir | şefâat | tamamen | onundur

مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾
mülkü | göklerin | ve | yerin | sonra | ona | döndürüleceksiniz

وَإِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
ve | o vakit ki | anıldı | Allah | o tek olarak | daraldı | kalbleri | o kimselerin ki | îmân etmiyorlar

بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهٖ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
âhirete | ve | o vakit ki | anıldı | o kimseler ki | ondan başkadır | hemen onlar | sevinirler

﴿٤٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ
de ki | ey Allah | yaratan | gökleri | ve | yeri | bilen | görünmeyeni

وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ
ve | görüneni | sen | hüküm vereceksin | arasında | kullarının | o şey husûsunda ki | idiler | hakkında

يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
ihtilâfa düşüyorlar | ve | eğer | şübhesiz | olsaydı onların ki | zulmettiler | o şeyler ki | yeryüzündedir | tamamen

وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهٖ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ
ve | onun misli | onunla beraber | elbette fedâ ederlerdi | onu | kötülüğüne karşı | azâbın | günü

الْقِيٰمَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾
kıyâmet | ve | görünmüştür | onlara | Allah tarafından | o şeyler ki | olmadılar | hesâba katıyorlar

41- *(Ey Resûlüm!)* Şübhesiz ki biz sana Kitâb'ı, insanlar için hak ile indirdik.

O hâlde kim hidâyete ererse, artık kendi lehinedir.

Kim de dalâlete düşerse, ancak kendi aleyhine olarak sapmış olur.

Çünki sen, onların üzerine vekil değilsin!

42- Allah, ölümleri ânında nefisleri*(n ruhlarını)* alır.

Ölmeyenleri ise uykularında *(bir nevi' ölüme mahkûm eder)*.

Böylece, üzerlerine ölümle hüküm verdiği kimseleri*(n ruhlarını)* tutar; diğerlerini ise, belirli bir vakte *(öleceği zamâna)* kadar salıverir.

Şübhesiz ki bunda, ibret alacak bir kavim için nice deliller vardır.

43- Yoksa Allah'dan başka şefâatçiler mi edindiler? De ki: "*(O putlar)* hiçbir şeye sâhib olamazlar ve akıl erdiremezlerse de mi *(onları şefâatçi edineceksiniz)*?"

44- De ki: "Şefâat tamâmen Allah'a âiddir.

Göklerin ve yerin mülkü, O'nundur.

Sonra ancak O'na döndürüleceksiniz."

45- Hem Allah tek olarak anıldığı zaman, âhirete îmân etmeyenlerin kalbleri daralır! Ama O'ndan başkaları anıldığı zaman, hemen sevinirler.

46- De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, görünmeyeni ve görüneni bilen Allah'ım! Hakkında ihtilâfa düşegeldikleri şeyler husûsunda kullarının arasında ancak sen hüküm vereceksin!"

47- Eğer yeryüzünde bulunanların hepsi ve onunla berâber bir misli daha gerçekten zulmedenlerin olsa, kıyâmet günü azâbın kötülüğünden *(kurtulmak için)* onu fedâ ederlerdi.

Artık Allah tarafından, hiç hesâba katmakta olmadıkları şeyler *(Cehennem azâbı)* onlara görünmüştür.

48- Ve kazandıkları şeylerin *(günahların)* kötülükleri onlara görünmüş ve kendisiyle alay etmekte oldukları şey *(azab)* onları kuşatmıştı.

49- Fakat insana bir zarar dokunduğu zaman bize yalvarır; sonra kendisine tarafımızdan bir ni'met verdiğimiz zaman: "*(Bu)* bana ancak *(bendeki)* bir bilgi sâyesinde verildi" der. Hayır! O *(kendilerine verdiğimiz ni'metler)* bir imtihandır; fakat onların çoğu bilmezler.

50- Muhakkak ki onlardan öncekiler de bunu söylemişlerdi; ama kazanageldikleri şeyler kendilerine bir fayda vermedi.

51- Sonunda kazandıkları şeylerin *(günahların)* kötülükleri kendilerine isâbet etti. Bunlardan zulmedenlerin de kazandıkları şeylerin kötülükleri yakında kendilerine isâbet edecektir ve onlar *(Allah'ı)* âciz bırakıcı kimseler değildir.

52- Hem bilmediler mi ki, şübhesiz Allah, dilediğine rızkı genişletir ve *(dilediğine)* daraltır. Doğrusu bunda, îmân edecek bir kavim için nice deliller vardır.

53- De ki: "Ey nefisleri aleyhine *(günah işlemekle ömürlerini)* isrâf eden kullarım! *(Günahlara bulaştık diye)* Allah'ın rahmetinden ümid kesmeyin! Şübhesiz ki Allah, bütün günahları bağışlar!" Doğrusu, Gafûr *(çok bağışlayan)*, Rahîm *(kullarına çok merhamet eden)* ancak O'dur.

54- Öyle ise, size o azabın gelmesinden önce Rabbinize yönelin ve O'na teslîm olun; sonra yardım olunmazsınız.

55- Siz farkında bile değilken, o azabın size ansızın gelmesinden önce, Rabbinizden size indirilenin en güzeline *(Kur'ân'a)* tâbi' olun!

56- Tâ ki bir nefis: "Allah hakkında işlediğim kusurlardan dolayı yazıklar olsun bana! Gerçekten *(ben)* alay edenlerdendim" demesin!

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ

ve · görünmüştür · onlara · kötülükleri · o şeylerin ki · kazandılar · ve · kuşatmıştır · onları · o şeyler ki · idiler · kendisiyle · alay ediyorlar

﴿٤٨﴾ فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا

fakat o vakit ki · dokundu · insana · bir zarar · bize yalvardı · sonra · o vakit ki · kendisine verdik · bir ni'met · tarafımızdan

قَالَ اِنَّمَا اُوتِيتُهُ عَلٰى عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

dedi · ancak · o bana verildi · bir bilgi üzerine · bil'akis · o · bir fitnedir · fakat · onların çoğu · bilmezler

﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا

gerçekten · onu söylemişti · o kimseler ki · onlardan öncedir · ama bir fayda vermedi · kendilerine · o şeyler ki · idiler

يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَاَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ

kazanıyorlar · sonunda kendilerine isâbet etti · kötülükleri · o şeylerin ki · kazandılar · ve · o kimseler ki · zulmettiler

هٰٓؤُلَٓاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾

bunlardan · yakında kendilerine isâbet edecektir · kötülükleri · o şeylerin ki · kazandılar · ve · onlar değildir · âciz bırakanlar

اَوَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُ

ve bilmediler mi · şübhesiz · Allah · genişletir · rızkı · o kimseye ki · diler · ve · daraltır

اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ

doğrusu · bunda vardır · elbette deliller · bir kavim için ki · îmân edecekler · de ki · ey · kullarım · o kimseler ki

اَسْرَفُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ

isrâf ettiler · nefisleri aleyhine · ümîd kesmeyin · rahmetinden · Allah'ın · şübhesiz · Allah

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾

bağışlar · günahları · tamamen · doğrusu o · odur · çok bağışlayan · çok merhamet eden

وَاَنِيبُٓوا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمُ

ve · yönelin · Rabbinize · ve · teslîm olun · ona · önce · size gelmesinden

الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُٓوا اَحْسَنَ مَٓا اُنْزِلَ

azâbın · sonra · yardım olunmazsınız · ve · tâbi' olun · en güzeline · o şeylerin ki · indirildi

اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً

size · Rabbinizden · önce · size gelmesinden · azâbın · ansızın

وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ اَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتٰى عَلٰى مَا

siz iken · farkında değilsiniz · der diye · bir nefis · yazıklar olsun bana · o şeylerden dolayı ki

فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ ﴿٥٦﴾

kusur işledim · yanında · Allah · ve · şübhesiz · idim · gerçekten alay edenlerden

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللّٰهَ هَدٰينِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوْ تَقُولَ
veya / der diye / eğer / doğrusu / Allah / beni hidâyete erdirseydi / elbette olurdum / takvâ sâhiblerinden / veya / der diye

حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾
o zaman ki / görür / azâbı / keşke / şübhesiz / benim için olsa / bir kere / böylece olsaydım / iyilik edenlerden

بَلٰى قَدْ جَاءَتْكَ اٰيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ
bil'akis / gerçekten / sana gelmişti / âyetlerim / fakat yalanladın / onları / ve / büyüklük tasladın / ve / oldun

مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللّٰهِ
kâfirlerden / ve / kıyâmet günü / görürsün / o kimseleri ki / yalan söylediler / üzerine / Allah

وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي
yüzleri / siyahlaşmıştır / yok mudur / cehennemde / oturacak bir yer / büyüklük taslayanlar için / ve / kurtarır

اللّٰهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ
Allah / o kimseleri ki / sakındılar / kurtulmaları sebebiyle / onlara dokunmaz / kötülük / ve / onlar değildir

يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ
mahzun oluyorlar / Allah / yaratıcısıdır / her / şeyin / ve / o / herşeye / vekîldir

لَهُ ﴿٦٢﴾ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ
onundur / anahtarları / göklerin / ve / yerin / ve / o kimseler ki / inkâr ettiler / âyetlerini

اللّٰهِ أُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ أَفَغَيْرَ اللّٰهِ
Allah'ın / işte onlar / kendileridir / hüsrâna uğrayanlar / de ki / şimdi başkasına mı / Allah'dan

تَأْمُرُونِّي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أُوحِيَ
bana emrediyorsunuz / kulluk edeyim / ey / câhiller / ve / and olsun gerçekten / vahyedildi

إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ
sana / ve / o kimselere ki / senden öncedir / and olsun eğer / ortak koşarsan

لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللّٰهَ
mutlaka boşa gider / amelin / ve / elbette olursun / hüsrâna uğrayanlardan / bil'akis / Allah'a

فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ
öyle ise kulluk et / ve / ol / şükredenlerden / ve / takdîr edemediler / Allah'ı

حَقَّ قَدْرِهِ وَالْاَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوَاتُ
hakkıyla / kadrinin / ve / yer / tamamen / avucunda / kıyâmet günü / ve / gökler

مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾
dürülmüşlerdir / sağ eliyle / o pek münezzeh / ve / pek yücedir / o şeylerden ki / ortak koşuyorlar

57, 58- Yâhut: "Doğrusu Allah beni hidâyete erdirmiş olsaydı, elbette *(ben de)* takvâ sâhiblerinden olurdum" demesi*(nden)* yâhut azâbı gördüğü zaman: "Keşke benim için gerçekten bir kere daha *(dünyaya dönüş)* olsaydı da iyilik edenlerden olsaydım!" demesi*(nden evvel Kur'ân'a tâbi' olun)*!

59- *(Ona denilecek ki:)* "Hayır! Şübhesiz sana âyetlerim gelmişti de, onları yalanladın; büyüklük tasladın ve kâfirlerden oldun!"

60- *(Ey Resûlüm!)* Allah hakkında yalan söyleyenleri kıyâmet günü görürsün ki, yüzleri siyahlaşmıştır! Büyüklük taslayanlar için Cehennemde bir yer mi yoktur!

61- Allah *(günahlardan)* sakınanları ise, kurtuluş vesîleleri *(olan sâlih amelleri)* sebebiyle *(kendi lütfundan)* kurtarır. Onlara kötülük dokunmaz, onlar mahzun da olmazlar.

62- Allah herşeyin yaratıcısıdır ve O, herşeye vekîldir.

63- Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'ın âyetlerini inkâr edenlere gelince, işte onlar hüsrâna uğrayanların ta kendileridir.

64- De ki: "Şimdi bana, Allah'dan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz, ey câhiller!"

65- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* Celâlim hakkı için, sana ve senden önceki *(peygamber)*lere şöyle vahyedildi: "And olsun ki, *(sen de)* eğer *(Allah'a)* ortak koşarsan, amelin mutlakā boşa gider ve elbette hüsrâna uğrayanlardan olursun!"

66- Hayır! Öyle ise sâdece Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol!

67- Hâlbuki *(o kullar)* Allah'ı şânının hakkıyla takdîr edemediler *(tanıyamadılar, lâyıkıyla kulluk edemediler)*. Fakat kıyâmet günü, yer tamâmen O'nun avucunda *(mülkü ve tasarrufunda)*dır; gökler de O'nun sağ eliyle *(kudretiyle)* dürülmüşlerdir. O, *(onların)* ortak koşmakta oldukları şeylerden pek münezzeh ve pek yücedir.

68- Ve sûra *(birinci olarak)* üfürülmüştür de Allah'ın dilediğinden başka göklerde kim var, yerde kim varsa ölmüştür.

Sonra ona bir daha üfürülmüştür; bir de bakarsın ki onlar ayaktadırlar *(etrâfa)* bakınıp duruyorlar.

69- Ve yer, Rabbisinin nûru ile parlamış; kitab *(amel defteri ortaya)* konulmuş, peygamberler ve şâhidler *(hafaza melekleri)* getirilmiş ve onların *(kulların)* aralarında hak ile hüküm verilmiştir; onlar haksızlığa da uğratılmazlar.

70- Herkese yaptığı*(nın karşılığı)* tam olarak verilmiştir; Çünki O *(Allah)*, *(onların)* yapmakta olduklarını en iyi bilendir.

71- İnkâr edenler zümer hâlinde *(bölük bölük)* Cehenneme sürülmüşlerdir.

Nihâyet oraya vardıklarında, kapıları açılır ve bekçileri onlara: "Size içinizden, Rabbinizin âyetlerini size okuyan ve sizi bu gününüzle karşılaşmaktan korkutan peygamberler gelmedi mi?" der.

(Onlar:) "Evet *(geldi)*!

Lâkin kâfirler üzerine azab sözü hak olmuştur!" derler.

72- *(Onlara:)* "İçinde ebediyen kalıcı kimseler olarak Cehennemin kapılarından girin!" denilir.

Artık kibirlenenlerin yeri ne fenâdır!

73- Rablerinden sakınanlar da bölük bölük Cennete sevk edilmişlerdir.

Nihâyet oraya vardıkları zaman, kapıları açılmıştır ve bekçileri onlara: "Selâm size; tertemiz oldunuz!

Artık ebediyen kalıcı kimseler olmak üzere buraya girin!" derler.

74- Bunun üzerine *(onlar da)*: "Hamd, O Allah'a mahsustur ki, va'dini bize doğru çıkardı ve bizi bu yere vâris kıldı, Cennetten istediğimiz yerde otururuz" derler.

Artık *(sâlih)* amel işleyenlerin mükâfâtı ne güzeldir!

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ

ve – üfürülmüştür – Sûr'a – ve ölmüştür – o kimseler ki – göklerdedir – ve – o kimseler ki – yerdedir

اِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ

ancak – o kimseler ki – diledi – Allah – sonra – üfürülmüştür – ona – başka – birden hemen – onlar – ayaktadırlar

يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ

bakınıp duruyorlar – ve – parlamıştır – yer – nûru ile – Rabbisinin – ve – konulmuş

الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ

kitab – ve – getirilmiştir – peygamberler – ve – şâhidler – ve – hüküm verilmiştir – aralarında

بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ

hak ile – ve – onlar – haksızlığa uğratılmazlar – ve – tam verilmiştir – her – nefis – o şeylere ki – yaptı

وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِلٰى جَهَنَّمَ

ve – o – en iyi bilendir – o şeyleri ki – yapıyorlar – ve – sürülmüşlerdir – o kimseler ki – inkâr ettiler – cehenneme

زُمَرًا حَتّٰى اِذَا جَاؤُهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا

bölük bölük – nihâyet – o vakit ki – oraya geldiler – açılmıştır – kapıları – ve – dedi – onlara – bekçileri

اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ

size gelmedi mi – peygamberler – sizden – okuyorlar – size – âyetlerini – Rabbinizin – ve – sizi korkutuyorlar

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ

karşılaşmaktan – gününüzle – bu – dediler – bil'akis – fakat – hak olmuştur – sözü – azâb

عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

üzerine – kâfirlerin – denildi – girin – kapılarından – cehennemin – ebedî kalıcılar olarak – içinde

فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ

artık ne fenâdır – oturma yeri – kibirlenenlerin – ve – sevk edildi – o kimseler ki – sakındılar – Rablerinden – cennete

زُمَرًا حَتّٰى اِذَا جَاؤُهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا

bölük bölük – nihâyet – o vakit ki – oraya geldiler – ve – açılmıştır – kapıları – ve – dedi – onlara – bekçileri

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾

selâm – size – tertemiz oldunuz – artık oraya girin – ebedî kalıcılar olarak

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ

ve – dediler – hamd – Allah'adır – o ki – bize doğru söyledi – va'dinde – ve – bizi vâris kıldı – (bu) yere

نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

otururuz – cennetten – o yerde ki – isteriz – artık ne güzeldir – mükâfâtı – amel işleyenlerin

وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
hamd ile · tesbîh ediyorlar · Arş'ın · etrâfından · kuşatıcılar olarak · melekleri · görürsün · ve

رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾
âlemlerin · Rabbi · Allahadır · hamd · denilmiştir · ve · hak ile · aralarında · hüküm verilmiştir · ve · Rablerine

سُورَةُ الْمُؤْمِنِ (الْغَافِرِ) مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
Rahîm · Rahmân · Allah'ın · ismiyle

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ
günahı · bağışlayan · herşeyi bilen · dâima üstün olan · Allah tarafındandır · kitabın · indirilişi · hâ mîm

وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَصِيرُ
dönüş · onadır · o · ancak · ilâh yoktur · çok lütuf · sâhibi · azâbı · pek şiddetli · tevbeyi · kabul eden · ve

﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ فِٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ
onların dolaşmaları · şimdi seni aldatmasın · inkâr ettiler · o kimseler ki · ancak · Allahın · âyetleri hakkında · mücâdele etmez

فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْاَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ
kasdetmişti · ve · onlardan sonra · topluluklar · ve · Nûhun · kavmi · onlardan önce · yalanlamıştı · memleketlerde

كُلُّ اُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَاْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ
hakkı · onunla · gidermeleri için · bâtıl uğruna · mücâdele ettiler · ve · onu yakalamaları için · peygamberlerine · ümmet · her

فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ
sözü · hak oldu · böylece · ve · azâbım · oldu · artık nasıl · derken onları yakaladım

رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوٓا اَنَّهُمْ اَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ اَلَّذِينَ
o kimseler ki · ateş · ehlidirler · şübhesiz onlar · inkâr ettiler · o kimselerin ki · üzerine · Rabbinin

يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ
ona · îmân ederler · ve · Rablerine · hamd ile · tesbîh ederler · onun etrâfındadır · o kimseler ki · ve · Arş'ı · taşıyorlar

وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
ilimce · ve · rahmetce · şeyi · her · kapladın · Rabbimiz · îmân ettiler · o kimseler için ki · mağfiret dilerler · ve

فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾
cehennem · azâbından · onları koru · ve · senin yoluna · tâbi' oldular · ve · tevbe ettiler · o kimselere ki · artık mağfiret eyle

75- Melekleri de arşın etrâfını *(tavaf eden)* kuşatıcılar olarak, Rablerine hamd ile *(O'nu)* tesbîh ediyorlar görürsün. Artık *(mahlûkâtın)* aralarında hak ile hüküm verilmiş ve: "Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur!" denilmiştir.

40- MÜ'MİN (ĞÂFİR) SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 85 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

حزب ٢

1- Hâ, Mîm.

2, 3- *(Bu)* Kitâb'ın *(Kur'ân'ın)* indirilişi, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*, Alîm *(hakkıyla bilen)*, günahı bağışlayan, tevbeyi kabûl eden, azâbı pek şiddetli ve çok lütuf sâhibi olan Allah tarafındandır. O'ndan başka ilâh yoktur. Dönüş ancak O'nadır.

4- İnkâr edenlerden başkası Allah'ın âyetleri hakkında mücâdele etmez; şimdi onların o memleketlerde gezip dolaşmaları, seni aldatmasın! *(Muhakkak ki varacakları yer Cehennemdir!)*

5- Onlardan önce Nûh kavmi ve onların ardından *(Âd ve Semûd gibi çeşitli)* topluluklar *(da)* yalanlamışlardı. Her ümmet kendi peygamberlerine kasdetmişti, tâ onu *(öldürmek için)* yakalayıversinler; ve bâtıl uğruna mücâdele ettiler, tâ onunla hakkı ortadan kaldırsınlar! Derken onları *(o hâlleri üzere azâbımla)* yakalayıverdim; artık *(bak)* azâbım nasıl oldu!

6- Böylece Rabbinin, inkâr edenler üzerine "Şübhesiz onlar, ateş ehlidirler" sözü hak oldu.

7- Arşı taşıyan[1] ve onun etrâfında bulunan *(melek)*ler, Rablerine hamd ile *(O'nu)* tesbîh ederler[2] ve O'na îmân ederler ve *(kendileri gibi)* îmân edenler için mağfiret dilerler. *(Şöyle derler:)* "Rabbimiz! *(Sen)* herşeyi rahmet ve ilim cihetiyle kuşatmışsındır; artık tevbe edip senin yoluna uyanlara mağfiret eyle ve onları Cehennem azâbından koru!"

8- "Rabbimiz! Hem onları, hem onların atalarından, zevcelerinden ve nesillerinden sâlih olan kimseleri, kendilerine va'd buyurduğun Adn Cennetlerine koy! Şübhesiz ki Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*, Hakîm *(her işi hikmetli olan)* ancak sensin!"

9- "Ve onları kötülüklerden koru! Zâten kimi o gün *(dünyada iken)* kötülüklerden korursan, *(kıyâmet günü)* ona artık gerçekten merhamet etmiş olursun. İşte büyük kurtuluş ancak budur!"

10- Doğrusu inkâr edenlere *(âhirette melekler tarafından şöyle)* seslenilir: "Elbette Allah'ın *(size olan)* gazabı, sizin kendinize olan gazabınızdan daha büyüktür; çünki *(siz)* îmâna da'vet ediliyordunuz, fakat inkâr ediyordunuz."

11- *(Onlar:)* "Rabbimiz! Bizi iki def'a öldürdün ve iki def'a dirilttin; şimdi günahlarımızı i'tirâf ettik; acabâ *(bizim için buradan)* çıkmaya artık bir yol var mıdır?" derler.

12- Bunun *(bu azâbın)* sebebi şübhesiz şudur: "*(Herkes)* Allah'a, tek olarak da'vet edildiği zaman, *(siz)* inkâr ettiniz! Hâlbuki O'na ortak koşulsa, inanıyordunuz. Artık hüküm, Aliyy *(çok yüce olan)*, Kebîr *(çok büyük olan)* Allah'a âiddir."

13- O *(Allah)*, size delillerini gösteren ve gökten size bir rızık indirendir. Fakat *(O'na)* yönelen kimseden başkası ibret almaz.

14- Öyle ise kâfirlerin hoşuna gitmese de, *(siz)* dînde O'na *(karşı)* ihlâslı *(samîmi)* kimseler olarak Allah'a duâ edin!

15- *(O, ihlâslı kullarının)* dereceleri*(ni)* hakkıyla yükseltendir, Arşın sâhibidir. Karşılaşma günü ile korkutmak için, kendi emrinden olan rûhu *(vahyi)*, kullarından dilediği kimseye ilkā eder *(indirir)*.

16- O gün, onlar *(herkes, bütün sırlarıyla birlikte kabirlerinden)* meydana çıkacak kimselerdir. Onlardan hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz! *(Allah:)* "Bugün mülk *(hâkimiyet)* kimindir?" *(diye sorar)*. *(O günün dehşetinden kimse cevab veremez de yine kendisi cevab buyurur:)* "Vâhid *(bir olan)*, Kahhâr *(herşeyi kahra gücü yetici)* olan Allah'ındır!"

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّت۪ي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ
o kimseleri ki | ve | kendilerine va'd buyurdun | onlar ki | Adn | Cennetlerine | onları sok | ve | Rabbimiz

صَلَحَ مِنْ اٰبَٓائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْۜ اِنَّكَ اَنْتَ
sensin | şübhesiz sen | nesillerinden | ve | zevcelerinden | ve | atalarından | sâlih oldular

الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُۙ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّـَٔاتِۜ وَمَنْ تَقِ السَّيِّـَٔاتِ
kötülüklerden | korursan | kimi | ve | kötülüklerden | onları koru | ve | her işi hikmetli | dâima üstün

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُۜ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿٩﴾ اِنَّ
doğrusu | büyük | kurtuluş | odur | işte bu | ve | ona merhamet etmişsindir | artık gerçekten | o gün

الَّذ۪ينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
sizin gazabınızdan | daha büyüktür | Allah'ın | elbette gazabı | seslenilirler | inkâr ettiler | o kimseler ki

اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْا۪يمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا
dediler | fakat inkâr ediyordunuz | îmâna | da'vet ediliyordunuz | o vakit ki | kendinize

رَبَّنَٓا اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
günahlarımızı | şimdi i'tirâf ettik | iki (def'a) | dirilttin | ve | iki (def'a) | bizi öldürdün | Rabbimiz

فَهَلْ اِلٰى خُرُوجٍ مِنْ سَب۪يلٍ ﴿١١﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُٓ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ
Allaha | da'vet edildi | o vakit ki | şübhesiz şundandır | işte bu size | bir yol | çıkmaya | artık var mı

وَحْدَهُ كَفَرْتُمْۚ وَاِنْ يُشْرَكْ بِه۪ تُؤْمِنُواۜ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ
Allah'a âiddir | artık hüküm | inanıyordunuz | ona | ortak koşulursa | eğer | ve | inkâr ettiniz | o tek olarak

الْعَلِيِّ الْكَب۪يرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذ۪ي يُر۪يكُمْ اٰيَاتِه۪ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ
size | indirir | ve | delillerini | size gösterir | o zâttır ki | o | çok büyük olan | çok yüce olan

السَّمَٓاءِ رِزْقاًۜ وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُن۪يبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللّٰهَ
Allah'a | öyle ise duâ edin | yönelir | o kimse ki | ancak | ibret almaz | ve | bir rızık | gökten

مُخْلِص۪ينَ لَهُ الدّ۪ينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَف۪يعُ الدَّرَجَاتِ
dereceleri | yükseltendir | kâfirler | hoşlanmasa | velev ki | dînde | ona | ihlâslılar olarak

ذُو الْعَرْشِۚ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ اَمْرِه۪ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِه۪
kullarından | diler | o kimseye ki | kendi emrindendir | ruhu ki | bırakır | Arş'ın sâhibidir

لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِۙ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَۚ لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ
Allah'a | gizli kalmaz | meydana çıkanlardır | onlar | o gün ki | karşılaşma | günü ile | korkutması için

مِنْهُمْ شَيْءٌۜ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَۜ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾
dilediğini kahreden | tek olan | Allah'ındır | bugün | mülk | kimindir | bir şey | onlardan

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ اِنَّ اللّٰهَ

bugün · karşılık verilir · her · kimseye · o şeyle ki · kazandı · haksızlık yoktur · bugün · şübhesiz · Allah

سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَ اَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوبُ

pek çabuk görendir · hesâbı · ve · onları korkut · gün ile · yaklaşan · o vakit ki · yürekler

لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَ لَا شَفِيعٍ

yanındadır · gırtlakların · kederden yutkunanlar olarak · zâlimler için yoktur · bir yakın · ve · ne bir şefâatçi ki

يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾ وَ اللّٰهُ

kendisine uyulur · bilir · hâin olanını · gözlerin · ve · o şeyleri ki · gizler · sîneler · ve · Allah

يَقْضِي بِالْحَقِّ وَ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ اِنَّ

hüküm verir · hak ile · ve · o kimseler ki · yalvarıyorlar · ondan başkasına · hüküm veremezler · bir şeyle · şübhesiz

اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ اَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا

Allah · odur · hakkıyla işiten · herşeyi gören · ve yürümediler mi · yeryüzünde · ki baksınlar

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ

nasıl · olmuş · âkıbeti · o kimselerin ki · idiler · kendilerinden önce · idiler · onlar

اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ اٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ

daha şiddetli · kendilerinden · kuvvetçe · ve · eserlerce · yeryüzünde · böyle iken onları yakaladı · Allah

بِذُنُوبِهِمْ وَ مَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

günahları yüzünden · ve · olmadı · onlar için · Allah'dan · bir koruyan · işte budur · çünki şübhesiz onlar

كَانَتْ تَاْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَاَخَذَهُمُ

idi · kendilerine geliyor · peygamberleri · mu'cizelerle · fakat inkâr ettiler · ve onları yakaladı

اللّٰهُ اِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَ لَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى

Allah · muhakkak ki o · çok kuvvetlidir · pek şiddetlidir · azâbı · ve · and olsun gerçekten · gönderdik · Mûsâ'yı

بِاٰيَاتِنَا وَ سُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ قَارُونَ

mu'cizelerimizle · ve · bir delil ile · apaçık · Fir'avun'a · ve · Hâmân'a · ve · Kārûn'a

فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ

fakat dediler ki · bir sihirbazdır · yalancı · ne zaman ki · onlara geldi · hak ile

عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا اَبْنَاءَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ وَ اسْتَحْيُوا

tarafımızdan · dediler ki · öldürün · oğullarını · o kimselerin ki · îmân ettiler · onunla beraber · ve · sağ bırakın

نِسَاءَهُمْ وَ مَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ اِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

kadınlarını · ve · hîlesi değildir · kâfirlerin · ancak · bir ziyânda

17- Bugün herkes *(dünyada)* kazandığı şeyin karşılığını görür. Bugün haksızlık yoktur. Şübhesiz ki Allah, hesâbı pek çabuk görendir.

18- *(Ey Resûlüm!)* Onları o yaklaşan gün ile korkut! Çünki *(amellerin ortaya saçılacağı o gün)* yürekler, kederle yutkunan kimseler olarak gırtlaklara dayanmıştır! Zâlimler için ne bir dost, ne de *(himâyesi)* kabûl edilir bir şefâatçi bulunur!

19- *(Allah)* gözlerin hâin olanını *(harama bakanları)* ve sînelerin gizlediğini bilir.

20- Ve Allah, hak ile hüküm verir. Ondan başka *(kendisine)* yalvarmakta oldukları *(ilâhlar)* ise, hiçbir şeyle hüküm veremezler. Şübhesiz ki Semî' *(herşeyi işiten)*, Basîr *(herşeyi gören)* ancak Allah'dır.

21- *(Onlar)* yeryüzünde hiç gezmediler mi ki, kendilerinden öncekilerin âkıbeti nasıl olmuş, baksınlar! Onlar, kuvvetçe ve yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha şiddetli idiler. Böyle iken, Allah onları günahları yüzünden yakalayıverdi de onları Allah'*(ın azâbın)*dan koruyacak hiçbir kimse olmadı.

22- Bunun sebebi şudur: Şübhesiz onlara peygamberleri mu'cizelerle gelirdi de, *(onlar)* inkâr ederlerdi; Allah da onları *(o hâlleri üzere)* yakalayıverdi. Muhakkak ki O, Kaviyy *(çok kuvvetli)*dir, azâbı pek şiddetli olandır.

23, 24- And olsun ki, Mûsâ'yı da mu'cizelerimizle ve apaçık bir delîl ile Fir'avun'a, Hâmân'a ve Kārûn'a gönderdik. Buna rağmen *(onlar:)* "*(Bu)* çok yalancı bir sihirbazdır!" dediler.

25- Ve *(Mûsâ)* onlara tarafımızdan hakkı getirdiğinde *(daha önce de dedikleri gibi yine)* dediler ki: "Onunla berâber îmân etmiş olanların *(yeni doğan)* oğullarını öldürün, kadınlarını *(kızlarını)* ise sağ bırakın!" Fakat kâfirlerin hîlesi ancak boşuna *(yorulmak)*tır.

26- Fir'avun dedi ki: "Bırakın beni, Mûsâ'yı öldüreyim; ve *(o)* Rabbisine yalvarsın *(bakalım)*! Çünki ben *(onun, sizin)* dîninizi değiştirmesinden yâhut yeryüzünde fesad çıkarmasından korkuyorum."

27- Mûsâ da: "Doğrusu ben hesab gününe inanmayan her kibirli kimseden, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz *(olan Allah)*a sığınırım" dedi.

28- Fir'avun âilesinden *(olup)* îmânını gizleyen **mü'min** bir adam ise şöyle dedi: "Bir adamı, *(sırf)* 'Rabbim Allah'dır!' diyor diye öldürecek misiniz? Hâlbuki *(o)* size Rabbinizden mu'cizeler getirmiştir. Zaten yalancı olursa, o takdirde yalanı kendi aleyhinedir. Yok doğru *(söyleyen)* bir kimse ise, sizi tehdîd ettiği şeylerin bir kısmı başınıza gelir! Şübhesiz ki Allah, haddi aşan, çok yalan söyleyen o kimseyi hidâyete erdirmez!"

29- "Ey kavmim! Bu memlekette üstünlük sağlamış kimseler olarak bu gün mülk *(hâkimiyet)*, sizindir. Şâyet bize gelirse, Allah'ın azâbından *(korumak üzere)* bize kim yardım edebilir?" Fir'avun dedi ki: "*(Ben)* size ancak kendi gördüğümü gösteriyorum *(siz buna bakacaksınız)* ve size ancak doğru yola rehberlik ediyorum."

30, 31- Îmân etmiş olan *(adam)* dedi ki: "Ey kavmim! Doğrusu ben sizin üzerinize, *(peygamberlerini yalanlayan)* o toplulukların *(uğradıkları o dehşetli azab)* gününün benzerinden; Nûh kavminin, Âd, Semûd ve onlardan sonrakilerin âdetlerinin *(başlarına gelen cezâların)* benzerinden, korkuyorum. Hâlbuki Allah, kullar*(ın)*a zulmetmeyi murâd ediyor değildir."

32, 33- "Ey kavmim! Doğrusu ben sizin için bağrışıp çağrışma gününden *(kıyâmet gününden, hesab yerine)* arkanızı dönen kimseler olarak *(Cehenneme)* gideceğiniz günden korkuyorum. *(O gün)* sizi Allah'*(ın azâbın)*dan kurtaracak hiçbir kimse yoktur. Bununla berâber Allah kimi *(isyanındaki inadı yüzünden)* dalâlete atarsa, artık onu hidâyete erdirecek hiçbir kimse yoktur."

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِٓي اَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهُۚ اِنّ۪ٓي اَخَافُ

korkuyorum şübhesiz ben Rabbisine yalvarsın ve Mûsâ'yı öldüreyim bırakın beni Fir'avun dedi ve

اَنْ يُبَدِّلَ د۪ينَكُمْ اَوْ اَنْ يُظْهِرَ فِي الْاَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾

fesad yeryüzünde çıkarmasından veya dîninizi değiştirmesinden

وَقَالَ مُوسٰٓى اِنّ۪ي عُذْتُ بِرَبّ۪ي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ

inanmıyor kibirli kimsenin ki her birinden Rabbinize ve Rabbime sığındım doğrusu ben Mûsâ dedi ve

بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌۗ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ ا۪يمَانَهُٓ

îmânını gizliyor Fir'avunun âilesinden mü'min bir adam dedi ve hesâb gününe

اَتَقْتُلُونَ رَجُلًا اَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللّٰهُ وَقَدْ جَٓاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ

mu'cizeler size getirmiş halbuki gerçekten Allah'dır Rabbim demesinden bir adamı öldürecek misiniz

رَبِّكُمْۜ وَاِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُۚ وَاِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُمْ

size isâbet eder doğru bir kimse olursa eğer ve yalanı artık kendi aleyhinedir yalancı olursa eğer ve Rabbinizden

بَعْضُ الَّذ۪ي يَعِدُكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْد۪ي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ

haddi aşandır o o kimseyi ki hidâyete erdirmez Allah şübhesiz sizi tehdîd ediyor o şeylerin ki bazısı

كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِر۪ينَ فِي الْاَرْضِۘ

yerde üstün gelenler olarak bugün mülk sizindir kavmim ey çok yalan söyleyendir

فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللّٰهِ اِنْ جَٓاءَنَاۜ قَالَ فِرْعَوْنُ

Fir'avun dedi ki bize gelirse eğer Allah'ın azâbına karşı bize yardım edebilir fakat kim

مَٓا اُر۪يكُمْ اِلَّا مَٓا اَرٰى وَمَٓا اَهْد۪يكُمْ اِلَّا سَب۪يلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ

dedi ve doğru olan yola ancak size rehberlik etmiyorum ve görüyorum o şeyi ki ancak size göstermiyorum

الَّذ۪ٓي اٰمَنَ يَا قَوْمِ اِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْاَحْزَابِۙ ﴿٣٠﴾

toplulukların gününün benzerinden sizin üzerinize korkuyorum doğrusu ben kavmim ey îmân etti o kimse ki

مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذ۪ينَ مِنْ بَعْدِهِمْۜ وَمَا

ve onlardan sonradır o kimselerin ki ve Semûdun ve Âd'ın ve Nûhun kavminin âdetlerinin benzerinden

اللّٰهُ يُر۪يدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَا قَوْمِ اِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ

sizin üzerinize korkuyorum doğrusu ben kavmim ey ve kullara zulmetmeyi murâd ediyor Allah değildir

يَوْمَ التَّنَادِۙ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِر۪ينَۚ مَا لَكُمْ مِنَ

sizin için yoktur arkasını dönenler olarak kaçacaksınız o günden ki bağrışıp çağrışma gününden

اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

bir hidâyete erdiren artık onun için yoktur Allah dalâlete atarsa kimi ve bir kurtarıcı Allah'dan

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ

şübhe içinde olmaktan · fakat geri durmadınız · mu'cizeler · bundan önce · Yûsuf · size getirmişti · and olsun ve gerçekten

مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ

ondan sonra · Allah · aslâ göndermez · dediniz · vefât etti · o vakit ki · nihâyet · onu · size getirmişti · o şeyden ki

رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ

onlar ki · şübhecidir · haddi aşandır · o · o kimseleri ki · Allah · saptırır · işte böyle · bir peygamber

يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا

nefretce · büyük olmuştur · onlara gelmiştir · bir delil ki · olmadan · Allahın · âyetleri hakkında · mücâdele ederler

عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ

her · üzerini · Allah · mühürler · işte böyle · îmân ettiler · o kimselerin ki · yanında · ve · Allahın · katında

قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي

bana · binâ et · Hâmân · ey · Fir'avun · dedi · ve · zorbanıdır · büyüklük taslayanındır · kalbin ki

صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ

ki muttali' olurum · göklerin · sebeblerine · sebeblere · erişirim · umulur ki · yüksek bir kule

إِلَى إِلَٰهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زُيِّنَ

süslendi · böylece · ve · bir yalancı · elbet onu sanıyorum · doğrusu ben · ve · Mûsâ'nın · İlâhına

لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ

tuzağı değildir · ve · yoldan · saptırıldı · ve · ameli · kötü · Fir'avun'a

فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ

kavmim · ey · îmân etti · o kimse ki · dedi · ve · bir hüsrândadır · ancak · Fir'avun'un

اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَا قَوْمِ إِنَّمَا

ancak · kavmim · ey · doğruluk · yoluna · size rehberlik edeyim · bana tâbi' olun

هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ

karargâh · yurdu · odur · âhiret · doğrusu · ve · bir faydalanmadır · dünyanın · hayatı · bu

﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ

yaparsa · kim · ve · onun misliyle · ancak · artık cezâlandırılmaz · bir kötülük · yaparsa · kim

صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ

artık işte onlar · bir mü'min · o iken · dişiden · veya · erkekten · sâlih bir amel

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

bir hesab · olmadan · orada · rızıklandırılırlar · cennete · girerler

34- And olsun ki, daha önce Yûsuf da size mu'cizeler getirmişti de, onun size getirdiği o şeylerden dâimâ şübhe içinde oldunuz.

Nihâyet *(o)* vefât edince: "Allah ondan sonra aslâ bir peygamber göndermez!" dediniz.

İşte Allah, *(kendi irâdeleriyle)* haddi aşan şübheci kimseleri böyle saptırır.

35- Onlar ki, kendilerine gelmiş bir delîl olmaksızın, Allah'ın âyetleri hakkında mücâdele ederler.

(Bu,) Allah katında da, îmân edenlerin yanında da nefret cihetiyle büyük olmuştur.

İşte Allah, *(kendisine)* büyüklük taslayan her zorbanın kalbini *(kendi kibri ve bunda ısrarı üzerine)* böyle mühürler!

36, 37- Fir'avun: "Ey Hâmân!

Bana yüksek bir kule yap; belki sebeblere, göklerin sebeblerine *(yollarına)* erişirim de, Mûsâ'nın İlâhına muttali' olurum *(hakîkaten var mıdır diye bakarım)*; doğrusu ben onu, gerçekten yalancı sanıyorum" dedi.

Böylece Fir'avun'a, kötü ameli süslü gösterildi ve yoldan saptırıldı.

Zâten Fir'avun'un tuzağı ancak hüsrândadır.

38- Îmân etmiş olan *(adam)* dedi ki: "Ey kavmim!

Bana uyun; size doğru yola rehberlik edeyim!"

39- "Ey kavmim!

Bu dünya hayâtı ancak *(geçici)* bir menfaattir; doğrusu âhiret ise, asıl kalınacak yerdir."

40- "Kim bir kötülük yaparsa, bu yüzden ancak onun misliyle cezâlandırılır.

Erkek veya kadın, kim de bir mü'min olarak sâlih bir amel işlerse, işte onlar Cennete girerler; orada hesabsız olarak rızıklandırılırlar."

41- "Ey kavmim! Bu hâlim nedir ki, *(ben)* sizi kurtuluşa da'vet ediyorum; hâlbuki *(siz)* beni ateşe çağırıyorsunuz?"

42- "Beni, Allah'ı inkâr etmeye ve hakkında bir bilgi sâhibi olmadığım şeyi O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz.

Ben ise sizi, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*, Gaffâr *(çok bağışlayan Allah')*a da'vet ediyorum."

43- "Hiç şübhe yok ki beni kendisine çağırmakta olduğunuz şeyin, ne dünyada ne de âhirette kendisine *(tapılması için)* bir da'vet hakkı vardır.

Nihâyet dönüşümüz muhakkak Allah'adır.

Doğrusu haddi aşanlar yok mu, onlar ateş ehlidirler."

44- "Artık size ne söylemekte olduğumu yakında hatırlayacaksınız!

(Ben) işimi Allah'a havâle ediyorum.

Şübhesiz ki Allah, kulları*(nı)* hakkıyla görendir."

45- Nihâyet Allah onu, kurdukları tuzakların kötülüklerinden korudu; Fir'avun âilesini ise o azâbın kötüsü kuşatıverdi.

46- *(O kötü azab)* ateştir! *(Onlar)* sabah akşam ona arz olunurlar.

Kıyâmet kopacağı gün ise: "Fir'avun âilesini azâbın en şiddetlisine sokun!" *(denilecektir)*.

47- O vakit *(Cehennem ehli)* ateşin içinde birbirleriyle tartışırlarken, zayıf olanlar o büyüklük taslayanlara der ki: "Gerçekten biz *(dünyada iken)* size tâbi' olanlar idik.

Şimdi siz ateşin birazını olsun, bizden def' edebilir kimseler misiniz?"

48- Büyüklük taslayanlar *(da)*: "Doğrusu biz hep berâber onun içindeyiz; şübhesiz ki Allah, kullar arasında gerçekten hükm*(ünü)* vermiştir" derler.

49- Artık ateşte olanlar Cehennemin bekçilerine der ki: "Rabbinize *(bizim için)* duâ edin, *(hiç değilse)* bir gün olsun, bizden azâbı hafifletsin!"

وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾
ey ve | kavmim | bana ne oluyor ki | sizi da'vet ediyorum | kurtuluşa | ve | siz beni çağırıyorsunuz | ateşe

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ
beni çağırıyorsunuz | inkâr etmem için | Allah'ı | ve | ortak koşmam için | ona | o şeyi ki | yoktur | benim için | hakkında

عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّمَا
bir bilgi | ve | ben | sizi da'vet ediyorum | dâima üstün olana | çok bağışlayıcı olana | gerçekten | şübhesiz o şey ki

تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
beni çağırıyorsunuz | kendisine | yoktur | onun için | bir da'vet | dünyada | ve | ne âhirette

وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ
ve | şübhesiz | dönüşümüz | Allah'adır | ve | doğrusu | haddi aşanlar | onlardır | ehli

النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ
ateşin | artık hatırlayacaksınız | o şeyleri ki | söylüyorum | size | ve | havâle ediyorum

أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَاهُ اللَّهُ
işimi | Allah'a | şübhesiz | Allah | hakkıyla görendir | kulları | nihâyet onu korudu | Allah

سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾
kötülüklerinden | o şeylerin ki | tuzak kurdular | ve | kuşattı | âilesini | Fir'avunun | kötüsü | azâbın

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
ateştir | arz olunurlar | ona | sabah | ve | akşam | ve | o gün ki | kopacak | kıyâmet

أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي
sokun | âilesini | Fir'avun | en şiddetlisine | azâbın | ve | o vakit ki | birbirleriyle tartışırlar | içinde

النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا
ateşin | o zaman der | zayıf olanlar | o kimselere ki | büyüklük tasladılar | gerçekten biz | idik

لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ
size | tâbi' olanlar | şimdi siz (olacak) mısınız | fayda verenler | bize | bir nasîbe (karşı)

النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ
ateşten | dedi | o kimseler ki | büyüklük tasladılar | doğrusu biz | hep (beraber) | onun içindeyiz | şübhesiz | Allah

قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
gerçekten | hüküm vermiştir | arasında | kulların | ve | dedi ki | o kimseler ki | ateştedirler | bekçilerine | cehennemin

ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾
duâ edin | Rabbinize | hafifletsin | bizden | birgün | azâbtan

قَالُوا اَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
dediler · ve olmadı mı · size geliyor · peygamberleriniz · mu'cizeler ile

قَالُوا بَلٰى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَٓاءُ الْكَافِرِينَ اِلَّا فِي
dediler · bil'akis · dediler · öyle ise duâ edin · ve · duâsı değildir · kâfirlerin · ancak · içinde

ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾ اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا فِي الْحَيٰوةِ
bir ziyan · şübhesiz biz · elbette yardım ederiz · peygamberlerimize · ve · o kimselere ki · îmân ettiler · hayatında

الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ
dünya · ve · o gün ki · ayağa kalkacak · şâhidler · o gün · fayda vermez · zâlimlere

مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُٓوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾
özür dilemeleri · ve · onlar içindir · lâ'net · ve · onlar içindir · kötüsü · yurdun

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنٖٓي اِسْرَٓائِيلَ الْكِتَابَ
ve · and olsun gerçekten · verdik · Mûsâ'ya · hidâyeti · ve · mîras bıraktık · İsrâiloğullarına · kitâbı

هُدًى وَذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ
bir hidâyet · ve · bir nasîhat olmak üzere · sâhibleri için · akıl · artık sabret · şübhesiz · va'di

اللّٰهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ
Allah'ın · haktır · ve · bağışlanma dile · günahın için · ve · tesbîh et · hamd ile · Rabbine · akşamda

وَالْاِبْكَارِ ﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فٖٓي اٰيَاتِ
ve · sabahda · şübhesiz · o kimseler ki · mücâdele ederler · hakkında · âyetleri

اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ اَتٰيهُمْ اِنْ فٖي صُدُورِهِمْ
Allah'ın · olmaksızın · bir delil ki · kendilerine gelmiş · yoktur · sînelerinde

اِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغٖيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ
ancak · bir kibir ki · onlar değildir · ona ulaşanlar · hemen sığın · Allah'a · şübhesiz o

هُوَ السَّمٖيعُ الْبَصٖيرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ
odur · hakkıyla işiten · herşeyi gören · elbette yaratılması · göklerin · ve · yerin · daha büyüktür

مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
yaratılmasından · insanların · fakat · çoğu · insanların · bilmezler

﴿٥٧﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصٖيرُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
ve · eşit olmaz · kör · ve · gören · ve · o kimseler ki · îmân ettiler · ve · yaptılar

الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسٖٓيءُ قَلٖيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾
sâlih ameller · ve · ne kötülük yapan · ne kadar az · ibret alıyorsunuz

50- *(Cehennemin bekçileri:)* "Size peygamberleriniz mu'cizeler getirmiyorlar mıydı?" derler.

Onlar: "Evet *(getiriyorlardı)*!" derler.

(Bunun üzerine bekçiler:) "Öyle ise *(kendiniz)* duâ edin!" derler.

Hâlbuki kâfirlerin duâsı, ancak boşuna *(yorulmak)*tır.

51- Şübhesiz ki biz, peygamberlerimize ve îmân edenlere, hem dünya hayâtında, hem şâhidlerin *(ameller için şâhidlik etmek üzere)* ayağa kalkacakları o günde elbette yardım ederiz.

52- O gün zâlimlere, özür dilemeleri fayda vermez; artık onlar için lâ'net vardır ve yurdun kötüsü onlarındır.

53, 54- Celâlim hakkı için, Mûsâ'ya hidâyeti verdik ve İsrâiloğullarına, akıl sâhibleri için bir hidâyet ve bir nasîhat olmak üzere Kitâb'ı *(Tevrât'ı)* mîras bıraktık.

55- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* Artık sabret! Çünki Allah'ın va'di haktır; günâhının bağışlanmasını dile[1] ve akşam ve sabah Rabbine hamd ile *(O'nu)* tesbîh et!

56- Şübhesiz o kimseler ki, kendilerine gelmiş bir delîl olmaksızın Allah'ın âyetleri hakkında mücâdele ederler.

Onların sînelerinde, kendisine ulaşamayacakları bir kibirden *(sana üstün gelme arzusundan)* başka bir şey yoktur.

(Sen) hemen Allah'a sığın!

Çünki Semî' *(herşeyi işiten)*, Basîr *(hakkıyla gören)* ancak O'dur.

57- Elbette göklerin ve yerin yaratılması insanların yaratılmasından daha büyüktür; fakat insanların çoğu bilmezler.

58- Kör ile gören; îmân edip sâlih ameller işleyenlerle kötülük yapan bir olmaz.

Ne kadar az ibret alıyorsunuz!

59- Şübhesiz ki kıyâmet *(günü)* elbette gelicidir; onda şübhe yoktur; fakat insanların çoğu *(buna)* îmân etmezler.

60- Rabbiniz buyurdu ki: "Bana duâ edin, size icâbet edeyim *(duânıza cevab vereyim)*![1]

Şübhesiz benim ibâdetimden *(yüz çevirip)* kibirlenenler, yakında zelîl olan kimseler olarak Cehenneme gireceklerdir!"

61- Allah, size geceyi içinde istirâhat etmeniz için *(karanlık)*, gündüzü ise *(çalışmanız için)* aydınlatıcı kılandır.

Şübhesiz ki Allah, insanlara karşı elbette büyük lütuf sâhibidir; fakat insanların çoğu şükretmezler.

62- İşte Rabbiniz olan Allah bu *(ni'metleri size veren)*dir; herşeyin yaratıcısıdır.

O'ndan başka ilâh yoktur.

Öyle ise *(haktan)* nasıl çevriliyorsunuz?

63- Allah'ın âyetlerini bilerek inkâr etmekte olanlar, işte *(haktan)* böyle çevrilir.

64- Allah, arzı size kalınacak bir yer, göğü ise *(üstünüze)* bir binâ *(bir tavan)* kılandır.

Hem sizi şekillendirdi de, sûretlerinizi güzel yaptı ve sizi temiz şeylerden rızıklandırdı.

İşte Rabbiniz olan Allah bu *(ni'metleri veren)*dir.

(Ve) işte âlemlerin Rabbi olan Allah, ne yücedir!

65- O Hayy'dır *(hayâtı bâkîdir)*; O'ndan başka ilâh yoktur; öyle ise dinde O'na *(karşı)* ihlâslı *(samîmî)* kimseler olarak O'na kulluk edin!

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur!

66- De ki: "Doğrusu ben Rabbimden bana apaçık deliller gelince, Allah'dan başka *(kendisine)* yalvarmakta olduklarınıza ibâdet etmekten yasaklandım ve âlemlerin Rabbine teslîm olmakla emrolundum."

اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فٖيهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

şübhesiz | o saat | elbette gelicidir | şübhe yoktur | onda | fakat | çoğu | insanların | îmân etmezler

﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونٖٓى اَسْتَجِبْ لَكُمْ اِنَّ الَّذٖينَ

ve | buyurdu ki | Rabbiniz | bana duâ edin | icâbet edeyim | size | şübhesiz | o kimseler ki

يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتٖى سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرٖينَ

kibirlendiler | benim ibâdetimden | gireceklerdir | cehenneme | zelîl olan kimseler olarak

﴿٦٠﴾ اَللّٰهُ الَّذٖى جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فٖيهِ وَالنَّهَارَ

Allah | o zâttır ki | kıldı | size | geceyi | istirâhat etmeniz için | içinde | ve | gündüzü

مُبْصِرًا اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

gösterici | şübhesiz | Allah | elbette sâhibidir | lütuf | insanlara karşı | fakat | çoğu

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ

insanların | şükretmezler | işte budur | Allah | Rabbiniz | yaratıcısıdır

كُلِّ شَیْءٍ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾ كَذٰلِكَ

her | şeyin | ilâh yoktur | ancak | o | öyle ise nasıl | çevriliyorsunuz | işte böyle

يُؤْفَكُ الَّذٖينَ كَانُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ

çevrilir | o kimseler ki | idiler | âyetlerini | Allah'ın | bilerek inkâr ediyorlar

﴿٦٣﴾ اَللّٰهُ الَّذٖى جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَٓاءَ بِنَٓاءً

Allah | o zâttır ki | kıldı | size | arzı | bir karargâh | ve | göğü | bir binâ

وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

ve | sizi şekillendirdi | ve güzel yaptı | şekillerinizi | ve | sizi rızıklandırdı | temiz şeylerden

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمٖينَ

işte budur | Allah | Rabbiniz | işte ne yücedir | Allah | Rabbi | âlemlerin

﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَیُّ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصٖينَ لَهُ الدّٖينَ

o | hayatı ebedîdir | ilâh yoktur | ancak | o | öyle ise ona kulluk edin | ihlâslı kimseler olarak | ona | dinde

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ اِنّٖى نُهٖيتُ اَنْ

hamd | Allah'adır | Rabbi | âlemlerin | de ki | doğrusu ben | yasaklandım

اَعْبُدَ الَّذٖينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَٓاءَنِیَ

ibâdet etmemden | o kimselere ki | yalvarıyorsunuz | başka | Allah'dan | ne zaman ki | bana geldi

الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبّٖى وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٦٦﴾

apaçık deliller | Rabbimden | ve | emrolundum | teslîm olmamla | Rabbine | âlemlerin

هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ

o – o zâttır ki – sizi yarattı – bir topraktan – sonra – bir nutfeden – sonra – bir alakadan

ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا

sonra – sizi çıkarıyor – bir bebek olarak – sonra – erişmeniz için – gücünüzün kemâline – sonra – olmanız için

شُيُوخًاۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُٓوا اَجَلًا

ihtiyarlar – ve – sizden – kimi – vefât ettirilir – bundan önce – ve – erişmeniz için – bir vakte

مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذ۪ي يُحْي۪ي وَيُم۪يتُۚ فَاِذَا

belirli – ve – olur ki siz – akıl erdirirsiniz – o – o zâttır ki – hayat verir – ve – öldürür – ve o zaman ki

قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ اَلَمْ تَرَ

hükmetti – bir işe – artık ancak – der – ona – ol – hemen olur – görmedin mi

اِلَى الَّذ۪ينَ يُجَادِلُونَ ف۪ٓي اٰيَاتِ اللّٰهِۜ اَنّٰى يُصْرَفُونَۚ ﴿٦٩﴾ اَلَّذ۪ينَ

o kimseleri ki – mücâdele ederler – âyetleri hakkında – Allah'ın – nasıl – döndürülüyorlar – o kimseler ki

كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَٓا اَرْسَلْنَا بِه۪ رُسُلَنَاۜ فَسَوْفَ

yalanladılar – kitabı – ve – o şeyi ki – gönderdik – onu – peygamberlerimizle – artık ileride

يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ اِذِ الْاَغْلَالُ ف۪ٓي اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُۜ يُسْحَبُونَ

bilecekler – o zaman ki – demir halkalar – boyunlarındadır – ve – zincirler – sürüklenecekler

فِي الْحَم۪يمِ ﴿٧١﴾ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَۚ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ ق۪يلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا

kaynar suda – sonra – ateşte – yakılacaklar – sonra – denildi – onlara – nerede – o şeyler ki

كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ

idiniz – ortak koşuyorsunuz – başka – Allah'dan – dediler – kayboldular – bizden – bilakis – olmamışız

نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْـًٔاۜ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكَافِر۪ينَ ﴿٧٤﴾ ذٰلِكُمْ بِمَا

yalvarıyoruz – bundan önce – bir şeye – işte böyle – saptırır – Allah – kâfirleri – işte bu – o şeydendir ki

كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَۚ

idiniz – seviniyorsunuz – yeryüzünde – haksız yere – ve – o şeydendir ki – idiniz – böbürleniyorsunuz

﴿٧٥﴾ اُدْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۚ فَبِئْسَ مَثْوَى

girin – kapılarından – cehennemin – ebedi kalıcılar olarak – orada – işte ne kötüdür – oturacakları yer

الْمُتَكَبِّر۪ينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ

kibirlenenlerin – artık sabret – şübhesiz – va'di – Allahın – haktır – böylece eğer – sana göstersek – bazısını

الَّذ۪ي نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

o şeylerin ki – onları tehdîd ediyoruz – veya – seni vefât ettirsek – sonunda bize – döndürülecekler

67- O, sizi *(önce)* bir topraktan, sonra bir nutfeden *(hakir bir damla sudan süzülmüş hulâsadan)*, sonra bir alakadan yaratandır. Sonra sizi bir çocuk olarak çıkarıyor; sonra gücünüzün kemâle ermesi için, sonra da ihtiyar olmanız için *(sizi yaşatıyor)*. İçinizden kimi de, *(kiminizden)* daha önce vefât ettirilir; tâ ki belirli bir vakte erişesiniz ve olur ki akıl erdirirsiniz.

68- O, hayatı veren ve öldürendir. Öyle ki bir işe hükmettiği zaman, artık ona sâdece: "Ol!" der; *(o da)* hemen oluverir!

69- Allah'ın âyetleri hakkında mücâdele edenleri görmedin mi? *(Haktan)* nasıl döndürülüyorlar?

70- Kitâb'ı *(Kur'ân'ı)* ve peygamberlerimizle gönderdiğimiz şeyleri yalanlayanlar, *(neyi yalanlamakta olduklarını)* artık ileride bileceklerdir.

71, 72- O zaman ki, boyunlarında halkalar ve zincirler bulunur. *(Onlar)* kaynar suda sürüklenecekler; sonra da ateşte yakılacaklardır.

73, 74- Sonra onlara: "Allah'ı bırakıp da *(O'na)* ortak koşmakta olduğunuz şeyler nerede?" denilir. *(Onlar da:)* "Bizden kayboldular; daha doğrusu *(biz)* daha önce hiçbir şeye yalvarır olmamışız!" derler. İşte Allah, kâfirleri *(isyanlarındaki inadları üzerine)* böyle saptırır.

75- Bu *(içinde bulunduğunuz azab)* yeryüzünde haksız yere şımarıyor olmanızdan ve böbürlenmekte bulunmanızdan dolayıdır.

76- Orada ebediyen kalıcı kimseler olmak üzere girin Cehennemin kapılarından! İşte kibirlenenlerin kalacakları yer ne kötüdür!

77- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* Artık sabret! Çünki Allah'ın va'di haktır. Böylece onları tehdîd ettiğimiz şeylerin bir kısmını sana göstersek de, yâhut *(göstermeden)* seni vefât ettirsek de, sonunda *(onlar)* ancak bize döndürüleceklerdir.

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ

sana · anlattık · kimini · onlardan · senden önce · peygamberler · gönderdik · and olsun gerçekten · ve

وَ مِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَ مَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَأْتِيَ

getirmesi · bir peygamber için · olmadı · ve · sana · anlatmadık · kimini · onlardan · ve

بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ فَاِذَا جَاءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ

hak ile · hükmedildi · Allahın · emri · geldi · fakat o vakit ki · Allahın · izni ile · ancak · bir mu'cize

وَ خَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي جَعَلَ

kıldı · o zâttır ki · Allah · boşa çıkarmaya çalışanlar · işte orada · hüsrâna uğramıştır · ve

لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَ لَكُمْ

sizin için vardır · ve · yersiniz · onlardan · ve · onlardan · binmeniz için · hayvanları · sizin için

ف۪يهَا مَنَافِعُ وَ لِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً ف۪ي صُدُورِكُمْ وَ عَلَيْهَا

üzerlerinde · ve · gönüllerinizdedir · bir ihtiyâca ki · üzerlerinde · ulaşmanız için · ve · menfaatler · onlarda

وَ عَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَ يُر۪يكُمْ اٰيَاتِه۪ فَاَيَّ اٰيَاتِ اللّٰهِ

Allahın · âyetlerinden · şimdi hangisini · âyetlerini · size gösterir · ve · taşınırsınız · gemilerin üzerinde · ve

تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾ اَفَلَمْ يَس۪يرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ

olmuş · nasıl · ki baksınlar · yeryüzünde · hiç yürümediler mi · inkâr edersiniz

عَاقِبَةُ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَ اَشَدَّ قُوَّةً

kuvvetçe · daha şiddetli · ve · onlardan · daha çok · idiler · kendilerinden öncedir · o kimselerin ki · âkıbeti

وَ اٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَمَا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

kazanıyorlar · idiler · o şeyler ki · kendilerine · fakat fayda vermedi · yeryüzündeki · eserlerce · ve

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ

yanlarındadır · o şeyden dolayı ki · sevindiler · mu'cizeler ile · peygamberleri · onlara geldi · ne zaman ki

مِنَ الْعِلْمِ وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْا

gördüler · ne zaman ki · alay ediyorlar · onunla · idiler · o şey ki · onları · kuşattı · ve · bilgiden

بَاْسَنَا قَالُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ وَ كَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِه۪ مُشْرِك۪ينَ

şirk koşanlar · onunla · idik · o şeyleri ki · inkâr ettik · ve · o tek olarak · Allah'a · inandık · dediler · azâbımızı

﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ ا۪يمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا سُنَّتَ اللّٰهِ

Allahın · kanunudur · azâbımızı · gördüler · ne zaman ki · îmanları · kendilerine fayda verecek · fakat olmadı

الَّت۪ي قَدْ خَلَتْ ف۪ي عِبَادِه۪ وَ خَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

o kâfirler · işte orada · hüsrâna uğramıştır · ve · kulları · hakkında · geçmiştir · gerçekten · o ki

78- Celâlim hakkı için, senden önce de peygamberler gönderdik; onlardan sana kıssa*(larını)* anlattığımız kimseler de var, içlerinden sana kıssa*(larını)* anlatmadığımız kimseler de var. Nitekim Allah'ın izni olmadan hiçbir peygamberin bir mu'cize getirmesi mümkün değildir. Fakat Allah'ın emri geldiği zaman, hak ile hükmedilir; işte o zaman, *(mu'cizeleri)* boşa çıkarmaya çalışanlar hüsrâna uğramıştır.

79- Allah, bir kısmına binesiniz, bir kısmından da yiyesiniz diye hayvanları sizin için *(ni'met)* kılandır.

80- Onlarda sizin için *(daha birçok)* menfaatler vardır; hem onların üzerinde gönüllerinizdeki bir ihtiyâca ulaşır *(onu te'mîn eder)*siniz. İşte onların üzerinde ve gemilerin üzerinde taşınırsınız.

81- Böylece *(Allah)* size âyetlerini gösterir. Şimdi, Allah'ın âyetlerinden hangisini inkâr edersiniz?

82- *(Onlar)* yeryüzünde hiç gezmediler mi ki, kendilerinden öncekilerin âkıbeti nasıl olmuş, baksınlar! *(Onlar)* bunlardan hem daha çok, hem de kuvvetçe ve yeryüzündeki eserler bakımından daha şiddetli idiler; fakat kazanmakta oldukları şeyler kendilerine bir fayda sağlamadı.

83- Öyle ki peygamberleri onlara mu'cizeler getirince, kendilerinde bulunan bilgiden dolayı şımardılar da, kendisiyle alay etmekte oldukları *(azab)* onları kuşatıverdi.

84- O vakit azâbımızı gördüklerinde: "Allah'a tek olarak inandık ve kendisiyle *(Allah'a)* şirk koşan kimseler olduğumuz şeyleri inkâr ettik" derler.

85- Fakat azâbımızı gördükleri zaman *(ettikleri bu)* îmanları kendilerine fayda verecek değildir. Allah'ın, kulları hakkında süregelen kānunu *(bu)*dur! İşte kâfirler orada hüsrâna uğramıştır.

سُورَةُ فُصِّلَتْ (السَّجْدَة) مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ اَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
Rahîm | Rahmân | Allah'ın | ismiyle

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزٖيلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ ﴿٢﴾ كِتَابٌ فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ قُرْاٰنًا
bir Kur'ân olarak | âyetleri | açıklanmış | bir kitabdır ki | çok merhametli | sonsuz rahmet sâhibi tarafından | indirilmedir | hâ mîm

عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ بَشٖيرًا وَنَذٖيرًا فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ
artık onlar | onların çoğu | fakat yüz çevirdi | korkutucu | ve | müjdeleyici | bilecekler | bir kavim için ki | Arabca

لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فٖٓى اَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَٓا اِلَيْهِ وَفٖٓى
ve | kendisine | bizi da'vet ediyorsun | o şeyden ki | örtüler içindedir | kalblerimiz | dediler | ve | işitmezler

اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا عَامِلُونَ
yapanlarız | şübhesiz biz | artık yap | bir perde vardır | arandan | ve | aramızdan | ve | bir ağırlık | kulaklarımızda var

﴿٥﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَنَا۬ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ
tek | bir İlâh'tır | İlâh'ınız | ancak | bana | vahyediliyor | sizin gibi | bir insanım | ben | ancak | de ki

فَاسْتَقٖيمُٓوا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكٖينَ ﴿٦﴾ اَلَّذٖينَ لَا يُؤْتُونَ
vermezler | onlar ki | ortak koşanlara | vay | ve | ondan mağfiret dileyin | ve | ona | öyle ise dosdoğru olun

الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾ اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
yaptılar | ve | îmân ettiler | o kimseler ki | şübhesiz | inkâr edenler | onlardır | âhireti | onlar | ve | zekâtı

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾ قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذٖى
o zâtı ki | gerçekten inkâr ediyorsunuz | şübhesiz mi | de ki | (arkası) kesilen | değil | bir mükâfât ki | onlar için vardır | sâlih ameller

خَلَقَ الْاَرْضَ فٖى يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُٓ اَنْدَادًا ذٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمٖينَ ﴿٩﴾
âlemlerin | Rabbidir | işte bu (zât) | ortaklar | ona | kılıyorsunuz | ve | iki günde | yeri | yarattı

وَجَعَلَ فٖيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فٖيهَا وَقَدَّرَ فٖيهَٓا اَقْوَاتَهَا فٖٓى
içinde | gıdâlarını | orada | takdir buyurdu | ve | oraya | bereket verdi | ve | üstünden | sâbit dağlar | orada | kıldı | ve

اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ سَوَٓاءً لِلسَّٓائِلٖينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَٓاءِ وَهِيَ دُخَانٌ
bir duman | o iken | göğü | kasdetti | sonra | soranlar için | eşittir | gün | dört

فَقَالَ لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا قَالَتَٓا اَتَيْنَا طَٓائِعٖينَ ﴿١١﴾
itâat edenler olarak | geldik | ikisi dedi | istemeyerek | veya | itâat ederek | ikiniz gelin | yere | ve | ona | ve dedi

41- FUSSILET SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 54 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Hâ, Mîm.

2- *(Bu kitab)* Rahmân *(bu dünyada bütün mahlûkâtına rahmet eden)*, Rahîm *(âhirette yalnız mü'minlere merhamet eden Allah)* tarafından indirilmedir.

3, 4- Bilecek bir kavim için Arabca bir Kur'ân olarak âyetleri açıklanmış, müjdeleyici ve *(aynı zamanda)* korkutucu bir kitabdır. Fakat onların çoğu, *(o Kitab'dan)* yüz çevirdi; artık onlar *(onun hakîkatini)* işitmezler.

5- Ve dediler ki: "Bizi kendisine da'vet ettiğin şeyden *(dolayı)*, kalblerimiz örtüler içindedir *(ne yapsan inanmayacağız)* ve kulaklarımızda bir ağırlık vardır *(ne söylesen dinlemeyeceğiz)* ve seninle bizim aramızda bir perde vardır *(ne göstersen görmeyeceğiz)*. Artık *(sen yapacağını)* yap; muhakkak ki biz *(öyle)* yapanlarız!"

6- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* De ki: "Ben ancak sizin gibi bir insanım; *(şu var ki)* bana İlâhınızın ancak tek bir İlâh olduğu vahyediliyor; öyle ise O'na *(îman ve itâat etmekte)* dosdoğru olun ve O'ndan mağfiret dileyin!" *(O'na)* ortak koşanların ise, vay hâline!

7- Onlar ki zekâtı vermezler ve onlar âhireti inkâr edenlerin ta kendileridir.

8- Îmân edip sâlih ameller işleyenlere gelince, onlar için *(arkası)* kesilmez *(ve minnetsiz)* bir mükâfât vardır.

9- De ki: "Gerçekten siz, yeri iki günde yaratanı inkâr edip, O'na ortaklar mı koşuyorsunuz? İşte O, âlemlerin Rabbidir!"

10- Ve onda *(yeryüzünde)* üstünden *(yükselen)* sâbit dağlar yaptı; ve orada bereketler meydana getirdi ve orada *(rızıklarını)* araştıran kimseler için birbirine eşit dört gün içinde *(dört devrede)* gıdâlarını takdir buyurdu.

11- Sonra duman hâlinde bulunan göğü kasdetti de ona ve yere: "İsteyerek veya istemeyerek gelin!" dedi. *(İkisi de:)* "İtâat edenler olarak geldik!" dediler.

12- Böylece onları iki günde *(iki devrede)* yedi *(kat)* semâ[1] olarak hükmetti ve her semâda *(bulunanlara kendilerine âid)* vazîfesini vahyetti *(ona ilhâm etti)*. Dünya semâsını da kandillerle *(yıldızlarla)* süsledik. *(Ve yıkılmaktan ve şeytanların kulak hırsızlığından)* koruyarak *(muhâfaza ettik)*. Bu, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*, Alîm *(herşeyi bilen Allah)*'ın takdîridir.

13- Buna rağmen yüz çevirirlerse, artık de ki: "*(Ben)* sizi Âd ve Semûd'un *(başına gelen)* yıldırımları gibi bir yıldırım *(azâbıy)*-la korkuttum!"

14- O vakit onlara: "Allah'dan başkasına kulluk etmeyin!" diye, önlerinden ve arkalarından peygamberler gelmişti. *(Onlar:)* "Eğer Rabbimiz *(peygamber göndermek)* isteseydi, elbette melekleri indirirdi; onun için doğrusu biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr edicileriz!" dediler.

15- Ve Âd *(kavmin)*e gelince, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar da: "Kuvvetçe bizden daha çetin kim var?" dediler. Görmediler mi ki, şübhesiz kendilerini yaratan Allah, onlardan kuvvetçe çok daha güçlüdür. Buna rağmen bizim âyetlerimizi bilerek inkâr ediyorlardı.

16- Bunun üzerine, dünya hayâtında rezillik azâbını kendilerine tattırmak için, o uğursuz günlerde, üzerlerine dondurucu bir kasırga gönderdik. Âhiret azâbı ise elbette daha rezîl edicidir; onlara *(orada)* yardım da edilmez.

17- Ve Semûd *(kavmin)*e gelince, onlara da doğru yolu göstermiştik; fakat *(onlar)* körlüğü *(îman hakîkatlerini görmemeyi)*, hidâyete tercîh ettiler; böylece kazanmakta oldukları *(günahlar)* yüzünden aşağılayıcı azâbın yıldırımı onları yakalayıverdi.

18- Îmân edip *(günahlardan)* sakınmakta olanları ise kurtardık.

19- Artık o gün Allah'ın düşmanları toplu olarak ateşe sevk edilmek üzere bir araya getirilirler.

20- Nihâyet oraya vardıkları zaman kulakları, gözleri ve derileri, yapmakta oldukları şeyler hakkında onların aleyhine şâhidlik eder.

فَقَضٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ فٖي يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فٖي كُلِّ سَمَٓاءٍ اَمْرَهَاۜ وَزَيَّنَّا

böylece onları hükmetti | yedi | semâlar olarak | iki günde | ve | vahyetti | her semâda | işini | ve | süsledik

السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابٖيحَۗ وَحِفْظًاۜ ذٰلِكَ تَقْدٖيرُ الْعَزٖيزِ الْعَلٖيمِ ﴿١٢﴾

semâsını | dünyanın | kandillerle | ve | koruması | bu | takdîridir | dâima üstün olanın | herşeyi bilenin

فَاِنْ اَعْرَضُوا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَۜ ﴿١٣﴾

fakat eğer | yüz çevirirlerse | artık de ki | sizi korkuttum | bir yıldırımla | gibi | yıldırımı | Âd'in | ve | Semûdun

اِذْ جَٓاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ اَيْدٖيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا

o vakit | onlara gelmişti | peygamberler | önlerinden | ve | arkalarından | kulluk etmeyin diye | ancak

اللّٰهَۜ قَالُوا لَوْ شَٓاءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ

Allaha | dediler | eğer | isteseydi | Rabbimiz | elbette indirirdi | melekleri | onun için doğrusu biz | o şeylere ki | gönderildiniz

بِهٖ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ

kendisiyle | inkâr edicileriz | işte ama | Âd | hemen büyüklük tasladılar | yeryüzünde

بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةًۜ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ

haksız yere | ve | dediler | kimdir | daha çetin | bizden | kuvvetçe | ve görmediler mi | şübhesiz

اللّٰهَ الَّذٖي خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةًۜ وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا

Allah | o zâttır ki | kendilerini yarattı | o | daha çetindir | onlardan | kuvvetçe | ve | idiler | âyetlerimizi

يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رٖيحًا صَرْصَرًا فٖٓي اَيَّامٍ نَحِسَاتٍ

bilerek inkâr ediyorlar | bunun üzerine gönderdik | üzerlerine | bir kasırga | dondurucu | günlerde | uğursuz

لِنُذٖيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى

kendilerine tattırmamız için | azâbını | rezillik | hayatında | dünyanın | ve | elbette azâbı | âhiretin | daha rezîldir

وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى

ve | onlar | yardım olunmazlar | ve | ama | Semûd | onlara da doğru yolu göstermiştik | fakat tercîh ettiler | körlüğü

الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾

hidâyete | böylece onları yakaladı | yıldırımı | azâbın | aşağılayıcı | o şeyden ki | idiler | kazanıyorlar

وَنَجَّيْنَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَٓاءُ

ve | kurtardık | o kimseleri ki | îmân ettiler | ve | idiler | sakınıyorlar | ve | o gün | bir araya getirilir | düşmanları

اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَٓاؤُ۫هَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ

Allahın | ateşe | onlar | toplu olarak sevk edilirler | nihâyet | o şey vakti ki | oraya geldiler | şâhidlik etti | onların aleyhine

سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

kulakları | ve | gözleri | ve | derileri | o şeylerde ki | idiler | yapıyorlar

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ

ve · dediler · derilerine · niçin · şâhidlik ettiniz · aleyhimize · dediler · bizi konuşturdu · Allah

الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

o zât ki · konuşturdu · her · şeyi · ve · o · sizi yaratmıştır · ilk · def'a · ve · ona · döndürülüyorsunuz

﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ

ve · olmadınız · gizleniyorsunuz · şâhidlik etmesinden · aleyhinize · kulaklarınızın

وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَٰكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ

ve · ne gözlerinizin · ve · ne derilerinizin · fakat · zannetmiştiniz · şübhesiz · Allah

لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ

bilmiyor · birçoğunu · o şeylerden ki · yapıyorsunuz · ve · işte bu · zannınız · o ki · zannettiniz · Rabbinize karşı

أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى

sizi helâk etti · bu yüzden oldunuz · hüsrâna uğrayanlardan · şimdi eğer · sabrederlerse · artık ateştir · oturacakları yer

لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ

onların · ve · eğer · râzı olunmayı isterlerse · artık onlar değildirler · râzı olunacak kimselerden · ve · getirdik · onlara · arkadaşlar

فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ

ve süslediler · onlara · o şeyleri ki · önlerindedir · ve · o şeyleri ki · arkalarında · ve · hak oldu · üzerlerine · o söz

فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا

hakkında · ümmetler · gerçekten · geçmiş · kendilerinden önce · cinlerden · ve · insanlardan · şübhesiz onlar · idiler

خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا

hüsrâna uğrayanlar · ve · dedi · o kimseler ki · inkâr ettiler · dinlemeyin · bunu · Kur'ân'ı · ve · ma'nâsız söz edin

فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا

onun hakkında · olur ki · üstün gelirsiniz · sonunda mutlaka tattıracağız · o kimselere ki · inkâr ettiler · bir azâb · şiddetli

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ

ve mutlaka onları cezâlandıracağız · en kötüsü ile · o şeyin ki · idiler · yapıyorlar · işte budur · cezâsı · düşmanlarının · Allahın

النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾

ateştir · onlara · orada vardır · yurdu · ebedîlik · cezâsı olarak · o şeylerin ki · idiler · âyetlerimizi · bilerek inkâr ediyorlar

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا اللَّذَيْنِ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ

ve · dedi · o kimseler ki · inkâr ettiler · Rabbimiz · bize göster · o ikisini ki · bizi dalâlete düşürdüler · cinlerden

وَالْإِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

ve · insanlardan · o ikisini kılarız · altına · ayaklarımızın · o ikisinin olması için · en aşağılıklardan

21- Ve derilerine: "Niçin aleyhimize şâhidlik ettiniz?" derler. *(Onlar da:)* "Herşeyi konuşturan Allah, bizi *(de)* konuşturdu; hem sizi ilk def'a O yaratmıştır ve *(işte)* ancak O'na döndürülüyorsunuz" derler.

22- *(Hâlbuki siz, günah işlerken)* ne kulaklarınızın, ne gözlerinizin, ne de derilerinizin aleyhinize şâhidlik etmesinden sakınıyordunuz; fakat zannetmiştiniz ki, gerçekten Allah yapmakta olduklarınızın birçoğunu bilmiyor!

23- İşte Rabbinize karşı beslediğiniz bu zannınız sizi helâk etti, bu yüzden hüsrâna uğrayanlardan oldunuz.

24- Şimdi eğer sabrede*(bili)*rlerse, onların kalacakları yer artık ateştir. *(Kendilerinden)* râzı olunmayı da isteseler, artık onlar râzı olunacak kimselerden değildirler.

25- Onlara *(birtakım)* arkadaşlar *(şeytanlar)* musallat ettik de önlerinde ve arkalarında bulunan şeyleri kendilerine süslü gösterdiler; böylece kendilerinden önce gelip geçen cin ve insan toplulukları hakkındaki *(azâba dâir)* söz, kendi üzerlerine hak oldu. Çünki onlar hüsrâna uğrayanlardı.

26- İnkâr edenler ise dedi ki: "Bu Kur'ân'ı dinlemeyin ve onda *(o okunduğu zaman)* ma'nâsız sözler söyleyin *(gürültü yapın)*, belki *(bu sûretle)* üstün gelirsiniz!"

27- Sonunda o inkâr edenlere mutlakā şiddetli bir azab tattıracağız ve mutlakā onları, yapmakta olduklarının en kötüsü ile cezâlandıracağız.

28- İşte bu, Allah'ın düşmanlarının cezâsı ki, ateştir. Âyetlerimizi bilerek inkâr etmekte olmalarının cezâsı olarak orada onlara ebedîlik yurdu *(olan Cehennem)* vardır!

29- İnkâr edenler der ki: "Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi dalâlete düşürenleri bize göster; o ikisini ayaklarımızın altına alalım da, en aşağılıklardan olsunlar!"

30- Şübhesiz ki "Rabbimiz Allahdır" deyip, sonra *(ihlâs ile)* dosdoğru olanların üzerine *(ölüm ânında, kabirde ve haşir meydanında)*: "Korkmayın, üzülmeyin ve va'd olunup durduğunuz Cennetle sevinin!" diye melekler iner.

31- "Biz dünya hayâtında da, âhirette de sizin dostlarınızız.

Hem orada sizin için canlarınız ne çekiyorsa vardır. Yine orada sizin için ne isterseniz vardır."

32- "*(Bu,)* Gafûr *(çok bağışlayan)*, Rahîm *(çok merhamet eden Allah)* tarafından bir ağırlamadır!"

33- Hem Allah'*(ın yolun)*a da'vet eden ve sâlih amel işleyen ve: "Doğrusu ben Müslümanlardanım" diyenden daha güzel sözlü kim vardır?

34- Çünki iyilikle kötülük bir olmaz.

(Sen kötülüğü) en güzel olan *(iyilik)* ile def' et; bir de bakarsın ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost olmuştur![1]

35- Buna *(bu güzel haslete)* ise ancak sabredenler eriştirilir ve buna ancak *(hayırdan yana)* büyük bir nasîbi olanlar eriştirilir.

36- Bununla berâber şeytandan *(gelen)* bir vesvese seni dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın! Çünki Semî' *(herşeyi işiten)*, Alîm *(hakkıyla bilen)* ancak O'dur.

37- Gece ile gündüz, güneş ile ay da O'nun *(kudretinin)* delillerindendir.

Eğer sâdece O'na *(Rabbinize)* ibâdet ediyorsanız, güneşe de, aya da secde etmeyin; onları yaratan Allah'a secde edin!

38- Buna rağmen büyüklük taslarlarsa, artık *(bilsinler ki)* Rabbinin katında bulunanlar *(melekler)*, hiç usanmadan gece gündüz O'nu tesbîh ederler.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
şübhesiz · o kimseler ki · dediler · Rabbimiz · Allah'dır · sonra · dosdoğru oldular · iner · üzerlerine

الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي
melekler · korkmayın diye · ve · üzülmeyin · ve · sevinin · cennetle · o ki

كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ اَوْلِيَآؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
idiniz · va'd olunuyorsunuz · biz · sizin dostlarınızız · hayatında · dünyanın

وَفِي الْاٰخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِيٓ اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ
ve · âhirette · ve · sizin için vardır · orada · o şeyler ki · arzuluyor · canlarınız · ve · sizin için vardır

فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ اَحْسَنُ
orada · o şeyler ki · istiyorsunuz · bir ağırlamadır · çok bağışlayandan · çok merhametli olandan · ve · kimdir · daha güzel

قَوْلًا مِمَّنْ دَعَآ اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ اِنَّنِي مِنَ
sözce · o kimseden ki · da'vet etti · Allah'a · ve · yaptı · sâlih bir amel · ve · dedi · doğrusu ben

الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ اِدْفَعْ بِالَّتِي
müslümanlardanım · ve · eşit olmaz · iyilik · ve · ne kötülük · def' et · o şey ile ki

هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهُ وَلِيٌّ
o · en güzeldir · hemen birden · o kimse ki · aranda · ve · arasında · düşmanlık (var) · sanki o · bir dosttur

حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلَقّٰيهَآ اِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقّٰيهَآ
yakın · ve · buna kavuşturulamaz · ancak · o kimseler ki · sabrettiler · ve · buna kavuşturulamaz

اِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
ancak · sahibi · bir nasîb · büyük · ve · eğer · seni dürtüyorsa · şeytandan

نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ
bir dürtü · hemen sığın · Allah'a · şübhesiz o · odur · hakkıyla işiten · herşeyi bilen · ve

اٰيَاتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
onun delillerindendir · gece · ve · gündüz · ve · güneş · ve · ay · secde etmeyin · güneşe

وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ
ve · ne aya · ve · secde edin · Allah'a · o zât ki · onları yarattı · eğer · iseniz

سجده

اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَاِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
sâdece ona · ibâdet ediyorsunuz · buna rağmen eğer · büyüklük taslarlarsa · artık o kimseler ki · katındadır · Rabbinin

يُسَبِّحُونَ لَهُ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُونَ ﴿٣٨﴾
tesbîh ederler · onu · gecede · ve · gündüzde · ve · onlar · usanmazlar

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
ve · onun delillerindendir · doğrusu sen · görürsün · yeryüzünü · boynu bükük · fakat o zaman ki · indirdik · üzerine

الْمَٓاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْؕ اِنَّ الَّذ۪ٓي اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰىؕ اِنَّهُ عَلٰى
suyu · harekete geçti · ve · kabardı · şübhesiz ki · o zât · ona hayat verdi · elbette dirilticidir · ölüleri · şübhesiz o

كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُلْحِدُونَ ف۪ٓي اٰيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَاؕ
her · şeye · gücü yetendir · şübhesiz · o kimseler ki · haktan sapıyorlar · âyetlerimiz hakkında · gizli kalmazlar · bize

اَفَمَنْ يُلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَنْ يَأْت۪ٓي اٰمِناً يَوْمَ الْقِيٰمَةِؕ اِعْمَلُوا
o kimse mi ki · atılıyor · ateşin içine · hayırlıdır · yoksa · o kimse mi ki · gelir · emîn bir hâlde · kıyâmet günü · yapın

مَا شِئْتُمْۙ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٤٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ
o şeyi ki · dilediniz · şübhesiz o · o şeyleri ki · yapıyorsunuz · hakkıyla görendir · doğrusu · o kimseler ki · inkâr ettiler · zikri

لَمَّا جَٓاءَهُمْۚ وَاِنَّهُ لَكِتَابٌ عَز۪يزٌۙ ﴿٤١﴾ لَا يَأْت۪يهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ
ne zaman ki · kendilerine geldi · ve · şübhesiz o · gerçekten bir kitabdır · çok üstün · ona gelemez · bâtıl

يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِه۪ؕ تَنْز۪يلٌ مِنْ حَك۪يمٍ حَم۪يدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ
önünden · ve · ne arkasından · indirilmedir · her işi hikmetli tarafından · hamde çok lâyık · söylenmiyor · sana

اِلَّا مَا قَدْ ق۪يلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَؕ اِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو
ancak · o şeyler ki · gerçekten · söylendi · peygamberlere · senden önceki · şübhesiz · Rabbin · gerçekten sâhibidir · çok mağfiret · ve · sâhibidir

عِقَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْاٰناً اَعْجَمِياًّ لَقَالُوا لَوْلَا
bir azâb · pek elemli · ve · eğer · onu kılsaydık · bir Kur'ân · yabancı · elbette derlerdi · değil miydi

فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُؕ ءَاَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّؕ قُلْ هُوَ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا هُدًى
açıklanmalı · âyetleri · yabancı mı (olur) · Arab iken · de ki · o · o kimseler için ki · îmân ettiler · bir hidâyettir

وَشِفَٓاءٌؕ وَالَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ ف۪ٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ
ve · bir şifâdır · ve · o kimseler ki · îmân etmiyorlar · kulaklarında vardır · bir ağırlık · ve · o · onlara karşı

عَمًىؕ اُو۬لٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَع۪يدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى
bir körlüktür · işte onlar · çağrılıyorlar · bir yerden · uzak · ve · and olsun gerçekten · verdik · Mûsâ'ya

الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ ف۪يهِؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ
kitabı · ve ihtilâfa düşüldü · onun hakkında · ve · eğer olmasaydı · bir söz ki · geçmiştir

رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْؕ وَاِنَّهُمْ لَف۪ي شَكٍّ مِنْهُ مُر۪يبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحاً
Rabbinden · elbette hükmedilmişti · aralarında · ve şübhesiz onlar · elbette içindedir · şübhe · ondan · kuşku veren · kim · yaparsa · sâlih bir amel

فَلِنَفْسِه۪ وَمَنْ اَسَٓاءَ فَعَلَيْهَاؕ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿٤٦﴾
artık kendi lehinedir · ve · kim · kötülük ederse · artık kendi aleyhinedir · ve · Rabbin değildir · zulmedici · kullar için

39- O'nun *(kudretinin)* delillerinden biri de, doğrusu senin yeryüzünü kupkuru görmendir; fakat onun üzerine o suyu *(yağmuru)* indirdiğimiz zaman, *(yeryüzü, çeşit çeşit bitkiler ile)* harekete geçer, kabarır. Şübhesiz ki ona hayat veren, elbette ölüleri de diriltìcidir. Çünki O, herşeye hakkıyla gücü yetendir.

40- Muhakkak ki, âyetlerimiz hakkında haktan *(meyledip)* sapanlar, bize gizli kalmazlar. O hâlde, ateşin içine atılan mı hayırlıdır, yoksa kıyâmet günü emîn bir hâlde gelen mi? Dilediğinizi yapın! Şübhe yok ki O, yapmakta olduklarınızı hakkıyla görendir.

41- Doğrusu o kimseler ki, kendilerine geldiğinde Kur'ân'ı inkâr ettiler. Hâlbuki şübhesiz o, gerçekten çok yüce bir Kitab'dır.

42- O'na *(o Kur'ân'a)* ne önünden, ne de arkasından bâtıl *(yaklaşıp)* gelemez. *(O,)* Hakîm *(her işi hikmetli olan)*, Hamîd *(hamd edilmeye çok lâyık olan Allah)* tarafından indirilmedir.

43- *(Ey Resûlüm!)* Sana ancak senden önceki peygamberlere söylenen şeyler söyleniyor. Şübhesiz ki Rabbin, hem çok mağfiret sâhibi, hem de pek elemli bir azab sâhibidir.

44- Ve şâyet *(biz)* onu yabancı *(dilde)* bir Kur'ân yapsaydık, elbette: "Âyetleri *(anlayacağımız bir dil ile)* açıklanmalı değil miydi? Arab olana yabancı *(dilde kitab)* olur mu?" diyeceklerdi. De ki: "O, îmân edenler için bir hidâyet ve bir şifâdır!" Îmân etmeyenlere gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve o *(Kur'ân)*, onlara karşı bir körlüktür. İşte onlar *(sanki)* uzak bir yerden çağrılıyorlar *(da duymuyorlar)*.

45- And olsun ki, Mûsâ'ya da Kitâb'ı verdik de onda ihtilâfa düşüldü. Hâlbuki Rabbin tarafından önceden *(söylenmiş)* bir söz olmasaydı, elbette aralarında hüküm verilmiş *(işleri bitirilmiş)* olurdu. Şübhesiz ki onlar, ondan *(o Kur'ân'dan)*, *(kendilerine)* kuşku veren ciddî bir şübhe içindedirler.

46- Kim sâlih bir amel işlerse, artık kendi lehinedir; kim de kötülük ederse, o takdirde *(o da)* kendi aleyhinedir. Rabbin ise kullar(*ın*)a aslâ zulmedici değildir![1]

47- Kıyâmetin *(ne zaman kopacağı)* bilgisi, O'na havâle edilir. O'nun ilmi olmaksızın, ne mahsûller tomurcuklarından çıkar, ne bir dişi hâmile kalır, ne de doğurur! Ve *(Allah)* onlara: "Nerede *(bana koştuğunuz)* ortaklarım?" diye sesleneceği gün *(onlar)*: "Sana arz ederiz ki, *(şimdi buna dâir)* bizden hiçbir şâhid yoktur!" derler.

48- Daha önce *(kendisine)* yalvarmakta oldukları şeyler ise, onlardan kaybolmuş ve kendileri için kaçacak bir yer bulunmadığını anlamışlardır.

49- İnsan, *(nefsi hesâbına)* hayır istemekten usanmaz. Ama kendisine kötülük dokunsa, hemen *(kalben)* çok ümidsiz olur, *(yüzünden de belli olacak kadar)* ümidsizliğe düşen biri olur.

50- Yemîn olsun ki, eğer kendisine dokunan bir zarardan sonra ona tarafımızdan bir rahmet tattırsak, mutlakā: "Bu *(zâten)* benim hakkımdır; kıyâmetin kopacak bir şey olduğunu da sanmıyorum; hem *(Müslümanların dedikleri gibi)* Rabbime döndürülecek olsam bile, muhakkak O'nun yanında *(da)* benim için daha güzeli vardır" der. Artık *(biz,)* inkâr edenlere yaptıklarını *(o gün)* mutlakā haber vereceğiz ve mutlakā onlara *(pek)* şiddetli bir azabdan tattıracağız.

51- Hem insana ni'met verdiğimiz zaman *(şükürden)* yüz çevirir ve yan çizer. Ona kötülük dokunduğu zaman da bol bol duâ eden bir kimse olur.

52- De ki: "Söyleyin bana! Ya *(Kur'ân)* Allah tarafından *(gelmiş)* de sonra *(siz)* onu inkâr etmişseniz? *(O zaman haktan)* uzak bir ayrılık içinde olan o kimseden daha sapık kim olabilir?"

53- Onlara hem âfâkda *(kendi dışlarındaki âlemlerde)*, hem de kendi nefislerinde *(enfüsde)* delillerimizi göstereceğiz; tâ ki onun *(o Kur'ân'ın)* gerçekten hak olduğu onlara belli olsun! *(Bu hususta)* Rabbin yetmez mi ki, şübhesiz O, herşeye hakkıyla şâhiddir.

54- Dikkat edin! Muhakkak ki onlar, Rablerine kavuşmaktan şübhe içindedirler. Dikkat edin! Doğrusu O, herşeyi *(ilim ve kudretiyle)* hakkıyla kuşatıcıdır.

اِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ اَكْمَامِهَا
tomurcuklarından mahsûllerden çıkmaz ve o saatin bilgisi havâle edilir ona

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِه۪ وَيَوْمَ يُنَاد۪يهِمْ
onlara seslenecek o gün ki ve onun ilmi ile ancak doğurmaz ve bir dişi hâmile kalmaz ve

اَيْنَ شُرَكَٓاء۪ي قَالُٓوا اٰذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَه۪يدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
kaybolmuş ve bir şâhid bizden yoktur sana arz ettik dediler ortaklarım nerede

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَح۪يصٍ ﴿٤٨﴾
kaçacak bir yer kendileri için yoktur anladılar ve bundan önce yalvarıyorlar idiler o şeyler ki onlardan

لَا يَسْـَٔمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَٓاءِ الْخَيْرِ وَاِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَؤُ۫سٌ
hemen çok ümidsizdir kötülük ona dokunmuşsa eğer ve hayrı istemekten insan usanmaz

قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّٓاءَ مَسَّتْهُ
kendisine dokundu bir zararın ki ardından bizden bir rahmet ona tattırmışsak and olsun eğer ve ümidsizliğe düşendir

لَيَقُولَنَّ هٰذَا ل۪ي وَمَٓا اَظُنُّ السَّاعَةَ قَٓائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ اِلٰى
döndürülsem and olsun eğer ve kopacak olandır kıyâmet sanmıyorum ve benim içindir bu mutlaka der

رَبّ۪ٓي اِنَّ ل۪ي عِنْدَهُ لَلْحُسْنٰى فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
yaptılar o şeyleri ki inkâr ettiler o kimselere ki artık mutlaka haber vereceğiz elbet daha güzeli onun yanında bana vardır şübhesiz Rabbime

وَلَنُذ۪يقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَل۪يظٍ ﴿٥٠﴾ وَاِذَٓا اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ
insana ni'met verdik o vakit ki ve şiddetli bir azâbdan mutlaka onlara tattıracağız ve

اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِه۪ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَٓاءٍ عَر۪يضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ
de ki geniş bir duânın sâhibidir hemen kötülük ona dokundu o vakit ki ve yanıyla uzaklaştı ve yüz çevirdi

اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِه۪ مَنْ اَضَلُّ
daha sapık kimdir onu inkâr ettiyseniz sonra Allah tarafından ise eğer gördünüz mü

مِمَّنْ هُوَ ف۪ي شِقَاقٍ بَع۪يدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُر۪يهِمْ اٰيَاتِنَا فِي الْاٰفَاقِ
dış âlemlerde delillerimizi onlara göstereceğiz uzak bir ayrılık içindedir o o kimseden ki

وَف۪ٓي اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ اَوَلَمْ يَكْفِ
ve yetmez mi haktır şübhesiz o onlara belli olur tâ ki kendi nefislerinde ve

بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿٥٣﴾ اَلَٓا اِنَّهُمْ
şübhesiz onlar dikkat edin hakkıyla şâhiddir herşeye şübhesiz o Rabbin

ف۪ي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَٓاءِ رَبِّهِمْ اَلَٓا اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُح۪يطٌ ﴿٥٤﴾
hakkıyla kuşatıcıdır herşeyi doğrusu o dikkat edin Rablerine kavuşmaktan bir şübhe içindedir

سُورَةُ الشُّورٰى مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَلٰثٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

ismiyle · Allah'ın · Rahmân · Rahîm

حٰمٓ ۝١ عٓسٓقٓ ۝٢ كَذٰلِكَ يُوحٖٓي اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِكَۙ

hâ mîm · ayn sîn kâf · işte böyle · vahyeder · sana · ve · o kimseler ki · senden öncedir

اللّٰهُ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ۝٣ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَهُوَ

Allah · dâima üstün · her işi hikmetli · onundur · o şeyler ki · göklerdedir · ve · o şeyler ki · yerdedir · ve · o

الْعَلِيُّ الْعَظٖيمُ ۝٤ تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ

çok yücedir · çok büyüktür · neredeyse · gökler · çatlayacaktır · üzerlerinden

وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِۜ اَلَٓا اِنَّ

ve melekler · tesbîh ediyorlar · hamd ile · Rablerine · ve · mağfiret diliyorlar · o kimseler için ki · yeryüzündedir · dikkat edin · şübhesiz

اللّٰهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحٖيمُ ۝٥ وَالَّذٖينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَٓاءَ

Allah · odur · çok bağışlayan · çok merhametli · ve · o kimseler ki · edindiler · ondan başka · dostlar

اللّٰهُ حَفٖيظٌ عَلَيْهِمْۘ وَمَٓا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكٖيلٍ ۝٦ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ

Allah · gözetleyendir · onları · ve · sen değilsin · onların üzerine · vekîl · ve · işte böyle · vahyettik · sana

قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ

bir Kur'ân · Arabca · korkutman için · anasını · şehirlerin · ve o kimseleri ki · onun etrâfındadır · ve korkutman · günü ile · o toplanma · şübhe yoktur

فٖيهِۜ فَرٖيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرٖيقٌ فِي السَّعٖيرِ ۝٧ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً

onda · bir tâife · cennette · ve · bir tâife · alevli ateştedir · ve · eğer · diledi · Allah · elbet onları kılmıştı · bir ümmet

وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَٓاءُ فٖي رَحْمَتِهٖۜ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ

tek · fakat · sokar · o kimseyi ki · diler · rahmetine · ve · zâlimler ki · onlar için yoktur · hiçbir dost

وَلَا نَصٖيرٍ ۝٨ اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَٓاءَۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ

ve ne bir yardımcı · yoksa · edindiler mi · ondan başka · dostlar · işte Allah · odur · dost · ve · o

يُحْيِي الْمَوْتٰى وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ۝٩ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فٖيهِ مِنْ شَيْءٍ

diriltir · ölüleri · ve · o · herşeye · gücü yetendir · ve · o şeyler ki · ihtilâfa düştünüz · hakkında · bir şeyden

فَحُكْمُهُٓ اِلَى اللّٰهِۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبّٖي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُۗ وَاِلَيْهِ اُنٖيبُ ۝١٠

artık onun hükmü · Allah'adır · işte bu · Allah · Rabbimdir · ona · tevekkül ettim · ve · ona · yönelirim

42- ŞÛRÂ SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 53 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Hâ, Mîm.

2- Ayn, Sîn, Kâf.

3- Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*, Hakîm *(her işi hikmetli olan)* Allah, sana ve senden öncekilere işte böyle vahyeder![1]

4- Göklerde ne var, yerde ne varsa O'nundur. Ve O, Aliyy *(çok yüce)*dir, Azîm *(çok büyük)*tür.

5- Neredeyse gökler *(O'nun azametinden dolayı)* üzerlerinden çatlayacaktır; melekler ise Rablerine hamd ile *(O'nu)* tesbîh ediyorlar. Ve yeryüzündeki *(mü'min)*ler için mağfiret diliyorlar.[2] Dikkat edin! Şübhesiz ki Gafûr *(çok bağışlayan)*, Rahîm *(çok merhamet eden)* ancak Allah'dır.

6- *(Kendilerine)* O'ndan başka dostlar edinenlere gelince, Allah onları hakkıyla gözetleyendir. Sen ise onların üzerine vekil değilsin!

7- İşte sana böyle Arabca bir Kur'ân vahyettik ki, şehirlerin anasını *(Mekke'yi)* ve onun etrâfındaki *(bütün yeryüzü belde)*leri*(ni)* korkutasın ve *(geleceği)* hakkında hiç şübhe olmayan o toplanma günü *(kıyâmet)* ile *(onları)* korkutasın! *(O gün)* bir kısım *(insanlar)* Cennette, bir kısım *(insanlar)* da alevli ateştedir.

8- Hâlbuki Allah dilese idi, onları elbette *(hepsi îmân etmiş)* tek bir ümmet yapardı; fakat *(O)*, dilediğini *(hikmetine binâen kendi lütfundan)* rahmetine koyar. Zâlimlere gelince, onlar için ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

9- Yoksa *(kendilerine)* O'ndan başka dostlar mı edindiler? İşte asıl dost, ancak Allah'dır ve ölüleri O diriltir. Çünki O, herşeye hakkıyla gücü yetendir.

10- Ve hakkında ihtilâfa düştüğünüz herhangi bir şey ki, artık onun hükmü Allah'a âiddir. *(Onlara de ki:)* "İşte bu *(sıfatların sâhibi olan)* Allah, benim Rabbimdir. *(Ben)* ancak O'na tevekkül ettim ve ancak O'na yönelirim."

11- *(O,)* gökleri ve yeri yoktan var edendir. Size kendi cinsinizden eşler, sağmal hayvanlardan da *(kendilerine)* eşler kılmıştır.

Sizi bu sûretle çoğaltıyor. O'nun misli gibi hiçbir şey yoktur.(1)

Ve O, Semî' *(herşeyi işiten)*dir, Basîr *(hakkıyla gören)*dir.

12- Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Dilediğine rızkı genişletir ve daraltır.

Şübhesiz ki O, herşeyi hakkıyla bilendir.

13- *(O Allah ki;)* "Dîni ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin!" diye Nûh'a kendisiyle tavsiye etmiş olduğunu, sana vahyettiğimizi, İbrâhîm'e, Mûsâ'ya ve Îsâ'ya kendisiyle tavsiye etmiş olduğumuzu, size dinden şeriat kıldı.

Onları kendisine da'vet etmekte olduğun *(bu din)*, müşrikler*(in gözlerin)*e büyüdü *(kendilerine ağır geldi)*.

Allah, dilediği kimseyi ona *(o dîne)* seçer; *(kendisine)* yönelen kimseyi de ona hidâyet eder.

14- *(Ehl-i kitab)* ancak kendilerine ilim geldikten sonra aralarında haddi aşmaktan *(ve hasedden)* dolayı ayrılığa düştüler.

Hâlbuki Rabbinden belirli bir vakte kadar *(azâbın te'hîrine dâir)* önceden *(söylenmiş)* bir söz olmasaydı, elbette aralarında hüküm verilmiş olurdu.

Doğrusu kendilerinden sonra kitâba vâris kılınanlar da, ondan, *(kendilerine)* kuşku veren ciddî bir şübhe içindedirler.

15- İşte bunun için, durma *(dîne)* da'vet et! Ve emrolunduğun gibi, dosdoğru ol! Onların *(nefsânî)* heveslerine sakın uyma!

Ve de ki: "*(Ben)* Allah'ın indirdiği her kitâba inandım. Ve aranızda adâlet etmekle emrolundum.

Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de sizedir. Bizimle sizin aranızda bir hüccet *(tartışılacak bir şey)* yoktur. Allah bizi bir araya toplayacaktır. Ve *(sonunda)* dönüş ancak O'nadır!"

فَاطِرُ السَّمٰوَاتِ وَ الْاَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
eşler | kendi cinsinizden | size | kılmıştır | yeri | ve | gökleri | yaratandır

وَ مِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ
bir şey | misli gibi | yoktur | onunla | sizi çoğaltıyor | çiftler | sağmal hayvanlardan | ve

وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ وَ الْاَرْضِ
yerin | ve | göklerin | anahtarları | onundur | herşeyi görendir | hakkıyla işitendir | o | ve

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَقْدِرُ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
hakkıyla bilendir | herşeyi | şübhesiz o | daraltır | ve | diler | o kimselere ki | rızkı | genişletir

﴿١٢﴾ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصّٰى بِهِ نُوحًا وَ الَّذِي اَوْحَيْنَا
vahyettik | o şeyleri ki | ve | Nûh'a | kendisiyle | tavsiye etti | o şeyleri ki | dinden | size | şeriat kıldı

اِلَيْكَ وَ مَا وَصَّيْنَا بِهِ اِبْرٰهِيمَ وَ مُوسٰى وَ عِيسٰى اَنْ اَقِيمُوا الدِّينَ
dîni | ayakta tutun | diye | Îsâ'ya | ve | Mûsâ'ya | ve | İbrâhîme | kendisiyle | tavsiye ettik | o şeyleri ki | ve | sana

وَ لَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ اِلَيْهِ
kendisine | onları da'vet ediyorsun | o şeyler ki | müşriklere | büyüdü | onda | ayrılığa düşmeyin | ve

اَللّٰهُ يَجْتَبِي اِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَ يَهْدِي اِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَ مَا تَفَرَّقُوا
ayrılığa düşmediler | ve | yönelir | o kimseyi ki | ona | hidâyet eder | ve | diler | o kimseyi ki | ona | seçer | Allah

اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَ لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
geçmiş | bir söz ki | olmasaydı | ve | aralarında | haddi aşmaktan dolayı | ilim | kendilerine geldi | o şeyin ki | ardından | ancak

مِنْ رَبِّكَ اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَ اِنَّ الَّذِينَ
o kimseler ki | doğrusu | ve | aralarında | elbette hüküm verilmişti | belirli | bir vakte kadar | Rabbinden

اُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذٰلِكَ
işte bunun için | kuşku veren | ondan | bir şübhe | gerçekten içindedirler | kendilerinden sonra | kitaba | vâris kılındılar

فَادْعُ وَ اسْتَقِمْ كَمَا اُمِرْتَ وَ لَا تَتَّبِعْ اَهْوَاءَهُمْ وَ قُلْ
de ki | ve | heveslerine | uyma | ve | emrolundun | o şey gibi ki | dosdoğru ol | ve | artık da'vet et

اٰمَنْتُ بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتَابٍ وَ اُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْ
aranızda | adâlet etmem için | emrolundum | ve | kitabdan | Allah | indirdi | o şeye ki | inandım

اَللّٰهُ رَبُّنَا وَ رَبُّكُمْ لَنَا اَعْمَالُنَا وَ لَكُمْ اَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ
bir tartışma yoktur | amelleriniz | sizedir | ve | amellerimiz | bize | Rabbinizdir | ve | Rabbimiz | Allah

بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَ اِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾
dönüş | onadır | ve | aramızı | bir araya getirecektir | Allah | aranızda | ve | aramızda

وَ الَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ

ona · icâbet edildi · o şeyin ki · ardından · Allah · hakkında · tartışıyorlar · o kimseler ki · ve

حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ عَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَ لَهُمْ

onlar için vardır · ve · bir gazab · üzerlerine vardır · ve · Rableri · katında · boştur · delilleri

عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اَللّٰهُ الَّذِي اَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

hak ile · kitabı · indirdi · o zâttır ki · Allah · şiddetli · bir azâb

وَ الْمِيزَانَ وَ مَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ

acele ister · yakındır · o saat · olur ki · sana ne bildirir · ve · mîzânı · ve

بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا

ondan · korkan kimselerdir · îmân ettiler · o kimseler ki · ve · ona · inanmıyorlar · o kimseler ki · onu

وَ يَعْلَمُونَ اَنَّهَا الْحَقُّ اَلَا اِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ

o saat hakkında · tartışıyorlar · o kimseler ki · şübhesiz · dikkat edin · haktır · şübhesiz o · bilirler ki · ve

لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ اَللّٰهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ

o kimseyi ki · rızıklandırır · kullarına · çok lütufkârdır · Allah · uzak · bir dalâlet · elbette içindedir

يَشَاءُ وَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ

âhiretin · ekinini · istiyor · ise · kim · dâima üstündür · çok kuvvetlidir · o · ve · diler

نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا

ondan · ona veririz · dünyanın · ekinini · istiyor · ise · kim · ve · ekininde · ona · artırırız

وَ مَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكَاؤُا شَرَعُوا لَهُمْ

kendilerine · meşrû' kıldılar · ortakları ki · onların var mı · yoksa · hiçbir nasîb · âhirette · onun için yok · ve

مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَاْذَنْ بِهِ اللّٰهُ وَ لَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ

elbette hüküm verilmişti · ayırma · sözü · eğer olmasaydı · ve · Allah · kendisine · izin vermedi · o şeyleri ki · dînden

بَيْنَهُمْ وَ اِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ

o zâlimleri · görürsün · elemli · bir azâb · onlar için vardır · o zâlimler ki · şübhesiz · ve · aralarında

مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَ هُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَ الَّذِينَ

o kimseler ki · ve · kendilerine · vukû' bulandır · o · ve · kazandılar · o şeyden dolayı ki · korkan kimseler olarak

اٰمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ

onlar için vardır · cennetlerin · bahçelerindedir · sâlih ameller · yaptılar · ve · îmân ettiler

مَا يَشَاؤُنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

büyük · lütuf · o · işte budur · Rablerinin · katında · isterler · o şeyler ki

16- *(İslâm'ı kabûl ederek)* ona icâbet edildikten sonra, Allah*('ın dîni)* hakkında *(hâlâ)* tartışanların delilleri ise, Rableri katında boştur; hem onların üzerine bir gazab ve onlar için *(pek)* şiddetli bir azab vardır.

17- Allah, kitâbı ve mîzânı *(adâleti)* hak ile indirendir.

Hem ne bilirsin, belki de kıyâmet yakındır!

18- Ona inanmayanlar, onu acele isterler! İman edenler ise, ondan korkan kimselerdir ve *(onlar)* gerçekten onun hak olduğunu bilirler.

Dikkat edin! Kıyâmet hakkında tartışanlar, elbette *(haktan)* uzak bir dalâlet içindedirler.

19- Allah, kullarına çok lütufkârdır.

Dilediğini *(dilediği şekilde)* rızıklandırır.

Çünki O, Kavî *(pek kuvvetli)*dir, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*dir.

20- Kim âhiret ekinini *(kazancını)* isterse, ona o ekininde *(kazancında)* ziyâdelik veririz *(artırırız)*.

Kim de *(sâdece)* dünya ekinini *(kazancını)* isterse, ona *(da)* ondan veririz; ama *(bu takdirde)* onun âhirette, hiçbir nasîbi olmaz.

21- Yoksa onların, dinden Allah'ın kendisine izin vermediği şeyleri, kendilerine meşrû' kılan ortakları mı var? Hâlbuki *(haklarında âhirette hüküm verileceğine dâir önceden söylenmiş)* ayırma sözü olmasaydı, aralarında elbette hüküm verilmiş *(işleri çoktan bitirilmiş)* olurdu.

İşte şübhesiz o zâlimler yok mu, onlar için, *(pek)* elemli bir azab vardır.

22- Kazandıkları *(günahları)*ndan dolayı *(kıyâmet gününde)* o zâlimleri çok korkan kimseler olarak görürsün; hâlbuki o *(yaptıklarının vebâli)*, başlarına gelecek olan *(bir netîce)*dir.

Îmân edip sâlih ameller işleyenler ise, Cennetlerin bahçelerindedirler.

Onlar için Rableri katında, ne isterlerse vardır. İşte o *(va'd olundukları pek)* büyük lütuf, budur!

23- İşte Allah'ın, îmân edip sâlih ameller işleyen kullarına müjdelediği *(mükâfât)*, budur! *(Habîbim, yâ Muhammed!)* De ki: "*(Ben)* sizden buna *(size olan teblîğ vazîfeme)* karşı, akrabâlıkta *(âl-i beytime)* muhabbetten başka bir ecir istemiyorum!"(1) Kim bir iyilik yaparsa, kendisine onda bir iyilik artırırız. Şübhesiz ki Allah, Gafûr *(çok bağışlayan)*dır, Şekûr *(iyiliklere çok mükâfât veren)*dir.

24- Yoksa *(senin için)*: "Allah'a bir yalan iftirâ etti" mi diyorlar? Eğer Allah dilerse, senin kalbini de mühürler. Çünki Allah, bâtılı yok eder ve sözleriyle hakkı gerçekleştirir. Şübhesiz ki O, sînelerin içinde olanı hakkıyla bilendir.

25- Hem O, kullarından tevbeleri kabûl eden, kötülükleri affeden ve yapmakta olduklarınızı bilendir.

26- Ve îmân edip sâlih ameller işleyenlere icâbet eder *(onların duâlarına cevab verir)* ve fazlından onlara *(mükâfâtlarını)* arttırır. Kâfirlere gelince, onlar için *(çok)* şiddetli bir azab vardır.

27- Bununla berâber Allah, kullarına *(herbirine)* rızkı bol bol verse idi, elbette yeryüzünde azgınlık ederlerdi; fakat *(O, rızkı dilediğine)* dilediği mikdarda indirir. Şübhesiz ki O, kullarından hakkıyla haberdâr olandır, *(onları)* hakkıyla görendir.

28- Ve *(insanlar)* ümidlerini kestikten sonra yağmuru indiren ve rahmetini yayan ancak O'dur. Çünki O, Velî *(hakîkî dost ve yardımcı olan)*dır, Hamîd *(hamd edilmeye çok lâyık)*tır.

29- Göklerin ve yerin ve onlarda yaydığı her hareketli mahlûkun yaratılışı O'nun delillerindendir. Ve O, dilediği zaman onları *(mahşerde)* bir araya getirmeye hakkıyla gücü yetendir.

30- Hem size isâbet eden herhangi bir musîbet, işte kendi ellerinizin işlediği *(o günahlar)* yüzündendir; bununla berâber *(Allah)* birçoğunu affeder.

31- Ve siz yeryüzünde *(Allah'ı)* âciz bırakacak kimseler değilsiniz! Sizin için Allah'dan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.

ذٰلِكَ الَّذ۪ي يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۜ
sâlih ameller | yaptılar | ve | îmân ettiler | o kimselere ki | kullarına | Allah | müjdeler | o şey ki | işte budur

قُلْ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْراً اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰىۜ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً
bir iyilik | kazanırsa | kim | ve | akrabâlıkta | muhabbet | ancak | bir ecir | ona karşı | sizden istemiyorum | de ki

نَزِدْ لَهُ ف۪يهَا حُسْناًۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰى عَلَى
iftirâ etti | diyorlar mı | yoksa | çok mükâfat verendir | çok bağışlayandır | Allah | şübhesiz | bir iyilik | onda | ona | artırırız

اللّٰهِ كَذِباًۚ فَاِنْ يَشَأِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَۜ وَيَمْحُ
yok eder | ve | kalbini | mühürler | Allah | dilerse | fakat eğer | bir yalan | Allah'a

اللّٰهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِه۪ۜ اِنَّهُ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾
sînelerin | içinde olanı | hakkıyla bilendir | şübhesiz o | sözleriyle | hakkı | gerçekleştirir | ve | bâtılı | Allah

وَهُوَ الَّذ۪ي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِه۪ وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّـَٔاتِ
kötülüklerden | affeder | ve | kullarından | tevbeleri | kabul eder | o zâttır ki | o | ve

وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَۙ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَج۪يبُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
sâlih ameller | yaptılar | ve | îmân ettiler | o kimselere ki | icâbet eder | ve | yapıyorsunuz | o şeyleri ki | bilir | ve

وَيَز۪يدُهُمْ مِنْ فَضْلِه۪ۜ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَد۪يدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ بَسَطَ
yaysaydı | eğer | ve | şiddetli | bir azâb | onlar için vardır | kâfirler ki | ve | fazlından | onlara arttırır | ve

اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِه۪ لَبَغَوْا فِي الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ
bir mikdar ile | indirir | fakat | yeryüzünde | elbette azgınlık etmişlerdi | kullarına | rızkı | Allah

مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّهُ بِعِبَادِه۪ خَب۪يرٌ بَص۪يرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ
yağmuru | indirir | o zâttır ki | o | ve | herşeyi görendir | hakkıyla haberdardır | kullarından | şübhesiz o | diler | o şeyi ki

مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُۜ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَم۪يدُ ﴿٢٨﴾
hamde çok lâyıktır | hakîki dosttur | o | ve | rahmetini | yayar | ve | ümidlerini kestiler | o şeyin ki | ardından

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ ف۪يهِمَا مِنْ دَٓابَّةٍۜ
hareketli bir canlıdan | o ikisinde | yaydı | o şeylerin ki | ve | yerin | ve | göklerin | yaratılışı | onun delillerindendir | ve

وَهُوَ عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَٓاءُ قَد۪يرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَٓا اَصَابَكُمْ مِنْ مُص۪يبَةٍ
bir musîbetten | size isâbet etti | o şey ki | ve | gücü yetendir | diler | o vakit ki | onları bir araya getirmeye | o | ve

فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْد۪يكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَث۪يرٍۜ ﴿٣٠﴾ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِز۪ينَ
âciz bırakanlar | siz değilsiniz | ve | birçoğundan | affeder | ve | elleriniz | kazandı | işte o şeyden dendir ki

فِي الْاَرْضِۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿٣١﴾
ne bir yardımcı | ve | hiçbir dost | Allah'dan | başka | sizin için yoktur | ve | yeryüzünde

وَمِنْ اٰيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ اِنْ يَشَاْ يُسْكِنِ الرِّيحَ

ve / onun delillerindendir / akıp gidenler / denizde / dağlar gibi / eğer / dilerse / durdurur / rüzgârı

فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِهِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

sonra olurlar / sâbit kalanlar / onun sırtında / şübhesiz / bunda vardır / elbet ibretler / herkes için / çok sabreden / çok şükreden

﴿٣٣﴾ اَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ

veya / onları helâk eder / o şeyler yüzünden ki / kazandılar / ve / affeder / birçoğundan / ve / bilsin (diye) / o kimseler ki

يُجَادِلُونَ فِي اٰيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَا اُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ

mücâdele ediyorlar / âyetlerimiz hakkında / onlar için yoktur / kaçacak bir yer / işte o şeyler ki / size verildi / bir şeyden / faydalanmasıdır

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰى لِلَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ

hayatının / dünya / ve o şeyler ki / katındadır / Allahın / daha hayırlı / ve / daha kalıcı / o kimseler için ki / îmân ettiler / ve / Rablerine

يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ

tevekkül ederler / ve / onlar ki / kaçınırlar / büyüklerinden / günahın / ve / fuhşiyâttan

وَاِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ

ve / o şey vakti ki / öfkelendiler / onlar / bağışlarlar / ve / onlar ki / icâbet ettiler / Rablerine

وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَمْرُهُمْ شُورٰى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٨﴾

ve / edâ ettiler / namazı / ve / işleri / şûrâdır / aralarında / ve / o şeylerden ki / onları rızıklandırdık / infâk ederler

وَالَّذِينَ اِذَا اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا

ve / o kimseler ki / o vakit ki / onlara isâbet etti / zulüm / onlar / yardımlaşırlar / ve / cezâsı / bir kötülüğün / bir kötülüktür / onun misli

فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ انْتَصَرَ

artık kim / affetmişse / ve / ıslâh etmişse / işte mükâfâtı / Allah'a âiddir / şübhesiz o / sevmez / zâlimleri / ve / elbet kim / intikâm almışsa

بَعْدَ ظُلْمِهِ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ اِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى

sonra / zulme uğramasından / artık işte onlar / aleyhlerine yoktur / bir yol / ancak / yol

الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ اُولٰٓئِكَ

onların aleyhine ki / zulmediyorlar / insanlara / ve / azgınlık ediyorlar / yeryüzünde / haksız yere / işte onlar ki

لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ

onlar için vardır / bir azâb / elemli / ve / elbet kim / sabretmişse / ve / bağışlamışsa / şübhesiz / işte bu / elbette azmedilenindendir

الْاُمُورِ ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرٰى

işlerin / ve / kimi / dalâlete atarsa / Allah / onun için yoktur / hiçbir dost / ondan sonra / ve / görürsün

الظَّالِمِينَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

zâlimleri / ne vakit ki / gördüler / azâbı / derler / geri dönmeye var mı / bir yol

---

32- Denizde dağlar gibi akıp giden *(gemi)*ler de O'nun delillerindendir.

33- Eğer *(Allah)* dilerse, *(onlara hareket veren)* rüzgârı durdurur da, *(o gemiler denizin)* sathı üstünde hareketsiz şeyler olarak kalıverirler. Şübhesiz ki bunda, çok sabreden, çok şükreden herkes için nice ibretler vardır.

34- Veya kazandıkları *(günahlar)* yüzünden onları helâk eder; bununla berâber *(Allah)* birçoğunu affeder.

35- *(Tâ ki)* âyetlerimiz hakkında mücâdele edenler, kendileri için *(azâbımızdan)* kaçacak hiçbir yer olmadığını bilsinler!

36- İşte size verilen herhangi bir şey, ancak dünya hayâtının menfaatidir. Allah katında bulunanlar ise, îmân edip Rablerine tevekkül edenler için daha hayırlı ve daha devamlıdır.

37- Hem onlar ki, günahın büyüklerinden ve fuhşiyâttan kaçınırlar; onlar öfkelendikleri zaman da *(kusurları)* bağışlarlar.

38- Ve onlar ki, Rablerin*(in da'vetin)*e icâbet ederler ve namazı hakkıyla edâ ederler. Onların işleri ise, aralarında **şûrâ**dır *(istişâre iledir)*.(1) Ve *(onlar)* kendilerini rızıklandırdığımız şeylerden *(Allah yolunda)* sarf ederler.

39- Ve kendilerine zulüm vâki' olduğu zaman, onlar yardımlaş*(arak intikamlarını al)*an kimselerdir.

40- Bir kötülüğün cezâsı ise, onun misli olan bir kötülüktür. Artık kim affeder ve ıslâh eder *(arayı düzeltir)*se, işte onun mükâfâtı Allah'a âiddir. Muhakkak ki O, zâlimleri sevmez.

41- Kim de gerçekten zulme uğradıktan sonra hakkını alırsa, işte onlar var ya, kendileri aleyhine *(kendilerinin suçlanabileceği)* hiçbir yol yoktur.

42- O yol ancak, insanlara zulmedenlerin ve yeryüzünde haksız yere azgınlık edenlerin aleyhine vardır. İşte onlar yok mu, onlar için *(pek)* elemli bir azab vardır!

43- Kim de hakîkaten sabreder ve affederse, şübhesiz bu, elbette azmedilecek *(kararlılıkla istenecek)* işlerdendir.

44- Ve Allah *(küfürlerindeki inadları sebebiyle)* kimi dalâlete atarsa, artık bundan sonra onun için hiçbir dost yoktur. Azâbı gördüklerinde ise, o zâlimleri: "*(Dünyaya)* geri dönecek bir yol var mı?" derlerken görürsün.

45- Yine onları görürsün ki, zilletten boyunlarını bükmüş kimseler olarak göz ucu ile *(ateşe)* bakarlarken, ona arz olunurlar.

Îmân edenler ise der ki: "Asıl hüsrâna uğrayanlar, kıyâmet günü hem kendilerini, hem de âilelerini *(işte böyle)* hüsrâna uğratanlardır!" Dikkat edin! Şübhesiz ki zâlimler, devamlı bir azab içindedirler.

46- Hem onların Allah'dan başka kendilerine yardım edecek hiçbir dostları yoktur.

Çünki Allah, kimi *(isyânındaki inadından dolayı)* dalâlete atarsa, artık onun *(kurtulması)* için bir yol yoktur.

47- Allah tarafından *(tehdîd olunduğunuz ve başkalarınca)* kendisi için geri çevrilme *(imkânı)* olmayan bir gün gelmezden önce, Rabbiniz*(in da'vetin)*e icâbet edin!

O gün ne size sığınacak bir yer, ne de sizin için *(günahlarınızı)* inkâr etme*(ye bir çâre)* vardır!

48- Buna rağmen yüz çevirirlerse, artık *(biz)* seni onlara muhâfız olarak göndermedik. Sana düşen ancak tebliğdir!

Bununla berâber doğrusu biz, insana tarafımızdan bir rahmet tattırdığımız zaman, onunla sevinir.

Fakat ellerinin takdîm ettiği *(işlediği günahlar)* yüzünden başlarına bir kötülük gelirse, o takdirde gerçekten insan çok nankör bir kimse olur.

49- Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır.

Dilediğini yaratır. Dilediğine kız *(çocuk)*lar lutfeder ve dilediğine erkek *(çocuk)*lar ihsân eder.

50- Veya onları erkekler ve kızlar olmak üzere *(berâber)* çift *(ikiz)* olarak verir.

Dilediğini de kısır bırakır.

Muhakkak ki O, Alîm *(hakkıyla bilen)*dir, Kadîr *(herşeye gücü yeten)*dir.

51- Hem bir insan için, Allah'ın kendisiyle konuşması, ancak vahiy ile veya bir perde arkasından veya bir elçi gönderip de izniyle *(ona)* dilediğini vahyetmesiyle olur. Şübhesiz ki O, Âliyy *(çok yüce)*dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

وَتَرٰيهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِع۪ينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ
bakıyorlar / zilletten / boyunlarını bükenler olarak / ona / arz olunurlar / onları görürsün / ve

مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّۜ وَقَالَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّ الْخَاسِر۪ينَ الَّذ۪ينَ
o kimselerdir ki / hüsrâna uğrayanlar / şübhesiz / îmân ettiler / o kimseler ki / dedi / ve / gizlice / bir bakışla

خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْل۪يهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اَلَٓا اِنَّ الظَّالِم۪ينَ
zâlimler / şübhesiz / dikkat edin / kıyâmet günü / âilelerini / ve / kendilerini / hüsrâna uğrattılar

ف۪ي عَذَابٍ مُق۪يمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ اَوْلِيَٓاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
kendilerine yardım ederler / dostlar ki / onlar için / olmadı / ve / devamlı / bir azâb içindedir

مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَب۪يلٍۜ ﴿٤٦﴾
bir yol / artık onun için yoktur / Allah / dalâlete atarsa / kimi / ve / Allah'dan / başka

اِسْتَج۪يبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِۜ
Allah tarafından / onun için / geri çevrilme yoktur / bir günün ki / gelmesinden / önce / Rabbinize / icâbet edin

مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَاٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَك۪يرٍ ﴿٤٧﴾ فَاِنْ
fakat eğer / bir inkâr etme / sizin için yoktur / ve / o gün / sığınacak bir yer / size yoktur

اَعْرَضُوا فَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَف۪يظاًۜ اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلَاغُۜ
tebliğdir / ancak / sana gereken / değil / muhâfız olarak / onlara / artık seni göndermedik / yüz çevirmişlerse

وَاِنَّٓا اِذَٓا اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَاۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ
onlara isabet ederse / eğer / ve / onunla / sevindi / bir rahmet / bizden / insana / tattırdık / o vakit ki / doğrusu biz / ve

سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْد۪يهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلّٰهِ
Allah'ındır / çok nankördür / insan / o takdirde şübhesiz / elleri / takdîm etti / o şeyler yüzünden ki / bir kötülük

مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُۜ يَهَبُ لِمَنْ يَشَٓاءُ اِنَاثاً
dişileri / diler / o kimseye ki / lutfeder / diler / o şeyleri ki / yaratır / yerin / ve / göklerin / mülkü

وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَٓاءُ الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَاناً وَاِنَاثاًۚ
dişiler / ve / erkekler olarak / onları çift yapar / veya / erkekleri / diler / o kimseye ki / lutfeder / ve

وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَٓاءُ عَق۪يماًۜ اِنَّهُ عَل۪يمٌ قَد۪يرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ
bir insan için / olmadı / ve / çok güçlüdür / herşeyi bilendir / şübhesiz o / kısır / diler / o kimseyi ki / kılar / ve

اَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْياً اَوْ مِنْ وَرَٓائِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ
göndermesiyle / veya / bir perde / arkasından / veya / bir vahiy ile / ancak / Allah'ın / kendisiyle konuşması

رَسُولاً فَيُوحِيَ بِاِذْنِه۪ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّهُ عَلِيٌّ حَك۪يمٌ ﴿٥١﴾
her işi hikmetlidir / çok yücedir / şübhesiz o / diler / o şeyi ki / izniyle / ve vahyetmesiyle / bir elçi

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ رُوحاً مِنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرٖى مَا الْكِتَابُ
kitab | nedir | biliyorsun | değildin | emrimizden | bir ruh | sana | vahyettik | işte böylece | ve

وَلَا الْاٖيمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُوراً نَهْدٖى بِهٖ مَنْ نَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِنَا
kullarımızdan | dileriz | o kimseyi ki | onunla | hidâyete erdiririz | bir nûr | onu kıldık | fakat | ne îmân | ve

وَاِنَّكَ لَتَهْدٖٓى اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذٖى لَهُ مَا
o şeyler ki | kendisinindir | o ki | Allahın | yoluna | dosdoğru | bir yola | elbet rehberlik ediyorsun | şübhesiz sen | ve

فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ اَلَٓا اِلَى اللّٰهِ تَصٖيرُ الْاُمُورُ ﴿٥٣﴾
işler | döner | Allah'a | dikkat edin | yerdedir | o şeyler ki | ve | göklerdedir

سُورَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ تِسْعٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
Rahîm | Rahmân | Allah'ın | ismiyle

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبٖينِ ﴿٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْاٰناً عَرَبِيّاً لَعَلَّكُمْ
tâ ki siz | Arabca | bir Kur'ân | onu kıldık | şübhesiz biz | apaçık | and olsun o kitaba | hâ mîm

تَعْقِلُونَ ﴿٣﴾ وَاِنَّهُ فٖٓى اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِىٌّ حَكٖيمٌ ﴿٤﴾ اَفَنَضْرِبُ
artık vaz mı geçelim | çok hikmetlidir | elbette çok yücedir | katımızda olan | kitabın | anasındadır | şübhesiz o | ve | akıl erdirirsiniz

عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحاً اَنْ كُنْتُمْ قَوْماً مُسْرِفٖينَ ﴿٥﴾ وَكَمْ
nice | ve | haddi aşanlar | topluluğu | oldunuz | diye | bir vazgeçme ile | zikri | sizden

اَرْسَلْنَا مِنْ نَبِىٍّ فِى الْاَوَّلٖينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْتٖيهِمْ مِنْ نَبِىٍّ اِلَّا كَانُوا
idiler | ancak | bir peygamber | onlara gelmezdi | ve | evvelkiler içinde | peygamberden | gönderdik

بِهٖ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٧﴾ فَاَهْلَكْنَٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشاً وَمَضٰى مَثَلُ
misâli | geçmiştir | ve | yakalayışça | onlardan | daha çetin olanı | halbuki helâk etmişizdir | alay ediyorlar | onunla

الْاَوَّلٖينَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
yeri | ve | gökleri | yarattı | kim | onlara sorsan | and olsun eğer | ve | evvelkilerin

لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزٖيزُ الْعَلٖيمُ ﴿٩﴾ اَلَّذٖى جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ
yeri | size | kıldı | o ki | herşeyi bilen | dâima üstün olan | onları yarattı | mutlaka diyeceklerdir

مَهْداً وَجَعَلَ لَكُمْ فٖيهَا سُبُلاً لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾
doğru gidersiniz | tâ ki siz | yollar | onda | sizin için | kıldı | ve | bir beşik

52- İşte böylece sana da emrimizden bir ruh *(olan Kur'ân'ı)* vahyettik.

(Sen bundan önce) kitab nedir, îmân nedir bilmezdin;[1] fakat *(biz)* onu *(o Kur'ân'ı)* kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle hidâyete erdirdiğimiz bir nûr kıldık.

Ve şübhesiz ki sen, elbette dosdoğru bir yola rehberlik ediyorsun.

53- Göklerde ne var, yerde ne varsa kendisinin olan Allah'ın yoluna!

Dikkat edin! *(Bütün)* işler ancak Allah'a döner.

43- ZUHRUF SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 89 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Hâ, Mîm.

2, 3- Apaçık beyân eden Kitâb'a and olsun ki, şübhesiz biz, *(anlayıp)* akıl erdiresiniz diye onu Arabca bir Kur'ân kıldık.

4- Ve muhakkak ki o, katımızda bulunan ana kitabda *(Levh-i Mahfûz'da)*dır.

Gerçekten çok yücedir, çok hikmetlidir.

5- Artık bir haddi aşanlar topluluğu oldunuz diye, Zikri sizden *(uzaklaştırıp size Kur'ân'ı indirmeyi)* terk mi edelim?

6- Hâlbuki *(senden)* öncekiler için de nice peygamberler gönderdik.

7- Fakat onlara ne zaman bir peygamber gelse, mutlakā onunla alay ediyorlardı.

8- Hâlbuki onlardan *(o sana inanmayanlardan)* kuvvetçe daha çetin olanları helâk etmişizdir; nitekim öncekilerin misâli *(Kur'ân'da)* geçmiştir.

9- Celâlim hakkı için, eğer onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, mutlakā: "Onları, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*, Alîm *(herşeyi bilen Allah)* yarattı!" diyeceklerdir.

10- O ki, yeri size bir beşik yaptı ve *(maksadınıza)* doğru gidesiniz diye onda sizin için birtakım yollar meydana getirdi.

11- Ve O *(Allah)* ki, gökten bir ölçü ile su indirdi. Artık onunla ölü bir beldeye hayat verdik. İşte *(siz de kabirlerinizden)* böyle çıkarılacaksınız!

12- Yine O *(Allah)* ki, bütün çiftleri yarattı ve sizin için gemilerden ve hayvanlardan bineceğiniz şeyler kıldı.

13, 14- Tâ ki, onların sırtlarına kurulasınız; sonra üzerlerine yerleştiğiniz zaman, Rabbinizin ni'metini anarak: "Münezzehtir O *(Allah)* ki, bunu bize itâatkâr kıldı; yoksa *(biz)* buna güç yetirici kimseler değildik; çünki şübhesiz biz, gerçekten Rabbimize dönecek olanlarız" diyesiniz.

15- Ama *(onlar)* kullarından bir kısmını *(Îsâ, Üzeyr O'nun çocuğudur, melekler kızlarıdır diye)* O'na bir cüz' saydılar. Doğrusu insan apaçık bir nankördür.

16- Yoksa *(Allah)*, yaratmakta olduklarından *(kendine)* kızlar edindi de, oğulları size mi ayırdı?

17- Hâlbuki onlardan biri, Rahmân'a *(isnâd etmekle)* misâl olarak getirdiği şeyle *(kız çocukla)* müjdelendiği zaman, kendisi öfkeli bir kimse olarak yüzü simsiyah kesilir.

18- *(O müşrikler)* süs içinde yetiştirilip de, tartışmada *(delîlini)* açıklayamayacak olan *(kız çocukların)*ı mı *(O'na isnâd ediyorlar)*?

19- Kendileri Rahmân'ın *(itâatkâr ve şerefli)* kulları olan melekleri de dişi saydılar. Onların yaratılışlarına şâhid mi oldular? Onların *(bu asılsız)* şâhidlikleri yazılacak ve *(bu hususta)* sorguya çekileceklerdir.

20- Bir de dediler ki: "Eğer Rahmân dileseydi, *(biz)* onlara *(o putlara)* tapmazdık!" Onların buna dâir hiçbir bilgileri yoktur. Doğrusu onlar *(böyle demekle)* ancak yalan söylüyorlar.

21- Yoksa *(biz)* kendilerine, bundan önce bir kitab verdik de onlar ona mı tutunan kimselerdir?

22- Hâyır! *(Onlar)* şöyle dediler: "Doğrusu biz, atalarımızı bir din üzere bulduk ve elbette biz, onların izlerinde *(olmakla)* hidâyeti bulanlarız."

وَالَّذ۪ي نَزَّلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً بِقَدَرٍۚ فَاَنْشَرْنَا بِه۪ بَلْدَةً مَيْتاًۚ

ve | o ki | indirdi | gökten | bir su | bir ölçü ile | artık hayat verdik | onunla | bir beldeye | ölü

كَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذ۪ي خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ

işte böyle | çıkarılacaksınız | ve | o ki | yarattı | çiftleri | hepsini | ve | kıldı

لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَۙ ﴿١٢﴾ لِتَسْتَوُ۫ا عَلٰى ظُهُورِه۪

sizin için | gemilerden | ve | hayvanlardan | o şeyleri ki | biniyorsunuz | yerleşesiniz diye | sırtlarına

ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا

sonra | anasınız | ni'metini | Rabbinizin | o vakit ki | yerleştiniz | üzerlerine | ve | diyesiniz

سُبْحَانَ الَّذ۪ي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِن۪ينَۙ

münezzehtir | o ki | itâatkâr kıldı | bize | bunu | ve | değildik | buna | güç yetirenler

﴿١٣﴾ وَاِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِه۪

ve | şübhesiz biz | Rabbimize | elbette dönecek olanlarız | ve | kıldılar | ona | kullarından

جُزْءاًۜ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُب۪ينٌۜ ﴿١٥﴾ اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ

bir parça | doğrusu | insan | elbette bir nankördür | apaçık | yoksa | edindi mi | o şeylerden ki | yaratır | kızlar

وَاَصْفٰيكُمْ بِالْبَن۪ينَ ﴿١٦﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلاً ظَلَّ

ve | size ayırdı | oğulları | ve | o vakit ki | müjdelendi | onlardan biri | o şey ile ki | misâl getirdi | Rahmâna | bir misâl olarak | oldu

وَجْهُهُ مُسْوَدّاً وَهُوَ كَظ۪يمٌ ﴿١٧﴾ اَوَمَنْ يُنَشَّؤُا فِي الْحِلْيَةِ

yüzü | simsiyah | kendisi iken | kederden yutkunan | ve o kimseyi mi ki | yetiştiriliyor | süs içinde

وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُب۪ينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ

o iken | çekişmede | olmayan | açıklayıcı | ve | kıldılar | melekleri

الَّذ۪ينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثاًۜ اَشَهِدُوا خَلْقَهُمْۜ سَتُكْتَبُ

o kimseleri ki | kendileri | kullarıdır | Rahmânın | dişiler | şâhid mi oldular | yaratılışlarına | yazılacak

شَهَادَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَٓاءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْۜ

şâhidlikleri | ve | sorguya çekileceklerdir | ve | dediler | eğer | dileseydi | Rahmân | onlara tapmazdık

مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍۗ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَۜ ﴿٢٠﴾ اَمْ اٰتَيْنَاهُمْ

yoktur | onlar için | bunda | bir bilgi | değildir | onlar | ancak | yalan söylüyorlar | yoksa | kendilerine verdik mi

كِتَاباً مِنْ قَبْلِه۪ فَهُمْ بِه۪ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوٓا اِنَّٓا

bir kitab | ondan önce | ve onlar | ona | tutunan kimselerdir | bil'akis | dediler | doğrusu biz

وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

bulduk | atalarımızı | üzerinde | bir ümmet | ve | şübhesiz biz | üzerinde | onların izleri | hidâyeti bulanlarız

وَكَذٰلِكَ مَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فٖي قَرْيَةٍ مِنْ نَذٖيرٍ اِلَّا قَالَ
ve | işte böyle | göndermedik | senden önce | bir şehirde | bir korkutucu | ancak | dedi

مُتْرَفُوهَٓا اِنَّا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ
oranın ni'met içinde olanları | doğrusu biz | bulduk | atalarımızı | üzerinde | bir ümmet | ve | şübhesiz biz | üzerinde | onların izleri | tâbi' olanlarız

٢٣ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَٓاءَكُمْ
dedi | velev ki (olsada) mı | size getirdim | daha doğruyu | o şeyden ki | buldunuz | üzerinde | atalarınızı

قَالُٓوا اِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ٢٤ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ
dediler | doğrusu biz | o şeyi ki | gönderildiniz | onunla | inkâr edenleriz | bunun üzerine intikam aldık | onlardan | artık bak

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبٖينَ ٢٥ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ لِاَبٖيهِ وَقَوْمِهٖٓ
nasıl | oldu | âkıbeti | yalanlayanların | ve | bir vakit | demişti | İbrâhîm | babasına | ve | kavmine

اِنَّنٖي بَرَٓاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ٢٦ اِلَّا الَّذٖي فَطَرَنٖي فَاِنَّهُ سَيَهْدٖينِ
şübhesiz ben | uzağım | o şeylerden ki | tapıyorsunuz | ancak | o ki | beni yarattı | çünki şübhesiz o | beni hidâyete erdirecektir

٢٧ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فٖي عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٢٨
ve | onu kıldı | bir kelime | kalıcı | zürriyeti içinde | tâ ki onlar | dönerler

بَلْ مَتَّعْتُ هٰٓؤُلَٓاءِ وَاٰبَٓاءَهُمْ حَتّٰى جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبٖينٌ
bil'akis | faydalandırdım | bunları | ve | atalarını | tâ ki | kendilerine geldi | hak | ve | bir peygamber | açıklayan

٢٩ وَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَاِنَّا بِهٖ كَافِرُونَ ٣٠
ve | ne zaman ki | kendilerine geldi | hak | dediler | bu | bir sihirdir | ve | doğrusu biz | onu | inkâr edenleriz

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظٖيمٍ ٣١
ve | dediler | değil miydi | indirilmeli | bu | Kur'ân | bir adama | iki şehirden | büyük

اَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعٖيشَتَهُمْ فِي
onlar mı | paylaştırıyorlar | rahmeti | Rabbinin | biz | paylaştırdık | aralarında | geçimliklerini

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
hayatında | dünya | ve | yükselttik | bazılarını | üstünde | bazısının | derecelerle | edinmesi için | bazıları

بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ٣٢ وَلَوْلَٓا اَنْ
bazısını | hizmetkâr | ve | rahmeti | Rabbinin | hayırlıdır | o şeylerden ki | topluyorlar | ve | olmasaydı

يَكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ
olması | insanların | bir ümmet | tek | elbette kıldık | o kimseye ki | inkâr ediyor | Rahmân'ı | evleri için

سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ٣٣
tavanlar | gümüşten | ve | merdivenler ki | üzerlerinde | çıkıyorlar

23- İşte böyle, *(biz)* senden önce de hangi şehre bir korkutucu gönderdiysek, mutlakā oranın ni'met içinde *(şımarmış)* olanları dedi ki: "Doğrusu biz atalarımızı bir din üzerinde bulduk, elbet biz de onların izlerine tâbi' olanlarız."

24- *(Peygamberleri onlara:)* "*(Ben)* size, atalarınızı üzerinde bulduğunuz şeyden daha doğrusunu getirmiş olsam da mı?" dedi. *(Onlar:)* "Doğrusu biz, kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr edicileriz" dediler.

25- Bunun üzerine *(biz de)* onlardan intikam aldık; artık bak, yalanlayanların âkıbeti nasıl oldu!

26- Bir zaman da İbrâhîm babasına ve kavmine demişti ki: "Şübhesiz ki ben, *(sizin)* tapmakta olduğunuz şeylerden uzağım."

27- "Ancak beni yaratan müstesnâ; çünki şübhesiz O, beni hidâyete erdirecektir."

28- Ve *(İbrâhîm)* bunu *(bu sözü)*, zürriyeti içinde bâkî kalacak bir kelime yaptı ki, onlar *(onun dînine)* dönsünler!

29- Daha doğrusu bunları da atalarını da kendilerine o hak *(olan Kur'ân)* ve *(onu)* açıklayan bir peygamber gelinceye kadar *(yaşatarak dünya ni'metlerinden)* faydalandırdım.

30- Fakat kendilerine o hak gelince: "Bu bir sihirdir ve doğrusu biz onu inkâr edicileriz" dediler.

31- Ve dediler ki: "Bu Kur'ân, iki şehirden *(birinde bulunan)* büyük bir adama indirilmeli değil miydi?"

32- Rabbinin rahmetini onlar mı paylaştırıyorlar? Dünya hayâtında onların geçimliklerini aralarında, biz paylaştırdık; bir kısmı bir kısmını hizmetkâr edin*(erek yanında çalıştır)*sın diye, kimilerini kimilerinin üstünde derecelerle yükselttik. Rabbinin rahmeti ise, *(onların)* biriktirmekte oldukları şeylerden hayırlıdır.

33- Hâlbuki insanlar *(küfürde birleşen)* tek bir ümmet olacak olmasaydı, Rahmân'ı inkâr edenlerin evlerinin tavanlarını ve üzerine çıkacakları merdivenleri gümüşten yapardık.

34- Hem evleri için *(gümüşten)* kapılar ve üzerlerinde yaslanacakları koltuklar *(yapardık)*.

35- Ve *(onlara)* nice **zuhruf** *(altın ziynetler verirdik)*. Hâlbuki doğrusu bütün bunlar, dünya hayâtının *(geçici)* menfaatinden başka bir şey değildir. Âhiret ise, Rabbinin katında takvâ sâhibleri içindir.

36- Kim Rahmân'ın zikrini görmezlikten gelirse, *(biz)* ona bir şeytanı musallat ederiz de, o ona arkadaş olur.

37- Hâlbuki şübhesiz onlar *(o şeytanlar)*, bunları mutlakā *(doğru)* yoldan çıkarırlar da, *(o kâfirler)* gerçekten kendilerinin hidâyete erdirilmiş kimseler olduklarını sanırlar.

38- Nihâyet *(o kimse şeytanıyla berâber)* bize geldiğinde *(şeytanına)*: "Keşke benimle senin aranda, doğu ile batı arası kadar uzaklık olsaydı. Demek *(sen)* ne kötü arkadaşmış*(sın)*!" der.

39- Hâlbuki *(böyle demeniz)* bugün size aslâ fayda vermez; çünki zulmettiniz; doğrusu siz, azabda ortak olan kimselersiniz.

40- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* O halde *(îman hakîkatlerini duymak istemeyen)* o sağırlara sen mi işittireceksin, yâhut *(görmek istemeyen)* o körleri ve apaçık bir dalâlet içinde bulunanları *(sen mi)* hidâyete erdireceksin?

41- Şimdi *(onlara azâb etmeden)* seni *(alıp)* götürsek *(vefât ettirsek bile)*, hiç şübhesiz biz onlardan intikam alıcılarız.

42- Yâhut onlara va'd ettiğimiz *(azâb)*ı sana *(hayâtında)* gösteririz; çünki şübhesiz biz, onların üzerine muktedir olanlarız.

43- Artık, sana vahyedilene tutun! Muhakkak ki sen, dosdoğru bir yol üzerindesin.

44- Şübhesiz ki o *(Kur'ân)* senin için de kavmin için de elbette bir şereftir. Artık ileride *(ondan)* suâl olunacaksınız.

45- Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimize *(onların ümmetlerine)* de sor! Rahmân'dan başka ibâdet edilecek ilâhlar kılmış mıyız?

46- Celâlim hakkı için, Mûsâ'yı da mu'cizelerimizle Fir'avun'a ve ileri gelenlerine gönderdik de: "Gerçekten ben âlemlerin Rabbinin elçisiyim!" dedi.

47- Fakat onlara mu'cizelerimizi getirdiğinde, o vakit onlar bunlara gülüverdiler.

وَلِبُيُوتِهِمْ اَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِؤُنَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا
altın ziynet · ve · yaslanıyorlar · üzerlerinde · koltuklar ki · ve · kapılar · evleri için · ve

وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
Rabbinin · katında · âhiret · ve · dünya · hayatının · faydalanması · ancak · bunların · hepsi değildir · ve

لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ
o artık · bir şeytanı · ona · musallat ederiz · Rahmânın · zikrinden · yüz çevirirse · kim · ve · takvâ sâhibleri içindir

لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
sanırlar · ve · yoldan · onları mutlaka çevirirler · şübhesiz onlar · ve · arkadaştır · ona

اَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتّٰى اِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
aranda · ve · aramda · keşke (olsaydı) · dedi · bize geldi · o vakit ki · nihâyet · hidâyete erdirilmiş kimselerdir · şübhesiz kendileri

بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ
bugün · aslâ size fayda vermez · ve · arkadaşmış · demek ne kötü · iki doğu · uzaklığı

اِذْ ظَلَمْتُمْ اَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ
işittireceksin · o halde sen mi · ortak olanlarsınız · azâbda · doğrusu siz · zulmettiniz · çünki

الصُّمَّ اَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٠﴾
apaçık · bir dalâlet içinde · idi · o kimseyi ki · ve · körlere · doğru yolu göstereceksin · veya · sağırlara

فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي
o şeyi ki · sana gösterirsek · veya · intikam alanlarız · onlardan · hiç şübhesiz biz · seni · götürürsek · şimdi eğer

وَعَدْنَاهُمْ فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي
o şeylere ki · artık tutun · muktedir olanlarız · üzerlerine · çünki şübhesiz biz · onlara va'd ettik

اُوحِيَ اِلَيْكَ اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَاِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ
senin için · elbet bir şereftir · şübhesiz o · ve · dosdoğru · bir yol üzerindesin · muhakkak ki sen · sana · vahyedildi

وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
senden önce · gönderdik · o kimselere · sor · ve · suâl olunacaksınız · ileride · ve · kavmin için · ve

مِنْ رُسُلِنَا اَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ
and olsun ve gerçekten · kendilerine ibâdet ediliyor · ilâhlar ki · Rahmân'dan · başka · kılmış mıyız · peygamberlerimizden

اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِهِ فَقَالَ اِنِّي رَسُولُ رَبِّ
Rabbinin · elçisiyim · gerçekten ben · dedi · ileri gelenlerine · ve · Fir'avun'a · mu'cizelerimizle · Mûsâ'yı · gönderdik

الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِاٰيَاتِنَا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾
gülüyorlar · bunlardan · hemen onlar · mu'cizelerimizle · onlara geldi · fakat ne zaman ki · âlemlerin

وَمَا نُرٖيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَاۘ وَاَخَذْنَاهُمْ

ve / onlara göstermiyorduk / bir mu'cize / ancak / o / daha büyüktü / kardeşinden / ve / kendilerini yakaladık

بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَٓا اَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا

azâb ile / tâ ki onlar / dönerler / ve / dediler / ey / sihirbaz / duâ et / bizim için

رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَۚ اِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا

Rabbine / o şey ile ki / ahid verdi / senin yanında / şübhesiz biz / doğru yola girenleriz / fakat ne zaman ki / açtık

عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادٰى فِرْعَوْنُ فٖي قَوْمِهٖ

kendilerinden / azâbı / hemen onlar / bozuyorlar / ve / seslendi / Fir'avun / kavmi içinde

قَالَ يَا قَوْمِ اَلَيْسَ لٖي مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ الْاَنْهَارُ تَجْرٖي مِنْ

dedi / ey kavmim / değil mi / benim / mülkü / Mısır'ın / ve / bu / nehirler ki / akıp gidiyor

تَحْتٖيۚ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ اَمْ اَنَا۬ خَيْرٌ مِنْ هٰذَا الَّذٖي هُوَ

altımdan / hâlâ görmüyor musunuz / yoksa / ben (değil) miyim / daha hayırlı / bundan / o ki / kendisi

مَهٖينٌ وَلَا يَكَادُ يُبٖينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَٓا اُلْقِيَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ مِنْ

değersiz / ve / nerede ise değil / açıklıyor / o hâlde değil miydi / atılmalı / üzerine / bilezikler

ذَهَبٍ اَوْ جَٓاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنٖينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ

altından / veya / gelmeli / beraberinde / melekler / peş peşe dizilenler olarak / böylece hafife aldı / kavmini

فَاَطَاعُوهُۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقٖينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّٓا اٰسَفُونَا

ve ona itâat ettiler / gerçekten onlar / idiler / topluluğu / fâsıklar / artık ne zaman ki / bizi gazablandırdılar

انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعٖينَۙ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا

intikam aldık / onlardan / bu yüzden onları suda boğduk / hepsini / böylece onları kıldık / bir geçmiş

وَمَثَلًا لِلْاٰخِرٖينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ

ve / bir misâl / sonrakiler için / ve / ne zaman ki / misâl getirildi / oğlu / Meryemin / bir misâl olarak / hemen / kavmin

مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُٓوا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَۜ مَا ضَرَبُوهُ

ondan dolayı / gürültü çıkarırlar / ve / dediler / bizim ilâhlarımız mı / hayırlı / yoksa / o mu / onu misâl getirmediler

لَكَ اِلَّا جَدَلًاۜ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ

sana / ancak / bir cidâl olarak / bil'akis / onlar / topluluğudur / çok tartışanlar / o değildir / ancak / bir kul ki

اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَۜ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَٓاءُ

ni'met verdik / kendisine / ve / onu kıldık / bir misâl / İsrâiloğullarına / ve / eğer / dileseydik

لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلٰٓئِكَةً فِي الْاَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

elbette kılardık / sizden / melekler ki / yeryüzünde / halef oluyorlar

48- Onlara göstermekte olduğumuz her mu'cize, mutlakâ diğerinden daha büyüktü. Kendilerini *(hayatlarını çekilmez kılan çeşitli)* azâb*(lar)* ile yakaladık, tâ ki onlar *(küfürlerinden)* dönsünler.

49- Bunun üzerine dediler ki: "Ey sihirbaz! *(Duânı kabûl edeceğine dâir)* sende olan ahdi hürmetine, Rabbine bizim için duâ et; muhakkak ki biz, *(o vakit)* gerçekten doğru yola giren kimseler *(olur)*uz."

50- Fakat kendilerinden azâbı açıver*(ip kaldır)*ınca, onlar sözlerinden hemen döndüler.

51- Fir'avun ise, kavmi içinde seslenip dedi ki: "Ey kavmim! Mısır mülkü *(hükümdarlığı)* ve altımdan akıp giden bu nehirler, benim değil mi? Hâlâ görmüyor musunuz?"

52- "Yoksa ben, kendisi değersiz ve nerede ise söz anlatamayacak durumda bulunan bu adamdan daha hayırlı değil miyim?"

53- "O hâlde *(doğru söylüyorsa)* üzerine altın bilezikler atılmalı veya berâberinde peş peşe dizilen kimseler hâlinde melekler gelmeli değil miydi?"

54- *(Fir'avun)* böylece kavmini hafife aldı *(küçümsedi)*; buna rağmen ona itâat ettiler. Gerçekten onlar bir fâsıklar topluluğu idiler.

55- Artık ne zaman ki bizi gazablandırdılar, onlardan intikam alıverdik, bu yüzden onları hep birlikte suda boğduk.

56- Böylece onları, sonrakiler için *(ders alınacak)* bir geçmiş ve bir misâl kıldık.

57- *(Ey Habîbim!)* Meryemoğlu *(Îsâ)* da bir misâl olarak zikredilince, senin kavmin ondan dolayı hemen gülüşmeye başladılar.

58- Ve "Bizim ilâhlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" dediler. Bunu *(bu misâli)* sana ancak tartışmak için getirdiler. Hayır! Onlar, bir düşmanlar topluluğudur.

59- Doğrusu o *(Îsâ)*, sâdece kendisine ni'met *(peygamberlik)* verdiğimiz bir kuldur; ve onu *(babasız yaratmakla)* İsrâiloğullarına *(ibretli)* bir misâl kıldık.

60- Hâlbuki dileseydik, elbette size bedel yeryüzünde halîfe olacak melekler yapardık.

61- Hâlbuki şübhesiz o, *(Îsâ'nın âhir zamanda yeryüzüne gönderilişi)*, kıyâmet için elbette bir bilgi *(bir alâmet)*tir;[1] sakın onda şübheye düşmeyin ve bana *(şeriatime)* tâbi' olun! Bu dosdoğru bir yoldur.

62- Ve sakın, şeytan sizi *(îmandan)* çevirmesin!

Çünki o, size apaçık bir düşmandır.

63- Îsâ ise mu'cizelerle gelince şöyle demişti: "*(Ben)* size hikmet getirdim ve üzerinde ihtilâfa düştüğünüz şeylerin bir kısmını size açıklamak için *(geldim)*.

Öyle ise Allah'dan sakının ve bana itâat edin!"

64- "Şübhesiz ki benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz ancak Allah'dır; o hâlde O'na ibâdet edin! Bu, dosdoğru bir yoldur!"

65- Fakat *(Îsâ'dan sonra)* aralarından *(çıkan)* o fırkalar, ihtilâfa düştü.

Artık *(pek)* elemli bir günün azâbından dolayı, o zulmedenlerin vay hâline!

66- Onlar farkında değillerken kıyâmetin kendilerine ansızın gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar?

67- O gün dostlar *(bile)* birbirlerine düşmandırlar; ancak takvâ sâhibleri müstesnâ!

68- *(Allah takvâ sâhiblerine şöyle seslenir:)* "Ey kullarım!

Bu gün size hiçbir korku yoktur ve siz mahzun olmayacaksınız!"

69- Onlar ki, âyetlerimize îmân ettiler ve Müslüman kimseler oldular.

70- "Girin Cennete! Siz ve zevceleriniz *(orada)* sevindirileceksiniz!"

71- Etraflarında altın tepsiler ve bardaklarla dolaşılır. Ve orada canların kendisini çektiği ve gözlerin hoşlandığı herşey vardır.[2]

(Ve yine denir ki:) "Artık siz orada, ebedî olarak kalıcılarsınız."

72- "İşte yapmakta olduklarınıza karşılık, kendisine vâris kılındığınız Cennet, budur!"

73- "Sizin için orada birçok meyveler vardır; onlardan yersiniz."

وَاِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هٰذَا صِرَاطٌ
bir yoldur | bu | bana tâbi' olun | ve | onda | artık sakın şübheye düşmeyin | o saat için | gerçek bir bilgidir | şübhesiz o | ve

مُسْتَقٖيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ اِنَّهُ لَكُمْ
size | şübhesiz o | şeytan | sakın sizi çevirmesin | ve | dosdoğru

عَدُوٌّ مُبٖينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عٖيسٰى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ
size geldim | gerçekten | demişti | mu'cizelerle | Îsâ | geldi | ne zaman ki | ve | apaçık | bir düşmandır

بِالْحِكْمَةِ وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذٖى تَخْتَلِفُونَ فٖيهِ
hakkında | ihtilâfa düşüyorsunuz | o şeylerin ki | bazısını | size | açıklamam için | ve | hikmetle

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطٖيعُونِ ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبّٖى وَرَبُّكُمْ
Rabbiniz | ve | Rabbim | odur | Allah | şübhesiz | bana itâat edin | ve | Allah'dan | öyle ise sakının

فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقٖيمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ
fırkalar | buna rağmen ihtilâfa düştü | dosdoğru | bir yoldur | bu | o hâlde ona ibâdet edin

بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذٖينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلٖيمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ
elemli | bir günün | azâbından dolayı | zulmetmişler | o kimselere ki | artık vay | aralarından

يَنْظُرُونَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
farkında olmuyorlar | onlar iken | ansızın | kendilerine gelsin diye | o sâati | ancak | beklemiyorlar

﴿٦٦﴾ اَلْاَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّقٖينَ ﴿٦٧﴾
takvâ sâhibleri | ancak | düşmandırlar | bazısına | bazıları | o gün | dostlar

يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا اَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ اَلَّذٖينَ
onlar ki | mahzun oluyorsunuz | siz değilsiniz | ve | bugün | size | bir korku yoktur | kullarım | ey

اٰمَنُوا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمٖينَ ﴿٦٩﴾ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ
siz | cennete | girin | müslüman kimseler | oldular | ve | âyetlerimize | îmân ettiler

وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ
altından | tepsilerle | üzerlerinde | dolaşılır | sevindiriliyorsunuz | zevceleriniz | ve

وَاَكْوَابٍ وَفٖيهَا مَا تَشْتَهٖيهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ
siz | ve | gözler | hoşlanır | ve | canlar | onu arzuluyor | o şeyler ki | orada vardır | ve | bardaklarla | ve

فٖيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتٖى اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
idiniz | o şeylere karşılık ki | kendisine vâris kılındınız | o ki | cennet | budur | ve | ebedî kalıcılarsınız | orada

تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فٖيهَا فَاكِهَةٌ كَثٖيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾
yersiniz | onlardan | birçok | meyveler | orada | sizin için vardır | yapıyorsunuz

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ
şübhesiz · günahkârlar · azâbında · cehennem · ebedî kalıcıdırlar · gevşetilmez · onlardan · ve · onlar · orada

مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ وَنَادَوْا
ümidsizliğe düşenlerdir · ve · onlara zulmetmedik · fakat · oldular · onlar · zulmedenler · ve · seslendiler

يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَاكِثُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ
ey · Mâlik · hüküm versin · üzerimize · Rabbin · dedi · doğrusu siz · duranlarsınız · and olsun gerçekten · size geldik

بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا
hak ile · fakat · çoğunuz · hak için · hoşlanmayanlarsınız · yoksa · sıkı mı büktüler · bir işi · ki doğrusu biz

مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ
sıkı bükenleriz · yoksa · sanıyorlar mı · şübhesiz biz · işitmiyoruz · sırlarını · ve · fısıldaşmalarını · bil'akis

وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ
ve · elçilerimiz ki · yanlarındadır · yazıyorlar · de ki · eğer · ise · Rahmân için var · bir çocuk · artık ben · ilki

الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
tapanların · pek münezzehtir · Rabbi · göklerin · ve · yerin · Rabbi · Arş'ın · o şeylerden ki

يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
vasfediyorlar · o hâlde bırak onları · dalsınlar · ve · oynasınlar · tâ ki · kavuşmalarına dek · günlerine

الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَٰهٌ وَفِي الْأَرْضِ
o ki · tehdîd ediliyorlar · ve · o · o zâttır ki · gökte · İlâh · ve · yerde

إِلَٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
İlâh · ve · o · her işi hikmetlidir · herşeyi bilendir · ve · ne yücedir · o zât ki · onundur · mülkü · göklerin

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾
ve · yerin · ve · o şeylerin ki · ikisi arasındadır · ve · onun katındadır · bilgisi · o saatin · ve · ona · döndürüleceksiniz

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ
ve · sâhib olmaz · o şeyler ki · yalvarıyorlar · ondan başka · şefâate · ancak · o kimse ki · şâhidlik etti

بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ
hakka · onlar iken · biliyorlar · ve · and olsun eğer · onlara sorsan · kim · onları yaratmış · elbet diyecekler

اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ
Allah · öyle ise nasıl · çevriliyorlar · and olsun onun sözüne · ey · Rabbim · doğrusu · bunlar · bir kavimdir ki

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾
îmân etmezler · şimdi yüz çevir · onlardan · ve · de · selâm · artık ileride · bilecekler

74- Şübhe yok ki o *(dinsiz)* günahkârlar, Cehennem azâbında ebedî olarak kalıcıdırlar.

75- Kendilerinden *(azab hiç)* hafifletilmeyecektir ve onlar orada *(o azâb içinde)* ümidsizliğe düşmüş kimselerdir.

76- Hâlbuki *(biz)* onlara zulmetmedik; fakat onlar *(kendi nefislerine)* zulmeden kimseler oldular.

77- *(Cehennem bekçisine:)* "Ey Mâlik! Rabbin*(e duâ et)* bizim üzerimize *(artık ölümle)* hükmetsin! *(Ölelim de kurtulalım!)*" diye seslenirler. *(Mâlik:)* "Doğrusu siz, *(bu azabda ebedî olarak böyle)* kalıcılarsınız!" der.

78- And olsun ki, size hakkı getirdik; fakat çoğunuz haktan hoşlanmayan kimselersiniz.

79- Yoksa *(müşrikler)* bir işi *(peygambere tuzak kurmayı)* sıkı mı tuttular *(karar mı verdiler)*? Doğrusu biz de *(cezâlarını vermeyi)* sıkı tutanlarız.

80- Yoksa *(onlar)* kendilerinin sırlarını *(içlerinden geçirdiklerini)* ve fısıldaşmalarını gerçekten biz işitmiyor muyuz sanıyorlar? Hayır! *(İşitiyoruz!)* Yanlarında bulunan elçilerimiz *(yazıcı melekler)* de yazıyorlar.[1]

81- De ki: "Eğer Rahmân'ın *(hâşâ!)* bir çocuğu olsaydı, o takdirde *(ona)* tapanların ilki ben olurdum."

82- Göklerin ve yerin Rabbi, arşın Rabbi *(olan Allah, onların)* vasfetmekte oldukları şeylerden pek münezzehtir.

83- O hâlde bırak onları, tehdîd edilegeldikleri günlerine kavuşuncaya kadar *(bâtıla)* dalsınlar, oynasınlar!

84- O, gökte de İlâh, yerde de İlâh olandır. Ve O, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır, Alîm *(hakkıyla bilen)*dir.

85- Göklerin ve yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü kendisinin olan *(Allah)*, ne yücedir! Kıyâmet *(vakti)* hakkındaki bilgi, ancak O'nun katındadır. Ve *(sonunda)* ancak O'na döndürüleceksiniz.

86- O'nu bırakıp da *(kendisine)* yalvarageldikleri şeyler, şefâate sâhib değillerdir; ancak *(yakînen)* bilerek *(ve îmân ederek)* hakka şâhidlik edenler müstesnâ.

87- Celâlim hakkı için, eğer onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan, mutlakâ "Allah!" diyeceklerdir; öyle ise *(haktan)* nasıl çevriliyorlar?

88- *(Peygamberin)* "Ey Rabbim!" sözüne yemin olsun ki, doğrusu bunlar îmân etmez bir kavimdir.

89- *(Ey Resûlüm!)* Şimdi onlardan yüz çevir ve "Selâm! *(Allah selâmet versin!)*" de! Artık ileride bileceklerdir.

44- DUHÂN SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 59 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Hâ, Mîm.

2, 3- Apaçık beyân eden o Kitâb'a *(Kur'ân'a)* yemîn olsun ki, gerçekten biz onu mübârek bir gecede indirdik; şübhesiz ki biz, *(mahlûkâtı onda va'd edilen azâbımızla)* korkutucuyuz.

4, 5, 6- Katımızdan bir emirle, her hikmetli iş onda *(o gecede)* ayırd edilir. Çünki biz, Rabbinden bir rahmet olarak *(peygamberler)* göndericiyiz. Doğrusu Semî' *(herşeyi işiten)*, Alîm *(hakkıyla bilen)* ancak O'dur.

7- Eğer kat'î olarak îmân eden kimseler iseniz *(bilin ki Allah)*, göklerin ve yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir.

8- O'ndan başka ilâh yoktur; *(ancak O,)* hayat verir ve öldürür. Sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbi *(O)*dur.

9- Hayır! Onlar, şübhe içinde *(eğlenip)* oynuyorlar.

10, 11- O hâlde, göğün insanları bürüyecek apaçık bir **duhân** *(bir duman)* getireceği günü gözetle! Bu *(pek)* elemli bir azabdır.

12- *(O zaman insanlar:)* "Rabbimiz! Bizden bu azâbı aç *(kaldır)*; *(artık)* şübhesiz biz inanan kimseleriz" *(derler)*.

13- Nerede onlarda ibret almak? Hâlbuki kendilerine gerçekten apaçık beyân eden bir peygamber gelmişti.

14- Sonra ondan yüz çevirdiler ve: "*(Bu)* öğretilmiş bir mecnun!" demişlerdi.

15- Şübhesiz ki biz, *(sizden)* azâbı biraz açı*(verip kaldırı)*cıyız; *(ama)* siz gerçekten yine *(küfre)* dönecek olan kimselersiniz.

16- *(Fakat)* o pek büyük şiddetli tutuşla *(kendilerini)* yakalayacağımız gün, muhakkak biz, *(onlardan)* intikâm alıcıyız.

17- Celâlim hakkı için, kendilerinden önce Fir'avun kavmini de imtihân ettik; onlara da şerefli bir peygamber *(olan Mûsâ)* geldi.

18- "Allah'ın kullarını *(İsrâiloğullarını)* bana teslîm edin! Şübhesiz ki ben, sizin için *(gönderilmiş)* emin bir peygamberim" diye *(da'vette bulundu)*.

سُورَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ تِسْعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
ismiyle · Allah'ın · Rahmân · Rahîm

حٰمٓ ۝١ وَالْكِتَابِ الْمُبٖينِ ۝٢ اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ فٖي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ
hâ mîm · yemîn olsun o kitaba · apaçık · şübhesiz biz · onu indirdik · bir gecede · mübârek

اِنَّا كُنَّا مُنْذِرٖينَ ۝٣ فٖيهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكٖيمٍ ۝٤ اَمْرًا مِنْ
şübhesiz biz · olanız · korkutucu · onda · ayırt edilir · her · iş · hikmetli · bir emirle

عِنْدِنَا اِنَّا كُنَّا مُرْسِلٖينَ ۝٥ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ اِنَّهُ هُوَ السَّمٖيعُ
katımızdan · şübhesiz biz · olanız · gönderici · rahmet olarak · Rabbinden · doğrusu o · odur · hakkıyla işiten

الْعَلٖيمُ ۝٦ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنٖينَ
herşeyi bilen · Rabbidir · göklerin · ve · yerin · ve · o şeylerin ki · ikisi arasındadır · eğer · iseniz · kat'î îmân edenler

۝٧ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖي وَيُمٖيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّلٖينَ ۝٨
ilâh yoktur · ancak · o · hayat verir · ve · öldürür · Rabbiniz · ve · Rabbidir · atalarınızın · evvelki

بَلْ هُمْ فٖي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۝٩ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَٓاءُ بِدُخَانٍ
bil'akis · onlar · şübhe içinde · oynuyorlar · o halde gözetle · o günü ki · gelir · gök · bir duman ile

مُبٖينٍ ۝١٠ يَغْشَى النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ اَلٖيمٌ ۝١١ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ
apaçık · bürür · insanları · bu · bir azâbdır · elemli · ey Rabbimiz · aç · bizden · azâbı

اِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝١٢ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ مُبٖينٌ ۝١٣
şübhesiz biz · inananlarız · nerede · onlar için · ibret almak · halbuki gerçekten · onlara gelmişti · bir peygamber · apaçık

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ۝١٤ اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ
sonra · yüz çevirdiler · ondan · ve · demişlerdi · öğretilmiş · bir mecnun · şübhesiz biz · açıcıyız · azâbı

قَلٖيلًا اِنَّكُمْ عَٓائِدُونَ ۝١٥ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى
biraz · şübhesiz siz · dönecek olanlarsınız · o gün ki · şiddetle yakalarız · şiddetli yakalayışla · en büyük

اِنَّا مُنْتَقِمُونَ ۝١٦ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَٓاءَهُمْ
şübhesiz biz · intikam alıcılarız · ve · and olsun gerçekten · imtihân ettik · kendilerinden önce · kavmini · Fir'avunun · ve · onlara geldi

رَسُولٌ كَرٖيمٌ ۝١٧ اَنْ اَدُّٓوا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ اِنّٖي لَكُمْ رَسُولٌ اَمٖينٌ ۝١٨
bir peygamber · pek değerli · diye · teslîm edin · bana · kullarını · Allahın · şübhesiz ben · sizin için · bir peygamberim · emin

وَاَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللّٰهِ اِنّ۪ٓي اٰت۪يكُمْ بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍ ﴿١٩﴾
ve · diye · üstünlük taslamayın · Allah'a karşı · şübhesiz ben · size geliyorum · bir delil ile · apaçık

وَاِنّ۪ي عُذْتُ بِرَبّ۪ي وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا ل۪ي
ve · şübhesiz ben · sığındım · Rabbime · ve · Rabbinize · beni taşlamanızdan · ve · eğer · îmân etmemişseniz · bana

فَاعْتَزِلُونِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهُٓ اَنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَاَسْرِ
o halde benden ayrılın · ve duâ etti · Rabbisine · doğrusu · bunlar · topluluğudur · günahkârlar · artık yürüt

بِعِبَاد۪ي لَيْلًا اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا اِنَّهُمْ جُنْدٌ
kullarımı · geceleyin · şübhesiz siz · ta'kîb olunanlarsınız · ve · bırak · denizi · açık · şübhesiz onlar · bir ordudur

مُغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ
suda boğulan · nice · bıraktılar · bahçelerden · ve · pınarlardan · ve · ekinlerden · ve · makamdan

كَر۪يمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَةٍ كَانُوا ف۪يهَا فَاكِه۪ينَ ﴿٢٧﴾ كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا
güzel · ve · ni'metten ki · idiler · içinde · zevk ü safâ sürenler · işte böyle · ve · onları mîras bıraktık

قَوْمًا اٰخَر۪ينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَٓاءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوا
bir kavme · başka · bunun üzerine ağlamadı · onlara · gök · ve · yer · ve · olmadılar

مُنْظَر۪ينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُه۪ينِ ﴿٣٠﴾ مِنْ
mühlet verilenler · ve · and olsun gerçekten · kurtardık · İsrâiloğullarını · azâbdan · aşağılayıcı

فِرْعَوْنَ اِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِف۪ينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلٰى عِلْمٍ
Fir'avun'dan · şübhesiz o · idi · üstünlük taslayan · haddi aşanlardan · ve · and olsun gerçekten · onları seçtik · bir bilgi üzerine

عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿٣٢﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ مِنَ الْاٰيَاتِ مَا ف۪يهِ بَلٰٓؤٌا مُب۪ينٌ ﴿٣٣﴾
âlemlerin üzerine · ve · onlara verdik · mu'cizelerden · o şeyi ki · içinde var · bir imtihan · apaçık

اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُو۫لٰى وَمَا نَحْنُ
şübhesiz · bunlar · gerçekten diyorlar · değildir · o · ancak · ölümümüzdür · ilk · ve · biz değiliz

بِمُنْشَر۪ينَ ﴿٣٥﴾ فَأْتُوا بِاٰبَٓائِنَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣٦﴾ اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ
diriltilecek olanlar · o halde getirin · atalarımızı · eğer · iseniz · doğru kimseler · onlar mı · hayırlı · yoksa

قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ اَهْلَكْنَاهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا
kavmi mi · Tübba' · ve · o kimseler ki · onlardan öncedirler · onları helâk ettik · şübhesiz onlar · idiler

مُجْرِم۪ينَ ﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِب۪ينَ
suçlu kimseler · ve · yaratmadık · gökleri · ve · yeri · ve · o şeyleri ki · ikisi arasındadır · oyuncu olarak

﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
o ikisini yaratmadık · ancak · hak ile · fakat · onların çoğu · bilmiyorlar

19- Ve *(Mûsâ onlara:)* "Allah'a karşı üstünlük taslamayın! Çünki ben size apaçık bir delil *(mu'cize)* getiriyorum" diye *(da'vette bulundu)*.

20, 21- Ve *(şöyle dedi:)* "Şübhesiz ki ben, beni taşla öldürmenizden, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan *(Allah')*a sığınmışımdır. Eğer bana îmân etmiyorsanız, bâri benden uzak durun *(da ilişmeyin)*!"

22- Buna rağmen *(kavminin îmân etmemesi üzerine, Mûsâ)*: "Doğrusu bunlar, bir günahkârlar topluluğudur" diye Rabbisine duâ etti.

23- Bunun üzerine *(Rabbi de ona)*: "Kullarımı geceleyin yola çıkar; çünki siz ta'kîbe uğrayanlar *(olacak)*sınız" *(buyurdu)*.

24- "Ve *(karşıya geçince asânla vurarak kapanmasını isteme,)* denizi açık bırak! Çünki onlar suda boğul*(malarına hükmedil)*miş bir ordudur."

25, 26, 27- *(Onlar geride)* nice bahçeler, pınarlar, ekinler, güzel mekânlar ve içinde zevk ü sefâ sürmüş kimseler oldukları nice ni'metler bırakmışlardı!

28- İşte böyle! Artık onları, başka bir kavme *(İsrâiloğullarına)* mîras bıraktık.

29- Bunun üzerine onlara, ne gök ne de yer ağladı! *(Onlar)* mühlet verilen kimseler de olmadılar![1]

30, 31- And olsun ki, İsrâiloğullarını o *(pek)* aşağılayıcı azabdan, Fir'avun'dan kurtardık. Çünki o üstünlük taslayan bir kimse idi, haddi aşanlardandı.

32- And olsun ki, onları *(İsrâiloğullarını kendi asırlarındaki)* âlemlerin üzerine *(lâyık olduklarını)* bilerek seçtik *(de onlara üstünlük verdik)*.

33- Onlara, içinde apaçık bir imtihan bulunan mu'cizelerden de verdik.

34, 35- *(Ey Resûlüm!)* Şübhesiz bunlar *(o sana inanmayanlar)*, gerçekten diyorlar ki: "O *(ölüm)*, ancak *(dünyadaki)* ilk ölümümüzdür. Biz *(bundan sonra)* diriltilecek kimseler de değiliz."

36- "Eğer *(iddiânızda)* doğru kimseler iseniz, o hâlde atalarımızı *(geri)* getirin!"

37- Bunlar mı hayırlı, yoksa *(sâlih bir zât olan)* Tübba'*(ın müşrik)* kavmi ile onlardan öncekiler mi? *(Biz)* onları*(n hepsini)* helâk ettik. Çünki onlar, suçlu kimseler idiler!

38, 39- Hâlbuki gökleri ve yeri ve ikisi arasında bulunanları, oyuncu olarak yaratmadık. Onları ancak hak ile yarattık; fakat onların çoğu bilmiyorlar.

40- Şübhesiz ki *(hak ile bâtılın birbirinden ayrılarak hüküm verileceği)* o ayırış günü, onların hep birlikte buluşma vaktidir.

41- O gün, bir dostun bir dosta hiçbir faydası olmaz ve onlar yardım olunmazlar.

42- Ancak Allah'ın merhamet ettiği kimseler müstesnâ. Şübhesiz ki Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*, Rahîm *(çok merhamet edici)* olan ancak O'dur.

43, 44- Muhakkak ki zakkum ağacı, çok günahkâr olan kimsenin yemeğidir!

45, 46- *(O zakkum)* erimiş ma'den gibidir! Sıcak suyun kaynayışı gibi karınlarda kaynar!

47- *(Sonra Zebânîlere şöyle emredilir:)* "Onu tutun da kendisini Cehennemin ortasına sürükleyin!"

48- "Sonra başının üstüne kaynar su azâbından dökün!"

49- *(Ve ona denir ki:)* "Tat *(bakalım)*! Çünki *(zannınca)* güçlü olan, şerefli olan ancak sendin!"

50- "Şübhesiz bu *(azab)*, hakkında şübhe edip durduğunuz şeydir!"

51- Muhakkak ki takvâ sâhibleri, emin bir makamdadırlar.

52- Bahçelerde ve pınar başlarında!

53- İnce ipekten ve kalın ipekten *(elbiseler)* giyerek karşılıklı oturanlardır.

54- İşte böyle! Hem onları iri gözlü hûrilerle evlendirmişizdir.[1]

55- Orada emniyet içinde kimseler olarak *(canlarının çektiği)* her meyveyi isterler.

56, 57- İlk ölümden *(dünyadaki vefatlarından)* başka orada ölüm tatmazlar ve Rabbinden bir lütuf olarak *(Allah)* onları Cehennem azâbından korumuştur. İşte büyük kurtuluş budur!

58- Artık onu *(o Kur'ân'ı)* sâdece senin dilinle *(indirerek insanlara)* kolaylaştırdık; tâ ki ibret alsınlar.

59- O hâlde *(eğer dinlemezlerse, onların helâkini)* gözetle; doğrusu onlar da *(senin başına bir şey gelmesini)* gözetleyicidirler.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى

şübhesiz | günü | o ayırış | onların buluşma vaktidir | hepsinin | o gün | fayda vermez | bir dost

عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ

bir dosta | bir şeyle | ve | onlar değildir | yardım olunuyorlar | ancak | o kimse ki | merhamet etti | Allah

إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ

şübhesiz o | o-dur | dâima üstün olan | çok merhamet eden | şübhesiz | ağacı | zakkum | yemeğidir

الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾

çok günahkâr kimsenin | erimiş ma'den gibidir | kaynar | karınlarda | kaynayışı gibi | sıcak suyun

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ

onu tutun | ve onu sürükleyin | ortasına | cehennemin | sonra | dökün | üstüne | başının

مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾

azâbından | kaynar su | tat | şübhesiz sen | sendin | güçlü | şerefli

إِنَّ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾

şübhesiz | bu | o şeydir ki | idiniz | hakkında | şübhe ediyorsunuz | şübhesiz | takvâ sâhibleri | bir makamdadır | emin

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ

bahçelerde | ve | pınar başlarında | giyiyorlar | ince ipekten | ve | kalın ipekten

مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾ كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ

karşılıklı olanlardır | işte böyle | ve | onları evlendirmişizdir | hûrilerle | iri gözlü | isterler

فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا

orada | herbirini | meyvenin | emniyette olanlar olarak | tatmazlar | orada | ölümü | ancak

الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ

ölüm | ilk | ve | onları korumuştur | azâbından | cehennem | bir lütuf olarak | Rabbinden

ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ

işte budur | o | kurtuluş | büyük | artık ancak | onu kolaylaştırdık | senin dilinle

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

tâ ki onlar | ibret alırlar | o hâlde gözetle | doğrusu onlar | gözetleyicidirler

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ سَبْعٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ismiyle · Allah'ın · Rahmân · Rahîm

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ اِنَّ فِي السَّمٰوَاتِ

hâ mîm · indirilmesi · kitabın · Allah tarafındandır · dâima üstün · her işi hikmetli · şübhesiz · göklerde vardır

وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ

ve · yerde · elbet deliller · mü'minler için · ve · yaratılışınızda · ve · o şeylerde ki · yayıyor · hareketli canlıdan

اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ

deliller · bir topluluk için ki · kat'î îmân ediyorlar · ve · ard arda gelmesinde · gecenin · ve · gündüzün · ve · o şeylerde ki · indirdi · Allah

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ

gökten · rızıktan · ve diriltti · onunla · yeryüzünü · sonra · ölümünden · ve · çevirmesinde

الرِّيَاحِ اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ

rüzgârları · deliller · bir topluluk için ki · akıl erdiriyorlar · işte bunlar · âyetleridir · Allahın · onları okuyoruz · sana

بِالْحَقِّ فَبِاَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَيْلٌ لِكُلِّ

hak ile · artık hangi · söze · sonra · Allah'dan · ve · âyetlerinden · inanacaklar · vay · herbirine

اَفَّاكٍ اَثِيمٍ ﴿٧﴾ يَسْمَعُ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ

çok iftirâcının · çok günahkârın · işitir · âyetlerini · Allahın · okunur · kendisine · sonra · direnir · büyüklük taslayarak · sanki

يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٨﴾ وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيَاتِنَا شَيْـًٔا اتَّخَذَهَا هُزُوًا

onları duymamış · işte onu müjdele · bir azâb ile · elemli · ve · o vakit ki · bildi · âyetlerimizden · bir şey · onları edinir · bir alay

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩﴾ مِنْ وَرَٓائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا

işte onlar · onlar için vardır · bir azâb · aşağılayıcı · önlerinden vardır · cehennem · ve · fayda vermez · onlara · o şeyler ki · kazandılar

شَيْـًٔا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَٓاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ هٰذَا

bir şeyle · ve · ne o şey ki · edindiler · başka · Allah'dan · dostlar · ve · onlar için vardır · bir azâb · büyük · bu

هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ اَلِيمٌ ﴿١١﴾ اَللّٰهُ

bir hidâyettir · ve o kimseler ki · inkâr ettiler · âyetlerini · Rablerinin · onlara vardır · bir azâb · en kötüsünden · elemli · Allah

الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِاَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا

o zâttır ki · boyun eğdirdi · sizin için · denizi · akıp gitmesi için · gemilerin · içinde · emri ile · ve · aramanız için

مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ

lütfundan · ve · tâ ki siz · şükredersiniz · ve · boyun eğdirdi · sizin için · o şeyleri ki · göklerdedir

وَمَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

ve · o şeyleri ki · yerdedir · hepsini · kendi tarafından · doğrusu · işte bunda vardır · elbet deliller · bir topluluk için ki · düşünüyorlar

45- CÂSİYE SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 37 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Hâ, Mîm.

2- *(Bu)* Kitâb'ın indirilmesi, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*, Hakîm *(her işi hikmetli olan)* Allah tarafındandır.

3- Şübhesiz ki göklerde ve yerde, mü'minler için elbette deliller vardır.

4- Hem sizin yaratılışınızda ve *(yeryüzünde yaratıp)* yaymakta olduğu hareketli her canlıda, kat'î olarak îmân edecek bir topluluk için deliller vardır.

5- Gece ile gündüzün ihtilâfında *(ard arda gelmesinde)*, Allah'ın gökten bir rızık *(yağmur)* indirip, onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesinde ve rüzgârları *(değişik yönlerden)* estirmesinde de akıl erdirecek bir topluluk için deliller vardır.

6- İşte bunlar, Allah'ın âyetleridir; onları sana hak ile okuyoruz. Artık Allah'dan ve O'nun âyetlerinden sonra hangi söze inanacaklar?

7- Her iftirâcı, günahkâr kimsenin vay hâline!

8- *(O kimse)*, kendisine okunan Allah'ın âyetlerini dinler, sonra da sanki hiç onları duymamış gibi, büyüklük taslayarak *(inkârında)* direnir. İşte onu, *(pek)* elemli bir azâb ile müjdele!

9- Çünki *(o)*, âyetlerimizden bir şey öğrendiği zaman, onları alaya alır. İşte onlar yok mu, kendileri için *(pek)* aşağılayıcı bir azab vardır!

10- Önlerinde Cehennem vardır! Ne kazandıkları şeyler, ne de Allah'ı bırakarak edindikleri dostlar *(o gün)* kendilerine bir fayda verebilir. Çünki onlar için *(pek)* büyük bir azab vardır.

11- Bu *(Kur'ân)*, bir hidâyettir. Rablerinin âyetlerini inkâr edenlere gelince, onlara en şiddetlisinden *(pek)* elemli bir azab vardır.

12- Allah, emri ile içinde gemilerin akıp gitmesi ve lütfundan *(rızık)* aramanız için denizi sizin emrinize verendir; tâ ki şükredesiniz.

13- Hem göklerde olanlar ve yerde bulunanların hepsini, kendi tarafından *(bir lütuf olarak)* sizin emrinize verdi. Doğrusu bunda, düşünecek bir topluluk için gerçekten deliller vardır.

14- *(Ey Resûlüm!)* Îmân edenlere de ki, Allah'ın *(cezâlandırma)* günlerini*(n geleceğini)* ummayan kimseleri bağışlasın *(aldırmasın)*lar; tâ ki *(Allah)*, her topluluğa kazanmakta olduklarının karşılığını versin!

15- Kim sâlih bir amel işlerse, artık kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa, o takdirde kendi aleyhinedir. Sonra ancak Rabbinize döndürüleceksiniz.

16- And olsun ki, İsrâiloğullarına kitab, hüküm ve peygamberlik verdik; onları temiz şeylerden rızıklandırdık ve kendilerini *(o zamanki)* âlemlere üstün kıldık.

17- Hem onlara bu emir hakkında *(din husûsunda)* açık deliller verdik. Fakat *(onlar)*, ancak kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki azgınlıktan *(ve hasedden)* dolayı ihtilâfa düştüler. Şübhesiz ki Rabbin, üzerinde ihtilâfa düşegeldikleri şeyler hakkında kıyâmet günü aralarında hüküm verecektir.

18- Sonra da seni o emir hakkında *(din husûsunda)* bir şeriat *(bir yol ve usûl)* üzerinde kıldık. Artık *(sen)* ona tâbi' ol; ve bilmeyenlerin *(nefsânî)* arzularına uyma!

19- Çünki onlar, Allah'dan *(gelecek)* hiçbir şeyi senden def' edemezler. Ve şübhesiz ki zâlimler, birbirlerinin dostlarıdır. Allah da takvâ sâhiblerinin dostudur.

20- Bu *(Kur'ân)*, insanlara *(kurtuluş yollarını gösteren)* basîretler *(deliller)*dir ve kat'î olarak îmân edecek bir topluluk için bir hidâyet ve bir rahmettir.

21- Yoksa kötülükleri işleyenler, hayatlarında ve ölümlerinde kendilerini, îmân edip sâlih amel işleyen kimselerle bir tutacağımızı mı sandı*(lar)*? Ne kötü hüküm veriyorlar!

22- Ve Allah, gökleri ve yeri hak ile *(herşeyi, yerli yerinde)* yarattı ki *(kudretine delâlet etsin)* ve herkes kazandığının karşılığını görsün! Ve *(o gün)* onlara haksızlık edilmez.

قُلْ لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذٖينَ لَا يَرْجُونَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا

bir topluluğa | karşılık vermesi için | Allahın | günlerini | ummuyorlar | o kimseleri ki | bağışlasınlar | îmân ettiler | o kimselere ki | de

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ اَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ

sonra | artık kendi aleyhinedir | kötülük yapmışsa | ve kim | artık kendi lehinedir | sâlih bir amel | yapmışsa | kim | kazanıyorlar | idiler | o şey ile ki

اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ الْكِتَابَ

kitabı | İsrâiloğullarına | verdik | and olsun gerçekten | ve | döndürüleceksiniz | Rabbinize

وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ

onları üstün kıldık | ve | temiz şeylerden | onları rızıklandırdık | ve | peygamberliği | ve | hükmü | ve

عَلَى الْعَالَمٖينَ ﴿١٦﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْاَمْرِ فَمَا

emirden | apaçık deliller | onlara verdik | ve | âlemlere

اخْتَلَفُوٓا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ

aralarındaki | azgınlıktan dolayı | ilim | kendilerine geldi | o şeyden sonra ki | ancak | fakat ihtilâfa düşmediler

اِنَّ رَبَّكَ يَقْضٖي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فٖيمَا كَانُوا فٖيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾

ihtilâfa düşüyorlar | hakkında | idiler | o şeyler de ki | kıyâmet günü | aralarında | hüküm verecektir | Rabbin | şübhesiz

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلٰى شَرٖيعَةٍ مِنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَ

arzularına | tâbi' olma | ve | artık ona tâbi' ol | emirden | bir şeriat üzerinde | seni kıldık | sonra

الَّذٖينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ اِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَاِنَّ

şübhesiz | ve | bir şeyle | Allah'a karşı | sana | aslâ fayda veremezler | şübhesiz onlar | bilmiyorlar | o kimselerin ki

الظَّالِمٖينَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقٖينَ ﴿١٩﴾

takvâ sâhiblerinin | dostudur | Allah | ve | bazısının | dostlarıdır | bazıları | zâlimler

هٰذَا بَصَٓائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

kat'î îmân ediyorlar | bir topluluk için ki | bir rahmettir | ve | bir hidâyet | ve | insanlara | basîretlerdir | bu

﴿٢٠﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذٖينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ نَجْعَلَهُمْ

kendilerini kılmamızı | kötülükleri | işlediler | o kimseler ki | sandı mı | yoksa

كَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَٓاءً مَحْيَاهُمْ

hayatlarında | eşit | sâlih ameller | yaptılar | ve | îmân ettiler | o kimseler gibi ki

وَمَمَاتُهُمْ سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ

yeri | ve | gökleri | Allah | yarattı | ve | hüküm veriyorlar | o şey ki | ne kötü | ölümlerinde | ve

بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

haksızlığa uğratılmazlar | onlar | ve | kazandılar | o şey ile ki | nefis | her | karşılık görmesi için | ve | hak ile

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلٰهَهُ هَوٰيهُ وَأَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهِ

kulağını · mühürledi · ve · bir ilim üzere · Allah · onu dalâlete attı · ve · arzusunu · kendisine ilâh · edindi · o kimseyi ki · işte gördün mü

وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِ

Allah'dan · sonra · onu hidâyete erdirir · peki kim · bir perde · gözünün üzerine · kıldı · ve · kalbini · ve

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا

yaşarız · ve · ölürüz · dünya · hayatımızdır · ancak · o değildir · dediler · ve · hiç ibret almıyor musunuz

وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

zanda bulunuyorlar · ancak · onlar değildir · bir bilgi · bu hususta · onlar için yoktur · ve · zaman · ancak · bizi helâk etmez · ve

﴿٢٤﴾ وَإِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتُوا

getirin · demeleri · ancak · delilleri · olmamıştır · apaçık olarak · âyetlerimiz · kendilerine · okunur · o vakit ki · ve

بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ

sizi toplayacak · sonra · sizi öldürür · sonra · size hayat veriyor · Allah · de ki · doğru kimseler · iseniz · eğer · atalarımızı

إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلّٰهِ

Allahındır · ve · bilmiyorlar · insanların · çoğu · fakat · kendisinde · şübhe yoktur · kıyâmet gününe ki

مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ

bâtıla çalışanlar · hüsrâna uğrar · o gün · kıyâmet · kopar · o gün ki · ve · yerin · ve · göklerin · mülkü

﴿٢٧﴾ وَتَرٰى كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعٰى إِلٰى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ

karşılık göreceksiniz · bugün · kendi kitâbına · çağrılır · ümmet · her · diz çökmüş olarak · ümmeti · her · görürsün · ve

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ

kaydediyoruz · idik · şübhesiz biz · hakkı · size karşı · konuşuyor · kitabımızdır · bu · yapıyorsunuz · idiniz · o şey ile ki

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ

Rableri · artık onları sokacak · sâlih ameller · yaptılar · ve · îmân ettiler · o kimseler ki · işte ama · yapıyorsunuz · idiniz · o şeyi ki

فِي رَحْمَتِهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

inkâr ettiler · o kimseler ki · ama · ve · apaçık · kurtuluş · o · işte budur · rahmetine

أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا

topluluğu · oldunuz · ve · fakat büyüklük tasladınız · size · okunuyor · âyetlerim · hiç olmadı mı

مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا

onda · şübhe yoktur · o saat ki · ve · haktır · Allahın · va'di · şübhesiz · denildi · o vakit ki · ve · günahkârlar

قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

kat'î olarak inanıcılar · biz değiliz · ve · bir zan · ancak · sanmıyoruz · o saat · nedir · bilmiyoruz · demiştiniz

23- İşte *(nefsinin)* arzusunu kendisine ilâh edinen ve Allah'ın *(ezelî olan)* bir ilim üzere *(küfürlerindeki inadları yüzünden)* dalâlete attığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üzerine de bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Peki onu, Allah'dan sonra kim hidâyete erdirebilir? Hiç ibret almıyor musunuz?

24- Hâlbuki *(onlar)*: "O *(hayat)*, ancak bizim bu dünya hayâtımızdır; *(burada)* ölürüz ve *(burada)* yaşarız; hem bizi ancak zaman helâk eder!" dediler. Hâlbuki onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Doğrusu onlar ancak zanda bulunuyorlar.

25- Ve kendilerine âyetlerimiz apaçık olarak okunduğu zaman: "Eğer *(iddiânızda)* doğru kimseler iseniz, atalarımızı *(geri)* getirin!" demekten başka bir delilleri olmamıştır.

26- De ki: "Allah size hayat veriyor, sonra sizi vefât ettirecek, sonra da sizi kendisinde hiç şübhe olmayan kıyâmet gününde bir araya toplayacaktır; fakat insanların çoğu bilmiyorlar."

27- Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyâmet kopacağı gün, *(işte)* o gün *(âyetlerimizi)* boşa çıkarmaya çalışanlar hüsrâna uğrayacaktır.

28- Ve *(o gün)* her ümmeti **câsiye** *(diz çökmüş)* olarak görürsün! Her ümmet, kendi kitâbına *(amel defterlerine)* çağrılır. *(Onlara şöyle denilir:)* "Bugün, yapmakta olduklarınızla karşılık göreceksiniz!"

29- "Bu, size karşı hakkı söyleyen *(aleyhinize şâhidlik eden)* kitâbımızdır. Şübhesiz ki biz, yapmakta olduğunuz şeyleri yazıyorduk."

30- Fakat îmân edip sâlih ameller işleyenlere gelince, işte Rableri onları rahmetine koyacaktır. İşte apaçık kurtuluş budur!

31- İnkâr edenlere gelince, *(onlara da şöyle denilir:)* "Size âyetlerim okunmuyor muydu? Fakat *(siz)* büyüklük tasladınız ve bir günahkârlar topluluğu oldunuz."

32- Hem *(size)*: "Şübhesiz ki Allah'ın va'di haktır; kıyâmet*(in geleceği)* ki onda hiç şübhe yoktur!" denildiği zaman: "Kıyâmet nedir, bilmiyoruz; sâdece bir zan*(dan ibâret)* olduğunu sanıyoruz; zâten biz *(onun geleceğine)* kat'î olarak inanıcılar değiliz!" demiştiniz.

33- Yaptıkları şeylerin kötülükleri onlara görünmüş ve kendisiyle alay edip durdukları *(azab)* onları kuşatıvermiştir.

34- Ve *(onlara)* denir ki: "*(Siz)* bu gününüzle karşılaşmayı unuttuğunuz gibi, *(biz de)* bu gün sizi unuturuz *(azâbın içinde bırakırız)*. Çünki yeriniz ateştir; sizin için hiçbir yardımcı da yoktur!"

35- "Bunun sebebi şudur: Gerçekten siz, Allah'ın âyetlerini alaya almıştınız ve dünya hayâtı sizi aldatmıştı." Artık bugün, ne oradan *(Cehennemden)* çıkarılırlar, ne de onlardan *(Allah'ı)* râzı etmeleri istenir.

36- İşte hamd, göklerin Rabbi ve yerin Rabbi, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

37- Hem göklerde ve yerde büyüklük, yalnız O'na mahsustur; ve O, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

46- AHKÂF SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 35 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Hâ, Mîm.

2- Bu Kitâb'ın indirilmesi, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*, Hakîm *(her işi hikmetli olan)* Allah tarafındandır.

3- *(Biz)* gökleri ve yeri ve ikisi arasında bulunanları, ancak hak ile *(yerli yerinde)* ve belirli bir ecel ile yarattık. İnkâr edenler ise, korkutuldukları şeyden *(kıyâmetten)* yüz çeviricidirler.

4- De ki: "Söyleyin bana! Allah'ı bırakıp *(kendisine)* yalvarmakta olduğunuz şeyler, yerden neyi yaratmışlar, bana gösterin! Yoksa, onların göklerde bir ortaklığı mı var?(1) Eğer *(iddiânızda)* doğru kimseler iseniz, bana bundan *(Kur'ân'dan)* önce *(indirilmiş)* bir kitab veya ilimden bir eser *(küçük bir alâmet olsun)* getirin!"

5- Allah'ı bırakıp da kıyâmet gününe kadar kendisine cevab veremeyecek şeylere duâ edenden daha sapık kim olabilir? Hâlbuki onlar, bunların duâlarından *(dahi)* habersizdirler.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٣٣﴾ وَقِيلَ

denildi ve alay ediyorlar onunla idiler o şey ki onları kuşattı ve yaptılar o şeyin ki kötülükleri onlara göründü ve

الْيَوْمَ نَنْسٰيكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَأْوٰيكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ

sizin için yoktur ve ateştir sığınağınız ve bu gününüzle karşılaşmayı unuttunuz o şey gibi ki sizi unuturuz bugün

مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ

sizi aldatmıştı ve bir alay Allahın âyetlerini edinmiştiniz çünki şübhesiz siz budur yardımcılardan

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾ فَلِلّٰهِ

işte Allah'adır râzı etmeleri istenir ne onlardan ve oradan çıkarılmazlar artık bugün dünya hayatı

الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ

ona âittir ve âlemlerin Rabbi yerin Rabbi ve göklerin Rabbi hamd

الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

her işi hikmetlidir dâima üstündür o ve yerde ve göklerde büyüklük

سُورَةُ الْاَحْقَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَثَلٰثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahîm Rahmân Allah'ın ismiyle

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ

gökleri yaratmadık her işi hikmetli dâima üstün Allah tarafındandır kitabın indirilmesi hâ mîm

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا اُنْذِرُوا

korkuldular o şeyden ki inkâr ettiler o kimseler ki ve belirli ve bir ecel ile hak ile ancak ikisi arasındadır ve o şeyleri ki yeri ve

مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا

yaratmışlar neyi bana gösterin Allah'dan başka duâ ediyorsunuz o şeyleri ki gördünüz mü de ki yüz çeviricidirler

مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوَاتِ اِيتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَا اَوْ اَثَارَةٍ

bir eser veya bundan önce bir kitab bana getirin göklerde bir ortaklık onlara var mı yoksa yerden

مِنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ

Allah'dan başka duâ ediyor o kimseden ki daha sapık kimdir ve doğru kimseler iseniz eğer ilimden

مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾

gâfillerdir kendi duâlarından onlar ve kıyâmet gününe kadar kendisine cevab veremeyecek o kimseye ki

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ اَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾
ve | o vakit ki | toplandılar | insanlar | oldular | onlara | düşmanlar | ve | oldular | onların tapınmalarını | inkâr ediciler

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
ve | o vakit ki | okunuyor | onlara | âyetlerimiz | açıkça | dedi | o kimseler ki | inkâr ettiler | hak için | ne zaman ki

جَاءَهُمْ هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهُ
onlara geldi | bu | bir sihirdir | apaçık | yoksa | diyorlar mı | onu uydurdu | de ki | eğer | onu uydurmuşsam

فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفٰى بِهِ
mâlik olamazsınız | benim için | Allah'dan | bir şeye | o | en iyi bilendir | o şeyi ki | dalıyorsunuz | içine | o yeter

شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا
şâhid olarak | aramda | ve | aranızda | ve | o | çok bağışlayandır | çok merhametlidir | de ki | olmadım | benzeri olmayan

مِنَ الرُّسُلِ وَمَا اَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰى
peygamberlerden | ve | bilmem | o şeyi ki | yapılacak | bana | ve | size | ne | tâbi' olmam | ancak | o şeye ki | vahyedilir

اِلَيَّ وَمَا اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ
bana | ve | ben değilim | ancak | bir korkutucu | apaçık | de ki | gördünüz mü | eğer | ise

عِنْدِ اللّٰهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي اِسْرَاۤئِيلَ عَلٰى مِثْلِهِ
tarafından | Allah | siz inkâr etmiş iken | onu | ve | şâhidlik etmiş | bir şâhid | İsrâiloğullarından | benzerine

فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ
sonra îmân etmiş | ve | büyüklük taslamışsanız | şübhesiz | Allah | hidâyete erdirmez | topluluğunu | zâlimler | ve | dedi

الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا اِلَيْهِ
o kimseler ki | inkâr ettiler | o kimselere ki | îmân ettiler | eğer | olsaydı | bir hayır | bizi geçememişlerdi | ona

وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هٰذَا اِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ
ve | o vakit ki | hidâyete ermediler | onunla | artık diyeceklerdir | bu | bir yalandır | eski | ve

قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسٰى اِمَامًا وَرَحْمَةً وَهٰذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا
ondan önce | kitabı | Mûsâ'nın | bir rehber | ve | bir rahmet olarak | ve | bu | bir kitabdır | tasdîk edici | bir lisân ile

عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ اِنَّ الَّذِينَ قَالُوا
Arabca | korkutması için | o kimseleri ki | zulmettiler | ve | müjde olarak | iyilik edenlere | şübhesiz | o kimseler ki | dediler

رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾
Rabbimiz | Allah'dır | sonra | dosdoğru oldular | artık korku yoktur | onlara | ve | onlar değildir | mahzun oluyorlar

اُولٰۤئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾
işte onlar | ehlidir | cennet | ebedî kalıcıdırlar | orada | bir karşılık olarak | o şeye ki | idiler | yapıyorlar

6- Ve insanlar *(mahşerde)* bir araya getirildikleri zaman, *(bu taptıkları şeyler)* onlara düşman kesilirler ve onların tapınmalarını inkâr ediciler olurlar.

7- Ve âyetlerimiz onlara açıkça okunduğunda inkâr edenler, kendilerine geldiği vakit o hak olan *(Allah kelâmın)*a dedi ki: "Bu apaçık bir sihirdir!"

8- Yoksa, "Onu *(Muhammed)* uydurdu!" mu diyorlar? De ki: "Eğer *(ben)* onu uydurmuşsam, o takdirde benim için Allah'dan *(gelecek)* bir şeye *(bir azâba karşı, onu benden def' edecek bir güce)* mâlik olamazsınız. O, *(sizin)* onun hakkında *(Kur'ân'ın aleyhinde)* yapmakta olduğunuz taşkınlıkları en iyi bilendir! Benimle sizin aranızda *(buna)* şâhid olarak O yeter! Çünki O, Gafûr *(çok bağışlayan)*dır, Rahîm *(çok merhamet eden)*dir."

9- De ki: "*(Ben, bu hakîkatleri beyân eden)* o peygamberlerden farklı *(şeyler söylemekte)* olan biri değilim; ne bana, ne de size ne yapılacağını da bilmem. Doğrusu *(ben)* ancak, bana vahyedilene tâbi' olurum ve ben sâdece *(Allah'ın azâbından haber veren)* apaçık bir korkutucuyum."

10- De ki: "Söyleyin bana! Ya *(Kur'ân)* Allah tarafından *(gelmiş)* olup da *(siz)* onu inkâr etmişseniz ve İsrâiloğullarından bir şâhid onun benzerine *(Tevrât'a)* şâhidlik edip îmân ettiği hâlde *(siz)* büyüklük taslamışsanız *(zulmetmiş olmaz mısınız)*? Şübhesiz ki Allah, o zâlimler topluluğunu hidâyete erdirmez."

11- Buna rağmen inkâr edenler, îmân edenler için dedi ki: "Eğer *(Muhammed'in getirdiği dinde)* bir hayır olsaydı, *(etrâfındaki şu fakir insanlar)* ona *(ulaşmakta)* bizi geçemezlerdi!" Ve *(o inkâr edenler)*, onunla *(Kur'ân'la)* hidâyete eremediklerinden, artık: "O, eski bir yalandır!" diyeceklerdir.

12- O'ndan *(Kur'ân'dan)* önce de bir rehber ve bir rahmet olarak Mûsâ'nın Kitâb'ı vardır. Bu *(Kur'ân)* ise, zulmedenleri korkutmak ve iyilik edenlere müjde olmak üzere, Arabca bir lisân ile *(indirilmiş, kendinden öncekileri)* tasdîk edici bir kitabdır.

13- Gerçekten, "Rabbimiz Allahdır!" deyip, sonra da dosdoğru olan kimseler var ya, onlara artık korku yoktur ve onlar mahzun *(da)* olmayacaklardır.

14- İşte onlar, Cennet ehlidirler; yapmakta olduklarına *(Allah'ın lütfundan)* bir karşılık olarak, orada ebediyen kalıcıdırlar.

15- *(Biz)* insana, ana-babasına iyilik etmeyi de tavsiye ettik. Anası onu zahmetle *(karnında)* taşımış ve onu zahmetle doğurmuştur. Hem *(ana karnında)* taşınması ile sütten kesilmesi, otuz aydır. Nihâyet gücü kemâle erip, *(yaşı)* kırk seneye vardığı zaman dedi ki: "Rabbim! Bana ve ana-babama verdiğin ni'metine şükretmemi ve râzı olacağın sâlih bir amel işlememi bana ilhâm eyle ve benim için zürriyetim içinde iyi hâl*(in devâmını)* nasîb et! Doğrusu ben, sana tevbe ettim ve şübhesiz ben, *(sana)* teslîm olanlardanım."

16- İşte onlar, kendilerinden yaptıklarının en güzelini kabûl edeceğimiz *(mükâfatlarını buna göre vereceğimiz)* ve kötülüklerinden vazgeçeceğimiz, Cennet ehli arasında bulunan kimselerdir. *(Bu, dünyada iken)* söz verilmekte oldukları sâdık va'ddir.

17- Fakat o kimse ki, ana-babasına: "Öf ikinize! Benden önce nice nesiller gelip geçmiş iken, *(siz)* beni *(kabirden)* çıkarılmakla mı tehdîd ediyorsunuz?" dedi. Onlar *(ana-babası)* ise, Allah'dan yardım isteyerek: "Yazıklar olsun sana! Îmân et! Elbette Allah'ın va'di haktır!" *(dedikleri hâlde, o)* diyordu ki: "Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir!"

18- İşte bunlar, cin ve insandan, kendilerinden önce gelip geçmiş topluluklar içinde üzerlerine *(azâba dâir)* söz, hak olmuş kimselerdir. Gerçekten onlar hüsrâna uğrayanlardır.

19- Herkes için yaptıklarına göre dereceler vardır. Tâ ki *(Allah)* onlara, amellerini*(n karşılığını)* tam versin! Hem onlara haksızlık edilmez.

20- Ve inkâr edenler ateşe arz olunacağı gün *(kendilerine şöyle denir)*: "Dünya hayâtınızda *(bütün)* güzel şeylerinizi giderdiniz ve onlarla faydalandınız. Bugün ise, yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamakta olmanızdan ve fâsıklık etmekte olmanızdan dolayı aşağılayıcı azâb ile cezâlandırılacaksınız!"

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًا حَمَلَتْهُ اُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
onu doğurmuştur | ve | bir güçlükle | anası | onu taşımış | iyilik etmeyi | ana babasına | insana | tavsiye ettik | ve

كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلٰثُونَ شَهْرًا حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَبَلَغَ اَرْبَع۪ينَ
kırk | erdi | ve | rüşdüne | erdi | o vakit ki | nihâyet | aydır | otuz | kesilmesi | ve | taşınması | ve | bir güçlükle

سَنَةًۙ قَالَ رَبِّ اَوْزِعْن۪ٓي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ
bana | ni'met verdin | o şeylere ki | ni'metine | şükretmemi | bana ilhâm eyle | Rabbim | dedi ki | seneye

وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰيهُ وَاَصْلِحْ ل۪ي ف۪ي ذُرِّيَّت۪يۜ اِنّ۪ي
doğrusu ben | zürriyetim içinde | benim için | ıslâh eyle | ve | ona râzı olursun | sâlih bir amel ki | işlememi | ve | ana babama | ve

تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنّ۪ي مِنَ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿١٥﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ
kendilerinden | kabul edeceğiz | o kimselerdir ki | işte onlar | teslîm olanlardanım | şübhesiz ben | ve | sana | tevbe ettim

اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّاٰتِهِمْ ف۪ٓي اَصْحَابِ الْجَنَّةِۜ وَعْدَ
va'ddir | cennet | ehli içindedirler | kötülüklerinden | geçeceğiz | ve | yaptılar | o şeyin ki | en güzelini

الصِّدْقِ الَّذ۪ي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذ۪ي قَالَ لِوَالِدَيْهِ اُفٍّ
öf | ana babasına | dedi | o kimse ki | ve | söz veriliyorlar | idiler | o şey ki | sâdık

لَكُمَٓا اَتَعِدَانِن۪ٓي اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْل۪يۚ وَهُمَا
o ikisi | ve | benden önce | nesiller | gelip geçmiş | halbuki gerçekten | çıkarılmamla | beni mi tehdîd ediyorsunuz | ikinize

يَسْتَغ۪يثَانِ اللّٰهَ وَيْلَكَ اٰمِنْۗ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّۚ فَيَقُولُ مَا هٰذَٓا
bu değildir | fakat diyordu | haktır | Allahın | va'di | şübhesiz | îmân et | yazıklar olsun sana | Allahdan | yardım istiyorlar

اِلَّٓا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٧﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ ف۪ٓي اُمَمٍ قَدْ
gerçekten | topluluklar içinde ki | söz | üzerlerine | hak olmuş | o kimselerdir ki | işte onlar | evvelkilerin | masalları | ancak

خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِۜ اِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِر۪ينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلٍّ
herbirine | ve | hüsrâna uğrayanlar | idiler | şübhesiz onlar | insanlardan | ve | cinlerden | kendilerinden önce | geçmiş

دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُواۚ وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ
o gün ki | ve | haksızlığa uğratılmazlar | onlar | ve | amellerini | onlara tam vermesi için | ve | yaptılar | o şeyden dolayı ki | dereceler vardır

يُعْرَضُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِۜ اَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ ف۪ي حَيَاتِكُمُ
hayatınızda | temiz şeylerinizi | giderdiniz | ateşe | inkâr ettiler | o kimseler ki | arz olunur

الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَاۚ فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ
idiniz | o şeyden dolayı ki | aşağılayıcı | azâb ile | cezâlandırılacaksınız | artık bugün | onlarla | faydalandınız | ve | dünya

تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾
fâsıklık ediyorsunuz | idiniz | o şeyden dolayı ki | ve | haksız yere | yeryüzünde | büyüklük taslıyorsunuz

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ

korkutucular | geçmişti | gerçekten | ve | Ahkâf'da | kavmini | korkutmuştu | bir vakit | Âd'ın kardeşini | an | ve

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ اَلَّا تَعْبُدُوا اِلَّا اللّٰهَ اِنّ۪ي اَخَافُ عَلَيْكُمْ

sizin üzerinize | korkarım | şübhesiz ben | Allaha | ancak | ibâdet etmeyin diye | onun arkasından | ve | kendinden önce

عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ٢١ قَالُوا اَجِئْتَنَا لِتَاْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا

bizi tehdîd ediyorsun | o şeyi ki | haydi bize getir | ilâhlarımızdan | bizi çevirmen için | bize geldin mi | dediler | büyük | bir günün | azâbından

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ٢٢ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاُبَلِّغُكُمْ مَا

o şeyi ki | size teblîğ ediyorum | ve | Allahın | katındadır | bilgi | ancak | dedi ki | doğru kimselerden | isen | eğer

اُرْسِلْتُ بِه۪ وَلٰكِنّ۪ي اَرٰيكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ٢٣ فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا

bir bulut hâlinde | onu gördü | ne zaman ki | câhillik ediyorsunuz | bir topluluk ki | sizi görüyorum | fakat ben | kendisiyle | gönderildim

مُسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هٰذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِه۪

onu | acele istiyorsunuz | o şeydir ki | o | bil'akis | bize yağmur yağdırıcı | bir bulut | bu | dediler | vâdilerine | yönelen

ر۪يحٌ ف۪يهَا عَذَابٌ اَل۪يمٌ ٢٤ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوا لَا يُرٰى

görünmez | derken oldular | Rabbisinin | emriyle | herşeyi | helâk edecek | elemli | bir azâb | içinde var | bir rüzgârdır

اِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِم۪ينَ ٢٥ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ

onlara imkân vermiştik | and olsun gerçekten | ve | günahkârlar | topluluğunu | cezâlandırırız | işte böyle | evleri | ancak

ف۪يمَا اِنْ مَكَّنَّاكُمْ ف۪يهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَاَبْصَارًا

gözler | ve | kulaklar | onlara | kıldık | ve | onda | size imkân vermedik | o şeyde ki

وَاَفْئِدَةً فَمَا اَغْنٰى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا اَبْصَارُهُمْ وَلَا اَفْئِدَتُهُمْ

ne kalbleri | ve | ne gözleri | ve | kulakları | onlara | fakat fayda vermedi | kalbler | ve

مِنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ

onları | kuşattı | ve | Allah'ın | âyetlerini | bile bile inkâr ediyorlar | idiler | çünki | bir şeyle

مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ٢٦ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ

etrâfınızdadır | o şeyleri ki | helâk ettik | and olsun gerçekten | ve | alay ediyorlar | onunla | oldular | o şeyler ki

مِنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٢٧ فَلَوْلَا

halbuki değil miydi | dönerler | tâki onlar | âyetleri | iyice açıkladık | ve | şehirlerden

نَصَرَهُمُ الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُرْبَانًا اٰلِهَةً

ilâhlar | yakınlık için | Allah'dan | başka | edindiler | o şeyler ki | onlara yardım etmeli

بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٨

uydururlar | idiler | o şey ki | ve | onların yalanı | işte budur | ve | kendilerinden | kayboldular | bil'akis

21- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* Bir de Âd'ın kardeşini *(Hûd'u)* an! Hani *(o da)* **Ahkāf** *(nâmındaki belde)*de kavmini: "Allah'dan başkasına ibâdet etmeyin! Şübhesiz ki ben, sizin üzerinize *(dehşeti pek)* büyük bir günün azâbından korkarım!" diye korkutmuştu ki kendinden önce ve kendinden sonra da korkutucular geçmişti.

22- *(Onlar:)* "*(Sen)* bizi ilâhlarımızdan çevirmek için mi geldin? Eğer *(iddiâsında)* doğru kimselerden isen, haydi bizi tehdîd edip durduğun *(azâb)*ı bize getir!" dediler.

23- *(Hûd)* dedi ki: "*(Azâbın geleceği vakte dâir)* bilgi, ancak Allah'ın katındadır. *(Ben)* size, kendisiyle gönderildiğim şeyi teblîğ ediyorum; fakat ben sizi, câhillik etmekte olan bir topluluk olarak görüyorum."

24- Nihâyet onu *(o azâbı)* vâdilerine doğru gelen bir bulut hâlinde görünce: "Bu *(olsa olsa)* bize yağmur yağdırıcı bir buluttur!" dediler. *(Hûd dedi ki:)* "Hayır! O, kendisini acele istediğiniz şeydir! İçinde *(pek)* elemli bir azab bulunan bir rüzgârdır!"

25- "Rabbisinin emriyle herşeyi helâk edecek!" Derken o hâle geldiler ki, evlerinden başka bir şey görünmez oldu! İşte, günahkârlar topluluğunu böyle cezâlandırırız![1]

26- And olsun ki, size kendisi hakkında imkânlar vermediğimiz hususlarda, onlara imkân vermiştik; onlara da kulaklar, gözler ve kalbler vermiştik. Fakat ne kulakları, ne gözleri, ne de kalbleri onlara hiçbir şeyden fayda vermedi. Çünki Allah'ın âyetlerini bile bile inkâr ediyorlardı da *(sonunda)* kendisiyle alay etmekte oldukları *(azab)* onları kuşatıverdi.

27- And olsun ki, etrâfınızdaki *(birçok)* şehirleri *(böyle isyanları yüzünden)* helâk etmişizdir; belki *(inkârlarından)* dönerler diye âyetleri tekrar tekrar açıklamışızdır.

28- *(Allah'a)* yakınlık sağlamak üzere Allah'dan başka ilâh edindikleri şeyler, o hâlde kendilerine yardım etseydi ya! Hayır! *(Onlar bil'akis)* kendilerinden kayboldular. İşte onların yalanı ve uydurup durdukları şey, budur!

29- Ve bir zaman, cinlerden birtakımını Kur'ân'ı dinlemeleri üzere sana yöneltmiştik. Nihâyet ona *(ulaşarak)* hazır olduklarında *(birbirlerine)*: "Susun *(dinleyin)*!" dediler.

(O Kur'ân kırâeti) bitirilince de *(artık îmân etmiş kimseler ve Allah'ın azâbı ile)* korkutucular olarak kavimlerine döndüler.[1]

30- Dediler ki: "Ey kavmimiz!

Doğrusu biz, Mûsâ'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri tasdîk eden, hakka ve dosdoğru bir yola hidâyet eden bir kitab dinledik!"

31- "Ey kavmimiz!

Allah'ın da'vetçisine icâbet edin ve ona îmân edin ki *(Allah)* sizin için günahlarınızdan *(bir kısmını)* bağışlasın ve sizi *(pek)* elemli bir azabdan kurtarsın!"

32- "Artık kim Allah'ın da'vetçisine icâbet etmezse, bu yüzden yeryüzünde *(Allah'ı)* âciz bırakıcı değildir ve kendisi için, O'ndan *(Allah'dan)* başka *(azâbı def' edecek)* dostlar yoktur. İşte onlar, apaçık bir dalâlet içindedirler!"

33- *(Onlar)* görmediler mi ki, şübhesiz gökleri ve yeri yaratan ve bunları yaratmakla yorulmayan Allah, ölüleri diriltmeye de kādirdir.

Evet! Şübhesiz ki O, herşeye hakkıyla gücü yetendir.

34- Artık inkâr edenler, ateşe arz olunacakları gün *(kendilerine)*: "*(Nasıl?)* Bu gerçek değil miymiş?" *(denilir)*.

(Onlar:) "Evet! Rabbimize yemîn olsun *(ki, gerçekmiş)*!" derler.

(Rableri de:) "Öyle ise inkâr etmekte olduğunuzdan dolayı, tadın azâbı!" buyurur.

35- *(Ey Resûlüm!)* O hâlde, ülü'l-azm *(sebat sâhibi)* peygamberlerin sabrettiği gibi, *(sen de)* sabret! Ve onlar *(o inkâr edenler)* hakkında acele etme!

Onlar va'd olunup durdukları *(azâbları)*nı görecekleri gün, sanki *(dünyada)* sâdece gündüzün bir saati kadar kalmış gibidirler.

(Bu) bir tebliğdir!

Hiç fâsıklar topluluğundan başkası helâk edilir mi?

وَاِذْ صَرَفْنَٓا اِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْاٰنَۚ فَلَمَّا حَضَرُوهُ

ve | bir vakit | yöneltmiştik | sana | bir takımını | cinlerden | dinliyorlar | Kur'ân'ı | ne zaman ki | ona hazır oldular

قَالُٓوا اَنْصِتُواۚ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُنْذِر۪ينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَٓا

dediler | susun | ne zaman ki | bitirildi | döndüler | kavimlerine | korkutucular olarak | dediler ki | ey | kavmimiz

اِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا اُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

doğrusu biz | işittik | bir kitab ki | indirildi | ardından | Mûsâ'nın | tasdîk eden | o şeyleri ki | kendinden öncedir

يَهْد۪ٓي اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَر۪يقٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَٓا اَج۪يبُوا دَاعِيَ اللّٰهِ

hidâyet ediyor | hakka | ve | bir yola | dosdoğru | ey | kavmimiz | icâbet edin | da'vetçisine | Allahın

وَاٰمِنُوا بِه۪ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَل۪يمٍ

ve | îmân edin | ona ki | bağışlasın | size | günahlarınızdan (bir kısmını) | ve | sizi kurtarsın | bir azâbdan | elemli

﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ

ve | kim | icâbet etmez | da'vetçisine | Allahın | bu yüzden değildir | âciz bırakıcı | yeryüzünde | ve | yoktur | kendisi için

مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءُۜ اُو۬لٰٓئِكَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٣٢﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ

ondan başka | dostlar | işte onlar | bir dalâlet içindedirler | apaçık | ve görmediler mi | şübhesiz | Allah

الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰىۜ

o zât ki | yarattı | gökleri | ve | yeri | ve | yorulmadı | bunları yaratmakla | gücü yetendir | diriltmesine | ölüleri

بَلٰٓى اِنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِۜ

bil'akis | şübhesiz o | herşeye | gücü yetendir | ve | o gün ki | arz olunur | o kimseler ki | inkâr ettiler | ateşe

اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّۜ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَاۜ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ

değil mi imiş | bu | gerçek | dediler | evet | and olsun Rabbimize | buyurdu | öyle ise tadın | azâbı | o şeyden dolayı ki | idiniz

تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُو۬لُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا

inkâr ediyorsunuz | o hâlde sabret | o şey gibi ki | sabretti | sâhibleri | azim | peygamberlerden | ve

تَسْتَعْجِلْ لَهُمْۜ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَۙ لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا

acele etme | onlar hakkında | sanki onlar | o gün ki | görürler | o şeyi ki | va'd olunuyorlar | kalmamışlar | ancak

سَاعَةً مِنْ نَهَارٍۜ بَلَاغٌۚ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

bir saat | gündüzden | bir tebliğdir | hiç helâk edilir mi | ancak | topluluğu | fâsıklar

سُورَةُ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَلٰثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ismiyle / Allah'ın / Rahmân / Rahîm

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

o kimseler ki / inkâr ettiler / ve / men' ettiler / yolundan / Allah / boşa çıkardı / amellerini / ve / o kimseler ki / îmân ettiler / ve / yaptılar

الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ

sâlih ameller / ve / îmân ettiler / o şeye ki / indirildi / Muhammed'e / ve / o / haktır / Rablerinden / örttü / kendilerinden

سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ

günahlarını / ve / düzeltti / hâllerini / işte budur / çünki şübhesiz / o kimseler ki / inkâr ettiler / uydular / bâtıla / ve / şübhesiz

الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ

o kimseler ki / îmân ettiler / tâbi' oldular / hakka / Rablerinden / işte böylece / misâl getirir / Allah / insanlara / misâllerini

﴿٣﴾ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا

ve o vakit ki / karşılaştınız / o kimselerle ki / inkâr ettiler / hemen vurmak / boyunları / nihâyet / o vakit ki / onları ağır yaraladınız / hemen sıkın

الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ

bağı / artık ya / lütfederek / sonra / ondan / ve / ya / fidye alarak / tâ ki / koyuncaya kadar / harb / ağırlıklarını / işte budur / ve / eğer / dilerse

اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ

Allah / elbette intikâm almıştı / onlardan / fakat / imtihân etmesi için / bazınızı / bazısıyla / ve / o kimseler ki / öldürüldüler / yolunda

اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ

Allah / aslâ boşa çıkarmayacaktır / amellerini / onları yakında hidâyete erdirecek / ve / düzelticektir / hâllerini / ve / onları sokacaktır

الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ

cenneye / onu ta'rîf etmiştir / onlara / ey / o kimseler ki / îmân ettiler / eğer / yardım ederseniz / Allaha / size yardım eder

وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ

ve / sâbit kılar / ayaklarınızı / ve / o kimseler ki / inkâr ettiler / artık yüz üstü yıkılmak / onlar içindir / ve / boşa çıkarmıştır / amellerini

﴿٨﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا

işte budur / çünki şübhesiz onlar / hoş görmediler / o şeyi ki / indirdi / Allah / ve boşa çıkardı / amellerini / hiç yürümediler mi

فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ

yeryüzünde / ki baksınlar / nasıl / olmuş / âkıbeti / o kimselerin ki / kendilerinden öncedir / helâk etmiştir

اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ﴿١٠﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ

Allah / onları / ve / kâfirler için vardır / benzerleri / işte budur / çünki şübhesiz

اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَىٰ لَهُمْ ﴿١١﴾

Allah / yardımcısıdır / o kimselerin ki / îmân ettiler / ve / doğrusu / kâfirler ki / bir yardımcı yoktur / onlar için

47- MUHAMMED (ASM) SÛRESİ

[Medîne devrinde nâzil olmuştur, 38 âyettir.]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- İnkâr edenler ve Allah yolundan men' edenler yok mu, *(Allah)* onların amellerini boşa çıkarmıştır.

2- Îmân edip sâlih ameller işleyenlere ve Rableri tarafından hak olarak **Muhammed'e** indirilene îmân edenlere gelince, *(Allah)* onların günahlarını kendilerinden örtmüş ve hâllerini düzeltmiştir.

3- Bunun sebebi, şübhesiz inkâr edenlerin bâtıla uymaları, hakîkaten îmân edenlerin ise Rableri tarafından *(gelen)* hakka tâbi' olmalarıdır. İşte böylece Allah, insanlara *(kendi hâllerini açıklayan)* misâllerini getirir.

4- Artık *(savaşta)* inkâr edenlerle karşılaştığınızda, hemen o boyunları*(nı)* vurmak *(gerekir)*! Nihâyet onlara ağır kayıplar verdirdiğiniz zaman, artık bağı sıkı tutun *(onları esir alın)*; sonra da ya lûtfederek *(karşılıksız)* veya fidye alarak *(onları salın)*! Ve harb ağırlıklarını bırakıncaya kadar *(gevşemeden, savaş tamâmen sona erene dek böyle yapın)*! İşte *(yapılacak iş)* budur! Hâlbuki Allah dileseydi, elbette onlardan *(hemen)* intikām alırdı; fakat sizi birbirinizle imtihân etmek için *(size savaşı emretmiştir)*. Allah yolunda öldürülenlere gelince, artık *(Allah)*, onların amellerini aslâ boşa çıkarmayacaktır.[1]

5- Onları yakında hidâyete *(muradlarına)* erdirecek ve hâllerini düzeltecek *(amellerini kabûl edecek)*tir.

6- Ve onları, o Cennete koyacaktır ki, onu kendilerine ta'rîf etmiştir.

7- Ey îmân edenler! Eğer *(siz)* Allah'a *(dînine)* yardım ederseniz, *(O da)* size yardım eder ve ayaklarınızı sâbit kılar.

8- İnkâr edenlere gelince, artık onlar için, yüz üstü yıkılmak vardır! Ve *(Allah)* onların amellerini boşa çıkarmıştır.

9- Bunun sebebi şudur: Şübhesiz onlar, Allah'ın indirdiğini hoş görmediler de *(O da)* onların amellerini boşa çıkardı.

10- *(Onlar)* yeryüzünde hiç dolaşmadılar mı ki, kendilerinden öncekilerin âkıbeti nasıl olmuş, baksınlar! Allah onları helâk etmiştir. Bu kâfirler için de onun *(o âkıbetin)* benzerleri vardır.

11- Bunun sebebi şudur: Şübhesiz Allah, îmân edenlerin yardımcısıdır; doğrusu kâfirlere gelince, onlar için bir yardımcı yoktur.

12- Şübhesiz ki Allah, îmân edip sâlih amelleri işleyenleri, altlarından ırmaklar akan Cennetlere koyacaktır. İnkâr edenler ise, *(dünyada biraz)* faydalanırlar ve hayvanların yiyip durduğu gibi yerler; ve ateş, onlar için bir kalma yeridir!

13- Seni *(kendi içinden)* çıkaran *(hicrete zorlayan)* memleketinden *(o Mekke müşriklerinden)* kuvvetçe daha çetin *(insanlarla dolu)* nice şehirler de vardır! Onları helâk ettik; onlara yardım eden de olmadı.

14- Rabbisinden apaçık bir delil üzerinde bulunan kimse, hiç kötü ameli kendisine süslü gösterilen ve *(nefislerinin)* arzularına uyan kimse gibi midir?

15- Takvâ sâhiblerine va'd edilen Cennetin misâli şöyledir: Orada *(zamanla hiçbir vasfı)* bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenlere lezzet veren şarabdan ırmaklar ve sâfî baldan ırmaklar vardır. Onlar için orada meyvelerin her çeşidi ve Rablerinden bir mağfiret vardır. *(Bu ni'metler içinde bulunanların hâli,)* o ateşte ebedî olarak kalan ve *(pek)* kaynar bir su içirilen kimseler gibi midir ki *(o su)* bağırsaklarını parça parça etmiştir.

16- Onlardan seni dinleyen kimseler de vardır. Fakat senin yanından ayrıldıkları zaman, kendilerine ilim verilmiş olanlara *(sahâbelere, alaylı bir şekilde)*: "Az önce ne demişti?" derler. İşte onlar öyle kimselerdir ki, *(isyanlarındaki bu ısrarları yüzünden)* Allah kalblerini mühürlemiştir. Çünki *(onlar nefislerinin)* arzularına uymuşlardır.

17- Hidâyete ermiş olan kimselere gelince, *(Allah îmanlarına mükâfât olarak)* onlara hidâyeti artırmış ve kendilerine *(günahlardan)* sakınmaları *(ilhâmı)*nı vermiştir.

18- Artık *(onlar)*, kıyâmetin ansızın kendilerine gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar? Hâlbuki onun alâmetleri gerçekten gelmiştir![1] Fakat *(kıyâmet)* başlarına geldiği zaman ibret almaları kendilerine ne fayda verir?

19- *(Ey Habîbim!)* İşte gerçekten şunu bil ki, Allah'dan başka ilâh yoktur! Hem kendi günahın için, hem de mü'min erkeklerle mü'min kadınlar için *(Allah'dan)* mağfiret dile! Allah, *(dünyada)* gezip dolaştığınız yeri de, *(âhirette)* kalacağınız yeri de bilir.

إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

altlarından | akar | cennetlere | sâlih ameller | yaptılar | ve | îmân ettiler | o kimseleri ki | sokacaktır | şübhesiz Allah

الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ

hayvanlar | yiyor | o şey gibi ki | yerler | ve | faydalanırlar | inkâr ettiler | o kimseler ki | ve | ırmaklar

وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ

senin memleketinden | kuvvetçe | daha çetindir | o | şehirlerden vardır | nice | ve | onlar için | bir kalma yeridir | ateş | ve

الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ

bir delil üzerinde | oldu | hiç o kimse midir ki | onlara | hiç yardım eden olmadı | onları helâk ettik | seni çıkardı | o ki

مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي

o ki | cennetin | misâli | arzularına | uydular | ve | amelinin | kötüsü | ona | süslü gösterildi | o kimse gibi ki | Rabbisinden

وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ اٰسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ

sütten ki | ırmaklar | ve | bozulan | değil | sudan | ırmaklar | orada vardır | takvâ sâhiblerine | va'd edildi

لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ

baldan | ırmaklar | ve | içenlere | lezzetli | şarabdan ki | ırmaklar | ve | tadı | değişmedi

مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ

ebedî kalıcıdır | o | o kimse gibi ki | Rablerinden | bir mağfiret | ve | meyvelerin | hepsinden | orada | onlara var | ve | sâfî

فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ

dinler | o kimse ki | onlardan vardır | ve | bağırsaklarını | ki parça parça etti | kaynar | bir su | içirildiler | ve | ateşte

إِلَيْكَ حَتّٰى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ

söyledi | neyi | ilim | kendilerine verildi | o kimselere ki | dediler | yanından | çıktılar | o vakit ki | nihâyet | seni

اٰنِفًا أُولٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

arzularına | uymuşlardır | ve | kalblerini | Allah | mühürlemiştir | o kimselerdir ki | işte onlar | az önce

﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَاٰتَاهُمْ تَقْوٰيهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ

sakınmalarını | onlara verdi | ve | hidâyeti | onlara artırdı | hidâyete erdiler | o kimseler ki | ve

يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنّٰى لَهُمْ

onlara | artık nereden | alâmetleri | geldi | artık gerçekten | ansızın | kendilerine gelmesini | o saatin | ancak | artık beklemiyorlar

إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرٰيهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ

günahın için | mağfiret dile | ve | Allah | ancak | ilâh yok | şübhesiz şunu ki | işte bil | ibret almaları | onlara geldi | o vakit ki

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰيكُمْ ﴿١٩﴾

kalacağınız yeri | ve | dolaştığınız yeri | bilir | Allah | ve | mü'min kadınlar | ve | mü'min erkekler için | ve

وَيَقُولُ الَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَاِذَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ

ve | diyor | o kimseler ki | îmân ettiler | değil miydi | indirilmeli | bir sûre | fakat o zaman ki | indirildi | bir sûre

مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَاَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

kesin hükümlü | ve | zikredildi | onda | savaş | gördün | o kimseleri ki | kalblerinde vardır | bir hastalık

يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاَوْلٰى لَهُمْ

bakıyorlar | sana | bakışıyla | baygınlık çökmüş | üzerine | ölümden | halbuki daha lâyıktır | onlara

﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ

itâat etmek | ve | söylemektir | güzel | fakat o zaman ki | ciddîleşti | iş | artık eğer | sâdık kalsalardı | Allah'a

لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوا

elbette olmuştu | hayırlı | kendileri için | demek sizden umulur öyle mi | eğer | (işi) üstlenmişseniz | fesad çıkarmanız

فِي الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُوٓا اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ

yeryüzünde | ve | koparmanız | akrabâlık bağlarınızı | işte onlar | o kimselerdir ki | onlara lâ'net etmiştir | Allah

فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ

sonra onları sağırlaştırmış | ve | kör etmiştir | gözlerini | hiç düşünmüyorlar mı | Kur'ân'ı

اَمْ عَلٰى قُلُوبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ

yoksa | kalbler üstünde var mı | kilitleri | şübhesiz | o kimseler ki | geri döndüler | arkaları üzeri

مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ

ardından | o şeyin ki | belli oldu | kendilerine | doğru yol | şeytan | süsledi | onlara

وَاَمْلٰى لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ

ve | uzattı | emeli onlara | işte budur | çünki şübhesiz onlar | dediler | o kimselere ki | hoş görmediler | o şeyleri ki | indirdi | Allah

سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْاَمْرِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ

size itâat edeceğiz | bazısında | işin | ve | Allah | biliyor | gizlemelerini

﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ

artık nasıldır | o zaman ki | canlarını aldı | melekler | vuruyorlar | yüzlerine

وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَٓا اَسْخَطَ اللّٰهَ

ve | arkalarına | işte budur | çünki şübhesiz onlar | uydular | o şeye ki | gazablandırdı | Allah'ı

وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ

ve | hoş görmediler | râzı olmasını | bunun üzerine boşa çıkardı | amellerini | yoksa | sandı mı | o kimseler ki

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

kalblerinde vardır | bir hastalık | şübhesiz | aslâ ortaya çıkarmayacak | Allah | kinlerini

---

20- Hâlbuki îmân edenler ise diyor ki: "Keşke *(savaş hakkında)* bir sûre indirilseydi?" Fakat hükmü açık bir sûre indirilip de onda savaştan söz edildiği zaman, kalblerinde bir hastalık bulunanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş kimsenin bakışıyla sana baktıklarını görürsün.

Hâlbuki *(kayıdsız bir itâat)* onlara daha lâyıktır!

21- *(Onlara düşen,)* itâat etmek ve *(böyle zamanlarda teslîmiyetini gösteren)* güzel *(söz)* söylemektir.

Öyle ki iş ciddîleştiği zaman, artık Allah'a sâdık kalsalardı, elbette kendileri için hayırlı olurdu.

22- *(Ey münâfıklar!)* Demek iş başına geçecek olursanız, yeryüzünde fesad çıkaracak ve akrabâlık bağlarını koparacaksınız, öyle mi?

23- İşte onlar o kimselerdir ki, Allah onlara lâ'net etmiştir. Sonra *(bu isyankâr hâllerine binâen)* onları sağırlaştırmış ve gözlerini kör etmiştir.

24- *(Onlar)* Kur'ân'ı hiç düşünmüyorlar mı? Yoksa kalbler*(inin)* üstünde kilitleri mi var?

25- Şübhesiz ki kendilerine doğru yol belli olduktan sonra, gerisin geri dönen *(o münâfık)*lar yok mu, şeytan onlara *(kötü amellerini)* süslemiş ve onları *(uzun)* emellere düşürmüştür.

26- Bunun sebebi; gerçekten onların, Allah'ın indirdiğini hoş görmeyen kimselere *(o yahudilere)*: "Bazı hususlarda size itâat edeceğiz!" demeleridir.

Hâlbuki Allah, onların gizlediklerini biliyor.

27- Artık melekler onların yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını alırken *(hâlleri)* nasıl olacak!

28- Bunun sebebi şudur: Şübhesiz onlar, Allah'ı gazablandıran şeylere uydular ve O'nun râzı olduğu şeyleri hoş görmediler.

Bunun üzerine *(O da)* onların amellerini boşa çıkardı.

29- Yoksa kalblerinde bir hastalık *(nifak)* bulunanlar, Allah, kinlerini aslâ ortaya çıkarmayacak mı sandı*(lar)*?

30- Hâlbuki dileseydik, onları *(o münâfıkları)* elbette sana gösterirdik de kendilerini muhakkak sîmâlarından tanırdın. Yine de onları mutlakā konuşma*(larının)* üslûbundan tanırsın. Allah ise, amellerinizi bilir.

31- Celâlim hakkı için, içinizden cihâd edenleri ve sabredenleri belli edinceye ve haberlerinizi *(sırlarınızı)* ortaya çıkarıncaya kadar, sizi imtihân edeceğiz!

32- Şübhesiz ki inkâr edip Allah yolundan men' edenler ve kendilerine hidâyet belli olduktan sonra peygambere karşı gelenler, elbette Allah'a hiçbir zarar veremezler. Çünki *(Allah)*, onların amellerini boşa çıkaracaktır.

33- Ey îmân edenler! Allah'a itâat edin! Peygambere de itâat edin![1] *(Tâ ki)* amellerinizi boşa çıkarmayın!

34- Şübhesiz ki inkâr edip Allah yolundan men' eden, sonra da kâfir kimseler olarak ölenler yok mu, işte Allah onları aslâ affetmeyecektir!

35- O hâlde gevşemeyin ve siz daha üstün olduğunuz hâlde, *(o kâfirleri)* sulha da'vet etmeyin! Çünki Allah, sizinle berâberdir; ve amellerinizi*(n sevâbını)* aslâ eksiltmeyecektir!

36- Dünya hayâtı ancak bir oyun ve bir eğlencedir. Eğer îmân edip *(günahlardan)* sakınırsanız, *(Allah)* size mükâfâtınızı verir. Hem sizden *(cihâd için bütün)* mallarınızı istemiyor.

37- Eğer sizden onları*(n hepsini)* isteseydi de sizi zorlasaydı, cimrilik ederdiniz ve *(peygamber ve ashâbının bu talebleri,)* sizin kinlerinizi ortaya çıkarırdı.

38- İşte siz o kimselersiniz ki, *(size verilenlerin bir kısmını)* Allah yolunda sarf etmeye çağrılıyorsunuz. Fakat içinizden bazıları cimrilik ediyor. Hâlbuki kim cimrilik ederse, o takdirde ancak kendi nefsine karşı cimrilik etmiş olur. Çünki Allah zengindir, siz ise fakir kimselersiniz. Eğer yüz çevirirseniz, *(Allah)* yerinize sizden başka bir kavim getirir de sonra *(onlar)* sizin gibi olmazlar.

وَلَوْ نَشَاءُ لَاَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمٰيهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
ve · eğer · dilersek · elbette onları sana gösterirdik · ve elbette kendilerini tanırdın · sîmâlarıyla · ve · elbette onları tanırsın

لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ
üslûbunda · söz · ve · Allah · bilir · amellerinizi · ve · and olsun sizi imtihân edeceğiz · tâ ki · ortaya çıkarıncaya · cihâd edenleri

مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَا اَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا
sizden · ve · sabredenleri · ve · deneyene kadar · haberlerinizi · şübhesiz · o kimseler ki · inkâr ettiler · ve · men' ettiler

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى
yolundan · Allah · ve · karşı geldiler · peygambere · ardından · o şeyin ki · belli oldu · kendilerine · hidâyet

لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ
aslâ zarar veremezler · Allah'a · bir şeyle · ve · boşa çıkaracaktır · amellerini · ey · o kimseler ki

اٰمَنُوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾
îmân ettiler · itâat edin · Allah'a · ve · itâat edin · peygambere · ve · boşa çıkarmayın · amellerinizi

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
şübhesiz · o kimseler ki · inkâr ettiler · ve · men' ettiler · yolundan · Allah · sonra · öldüler · onlar iken · kâfir kimseler

فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا اِلَى السَّلْمِ وَاَنْتُمُ
artık aslâ affetmeyecektir · Allah · onları · o hâlde gevşemeyin · ve · da'vet etmeyin · sulha · siz iken

الْاَعْلَوْنَ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ
en üstünler · ve · Allah · sizinle beraberdir · ve · aslâ eksiltmeyecektir · amellerinizi · ancak · hayatı

الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ اُجُورَكُمْ
dünya · bir oyun · ve · bir eğlencedir · ve · eğer · îmân ederseniz · ve · sakınırsanız · size verir · mükâfâtınızı

وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ اِنْ يَسْـَٔلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا
ve · sizden istemez · mallarınızı · eğer · onları sizden isterse · ve sizi zorlarsa · cimrilik edersiniz

وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَا اَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا
ve · çıkarır · kinlerinizi · işte · siz · o kimselersiniz ki · çağrılıyorsunuz · infâk etmenize

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلْ فَاِنَّمَا يَبْخَلُ
yolunda · Allah · fakat sizden · kimi · cimrilik ediyor · ve · kim · cimrilik ederse · artık ancak · cimrilik eder

عَنْ نَفْسِهِ وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا
nefsine karşı · ve · Allah · zengindir · ve · siz · fakir kimselersiniz · ve · eğer · yüz çevirirseniz

يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا اَمْثَالَكُمْ ﴿٣٨﴾
bedel yapar · bir kavmi · sizden başka · sonra · olmazlar · sizin benzerleriniz

سُورَةُ الْفَتْحِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

Rahîm Rahmân Allah'ın ismiyle

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۙ ١ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ

öne geçti o şey ki Allah sana bağışlaması için apaçık bir fetih sana açtık şübhesiz biz

ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۙ

dosdoğru bir yola seni hidâyet etmesi ve üzerine ni'metini tamamlaması ve geri kaldı o şey ki ve günâhından

٢ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ٣ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي

mutmainlik indirdi o zâttır ki o üstün bir yardımla Allah'ın sana yardım etmesi ve

قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ

göklerin orduları Allahındır ve îmânlarıyla beraber bir îmânı artırmaları için mü'minlerin kalblerine

وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۙ ٤ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

mü'min kadınları ve mü'min erkekleri sokması için her işi hikmetli olan herşeyi bilen Allah olandır ve yerin ve

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۚ

kötülüklerini kendilerinden örtmesi için ve içinde ebedî kalıcılar olarak ırmaklar altlarından akar cennetlere ki

وَكَانَ ذَٰلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ۙ ٥ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ

münâfık erkeklere azâb etmesi için ve büyük bir kurtuluş Allahın katında işte bu olandır ve

وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۚ

kötü zan ile Allah hakkında zanda bulunanlardır müşrik kadınlara ki ve müşrik erkeklere ve münâfık kadınlara ve

عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۖ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ

onlar için hazırladı ve onları lâ'netledi ve onlara Allah gazab etti ve kötü hezimet üzerlerinedir

جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ٦ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ

olandır ve yerin ve göklerin orduları Allahındır ve bir varış yeridir ne kötü ve cehennemi

اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ٧ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۙ ٨ لِتُؤْمِنُوا

îmân etmeniz için bir korkutucu ve bir müjdeleyici ve bir şâhid olarak seni gönderdik şübhesiz biz her işi hikmetli dâima üstün Allah

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ ۚ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ٩

akşam ve sabah onu tesbîh etmeniz ve onu büyük bilmeniz ve ona yardım etmeniz ve Resûlüne ve Allaha

48- FETİH SÛRESİ

[Medîne devrinde nâzil olmuştur, 29 âyettir.]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Şübhesiz ki biz sana, apaçık bir **fetih** açtık *(ihsân ettik)*.

2- Tâ ki Allah, senin günâhından geçmiş ve gelecek olanı, senin için bağışlasın;(1) üzerine olan ni'metini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola hidâyet etsin!

3- Ve Allah, sana şanlı bir zaferle yardım etsin!

4- O, îmanlarına îman katsınlar diye mü'minlerin kalblerine sekînet *(huzur ve itmi'nân)* indirendir. Hem göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Ve Allah, Alîm *(herşeyi hakkıyla bilen)*dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

5- Tâ ki mü'min erkeklerle mü'min kadınları, içinde ebedî olarak kalıcılar olmak üzere, altlarından ırmaklar akan Cennetlere koysun ve onların kötülüklerini kendilerinden örtsün! İşte bu, Allah katındaki büyük bir kurtuluştur!

6- Bir de Allah hakkında kötü zan ile zanda bulunan münâfık erkeklerle münâfık kadınlara ve müşrik erkeklerle müşrik kadınlara azâb etsin! O kötü âkıbet kendi başlarına gelsin! Çünki Allah onlara gazab etmiş, onları lâ'netlemiş ve onlar için Cehennemi hazırlamıştır. Artık *(o)* ne kötü bir dönüş yeridir!

7- Hem göklerin ve yerin orduları, Allah'ındır! Çünki Allah, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

8- Şübhesiz ki biz seni, bir şâhid, bir müjdeleyici ve *(aynı zamanda)* bir korkutucu olarak gönderdik.

9- Tâ ki Allah'a ve Resûlüne îmân edesiniz; ve O'na *(dînine ve peygamberine)* yardım edesiniz, hem O'nu *(Rabbinizi)* büyük bilesiniz! Hem sabah ve akşam O'nu tesbîh edesiniz!

10- Şübhesiz ki sana bîat edenler, ancak Allah'a bîat etmektedirler. Allah'ın *(kudret)* eli[1] onların *(sana bîat eden)* ellerinin üzerindedir. Artık kim *(bîatını)* bozarsa, o takdirde ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Kim de Allah'a, hakkında söz verdiği şeyi yerine getirirse, bunun üzerine *(Allah)* ona yakında *(pek)* büyük bir mükâfât verecektir.

11- Bedevîlerden geri bırakılanlar, sana: "Bizi *(bu sefere iştirâk etmekten)* mallarımız ve âilelerimiz alıkoydu; bu yüzden bizim için *(Allah'dan)* mağfiret dile!" diyecektir. *(Onlar)* dilleriyle, kalblerinde olmayanı söylüyorlar. De ki: "Eğer *(Allah)* size bir zarar *(dokundurmak)* ister veya size bir fayda *(vermek)* dilerse, sizin için Allah'dan *(gelecek)* bir şeye *(karşı, onu def' edecek bir güce)* kim mâlik olabilir? Hayır! Allah, yapmakta olduklarınızdan hakkıyla haberdardır."

12- "Hayır! Peygamberin ve mü'minlerin *(müşrikler tarafından öldürülüp)* ebediyen âilelerine dönmeyeceğini sanmıştınız. Bu, kalblerinizde süslü gösterildi ve *(onlar hakkında)* kötü zan ile zanda bulundunuz ve helâk*(e müstehak)* olmuş bir topluluk oldunuz!"

13- Hâlbuki kim Allah'a ve Resûlüne îmân etmezse, hiç şübhesiz ki biz, o kâfirler için alevli bir ateş hazırlamışızdır.

14- Hem göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. *(O,)* dilediğine *(kendi lütfundan)* mağfiret eder, dilediğine de *(hak ettiği üzere)* azâb eder. Ve Allah, Gafûr *(çok bağışlayan)*dır, Rahîm *(çok merhamet eden)*dir.

15- O geri bırakılanlar, *(siz Hayber'deki)* ganîmetleri almak için gittiğiniz zaman: "Bizi bırakın da peşinizden gelelim!" diyecektir. *(Onlar)* Allah'ın kelâmını değiştirmek istiyorlar. De ki: "*(Siz)* aslâ peşimizden gelmeyeceksiniz; Allah, hakkınızda daha önce böyle buyurmuştur!" Bunun üzerine *(onlar)*: "Hayır! *(Siz)* bizi kıskanıyorsunuz!" diyeceklerdir. Bil'akis *(onlar)*, ancak pek az anlıyorlar.

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللّٰهَ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
ellerinin | üzerindedir | Allah'ın | eli | Allah'a | bîat ediyorlar | ancak | sana bîat ediyorlar | o kimseler ki | şübhesiz

فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفٰى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللّٰهَ
Allaha | üzerinde | söz verdi | o şeyi ki | yerine getirmişse | kim ve | kendi aleyhine | bozar | işte ancak | bozmuşsa | artık kim

فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا
bizi alıkoydu | bedevîlerden | geri bırakılanlar | sana | diyecek | büyük | bir mükâfât | artık ona verecek

أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي
yoktur | o şeyi ki | dilleriyle | söylüyorlar | bizim için | bu yüzden mağfiret dile | âilelerimiz | ve | mallarımız

قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا
bir zarar | size | isterse | eğer | bir şeye | Allah'dan | sizin için | mâlik olur | o hâlde kim | de ki | kalblerinde

أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾
hakkıyla haberdar | yapıyorsunuz | o şeylere ki | Allah | olandır | bil'akis | bir fayda | size | isterse | veya

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلٰى أَهْلِيهِمْ
âilelerine | mü'minler | ve | peygamber | aslâ dönmeyecek | şübhesiz | sanmıştınız | bil'akis

أَبَدًا وَزُيِّنَ ذٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ
oldunuz | ve | kötü | zan ile | zanda bulundunuz | ve | kalblerinizde | bu | süslendi | ve | ebediyen

قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا
hazırladık | hiç şübhesiz biz | Resûlüne | ve | Allah'a | îmân etmezse | kim | ve | helâk olan | bir topluluk

لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
yerin | ve | göklerin | mülkü | Allahındır | ve | alevli bir ateş | kâfirler için

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا
çok merhametli | çok bağışlayıcı | Allah | olandır | ve | diler | o kimseye ki | azâb eder | ve | diler | o kimseye ki | mağfiret eder

﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلٰى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا
onları almanız için | ganîmetlere | gittiniz | o vakit ki | geri bırakılanlar | diyecek

ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللّٰهِ
Allah'ın | kelâmını | değiştirmelerini | istiyorlar | size tâbi' olalım | bizi bırakın

قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ
bunun üzerine diyecekler | bundan önce | Allah | buyurmuştur | böyle | aslâ bize tâbi' olmayacaksınız | de ki

بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾
pek az | ancak | anlamıyorlar | idiler | bil'akis | bizi kıskanıyorsunuz | bil'akis

قُلْ لِلْمُخَلَّفٖينَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُولٖى بَأْسٍ شَدٖيدٍ

de ki / geri bırakılanlara / bedevîlerden / yakında çağrılacaksınız / bir kavme / sâhibleri / savaş / çok şiddetli

تُقَاتِلُونَهُمْ اَوْ يُسْلِمُونَۚ فَاِنْ تُطٖيعُوا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًاۚ وَاِنْ

onlarla savaşırsınız / ve-ya / müslüman olurlar / artık eğer / itâat ederseniz / size verir / Allah / bir mükâfât / güzel / ve / eğer

تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلٖيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ عَلَى

geri dönerseniz / o şey gibi ki / geri döndünüz / bundan önce / size azâb eder / bir azâb ile / elemli / yoktur

الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرٖيضِ حَرَجٌۜ وَمَنْ يُطِعِ

köre / bir günah / ve / topala / bir günah / ve / hastaya / bir günah / ve / kim / itâat ederse

اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۚ وَمَنْ

Allaha / ve / Resûlüne / onu sokar / cennetlere / akar / altlarından / ırmaklar / ve / kim

يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلٖيمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنٖينَ

yüz çevirirse / ona azâb eder / bir azâb ile / elemli / and olsun gerçekten / râzı olmuştur / Allah / mü'minlerden

اِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فٖي قُلُوبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكٖينَةَ

o vakit ki / sana bîat ediyorlardı / altında / ağacın / böylece bildi / o şeyleri ki / kalblerindedir / bunun üzerine indirdi / sükûnet

عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرٖيبًاۙ ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثٖيرَةً يَأْخُذُونَهَاۜ وَكَانَ

üzerlerine / ve / onları mükâfâtlandırdı / bir fetih ile / yakın / ve / ganîmetlerle / birçok / onları alacaklar / ve / olandır

اللّٰهُ عَزٖيزًا حَكٖيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثٖيرَةً

Allah / dâima üstün / her işi hikmetli / size va'd etmiştir / Allah / ganîmetler / birçok

تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهٖ وَكَفَّ اَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْۚ

onları alacaksınız / şimdi çabuklaştırmıştır / size / bunu / ve / çekmiştir / ellerini / insanların / sizden

وَلِتَكُونَ اٰيَةً لِلْمُؤْمِنٖينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقٖيمًاۙ

ve / olması için / bir alâmet / mü'minlere / ve / sizi hidâyet etmesi için / bir yola / dosdoğru

﴿٢٠﴾ وَاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ بِهَاۜ وَكَانَ

ve / başkası ki / güç yetiremediniz / üzerlerine / gerçekten / kuşattı / Allah / onları / ve / olandır

اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذٖينَ كَفَرُوا

Allah / herşeye / gücü yeten / ve / eğer / sizinle savaşsaydı / o kimseler ki / inkâr ettiler

لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصٖيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ

kesin dönecklerdi / arkalarına / sonra / bulamazlardı / bir dost / ve / ne bir yardımcı / kanunudur

اللّٰهِ الَّتٖي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدٖيلًا ﴿٢٣﴾

Allahın / o ki / gerçekten / geçmiştir / bundan önce / ve / aslâ bulamazsın / kanunu için / Allah'ın / bir değiştirme

16- O bedevîlerden geri bırakılanlara de ki: "*(Siz)* yakında çok şiddetli savaş ehli olan bir kavme çağrılacaksınız; ya onlarla savaşırsınız, ya da *(onlar)* Müslüman olurlar! Artık itâat ederseniz, Allah size *(pek)* güzel bir mükâfât verir. Eğer bundan önce *(Hudeybiye'den sefere iştirâk etmeden)* döndüğünüz gibi yine dönerseniz, sizi *(pek)* elemli bir azâb ile cezâlandırır."

17- *(Savaşa gitmemekte)* köre bir günah yoktur; topala bir günah yoktur; hastaya da bir günah yoktur. Ve kim Allah'a ve Resûlüne itâat ederse, *(Allah)* onu altlarından ırmaklar akan Cennetlere koyar. Kim de yüz çevirirse, onu *(pek)* elemli bir azâb ile cezâlandırır.

18- And olsun ki, *(Hudeybiye'de)* o ağacın altında sana bîat ederlerken Allah o mü'minlerden râzı olmuştur; onların kalblerinde olan *(sadâkat)*i bilip, üzerlerine *(kalblere huzur veren bir)* sükûnet indirmiş ve onları *(Mekke'nin fethinden önce)* yakın bir fetih *(Hudeybiye anlaşması ve Hayber'in fethi)* ile mükâfâtlandırmıştır.

19- Ve alacakları birçok ganîmetlerle *(de onları mükâfâtlandırdı)*. Çünki Allah, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

20- Allah size daha bir çok ganîmetler va'd etmiştir ki onları alacaksınız; şimdi bunları size çabuklaştırmış *(hemen vermiş)* ve insanların ellerini sizden çekmiştir. Tâ ki mü'minlere bir alâmet *(ve ibret)* olsun ve sizi dosdoğru bir yola hidâyet etsin!

21- Henüz üzerlerine güç yetiremediğiniz *(ganîmetlerden)* başkası da vardır ki, Allah onları *(ilim ve kudretiyle)* gerçekten kuşatmıştır *(onların sizin olacağını takdîr etmiş ve bilmiştir)*. Çünki Allah, herşeye hakkıyla gücü yetendir.

22- Hâlbuki o inkâr edenler *(bîatınızdan sonra Hudeybiye'de)* sizinle savaşsalardı, elbette arkalarına dönecek *(ve kaçacak)*lardı; sonra da ne bir dost, ne de bir yardımcı bulabilirlerdi.

23- Allah'ın öteden beri süregelen kânûnu *(böyle)*dir; ve *(sen)* Allah'ın kânûnunda aslâ bir değişme bulamazsın!

24- O, Mekke'nin *(sınırlarının)* ortasında *(Hudeybiye'de)* onlara karşı size zafer verdikten sonra, onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çekendir.

Çünki Allah, ne yaparsanız hakkıyla görendir.

25- Onlar öyle kimselerdir ki, inkâr ettiler ve sizi Mescid-i Harâm'dan, bekletilen kurbanları da yerlerine ulaşmaktan men' ettiler.

Hâlbuki *(Mekke'de)* kendilerini *(henüz)* tanımadığınız mü'min erkeklerle mü'mine kadınları bilmeyerek kendilerini çiğneyip de, onlardan dolayı size bir meşakkat bir vebâl *(bir vicdan azâbı)* dokunacak olmasaydı *(kâfirlerle savaşmanıza engel olmazdı)*.

(Ama böyle yaptı) ki Allah dilediğini rahmetine koysun!

Eğer *(o mü'minler kâfirlerden)* ayrılmış olsalardı *(da siz onları tanıyabilseydiniz)*, elbette onlardan *(Mekkelilerden)* inkâr edenleri *(pek)* elemli bir azâb ile cezâlandırırdık.

26- O zaman, inkâr edenler kalblerine taassubu, câhiliye taassubunu yerleştirmişlerdi; Allah da Resûlünün ve mü'minlerin üzerine *(kalblere huzur veren)* sükûnetini indirdi ve onları takvâ sözüne *(kelime-i şehâdete)* bağlı kıldı.

Zâten *(onlar)*, buna çok lâyık, buna ehil idiler.

Allah ise, herşeyi hakkıyla bilendir.

27- Şânına yemîn olsun ki Allah, Peygamberine *(gösterdiği)* o rüyâyı hak olarak tasdîk etmiştir. Allah dilerse başlarınızı*(n saçlarını tamâmen)* tıraş etmiş ve kısaltmış, emniyet içinde kimseler olarak, korkmadan mutlakâ Mescid-i Harâm'a gireceksiniz!

İşte *(Allah)* sizin bilmediğiniz şeyleri bildi de ondan *(Mekke'nin fethinden)* önce *(size)*, yakın bir fetih *(Hudeybiye anlaşmasını ve Hayber'in fethini)* verdi.(1)

28- O, onu *(İslâm'ı)*, bütün dinlere üstün kılsın diye Resûlünü hidâyet ve o hak olan dîn ile gönderendir. Şâhid olarak Allah yeter!

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِبَطْنِ مَكَّةَ

Mekke'nin — ortasında — onlardan — ellerinizi — ve — sizden — ellerini — çekti — o zâttır ki — o — ve

مِن بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

hakkıyla görücü — yapıyorsunuz — o şeyleri ki — Allah — olandır — ve — onlara karşı — size zafer vermesinin — ardından

﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ

kurbanı — ve — Mescid-i Harâm'dan — sizi men' ettiler — ve — inkâr ettiler — o kimselerdir ki — onlar

مَعْكُوفًا أَن يَبْلُغَ مَحِلَّهُ ۚ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ

mü'mine — kadınlar — ve — mü'min — erkekler — eğer olmasaydı — ve — yerine — ulaşmasından — hapsedilen

لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَن تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُم مِّنْهُم مَّعَرَّةٌ بِغَيْرِ

olmadan — bir vebâl — onlardan dolayı — ve size isâbet etmesi — onları çiğnemeniz — kendilerini bilmediniz

عِلْمٍ ۚ لِّيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا

elbette azâb ederdik — ayrılsalardı — eğer — diler — o kimseyi ki — rahmetinin — içine — Allahın — sokması için — bir bilgi

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي

inkâr ettiler — o kimseler ki — kıldı — o zaman — elemli — bir azâb ile — onlardan — inkâr ettiler — o kimselere ki

قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ

üzerine — sükûnetini — Allah — fakat indirdi — câhiliyenin — taassubunu — taassubu — kalblerine

رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ

takvâ — sözüne — onları bağlı kıldı — ve — mü'minlerin — üzerine — ve — Resûlünün

وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

hakkıyla bilen — herşeyi — Allah — olandır — ve — onun ehli — ve — ona — daha lâyık — idiler — ve

﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ ۖ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ

Mescid-i — mutlaka gireceksiniz — hak ile — o rüyâyı — peygamberine — Allah — tasdîk etti — and olsun gerçekten

الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ

kısaltanlar olarak — ve — başlarınızı — tıraş edenler olarak — emniyet içinde kimseler olarak — Allah — dilemişse — eğer — Harâma

لَا تَخَافُونَ ۖ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِن دُونِ ذَٰلِكَ

bundan — önce — ve kıldı — bilmediniz — o şeyleri ki — işte bildi — korkmuyorsunuz

فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ

o hak — dîn ile — ve — hidâyet ile — Resûlünü — gönderdi — o zâttır ki — o — yakın — bir fetih

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

şâhid olarak — Allah — yeter — ve — hepsi — dînin — üzerine — onu üstün kılması için

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ اَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
aralarında | gâyet merhametlidirler | kâfirlere karşı | çok şiddetlidirler | onunla beraberdir | ve o kimseler ki | Allahın | Resûlüdür | Muhammed

تَرٰيهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
alametleri | bir rızâ | ve | Allah'dan | bir lütuf | isterler | çok secde edenler | çok rükû' edenler | onları görürsün

فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ اَثَرِ السُّجُودِ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰيةِ
Tevrat'taki | onların vasıflarıdır | bu | secdenin | eserinden | yüzlerindedir

وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِنْجِيلِ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهُ فَاٰزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ
sonra kalınlaştı | sonra onu kuvvetlendirdi | filizini | çıkardı | bir ekin gibidir ki | İncil'deki | vasıfları | ve

فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ
va'd etmiştir | kafirleri | onlarla | öfkelendirmesi içindir | ekincileri | hayrete düşürüyor | gövdeleri üzerinde | sonra dikildi

اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
büyük | bir mükafat | ve | bir mağfiret | onlardan | salih ameller | yaptılar | ve | iman ettiler | o kimselere ki | Allah

29- Muhammed Allah'ın Resûlüdür. Ve onun berâberinde bulunanlar; kâfirlere karşı çok şiddetli, kendi aralarında gâyet merhametlidirler; onları çokça rükû' eden kimseler ve çokça secde eden kimseler olarak görürsün; *(onlar)* Allah'dan bir lütuf ve bir rıdvân *(sâdece O'nun rızâsını)* isterler.[1]

Secde eserinden olan alâmetleri, yüzlerindedir. Bu, onların Tevrât'taki vasıflarıdır.

İncîl'deki vasıfları ise, bir ekin gibidir ki filizini çıkarmış, sonra onu kuvvetlendirmiş, sonra kalınlaşmış da gövdesi üzerine dikilmiştir; *(bu hâl)* ekincilerin hoşuna gider; *(onlar hakkındaki bu benzetme)* kâfirleri onlarla öfkelendirmek içindir.

Allah, onlardan îmân edip sâlih ameller işleyenlere bir mağfiret ve *(pek)* büyük bir mükâfât va'd etmiştir.

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ اٰيَةً

49- HUCURÂT SÛRESİ

[Medîne devrinde nâzil olmuştur, 18 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
Rahîm | Rahmân | Allah'ın | ismiyle

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا
sakının | ve | Resûlünün | ve | Allahın | önüne | geçmeyin | îmân ettiler | o kimseler ki | ey

اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَرْفَعُوا اَصْوَاتَكُمْ
seslerinizi | yükseltmeyin | îmân ettiler | o kimseler ki | ey | herşeyi bilendir | hakkıyla işitendir | Allah | şübhesiz | Allah-dan

فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ
boşa gider diye | bazısına | bazınızın | bağırması gibi | sözle | ona | bağırmayın | ve | peygamberin | sesinin | üstüne

اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ
Resûlünün | yanında | seslerini | kısıyorlar | o kimseler ki | doğrusu | farkında olmuyorsunuz | siz iken | amelleriniz

اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوٰى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ
bir ecir | ve | bir mağfiret | onlar için vardır | takvâ için | kalblerini | Allah | imtihân etti | o kimselerdir ki | işte onlar | Allah

عَظِيمٌ ﴿٣﴾ اِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾
akıl erdirmiyorlar | onların çoğu | odaların | arkasından | sana sesleniyorlar | o kimseler ki | doğrusu | büyük

1- Ey îmân edenler! Allah'ın ve Resûlünün önüne geçmeyin! Ve Allah'dan sakının! Şübhesiz ki Allah, Semî' *(herşeyi işiten)*dir, Alîm *(hakkıyla bilen)*dir.

2- Ey îmân edenler! Seslerinizi peygamberin sesinin üstüne çıkarmayın!

Birbirinize bağırmanız gibi ona sözü öyle yüksek sesle söylemeyin!

Yoksa siz farkında bile olmadan amelleriniz boşa gider!

3- Doğrusu, Allah Resûlünün huzûrunda *(ona olan hürmetlerinden)* seslerini kısanlar var ya, işte onlar öyle kimselerdir ki, Allah onların kalblerini takvâ için imtihân etmiştir *(de onlar bu âdâba riâyet etmekle onda muvaffak olmuşlardır)*.

Onlar için bir mağfiret ve *(pek)* büyük bir mükâfât vardır.

4- *(Ey Habîbim!)* Doğrusu sana **hucurât**'ın *(odaların)* arkasından *(evinin dışından, edebe muhâlif olarak)* seslenen kimseler var ya, onların çoğu *(bu âdâba)* akıl erdirmiyorlar.

5- Hâlbuki gerçekten onlar, *(sen evinden)* kendilerine çıkıncaya kadar sabretselerdi, *(bu)* kendileri için elbette hayırlı olurdu. Bununla berâber Allah, Gafûr *(çok bağışlayan)*dır, Rahîm *(çok merhamet eden)*dir.

6- Ey îmân edenler! Eğer fâsık *(yalancı, günahkâr)* bir kimse size bir haber getirirse, önce *(onun doğruluğunu)* iyice araştırın ki bilmeyerek bir topluluğa sataşırsınız da *(bu hareketiniz doğru olmadığından)* yaptığınıza pişmân olan kimseler olursunuz.

7- Hem bilin ki, şübhesiz aranızda Allah'ın Resûlü vardır. Eğer *(o)*, birçok işte size uyacak olsaydı, gerçekten sıkıntıya düşerdiniz; fakat Allah, size îmânı sevdirmiş ve onu kalblerinizde süslemiştir. Küfrü, fıskı ve isyânı ise size *(kalblerinize)* çirkin göstermiştir. İşte onlar, gerçekten doğru yolda olanlardır!

8- *(Bu,)* Allah'dan bir lütuf ve bir ni'mettir. Allah ise, Alîm *(herşeyi hakkıyla bilen)*dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

9- Eğer mü'minlerden iki tâife birbirleriyle vuruşurlarsa, hemen aralarını düzeltin! Artık onlardan biri *(aralarında hüküm verdikten sonra yine de)* ötekine haksızca zulmederse, o takdirde Allah'ın emrine dönünceye kadar, o saldıran *(taraf)*la savaşın! Fakat dönerse, o hâlde aralarını adâletle düzeltin ve adâletli olun! Şübhesiz ki Allah, adâletli olanları sever.

10- Mü'minler ancak kardeştirler;[1] öyle ise o iki kardeşinizin arasını düzeltin ve Allah'dan sakının ki merhamet olunasınız!

11- Ey îmân edenler! Bir topluluk, *(başka)* bir toplulukla alay etmesin; olur ki *(onlar)*, kendilerinden daha hayırlı olabilirler! Birtakım kadınlar da *(başka)* kadınlarla *(alay etmesinler)*! Belki *(onlar da)* kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendinizi *(birbirinizi)* de ayıplamayın ve birbirinizi *(kötü)* lâkablar ile çağırmayın! İmandan sonra fâsıklık ismi *(günahla anılmak)*, ne kötüdür! Artık kim *(bu kötü amelinden vazgeçerek)* tevbe etmezse, işte onlar zâlimlerin ta kendileridir!

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللّٰهُ

Allah ve | onlar için | hayırlı | elbette olmuştu | kendilerine | çıkmana dek | tâ ki | sabretselerdi | şübhesiz onlar | eğer | ve

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِنْ جَٓاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ

bir haber ile | fâsık bir kimse | size gelmişse | eğer | îmân ettiler | o kimseler ki | ey | çok merhametlidir | çok bağışlayandır

فَتَبَيَّنُٓوا اَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ

pişmân olan kimseler | yaptınız | o şeye ki | ve olursunuz | cehâletle | bir topluluğa | isâbet edersiniz diye | önce açıklığa kavuşturun

﴿٦﴾ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللّٰهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْاَمْرِ

işten | birçoğunda | size itâat edecek olsa | eğer | Allahın | Resûlü | içinizde var | şübhesiz | bilin | ve

لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ

kalblerinizde | onu süslemiştir | ve | îmânı | size | sevdirmiş | Allah | fakat | elbette sıkıntıya düşmüştünüz

وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

doğru yolda olanlar | onlardır | işte onlar | isyânı | ve | fıskı | ve | küfrü | size | ve çirkin göstermiştir

﴿٧﴾ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَاِنْ طَٓائِفَتَانِ

iki tâife | eğer | ve | her işi hikmetlidir | herşeyi bilendir | Allah | ve | bir ni'mettir | ve | Allah'dan | bir lütuf

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰيهُمَا عَلَى الْاُخْرٰى

diğerine | o ikisinden biri | saldırmışsa | artık eğer | aralarını | hemen düzeltin | savaşsalar | mü'minlerden

فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتّٰى تَفِٓيءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ فَاِنْ فَٓاءَتْ فَاَصْلِحُوا

o hâlde düzeltin | dönmüşse | fakat eğer | Allahın | emrine | dönünceye dek | tâ ki | saldırıyor | o şeyle ki | artık savaşın

بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾

adâletli olanları | sever | Allah | şübhesiz | adâletli olun | ve | adâletle | ikisinin arasını

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ

Allahdan | sakının | ve | iki kardeşinizin | arasını | öyle ise düzeltin | kardeştirler | mü'minler ancak

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسٰٓى

umulur | bir toplulukla | bir topluluk | alay etmesin | îmân ettiler | o kimseler ki | ey | merhamet olunursunuz | tâ ki siz

اَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَٓاءٌ مِنْ نِسَٓاءٍ عَسٰٓى اَنْ يَكُنَّ خَيْرًا

daha hayırlı | olmaları | umulur | kadınlarla | ne kadınlar | ve | kendilerinden | daha hayırlı | olmaları

مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُٓوا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْاَلْقَابِ بِئْسَ الِاسْمُ

ismi | ne kötüdür | lâkablar ile | birbirinize lâkab takmayın | ve | kendilerinizi | ayıplamayın | ve | onlardan

الْفُسُوقُ بَعْدَ الْاِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

zâlimler | onlardır | artık işte onlar | tevbe etmemişse | kim | ve | îmândan | sonra | fâsıklık

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثٖيرًا مِنَ الظَّنِّۘ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ

günahtır · zannın · bazısı · şübhesiz · zandan · çok · sakının · îmân ettiler · o kimseler ki · ey

وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًاۜ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَأْكُلَ

yemesinden · sizden bir kimse · hoşlanır mı · bazısını · bazınız · gıybet etmesin · ve · araştırmayın · ve

لَحْمَ اَخٖيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ رَحٖيمٌ

merhametlidir · tevbeleri kabul edendir · Allah · şübhesiz · Allah'dan · sakının · ve · işte ondan tiksindiniz · ölmüş · kardeşinin · etini

﴿١٢﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَاُنْثٰى وَجَعَلْنَاكُمْ

sizi kıldık · ve · bir dişiden · ve · bir erkekten · sizi yarattık · şübhesiz biz · insanlar · ey

شُعُوبًا وَقَبَٓائِلَ لِتَعَارَفُواۜ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰيكُمْۜ اِنَّ

şübhesiz · en takvâlı olanınızdır · Allahın · katında · en üstün olanınız · doğrusu · birbirinizi tanımanız için · kabîleler · ve · milletler

اللّٰهَ عَلٖيمٌ خَبٖيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّاۜ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلٰكِنْ

fakat · îmân etmediniz · de ki · îmân ettik · bedevîler · dediler · herşeyden haberdardır · herşeyi bilendir · Allah

قُولُٓوا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاٖيمَانُ فٖي قُلُوبِكُمْۜ وَاِنْ تُطٖيعُوا

itâat ederseniz · eğer · ve · kalblerinize · îmân · henüz girmemiştir · ve · teslîm olduk · deyin

اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ

merhametlidir · bağışlayandır · Allah · şübhesiz · bir şey · amellerinizden · size eksiltmez · Resûlüne · ve · Allaha

﴿١٤﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ ثُمَّ لَمْ

sonra · Resûlüne · ve · Allah'a · îmân ettiler · o kimselerdir ki · mü'minler · ancak

يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فٖي سَبٖيلِ

yolunda · canlarıyla · ve · mallarıyla · cihâd ettiler · ve · şübheye düşmediler

اللّٰهِۜ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتُعَلِّمُونَ اللّٰهَ بِدٖينِكُمْۜ

dîninizi · Allah'a · öğretiyor musunuz · de ki · sâdık olanlar · onlardır · işte onlar · Allah

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

herşeyi · Allah · ve · yerdedir · o şeyleri ki · ve · göklerdedir · o şeyleri ki · bilir · Allah · ve

عَلٖيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُواۜ قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْۚ بَلِ

bil'akis · İslâm'a girmenizle · beni · minnette bırakmayın · de ki · İslâm'a girmeleriyle · seni · minnette bırakıyorlar · hakkıyla bilendir

اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰيكُمْ لِلْاٖيمَانِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿١٧﴾ اِنَّ

şübhesiz · doğru kimseler · iseniz · eğer · îmâna · sizi erdirmesiyle · sizi · minnette bırakır · Allah

اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بَصٖيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

yapıyorsunuz · o şeyleri ki · hakkıyla görendir · Allah · ve · yerin · ve · göklerin · gizliliklerini · bilir · Allah

12- Ey îmân edenler! Zannın çoğundan sakının! Şübhesiz ki zannın bazısı günahtır; *(birbirinizin kusûrunu inceden inceye)* araştırmayın; bazınız, bazınızı gıybet etmesin! Sizden bir kimse, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı?[1] İşte bundan tiksindiniz! O hâlde Allah'dan sakının! Şübhe yok ki Allah, Tevvâb *(tevbeleri çok kabûl eden)*dir, Rahîm *(çok merhamet eden)*dir.

13- Ey insanlar! Şübhesiz ki biz, sizi bir erkek ve bir dişiden *(Âdem ile Havvâ'dan)* yarattık. Birbirinizi tanımanız için de sizi, milletler ve kabîleler kıldık.[2] Doğrusu Allah katında sizin en üstün olanınız, en takvâlı olanınızdır. Muhakkak ki Allah, Alîm *(herşeyi hakkıyla bilen)*dir, Habîr *(herşeyden haberdâr olan)*dır.

14- Bedevîler*(den bir kısmı)*: "Îmân ettik!" dediler. De ki: "*(Siz aslında gerçekten)* îmân etmediniz; fakat 'Teslîm olduk!' deyin; çünki îman henüz kalblerinize girmemiştir. Eğer Allah'a ve Resûlüne itâat ederseniz, *(Allah)* amellerinizden hiçbir şey eksiltmez. Şübhesiz ki Allah, Gafûr *(çok bağışlayan)*-dır, Rahîm *(çok merhamet eden)*dir."

15- Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah'a ve Resûlüne îmân ederler, sonra şübheye düşmezler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihâd ederler! İşte onlar, *(îmanlarında)* gerçekten sâdık olanlardır!

16- De ki: "*(Siz)* dîninizi *(dindar olup, onda sâdık olduğunuzu)* Allah'a mı öğretiyorsunuz? Hâlbuki Allah, göklerde olanları ve yerde bulunanları bilir. Çünki Allah, herşeyi hakkıyla bilendir."

17- *(Onlar)* İslâm'a girmelerini senin başına kakıyorlar. De ki: "İslâm'a girmenizle beni minnet altında bırakmayın! Eğer *(iddiânızda)* doğru kimseler iseniz, bil'akis sizi îmâna erdirdiği için Allah sizi minnet altında bırakır."

18- Muhakkak ki Allah, göklerin ve yerin gizliliklerini bilir. Çünki Allah, ne yaparsanız hakkıyla görendir.

50- KÂF SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 45 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- **Kâf**. Şerefli Kur'ân'a yemîn olsun ki *(Mekke kâfirleri Muhammed'e îmân etmediler)*!

2- Bil'akis kendilerine içlerinden bir korkutucu gelmesine hayret ettiler de, o kâfirler dedi ki: "Bu, şaşılacak bir şeydir!"

3- "*(Biz)* öldüğümüz ve bir toprak hâline geldiğimiz zaman mı *(diriltileceğiz)*? Bu, *(akıldan)* uzak bir dönüştür!"

4- Gerçekten *(biz, onlar öldükten sonra)* yerin kendi *(cesed)*lerinden neleri eksilttiğini bilmişizdir. Ve katımızda *(herşeyi)* kaydeden bir kitab *(Levh-i Mahfûz)* vardır.

5- Hayır! Kendilerine geldiğinde o hakkı yalanladılar; şimdi onlar, karmakarışık bir iş içindedirler.

6- Üstlerindeki göğe hiç bakmadılar mı ki, onu nasıl binâ etmişiz ve onu süslemişiz? Hem onun hiçbir çatlağı yoktur![1]

7- Ve yere *(de bakmadılar mı ki)*, onu *(nasıl)* yaydık; oraya sâbit dağlar yerleştirdik ve orada her cins *(her çift)* güzel *(bitki)*den bitirdik.

8- *(Bütün bunlar, Rabbine)* yönelen her kula basîreti*(ni)* açmak ve *(ona)* ibret vermek içindir.

9, 10, 11- Hem gökten bereketli bir su indirdik de, kullara rızk olmak üzere, onunla bahçeler, biçilecek ekinler ve tomurcukları *(salkımları)* üst üste dizilmiş yüksek hurma ağaçları yetiştirdik. Hem onunla ölü bir yeri dirilttik. İşte *(kabirlerden)* çıkış böyledir!

12- Onlardan önce Nûh kavmi, Ress halkı ve Semûd *(kavmi)* de yalanlamıştı.

13- Âd *(kavmi)*, Fir'avun ve Lût'un kardeşleri *(olan kavimler)* de *(yalanladılar)*.

14- Eyke halkı ve Tübba' kavmi de! Bütün bunlar peygamberleri*(ni)* yalanladı da, tehdîdim *(azâbımın üzerlerine inmesi)* hak oldu!

15- Peki *(biz)* ilk yaratma ile âciz mi kaldık *(ki sizi tekrar yaratamayalım)*? Hayır! Onlar yeni bir yaratmadan şübhe içindedirler.[2]

سُورَةُ قٓ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahîm Rahmân Allah'ın ismiyle

قٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُوا اَنْ جَاۤءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ

kâfirler · dedi ki · onlardan · bir korkutucu · kendilerine gelmesine · hayret ettiler · bil'akis · şerefli Kur'ân'a · and olsun · kâf

هٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ﴿٣﴾ قَدْ عَلِمْنَا

bildik · gerçekten · uzak · bir dönüştür · bu · bir toprak · olduk · ve · öldük · o vakit mi ki · şaşılacak · bir şeydir · bu

مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ

hakkı · yalanladılar · bil'akis · muhâfaza eden · bir kitab · katımızda var · ve · onlardan · yer · eksiltiyor · o şeyi ki

لَمَّا جَاۤءَهُمْ فَهُمْ فِي اَمْرٍ مَرِيجٍ ﴿٥﴾ اَفَلَمْ يَنْظُرُوا اِلَى السَّمَاۤءِ فَوْقَهُمْ

üstlerindeki · göğe · hiç bakmadılar mı ki · karmakarışık · bir iş içindedirler · şimdi onlar · onlara geldi · ne zaman ki

كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾ وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا

onu uzattık · yere ki · ve · yarıklar · onun için yoktur · ve · ve onu süslemişiz · ve · onu binâ etmişiz · nasıl

وَاَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَاَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٧﴾ تَبْصِرَةً

basîreti açmak için · güzel · çiftin · hepsinden · orada · bitirdik · ve · sâbit dağlar · içine · attık · ve

وَذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاۤءِ مَاۤءً مُبَارَكًا فَاَنْبَتْنَا

ve bitirdik · bereketli · bir su · gökten · indirdik · ve · yönelen · kulun · hepsi için · ibret vermek · ve

بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾

üst üste dizilmiş · bir tomurcuk · onlar için vardır · uzayanlar olarak · hurma ağaçları · ve · biçilenin · dânesini · ve · bahçeler · onunla

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَاَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ

yalanlamıştı · çıkış · işte böyledir · ölü · bir beldeyi · onunla · dirilttik · ve · kullara · bir rızk olarak

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَاَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿١٢﴾ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ

kardeşleri · ve · Fir'avun · ve · Âd · ve · Semûd · ve · Ress · halkı · ve · Nûhun · kavmi · onlardan önce

لُوطٍ ﴿١٣﴾ وَاَصْحَابُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ

ve hak oldu · peygamberleri · yalanladı · bütün bunlar · Tübba' · kavmi · ve · Eyke · halkı · ve · Lût'un

وَعِيدِ ﴿١٤﴾ اَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٥﴾

yeni · bir yaratmadan · bir karışıklıktadır · onlar · bil'akis · ilk · yaratma ile · peki âciz mi kaldık · tehdîdim

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِه۪ نَفْسُهُ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ

ona · daha yakınız · biz · ve · nefsi · ona · vesvese veriyor · o şeyi ki · biliriz · ve · insanı · yarattık · and olsun gerçekten · ve

حَبْلِ الْوَر۪يدِ ﴿١٦﴾ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَم۪ينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَع۪يدٌ

oturandır · soldan · ve · sağdan · iki kaydedici · alıp kaydeder · o vakit ki · şah damarından

﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَق۪يبٌ عَت۪يدٌ ﴿١٨﴾ وَجَٓاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ

ölümün · sarhoşluğu · gelmiştir · ve · hazır · bir gözetleyici · yanında vardır · ancak · bir sözden · söylemez

بِالْحَقِّ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَح۪يدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَع۪يدِ ﴿٢٠﴾

tehdid · günüdür · işte bu · Sûr'a · üfürülmüştür · ve · kaçıyorsun · ondan · idin · o şeydir ki · işte bu · hak ile

وَجَٓاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَٓائِقٌ وَشَه۪يدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ ف۪ي غَفْلَةٍ مِنْ

gaflette · idin · and olsun gerçekten · bir şâhid · ve · bir sevk edici · beraberinde var · nefis · her · gelmiştir · ve

هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَٓاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَد۪يدٌ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَر۪ينُهُ

arkadaşı · dedi · ve · keskindir · bu gün · artık gözün · perdeni · senden · şimdi açtık · bundan

هٰذَا مَا لَدَيَّ عَت۪يدٌ ﴿٢٣﴾ اَلْقِيَا ف۪ي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَن۪يدٍ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ

mâni' olanı · inadcıyı · kâfiri · her · cehenneme · ikiniz atın · hazırdır · yanımdadır · o şey ki · bu

لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُر۪يبٍ ﴿٢٥﴾ اَلَّذ۪ي جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيَاهُ

artık onu ikiniz atın · başka · bir ilâh · Allah ile · beraber · kıldı · o ki · şübheciyi · zâlimi · hayra

فِي الْعَذَابِ الشَّد۪يدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَر۪ينُهُ رَبَّنَا مَٓا اَطْغَيْتُهُ وَلٰكِنْ كَانَ

idi · fakat · onu azdırmadım · Rabbimiz · arkadaşı · dedi · şiddetli · azâbın · içine

ف۪ي ضَلَالٍ بَع۪يدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ بِالْوَع۪يدِ ﴿٢٨﴾

tehdidi · size · takdîm ettim · halbuki gerçekten · huzûrumda · çekişmeyin · buyurdu ki · uzak · bir dalâlet içinde

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَٓا اَنَا۬ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ

cehenneme · deriz · o gün · kullara · zulmedici · ben değilim · ve · katımda · söz · değiştirilmez

هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَز۪يدٍ ﴿٣٠﴾ وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّق۪ينَ

takvâ sâhiblerine · cennet · yaklaştırılmıştır · ve · fazladan var mı · der · ve · doldun mu

غَيْرَ بَع۪يدٍ ﴿٣١﴾ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَف۪يظٍ ﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِيَ

korktu · o kimse ki · muhâfaza eden · çokça yönelen · herkes içindir · va'd ediliyorsunuz · o şey ki · budur · uzak · değildir

الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَٓاءَ بِقَلْبٍ مُن۪يبٍ ﴿٣٣﴾ اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ

selâmetle · oraya girin · yönelmiş · bir kalb ile · geldi · ve · gıyabda · Rahmân'dan

ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَٓاؤُ۫نَ ف۪يهَا وَلَدَيْنَا مَز۪يدٌ ﴿٣٥﴾

fazla · katımızdadır · ve · orada · istiyorlar · o şeyler ki · onlar için vardır · ebedîlik · günüdür · bu

16- Celâlim hakkı için, insanı *(biz)* yarattık ve nefsinin ona ne vesvese verdiğini biliriz! Çünki biz, ona şah damarından daha yakınız![1]

17- O iki kaydedici *(melek her yaptığınızı)* kaydederken, *(onlar)* sağdan ve soldan *(her iki tarafınızda)* oturmakta olan *(melek)*lerdir.

18- *(İnsan)* hiçbir söz söylemez ki, mutlakā yanında hazır bir gözetleyici *(melek)* bulunmasın!

19- Ve ölüm sarhoşluğu hak olarak gelmiştir. *(O vakit ona:)* "*(Ey insan!)* İşte bu, kendisinden kaçıp durduğun şeydir!" *(denilir.)*

20- Sûra da üfürülmüştür. İşte bu, tehdid günüdür!

21- Ve herkes, berâberinde bir sevk edici, bir de şâhidlik edici *(iki melek)* olduğu hâlde gelmiştir.

22- *(Ona şöyle denilir:)* "And olsun ki, *(sen)* bundan gaflette idin; şimdi senden perdeni *(kaldırıp)* açtık; bu gün artık gözün keskindir!"

23- *(Berâberinde)* ona arkadaş olan *(melek)* de: "İşte yanımda bulunan *(amel defteri)* hazırdır!" der.

24- *(Allah, o iki meleğe şöyle emreder:)* "Atın Cehenneme! Her bir kâfiri, inadcıyı!"

25- "Hayra mâni' olanı, zâlimi, şübheciyi!"

26- "O ki, Allah ile berâber başka bir ilâh edinmiştir; bu yüzden onu şiddetli azâbın içine atın!"

27- Onun arkadaşı *(olan şeytan)*: "Rabbimiz! Onu *(ben)* azdırmadım; fakat *(o, haktan)* uzak bir dalâlet içinde idi!" der.

28- *(Allah)* buyurur ki: "Huzûrumda çekişmeyin! Çünki size muhakkak *(azâb edeceğime dâir)* önceden tehdidde bulunmuştum!"

29- "Benim katımda söz değiştirilmez. Ve ben kullar*(ım)*a aslâ zulmedici değilim!"

30- O gün Cehenneme: "Doldun mu?" deriz; *(o da:)* "Daha var mı?" der!

31- Cennet ise takvâ sâhiblerine yaklaştırılmıştır, uzak değildir!

32, 33- *(Onlara şöyle denir:)* "*(İşte,)* va'd edilmekte olduğunuz *(Cennet)* budur! *(Allah'a)* çokça yönelen *(tevbe eden)*, *(O'nun emir ve yasaklarını)* gözeten, görmediği hâlde Rahmân'dan korkan ve *(Allah'a)* yönelmiş bir kalb ile gelen herkes içindir!"

34- "Oraya selâmetle girin! Bu, ebedîlik günüdür!"

35- Orada kendileri için ne isterlerse vardır; katımızda daha fazlası da vardır!

36- *(Biz)* onlardan *(Mekke'lilerden)* önce, nice nesilleri helâk ettik ki, onlar kendilerinden kuvvetçe daha şiddetli idiler; bu yüzden diyar diyar dolaştılar. *(Hiç ölümden)* kurtuluş var mı?

37- Şübhesiz ki bunda, kalbi olan veya *(fikren)* hazır bulunup kulak veren kimseler için gerçekten bir ibret vardır.

38- And olsun ki, gökleri ve yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık. Bize hiçbir yorgunluk da dokunmadı.

39- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* O hâlde *(onların)* söylediklerine sabret! Hem güneşin doğmasından önce ve batmasından önce Rabbine hamd ile *(O'nu)* tesbîh et *(sabah, öğle ve ikindi namazlarını kıl)*!

40- Gecenin bir kısmında ve secdelerin arkalarında da O'nu tesbîh et *(akşam ve yatsı namazlarını ve sabah namazının sünnetini kıl ve ardındaki tesbîhâtı yap)*!

41- Ve nidâ eden *(İsrâfîl)*'in, yakın bir yerden sesleneceği güne kulak ver!

42- O gün *(bütün halk)* o *(korkunç)* sesi *(İsrâfîl'in sûra ikinci üfleyişini)* gerçek olarak işiteceklerdir! İşte bu, *(kabirlerden)* çıkış günüdür!

43- Şübhesiz ki ancak biz hayat veririz ve öldürürüz; dönüş de ancak bizedir.

44- O gün yer, onlardan yarılır; sür'atli kimseler olarak *(kabirlerinden çıkarlar)*! İşte bu haşirdir; bize göre pek kolaydır!

45- Biz onların söylemekte olduklarını en iyi bileniz; sen ise onların üzerinde bir zorlayıcı değilsin; o hâlde, tehdîdimden korkanlara Kur'ân ile nasîhat et!

51- ZÂRİYÂT SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 60 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Yemîn olsun **zâriyât**'a *(o tozutup savuran rüzgârlara)*!

2- Sonra o ağırlık yüklenen *(bulut)*lara!

3, 4- Sonra o kolaylıkla akıp giden *(gemilere, vâsıta)*lara! Sonra o *(bütün)* işleri taksîm eden *(melek)*lere!

5- Şübhesiz ki va'd edilegeldiğiniz şey *(öldükten sonra dirilmeniz)*, gerçekten doğrudur.

6- Muhakkak ki dîn *(amellere mükâfât ve cezâ günü)* elbette vâki' *(olacak)*tır.

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا

bu yüzden dolaştılar | yakalayışça | kendilerinden | daha şiddetlidir | onlar | nesillerden | onlardan önce | helâk ettik | nice | ve

فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهُ

onun için | oldu | o kimseler için ki | elbette bir ibret | bunda vardır | şübhesiz | bir kaçış yeri mi var | diyarlarda

قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ

gökleri | yarattık | and olsun gerçekten | ve | şâhid olan | o iken | kulak | attı | veya | bir kalb

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ

bir yorgunluk | bize dokunmadı | ve | gün | altı | içinde | ikisi arasındadır | o şeyleri ki | ve | yeri | ve

﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ

güneşin | doğmasından | önce | Rabbine | hamd ile | tesbîh et | ve | söylüyorlar | o şeylere ki | o hâlde sabret

وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ

o günü ki | dinle | ve | secdelerin | arkalarında | ve | böyle onu tesbîh et | geceden | ve | batmasından | önce | ve

يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ

gerçek olarak | o sesi | işitirler | o gün | yakın | bir yerden | nidâ eden | seslenecek

ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ

o gün | dönüş | bizedir | ve | öldürürüz | ve | hayat veririz | biz | şübhesiz biz | çıkış | günüdür | işte bu

تَشَقَّقُ الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ

en iyi bileniz | biz | pek kolaydır | üzerimize | haşirdir | işte bu | çok hızlılar olarak | onlardan | yer | yarılır

بِمَا يَقُولُونَ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

tehdîdimden | korkuyor | o kimseye ki | Kur'ân ile | o hâlde nasîhat et | bir zorlayıcı | onların üzerinde | sen değilsin | ve | söylüyorlar | o şeyleri ki

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahîm | Rahmân | Allah'ın | ismiyle

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ﴿٣﴾

bir kolaylıkla | sonra o akıp gidenlere | bir ağırlık | sonra o yüklenenlere | bir tozutma ile | yemin olsun tozutanlara | ve

فَالْمُقَسِّمَاتِ اَمْرًا ﴿٤﴾ اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَاِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾

elbette vâki'dir | hesab | şübhesiz | ve | gerçekten doğrudur | size va'd ediliyor | şübhesiz o şey ki | işleri | sonra o taksîm edenlere

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ اِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ

and olsun göğe · sâhibi · yolların · doğrusu siz · elbet içindesiniz · bir söz · çeşitli · çevrilir · ondan

مَنْ اُفِكَ ﴿٩﴾ قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١٠﴾ اَلَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ

o kimse ki · çevrildi · kahrolsun · o yalancılar · o kimseler ki · onlar · cehâlet içinde · gâfillerdir

﴿١١﴾ يَسْـَٔلُونَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا

soruyorlar · ne zaman · günü · hesab · o gün · onlar · ateş üzerinde · yakılırlar · tadın

فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي

fitnenizi · budur · o şey ki · idiniz · kendisini · acele istiyorsunuz · şübhesiz · takvâ sâhibleri

جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ اٰخِذِينَ مَا اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ

cennetlerde · ve · pınarlardadır · almış kimseler olarak · o şeyleri ki · onlara verdi · Rableri · şübhesiz onlar · idiler · önce · bundan

مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ

iyilik edenler · idiler · pek az · geceden · uyurlar · ve · seherlerde · onlar

يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفِي اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ وَفِي

istiğfâr ederlerdi · ve · mallarında var · bir hak · dilenen için · ve · yoksul için · ve

الْاَرْضِ اٰيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي

yerde vardır · deliller · kat'î îmân edenler için · ve · nefislerinizde · hiç görmez misiniz · ve

السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ اِنَّهُ لَحَقٌّ

gökte var · rızkınız · ve · o şeyler ki · va'd ediliyorsunuz · işte and olsun Rabbine · göğün · ve · yerin · şübhesiz o · elbet bir gerçektir

مِثْلَ مَا اَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ ضَيْفِ اِبْرٰهِيمَ الْمُكْرَمِينَ

o şey gibi ki · şübhesiz siz · konuşuyorsunuz · sana geldi mi · haberi · misâfirlerinin · İbrâhîm'in · şerefli kılınmışlar olan

﴿٢٤﴾ اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾

o vakit ki · girdiler · üzerine · ve demişlerdi · selâm · dedi · selâm · bir topluluk · tanınmamış

فَرَاغَ اِلٰى اَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ اِلَيْهِمْ قَالَ

hemen geçti · âilesinin yanına · çok geçmeden geldi · bir buzağı ile · semiz · sonra onu yaklaştırdı · kendilerine · dedi

اَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾ فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ

yemez misiniz · bunun üzerine içine düştü · onlardan dolayı · bir korku · dediler · korkma · ve · onu müjdelediler

بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ

bir oğul ile · çok âlim · bunun üzerine geldi · zevcesi · çığlık içinde · ve elini vurdu · yüzüne · ve · dedi

عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾ قَالُوا كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ اِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

bir kocakarı · kısır · dediler · böyledir · buyurdu · Rabbin · şübhesiz o · odur · her işi hikmetli · herşeyi bilen

7, 8- *(Çeşitli)* yollara sâhib olan göğe yemîn olsun ki, doğrusu siz *(peygamber ve Kur'ân hakkında)* gerçekten çeşitli sözler *(iddiâlar)* içindesiniz.

9- Ondan *(Kur'ân'dan)* çevrilen, çevrilir.

10, 11, 12- Kahrolsun o yalancılar! O kimseler ki, onlar cehâlet içinde bulunan gâfillerdir. "Dîn *(hesab)* günü ne zaman?" diye soruyorlar.

13- O gün onlar, ateş üzerinde azâb edileceklerdir.

14- *(Zebâniler onlara:)* "Tadın azâbınızı! Kendisini acele istemekte olduğunuz şey, *(işte)* budur!" *(derler.)*

15, 16, 17, 18- Şübhesiz ki takvâ sâhibleri, Rablerinin kendilerine verdiğini almış kimseler olarak, Cennetlerde ve pınar başlarındadırlar. Çünki onlar, bundan önce iyilik eden kimselerdi. Gecenin az bir kısmında uyurlardı. Seherlerde de onlar istiğfâr ederler *(mağfiret dilerler)*di.

19- Onların mallarında, dilenen ve *(iffetinden dolayı dilenmeyen)* yoksul için bir hak vardır *(verirler)*!

20, 21, 22- Kat'î olarak îmân edecekler için yerde ve kendi nefislerinizde *(Allah'ın kudretine ve birliğine)* deliller vardır. Hiç görmez misiniz? Gökte de, rızkınız ve va'd edilmekte olduğunuz *(Cennetler)* vardır.

23- İşte göğün ve yerin Rabbine and olsun ki, şübhesiz o, gerçekten sizin konuşmakta olmanız gibi kesin bir gerçektir.

24- *(Ey Habîbim!)* İbrâhîm'in şerefli kılınmış misâfirlerinin *(o meleklerin)* haberi sana geldi mi?

25, 26- *(Onlar İbrâhîm'in)* yanına girdiklerinde: "Selâm *(senin üzerine olsun)*!" demişlerdi. *(O da:)* "Selâm *(sizin üzerinize de olsun!)* *(Siz buralarda)* tanınmamış bir topluluk*(sunuz)*." dedi. Hemen sezdirmeden âilesinin yanına gitti, çok geçmeden *(kızartılmış)* semiz bir buzağı *(eti)* getirdi.

27- Sonra onu kendilerine yaklaştırdı: "Yemez misiniz?" dedi.

28- *(Yemediklerini görünce,)* onlardan dolayı içine bir korku düştü. *(Onlar:)* "Korkma!" dediler. Ve onu çok âlim bir oğul *(olacak İshâk)* ile müjdelediler!

29- Bunun üzerine zevcesi *(Sâre hayretle)* çığlık atarak geldi de elini yüzüne vurdu ve: "*(Ben)* kısır bir kocakarı*(yım; benim nasıl çocuğum olur?)*" dedi.

30- *(Onlar:)* "Bu böyledir; *(bunu)* Rabbin buyurdu. Şübhe yok ki, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*, Alîm *(herşeyi hakkıyla bilen)* ancak O'dur" dediler.

31- *(İbrâhîm:)* "O hâlde *(asıl)* mühim işiniz nedir, ey elçiler?" dedi.

32, 33, 34- Dediler ki: "Şübhesiz biz, bir günahkârlar topluluğuna gönderildik. Tâ ki onların üzerine çamurdan *(pişmiş)* taşlar atalım. *(Ki bu taşlar)* haddi aşan kimseler için *(hangisinin kime isâbet edeceği dahi belirlenerek)* Rabbinin katında damgalanmıştır."

35, 36- Bunun üzerine mü'minlerden orada bulunan kim varsa çıkardık. Zâten orada Müslümanlardan, bir ev *(halkı)* dışında *(kimse)* bulmadık.

37- O *(pek)* elemli azabdan korkanlar için de orada *(ibret alınacak)* bir alâmet bıraktık!

38- Mûsâ'da da *(ibretler vardır)*; hani onu apaçık bir delîl ile Fir'avun'a göndermiştik.

39, 40- Hâlbuki *(Fir'avun)* bütün kuvveti *(ordusu)* ile *(îmandan)* yüz çevirdi ve *(Mûsâ için)*: "*(O)* bir sihirbazdır veya bir delidir!" dedi. Bunun üzerine *(biz de)* onu ve ordusunu, kendisi kınanacak bir kimse olarak yakalayıp hepsini denize atıverdik.

41- Âd *(kavmin)*de de *(ibretler vardır)*; o vakit onların üzerine *(helâk edici)* o kısır rüzgârı göndermiştik.

42- *(O,)* üzerinden geçtiği hiçbir şeyi bırakmıyor, mutlakā onu toz gibi ediyordu!

43- Semûd *(kavmin)*de de *(ibretler vardır)*; o zaman onlara: "Bir zamâna kadar faydalanın *(bakalım)*!" denilmişti.

44- Buna rağmen *(onlar)* Rablerinin emrine karşı geldiler; bu yüzden, onlar bakıp dururlarken o yıldırım kendilerini yakalayıverdi.

45- Artık ne ayağa kalkmaya güç yetirebildiler, ne de *(kendilerine)* yardım edilen kimseler oldular.

46- Daha önce de Nûh kavmini *(helâk etmiştik)*. Çünki onlar *(peygamberlerini inkâr eden)* bir fâsıklar topluluğu idiler.

47- Göğü de kuvvet*(imiz)*le binâ ettik; ve şübhe yok ki biz, elbette *(devamlı sûrette onu)* genişleticileriz.

48- Yeri de döşedik; işte *(biz)* ne güzel döşeyiciler*(iz)*.

49- Ve herşeyden çift çift yarattık, olur ki ibret alırsınız.

50, 51- *(Ey Habîbim! De ki:)* "O hâlde Allah'a kaçın! Şübhesiz ki ben, size O'nun tarafından *(gönderilmiş)* apaçık bir korkutucuyum. Allah ile berâber başka bir ilâh edinmeyin! Doğrusu ben, size O'nun tarafından *(gönderilmiş)* apaçık bir korkutucuyum."

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا اِنَّا اُرْسِلْنَا اِلٰى قَوْمٍ
dedi / o hâlde durumunuz nedir / ey / elçiler / dediler ki / şübhesiz biz / gönderildik / bir topluluğa ki

مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
günahkârlardır / göndermemiz için / üzerlerine / taşlar / çamurdan / işaretlenmiş / katında / Rabbinin

لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا
haddi aşanlar için / bunun üzerine çıkardık / o kimseyi ki / idi / orada / mü'minlerden / zâten bulmadık / orada

غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا اٰيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ
dışında / bir ev / müslümanlardan / ve / bıraktık / orada / bir alâmet / o kimseler için ki / korkuyorlar / azâbdan

الْاَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسٰى اِذْ اَرْسَلْنَاهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾
elemli / ve / Mûsâ'da / o vakit / onu göndermiştik / Fir'avun'a / bir delil ile / apaçık

فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
fakat yüz çevirdi / bütün kuvveti ile / dedi / ve / bir sihirbazdır / veya / bir delidir / bunun üzerine onu yakaladık / ve / ordusunu

فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ
böylece onları attık / denize / kendisi iken / kınanacak bir kimse / ve / Âd'de / o vakit / göndermiştik / üzerlerine

الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ
rüzgârı / kısır / bırakmıyor / bir şeyden ki / geldi / üzerine / ancak / onu kılıyordu / toz gibi

﴿٤٢﴾ وَفِي ثَمُودَ اِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتّٰى حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ
ve / Semûd'de / o zaman / denilmişti / onlara / faydalanın / tâ ki / bir zamana / fakat büyüklendiler / emrinden / Rablerinin

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ
hemen onları yakaladı / o yıldırım / onlar iken / bakıyorlar / artık güç yetiremediler / ayağa kalkmaya

وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
ve / olmadılar / yardım edilenlerden / ve / kavmini / Nûhun / bundan önce / şübhesiz onlar / idiler / topluluğu / fâsıklar

﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِاَيْدٍ وَاِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْاَرْضَ فَرَشْنَاهَا
ve / gök ki / onu binâ ettik / bir kuvvetle / ve / şübhesiz biz / elbet genişleticiyiz / ve / yer ki / onu döşedik

فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ
işte ne güzel / döşeyiciyiz / ve / herşeyden / yarattık / iki çift / olur ki siz

تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوا اِلَى اللّٰهِ اِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾
ibret alırsınız / o hâlde kaçın / Allah'a / şübhesiz ben / size / ondan / bir korkutucuyum / apaçık

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ اِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾
ve / kılmayın / beraber / Allah ile / bir ilâh / başka / doğrusu ben / size / ondan / bir korkutucuyum / apaçık

كَذٰلِكَ مَٓا اَتَى الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ

işte böyle · gelmedi · o kimselere ki · onlardan öncedir · bir peygamber · ancak · dediler · bir sihirbazdır

اَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾ اَتَوَاصَوْا بِه۪ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ

veya · bir mecnundur · birbirlerine tavsiye mi ettiler · bunu · bil'akis · onlar · topluluğudur · azgınlar · artık yüz çevir · onlardan

فَمَٓا اَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٥٥﴾

hem sen değilsin · kınanacak bir kimse · ve · nasîhat et · çünki doğrusu · nasîhat · fayda verir · mü'minlere

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَٓا اُر۪يدُ مِنْهُمْ

ve · yaratmadım · cinleri · ve · insanları · ancak · bana ibâdet etmeleri için · istemiyorum · onlardan

مِنْ رِزْقٍ وَمَٓا اُر۪يدُ اَنْ يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ

bir rızık · ve · istemiyorum · beni doyurmalarını · şübhesiz · Allah · odur · bol rızık veren

ذُو الْقُوَّةِ الْمَت۪ينُ ﴿٥٨﴾ فَاِنَّ لِلَّذ۪ينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ اَصْحَابِهِمْ

sâhibi · kuvvet · aslâ sarsılmaz · ve şübhesiz · var o kimseler için ki · zulmettiler · bir nasîb · gibi · nasîbi · arkadaşlarının

فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذ۪ي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

artık benden acele istemesinler · işte vay · o kimselere ki · kâfir oldular · o günlerinden dolayı · o ki · va'd olunuyorlar

سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

ismiyle · Allah'ın · Rahmân · Rahîm

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ ف۪ي رَقٍّ مَنْشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾

and olsun Tûr'a · ve kitaba · satır satır yazılmış · ince bir deriye · yayılmış · ve · Beyt-i Ma'mûr'a

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ

ve · tavana · yükseltilmiş · ve · denize · tutuşturulmuş · şübhesiz · azâbı · Rabbinin · elbette vâki'dir · onun için yoktur

مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَٓاءُ مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَس۪يرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ

bir def' edici · o gün · çalkanır · gök · bir çalkanışla · ve · yürür · dağlar · bir yürüyüşle · artık vay

يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿١١﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ ف۪ي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يُدَعُّونَ

o gün · yalanlayanlara · o kimseler ki · onlar · bir dalış içinde · oynuyorlar · o gün · itilirler

اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هٰذِهِ النَّارُ الَّت۪ي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

ateşine · cehennem · bir itilişle · budur · ateş · o ki · idiniz · kendisini · yalanlıyorsunuz

---

52- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* İşte böyle, onlardan öncekilere ne zaman bir peygamber geldiyse, mutlakā *(ona da)*: "(O) bir sihirbazdır veya mecnundur!" dediler.

53- Bunu birbirlerine tavsiye mi ettiler *(de aynı şeyi söylüyorlar)*? Hayır! Onlar, bir azgınlar topluluğudur.

54- Artık onlardan yüz çevir; bu yüzden kınanacak bir kimse değilsin!

55- Yine de *(Kur'ân ile)* nasîhat et; çünki doğrusu nasîhat, mü'minlere fayda verir.

56- *(Ben)* cinleri ve insanları, ancak bana ibâdet etsinler diye yarattım![1]

57- *(Ben)* onlardan bir rızık istemiyorum; beni doyurmalarını da istemiyorum.[2]

58- Şübhesiz ki Rezzâk *(çokça rızık veren)*, kuvvet sâhibi, Metîn *(aslâ sarsılmaz)* olan ancak Allah'dır.

59- Onun için muhakkak ki o zulmedenlerin *(geçmiş)* arkadaşlarının nasîbi gibi *(azabdan)* bir nasibleri vardır; artık benden *(onu)* acele istemesinler!

60- İşte va'd olunup durdukları o günlerinden dolayı o kâfirlerin vay hâline!

52- TÛR SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 49 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Yemîn olsun **Tûr** *(dağın)*a!

2, 3- Ve yayılmış ince deri üzerine satır satır yazılmış Kitâb'a *(Kur'ân'a)*!

4- Ve *(gökte meleklerin tavâf ettiği)* Beyt-i Ma'mûr'a!

5- Ve yükseltilmiş tavana *(göğe)*!

6, 7, 8- Ve tutuşturulmuş denize *(yemîn olsun)* ki, şübhesiz Rabbinin azâbı elbette vâki' *(olacak)*tır; onun için hiçbir def' edici yoktur!

9- O gün gök, bir çalkanışla çalkanır!

10- Ve dağlar, bir yürüyüşle yürüyüverir!

11- Artık yalanlayanların o gün vay hâline!

12- O kimseler ki, onlar *(bâtıl)* bir dalış içinde oynayıp dururlar.

13- O gün *(onlar)*, Cehennem ateşine şiddetli bir itilişle itilip kakılırlar!

14- *(Kendilerine denilir ki:)* "İşte kendisini yalanlayıp durduğunuz ateş, budur!"

15- Bu da mı *(bu Cehennem de mi)* bir sihirdir, yoksa siz mi görmüyorsunuz?

16- Girin oraya! Artık sabretseniz de, sabretmeseniz de sizin için birdir. *(Siz)* ancak yapmakta olduklarınızla cezâlandırılacaksınız.

17- Şübhesiz ki takvâ sâhibleri, Cennetlerde ve ni'metler içindedirler.

18- Rablerinin kendilerine verdiği şeylerle zevk içinde olanlardır. Hem Rableri, onları Cehennem azâbından korumuştur.

19- *(Kendilerine:)* "Yapmakta olduklarınıza karşılık *(mükâfât olarak)* âfiyetle yiyin, için!" *(denilir.)*

20- Sıra sıra dizilmiş tahtlar üzerinde yaslanmış kimseler olarak! Hem onları iri *(güzel)* gözlü hûrilerle evlendirmişizdir.

21- Ve îmân edip zürriyetleri de kendilerine îmân ile tâbi' olanlara gelince, *(biz)* onların zürriyetlerini *(Cennette)* kendilerine katmışızdır; bununla berâber onların amellerinden kendilerine hiçbir şey eksiltmemişizdir. Her kişi, kendi kazandığına karşılık *(bizzat kendi nefsiyle)* bir rehindir!

22- Onlara canlarının çekeceğinden *(her)* meyve ve eti bol bol vermişizdir!

23- Orada *(neş'e ile)* birbirlerine kadeh çekişirler *(verip alırlar)*; onda *(onun içiminde)* ne boş bir söz, ne de bir günâha sokma vardır *(sarhoş etmez)*.

24- Ve kendilerine âid genç hizmetçiler etraflarında dolaşır; sanki onlar *(sadeflerinde)* saklı inciler gibi *(tertemiz)*dirler!

25- Hem *(Cennet ehli)* birbirlerine dönüp *(hâllerinden)* karşılıklı sorarlar.

26- Derler ki: "Daha önce gerçekten biz, *(dünyada)* âilemizin yanında iken *(Allah'dan)* korkan kimselerdik!"

27- "İşte Allah bize lûtfetti de *(derilerden içeri)* nüfûz edici o azabdan bizi korudu!"

28- "Gerçekten biz, bundan önce O'na duâ ediyorduk. Şübhesiz ki Berr *(çok lütufta bulunan)*, Rahîm *(çok merhamet eden)* ancak O'dur."

29- *(Ey Resûlüm!)* O hâlde nasîhat et; çünki Rabbinin ni'meti hakkı için, sen ne bir kâhinsin, ne de bir mecnun!

30- Yoksa[1] *(onlar)*: "*(O)* bir şâirdir; *(biz)* onun, zamânın felâketlerine uğramasını bekliyoruz!" mu diyorlar?

31- De ki: "Bekleyin; doğrusu ben de sizinle berâber *(size gelecek azâbı)* bekleyenlerdenim."

أَفَسِحْرٌ هٰذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا

sabretmeyin | veya | artık sabredin | girin oraya | görmüyorsunuz | siz mi | yoksa | bu | peki bir sihir midir

سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ

takvâ sâhibleri | şübhesiz | yapıyorsunuz | idiniz | o şeyle ki | cezâlandırılacaksınız | ancak | size | eşittir

فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَاكِهِينَ بِمَا آتٰيهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقٰيهُمْ

onları korumuştur | ve | Rableri | onlara verdi | o şeyle ki | zevk sâhibleri olarak | ni'metlerdedir | ve | cennetlerde

رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

yapıyorsunuz | idiniz | o şey vesilesiyle ki | âfiyetle | için | ve | yiyin | cehennemin | azâbından | Rableri

مُتَّكِئِينَ عَلٰى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ

o kimseler ki | ve | iri gözlü | hûrilerle | onları evlendirmişizdir | ve | sıra sıra dizilmiş | tahtlar üzerinde | yaslananlar olarak

آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

zürriyetlerini | kendilerine | katmışızdır | îmân ile | zürriyetleri | kendilerine tâbi' oldu | ve | îmân ettiler

وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾

bir rehindir | kazandı | o şey vesilesiyle ki | kişi | her | birşey | amellerinden | onlara eksiltmedik | ve

وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا

orada | çekiştirirler | arzu ediyorlar | o şeyden ki | eti | ve | meyveyi | onlara bol bol vermişizdir | ve

كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ

kendilerine âid | genç hizmetçiler | üzerlerinde | dolaşır | ve | ne bir günah işleme | ve | onda | boş bir söz yoktur | dolu kadeh

كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ

bazısına | bazıları | döndü | ve | saklı | bir incidir | sanki onlar

يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنَّ

işte lûtfetti | korkan kimseler | âilemizin yanında | önce | idik | şübhesiz biz | dediler | karşılıklı sorarlar

اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰينَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ

ona duâ ediyoruz | bundan önce | idik | şübhesiz biz | cehennem | azâbından | bizi korudu | ve | bize | Allah

إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ

bir kâhin | Rabbinin | ni'meti ile | çünki sen değilsin | artık nasîhat et | çok merhametli olan | lütfeden | o dur | şübhesiz o

وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ

felâketini | ona | bekliyoruz | bir şâirdir | diyorlar mı | yoksa | ne bir mecnun | ve

الْمَنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

bekleyenlerdenim | sizinle beraber | artık doğrusu ben | bekleyin | de ki | zamanın

اَمْ تَأْمُرُهُمْ اَحْلَامُهُمْ بِهٰذَٓا اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَۚ ﴿٣٢﴾ اَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۚ

yoksa | onlara emrediyor mu | akılları | bunu | yoksa | onlar | topluluğu mudur | azgınlar | yoksa | diyorlar mı | onu uydurdu

بَلْ لَا يُؤْمِنُونَۚ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَد۪يثٍ مِثْلِه۪ٓ اِنْ كَانُوا صَادِق۪ينَۜ ﴿٣٤﴾ اَمْ خُلِقُوا

bil'akis | îmân etmezler | haydi getirsinler | bir söz | onun benzeri | eğer | iseler | doğru kimseler | yoksa | yaratıldılar mı

مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخَالِقُونَۜ ﴿٣٥﴾ اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَۚ

olmadan | bir şey | yoksa | onlar mı | yaratıcılar | yoksa | yarattılar mı | gökleri | ve | yeri

بَلْ لَا يُوقِنُونَۜ ﴿٣٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَٓائِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَۜ ﴿٣٧﴾

bil'akis | yakînen bilmiyorlar | yoksa | onların yanında mıdır | hazîneleri | Rabbinin | yoksa | onlar mı | hâkim olanlar

اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ ف۪يهِۚ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍۜ ﴿٣٨﴾

yoksa | onların var mı | bir merdiveni ki | dinliyorlar | orada | öyle ise getirsin | dinleyicileri | bir delil | apaçık

اَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَۜ ﴿٣٩﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَۜ

yoksa onun mu | kızlar | ve | sizin | oğullar | yoksa | onlardan istiyor musun | bir ücret | ve onlar | borçtan dolayı | ağır bir yük altındalar

﴿٤٠﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَۜ ﴿٤١﴾ اَمْ يُر۪يدُونَ كَيْدًاۜ فَالَّذ۪ينَ

yoksa | onların yanında mı | gayb | ve onlar | yazıyorlar | yoksa | istiyorlar mı | bir tuzak | asıl o kimseler ki

كَفَرُوا هُمُ الْمَك۪يدُونَۜ ﴿٤٢﴾ اَمْ لَهُمْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِۜ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا

inkâr ettiler | onlardır | tuzağa düşecekler | yoksa | onların var mı | bir ilâhı | başka | Allah'dan | pek münezzehtir | Allah | o şeylerden ki

يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَاِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَٓاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ

ortak koşuyorlar | ve | eğer | görürlerse | bir parça | gökten | düşen | derler | bir buluttur | üst üste yığılmış

﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذ۪ي ف۪يهِ يُصْعَقُونَۙ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْن۪ي

artık onları bırak | tâ ki | kavuşmalarına kadar | günlerine | o ki | içinde | çarpılırlar | o gün | bir fayda vermez

عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَۜ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّ لِلَّذ۪ينَ ظَلَمُوا عَذَابًا

kendilerine | tuzakları | bir şeyle | değildir | onlar | yardım ediliyorlar | ve | şübhesiz | var o kimselere ki | zulmettiler | bir azâb

دُونَ ذٰلِكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَاِنَّكَ

başka | bundan | fakat | onların çoğu | bilmezler | ve | sabret | hükmüne | Rabbinin | çünki şübhesiz sen

بِاَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ ح۪ينَ تَقُومُۙ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

gözlerimizdesin | ve tesbîh et | hamd ile | Rabbine | o vakit ki | kalkıyorsun | ve | geceden | onu tesbîh et | ve | batışında | yıldızların

سُورَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَسِتُّونَ اٰيَةً

32- Yoksa onlara bunu *(bu iftirâlarını)* akılları mı emrediyor? Yoksa onlar, bir azgınlar topluluğu mudur?

33- Yoksa: "Onu *(Kur'ân'ı, kendisi)* uydurdu!" mu diyorlar? Hayır! *(Onlar)* îmân etmezler.

34- Eğer *(iddiâlarında)* doğru kimseler iseler, haydi onun benzeri bir söz getirsinler!

35- Yoksa bir şey *(bir yaratıcı)* olmadan mı yaratıldılar? Yoksa o yaratıcılar kendileri midir?

36- Yoksa gökleri ve yeri mi yarattılar? Hayır! *(Onlar, yaratmak ne demektir)* yakînen bilmiyorlar.

37- Yoksa Rabbinin hazîneleri onların yanında mıdır? Yoksa *(herşeye)* hâkim olanlar kendileri midir?

38- Yoksa onların merdiveni var da, *(gökteki melekleri)* orada mı dinliyorlar? Öyle ise onların dinleyicileri, apaçık bir delil getirsin!

39- Yoksa kızlar O'nun da, oğullar sizin mi?

40- Yoksa *(sen)* onlardan bir ücret istiyorsun da onlar *(bu)* borçtan *(bu teklifden)* dolayı ağır bir yük altında kalmış kimseler midir?

41- Yoksa gayb *(Levh-i Mahfûz)* onların yanında da, onlar *(ondan)* mı yazıyorlar?

42- Yoksa bir tuzak kurmak mı istiyorlar? Asıl o inkâr edenler, gerçekten *(kendileri)* tuzağa düşecek olanlardır.

43- Yoksa onların Allah'dan başka bir ilâhı mı var? Allah, *(onların)* ortak koşmakta oldukları şeylerden pek münezzehtir.

44- Hâlbuki gökten *(üzerlerine azâb olarak)* düşen bir parça görseler, *(inadlarından:)* "*(Bu,)* üst üste yığılmış bir buluttur!" derler.

45, 46- *(Ey Habîbim!)* Artık, içinde çarpılacakları günlerine *(kıyâmete)* kavuşuncaya kadar onları *(kendi hâllerine)* bırak! O gün, tuzakları kendilerine hiçbir fayda vermez, onlara yardım da edilmez.

47- Ve şübhesiz ki o zulmedenlere, bundan başka *(dünyada da)* bir azab vardır; fakat onların çoğu bilmezler.

48- *(Ey Resûlüm!)* Artık Rabbinin hükmüne sabret; çünki sen gözlerimizin önündesin *(muhâfazamız altındasın)*; *(uykudan veya yerinden)* kalktığın zaman Rabbine hamd ile *(O'nu)* tesbîh et!

49- Gecenin bir kısmında *(akşam, yatsı ve teheccüd namazlarında)* ve yıldızların batışından sonra da *(sabah namazında)* O'nu tesbîh et! [1]

53- NECM SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 62 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1, 2- Battığı zaman **necm**'e *(o yıldıza)* and olsun ki, arkadaşınız *(Muhammed)* sapmadı ve azmadı!

3, 4- Ve *(o, nefsinin)* arzu*(sun)*dan konuşmuyor! O *(söyledikleri)* bildirilen vahiyden başka bir şey değildir.(1)

5, 6, 7- Kendisine *(o vahyi)*, kuvveleri şiddetli, mükemmel bir akla sâhib olan *(Cebrâîl)* öğretti. Bunun üzerine *(göğe)* doğruldu. Ve o, *(bu mi'râcında)* en yüksek ufukta idi.

8, 9- Sonra *(çok perdeler geçerek Rabbine)* yaklaştı, derken daha da yaklaştı. O kadar ki, kāb-ı kavseyn *(iki yay)* kadar veya daha da yakın oldu!

10- İşte *(Allah)* kuluna vahyettiğini, vahyetti.

11- *(Gözleriyle)* gördüğünü, kalb*(i)* yalanlamadı.

12- Onun görmekte olduğu şeyler hakkında, şimdi kendisi ile mücâdele mi ediyorsunuz?

13, 14, 15,16- And olsun ki, onu *(Cebrâîl'i aslî sûretinde)* diğer bir inişte de *(mi'râc gecesi)*, Sidretü'l-Müntehâ'nın yanında *(iken)* gördü. Ki Cennetü'l-Me'vâ onun yanındadır. O zaman Sidre'yi bürümekte olan, bürüyordu.

17- *(O haşmetli makamda Muhammed'in)* göz*(ü)* ne kaydı, ne de haddini aştı.

18- And olsun ki, Rabbisinin delillerinden en büyüğünü gördü.

19, 20- Peki gördünüz mü o Lât'ı ve Uzzâ'yı ve diğer üçüncüsü Menât'ı?

21- Erkek *(çocuk)* sizin de, dişi O'nun mu?

22- O takdirde bu, haksız bir paylaştırmadır.

23- Bunlar *(bu putlar)*, sizin ve atalarınızın onlara taktığınız birtakım isimlerden başka bir şey değildir; Allah, onların hakkında hiçbir delil indirmemiştir. *(Bu putlara tapanlar)* ancak zanna ve nefislerin*(in)* arzu etmekte olduklarına uyuyorlar. Hâlbuki onlara doğrusu Rableri tarafından hidâyet *(peygamber)* de gelmiştir.

24- Yoksa insan için, ne temennî ederse, var mıdır?

25- Fakat son da, ilk de *(âhiret de, dünya da)* Allah'ındır.

26- Göklerde nice melekler vardır ki, Allah'ın dileyeceği ve râzı olacağı kimseler için izin vermesinden sonra olması müstesnâ, onların şefâatleri de hiçbir fayda vermez.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahîm Rahmân Allah'ın ismiyle

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰىۙ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰىۚ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ

konuşmuyor ve azmadı ve arkadaşınız sapmadı indi o vakit ki and olsun o yıldıza

عَنِ الْهَوٰىۜ ﴿٣﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحٰىۙ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَد۪يدُ الْقُوٰىۙ ﴿٥﴾

kuvveleri şiddetli kendisine öğretti vahyediliyor bir vahiy ki ancak o değildir arzudan

ذُو مِرَّةٍۜ فَاسْتَوٰىۙ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰىۜ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰىۙ ﴿٨﴾

derken sarktı yaklaştı sonra en yüksek ufukta o ve bunun üzerine doğruldu mükemmel bir akıl sâhibi

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰىۚ ﴿٩﴾ فَاَوْحٰى اِلٰى عَبْدِه۪ مَٓا اَوْحٰىۜ ﴿١٠﴾

vahyetti o şeyi ki kuluna işte vahyetti daha da yakın veya iki yay kadar o kadar ki oldu

مَا كَذَبَ الْفُؤٰادُ مَا رَاٰى ﴿١١﴾ اَفَتُمَارُونَهُ عَلٰى مَا يَرٰى ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ

onu gördü and olsun gerçekten ve görüyor o şey üzerine ki şimdi onunla tartışıyor musunuz gördü o şeyi ki kalb yalanlamadı

نَزْلَةً اُخْرٰىۙ ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوٰىۜ ﴿١٥﴾

Cennetü'l-Me'vâ onun yanındadır Sidretü'l-Müntehâ'nın yanında diğer bir inişte

اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰىۙ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَاٰى

gördü and olsun gerçekten haddini aşmadı ve göz kaymadı bürüyor o şey ki Sidre'yi bürüyordu o vakit

مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ﴿١٨﴾ اَفَرَاَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزّٰىۙ ﴿١٩﴾ وَمَنٰوةَ

Menât'ı ve Uzzâ'yı ve Lât'ı peki gördünüz mü en büyük Rabbisinin delillerinden

الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ﴿٢٠﴾ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ﴿٢١﴾ تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ

bir paylaştırmadır o takdirde işte bu dişi onun ve erkek sizin mi diğer üçüncüsünü

ض۪يزٰى ﴿٢٢﴾ اِنْ هِيَ اِلَّٓا اَسْمَٓاءٌ سَمَّيْتُمُوهَٓا اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمْ

atalarınız ve siz onlara isim verdiniz birtakım isimler ki ancak onlar değildir haksız

مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍۜ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا

o şeyler ki ve zanna ancak uymuyorlar bir delil onlar hakkında Allah indirmemiştir

تَهْوَى الْاَنْفُسُۚ وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدٰىۜ ﴿٢٣﴾ اَمْ لِلْاِنْسَانِ

insan için var mı yoksa hidâyet Rablerinden onlara gelmiştir and olsun gerçekten ve nefisler arzu ediyor

مَا تَمَنّٰىۘ ﴿٢٤﴾ فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰى ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوَاتِ لَا تُغْن۪ي

fayda vermez göklerde melek nice ve ilk ve son fakat Allah'ındır temennî ediyor o şey ki

شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَأْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَرْضٰى ﴿٢٦﴾

razı olur ve diler o kimse için ki Allahın izin vermesinin ardından ancak bir şeyle şefâatleri

اِنَّ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى

şübhesiz | o kimseler ki | îmân etmiyorlar | âhirete | elbette isimlendirirler | melekleri | isimlendirmesi ile | dişi

٢٧ وَمَا لَهُمْ بِه۪ مِنْ عِلْمٍۜ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّۚ وَاِنَّ الظَّنَّ

ve | onlar için yok | o hususta | bir bilgi | uymuyorlar | ancak | zanna | ve | şübhesiz | zan

لَا يُغْن۪ي مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔاۚ ٢٨ فَاَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلّٰى عَنْ ذِكْرِنَا

fayda vermez | haktan | bir şeyi | öyle ise yüz çevir | o kimselerden ki | yüz çevirdi | zikrimizden

وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۜ ٢٩ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِۜ اِنَّ رَبَّكَ

ve istemedi | ancak | hayatı | dünya | işte budur | eriştikleri | ilimden | şübhesiz | Rabbin

هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَب۪يلِه۪ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ٣٠ وَلِلّٰهِ

odur | en iyi bilen | o kimseyi ki | saptı | yolundan | ve | odur | en iyi bilen | o kimseyi ki | hidâyete erdi | ve | Allahındır

مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۙ لِيَجْزِيَ الَّذ۪ينَ اَسَٓاؤُ۫ا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ

o şeyler ki | göklerdedir | ve | o şeyler ki | yerdedir | cezâlandırması için | o kimseleri ki | kötülük ettiler | o şey ile ki | yaptılar | ve | mükâfât vermesi

الَّذ۪ينَ اَحْسَنُوا بِالْحُسْنٰىۚ ٣١ اَلَّذ۪ينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٓائِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ

o kimselere ki | iyilik ettiler | daha güzeliyle | onlar ki | kaçınırlar | büyüklerinden | günahın | ve | fuhşiyâttan

اِلَّا اللَّمَمَۜ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِۜ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ

ancak | küçük günahlar | şübhesiz | Rabbin | pek geniş olandır | mağfireti | o | en iyi bilendir | sizi | o vakit ki | sizi yarattı

مِنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ ف۪ي بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْۚ فَلَا تُزَكُّٓوا

yerden | ve | o vakit ki | siz | ceninlersiniz | karnında | analarınızın | o hâlde temize çıkarmayın

اَنْفُسَكُمْۜ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى ٣٢ اَفَرَاَيْتَ الَّذ۪ي تَوَلّٰىۙ ٣٣ وَاَعْطٰى

nefislerinizi | o | en iyi bilendir | o kimseyi ki | sakındı | şimdi gördün mü | o kimseyi ki | yüz çevirdi | ve | verdi

قَل۪يلًا وَاَكْدٰى ٣٤ اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ٣٥ اَمْ لَمْ يُنَبَّأْ

az bir şey | ve | gerisini getirmedi | onun yanında mıdır | ilmi | gaybın | ve o | görüyor | yoksa | haber edilmedi mi

بِمَا ف۪ي صُحُفِ مُوسٰىۙ ٣٦ وَاِبْرٰه۪يمَ الَّذ۪ي وَفّٰٓىۙ ٣٧ اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ

o şey ile ki | sayfalarındadır | Mûsâ'nın | ve | İbrâhîmin | o ki | vefâ gösterdi | doğrusu yüklenmez | bir günahkâr

وِزْرَ اُخْرٰىۙ ٣٨ وَاَنْ لَيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰىۙ ٣٩ وَاَنَّ سَعْيَهُ

yükünü | başkasının | ve | şübhesiz | yoktur | insan için | ancak | o şey ki | çalıştı | ve | şübhesiz | çalışması

سَوْفَ يُرٰىۖ ٤٠ ثُمَّ يُجْزٰيهُ الْجَزَٓاءَ الْاَوْفٰىۙ ٤١ وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ

ileride | görülecek | sonra | ona mükâfat verilecek | karşılıkla | en mükemmel | ve | şübhesiz | Rabbinedir

الْمُنْتَهٰىۙ ٤٢ وَاَنَّهُ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰىۙ ٤٣ وَاَنَّهُ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَاۙ ٤٤

son varış | ve | şübhesiz | o | güldürdü | ve | ağlattı | ve | şübhesiz o | odur | öldürdü | ve | diriltti

27- Şübhesiz ki âhirete îmân etmeyenler, meleklere elbette dişi isimlendirmesi ile isim takarlar.

28- Hâlbuki onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Sâdece zanna uyuyorlar. Şübhesiz ki zan ise, haktan bir şeyi fayda vermez.

29- Öyle ise bizim zikrimizden *(Kur'ân'dan)* yüz çevirip, dünya hayâtından başka bir şey istemeyen kimselerden, *(sen de)* yüz çevir!

30- İşte onların ilimden erişebilecekleri *(son noktaları)* budur! Ve şübhe yok ki, yolundan sapanları en iyi bilen ancak Rabbindir, hidâyete erenleri de en iyi bilen O'dur.

31- Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ındır. *(Bütün bunlar,)* kötülük edenleri yaptıklarıyla cezâlandırması, iyilik edenleri de daha güzeliyle mükâfâtlandırması içindir.

32- Onlar ki, *(bazen hatâ ederek işledikleri)* küçük günahlar hâriç, büyük günahlardan ve fuhşiyâttan *(mutlakā)* kaçınırlar. Şübhesiz ki Rabbin, mağfireti pek geniş olandır. O sizi, gerek yerden *(topraktan)* yarattığı zaman, gerekse siz analarınızın karnında bir cenin iken en iyi bilendir. O hâlde nefislerinizi temize çıkarmayın![1] O, takvâ sâhibi olanı en iyi bilendir.

33, 34- *(Ey Resûlüm!)* Şimdi gördün mü *(îmandan)* yüz çevireni ve az bir şey verip *(gerisini)* sımsıkı tutanı?

35- Gaybın ilmi onun yanında mıdır ki, o *(amelinin netîcesini)* görüyor *(da göze alabiliyor)*!

36, 37- Yoksa Mûsâ'nın ve *(ahdine)* vefâ gösteren İbrâhîm'in suhûf'unda *(onlara indirdiğimiz sahîfelerde, yazılı)* olanlar *(ona)* bildirilmedi mi?

38- Ki doğrusu bir günahkâr, başkasının yükünü *(günâhını)* yüklenmez!

39- Ve *(yine bildirilmedi mi ki)* şübhesiz insan için, *(kendi)* çalıştığından başkası yoktur!

40- Ve elbette çalışması*(nın mükâfâtı)*, ileride *(kıyâmet günü mîzanda)* görülecektir.

41- Sonra ona, en mükemmel karşılıkla mükâfât verilecektir.

42- Ve muhakkak ki en son varış, Rabbinedir.

43- Şübhesiz ki güldüren ve ağlatan ancak O'dur.

44- Yine şübhesiz ki öldüren ve dirilten ancak O'dur.

45, 46- Hem *(rahime)* atıldığı zaman bir nutfeden *(hakir bir damla sudan süzülmüş hulâsadan)* iki eşi, erkeği ve dişiyi yaratan şübhesiz ki O'dur.

47- Tekrar diriltmek de şübhesiz O'na âiddir.

48, 49- Ve muhakkak ki, zengin eden ve sermâye veren ancak O'dur. Hem doğrusu, *(o kendisine taptıkları)* Şi'râ *(yıldızı)*nın Rabbi *(de)* ancak O'dur.

50, 51- Muhakkak ki O, önceki Âd'ı *(Hûd kavmini)* de helâk etti. Semûd'u da *(O helâk etti)*; öyle ki *(onlardan hiç kimseyi)* bırakmadı.

52- Daha önce de Nûh kavmini *(helâk etmişti)*. Çünki onlar, daha zâlim ve daha azgın olanların ta kendileriydiler.

53, 54- *(Lût kavmine âid o)* alt-üst olan *(şehirler)*i de kaldırıp yere çaldı. Artık onları ne ile örttü ise, örttü *(üzerlerine taş yağdırdı)*.

55, 56- Şimdi Rabbinin ni'metlerinden hangisinde şübheye düşersin? Bu *(peygamber, Allah'ın azâbından haber veren)* önceki korkutuculardan, bir korkutucudur.

57, 58- O yaklaşan *(kıyâmet)*, yaklaştı! Onu Allah'dan başka ortaya çıkarıcı yoktur.

59, 60- Şimdi *(siz)* bu sözden mi *(Kur'ân'dan mı)* şaşıyorsunuz? Ve gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz!

61- Hem siz *(gâfillik edip)* oyalananlarsınız.

62- Haydi Allah'a secde edin ve ibâdet edin!

54- KAMER SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 55 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Kıyâmet yaklaştı ve **kamer** *(ay)* yarıldı.[1]

2- Hâlbuki *(onlar ne zaman)* bir mu'cize görseler, yüz çevirirler ve: "*(Bu,)* süregelen bir sihirdir!" derler.

3- *(Peygamberi)* yalanladılar ve *(nefislerinin)* arzularına uydular; hâlbuki *(mukadder olan)* her iş, yerini bulucudur *(vakti geldiğinde olur)*.

4, 5- Celâlim hakkı için, onlara *(ibretlerle dolu)* haberlerden öylesi geldi ki, onda *(kendilerini küfürden)* men' etmek *(için nasîhatler)* vardır. *(Bu,)* tam bir hikmettir; fakat *(onlara)* o korkutucu *(hâl)*ler fayda vermiyor.

6- Öyle ise onlardan yüz çevir! O gün ki, o da'vetçi *(İsrâfîl, onları nefislerce)* kendisinden nefret edilen *(ihtimâl verilmeyen ve inkâr edilen)* bir şeye *(hesab yerine)* çağırır.

وَاَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٤٥﴾ مِنْ نُطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ﴿٤٦﴾

atılır | o vakit ki | bir nutfeden | dişiyi | ve | erkeği | iki çifti | yarattı | şübhesiz o | ve

وَاَنَّ عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿٤٧﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿٤٨﴾ وَاَنَّهُ هُوَ

o-dur | şübhesiz o | ve | sermâye verdi | ve | zengin etti | o-dur ki | şübhesiz o | ve | diğer | diriltmek | ona âiddir | şübhesiz | ve

رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿٤٩﴾ وَاَنَّهُ اَهْلَكَ عَادًا الْاُولٰى ﴿٥٠﴾ وَثَمُودَا فَمَا اَبْقٰى ﴿٥١﴾

öyle ki bırakmadı | Semûdu | ve | evvelki | Âd'ı | helâk etti | şübhesiz o | ve | Şi'râ'nın | Rabbi

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ

alt-üst olanı ki | ve | daha azgın | ve | daha zâlim | kendileri | idiler | çünki onlar | bundan önce | Nûhun | kavmini | ve

اَهْوٰى ﴿٥٣﴾ فَغَشّٰيهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾ هٰذَا

bu | şübheye düşersin | Rabbinin | ni'metlerinden | şimdi hangisinde | örttü | o şey ile ki | artık onları örttü | kaldırıp yere çaldı

نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْاُولٰى ﴿٥٦﴾ اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ

başka | onun için | yoktur | o yaklaşan | yaklaştı | evvelki | korkutuculardan | bir korkutucu

اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ

gülüyorsunuz | ve | şaşıyorsunuz | o sözden | şimdi bundan mı | bir açıcı | Allah'dan

وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَاَنْتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

ibâdet edin | ve | Allah'a | haydi secde edin | eğlenenlersiniz | siz | ve | ağlamıyorsunuz | ve

سجده

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ خَمْسٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahîm | Rahmân | Allah'ın | ismiyle

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَرَوْا اٰيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا

derler | ve | yüz çevirirler | bir mu'cize | görürlerse | eğer | ve | ay | yarıldı | ve | o saat | yaklaştı

سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا اَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾

yerini bulucudur | iş | her | ve | arzularına | uydular | ve | yalanladılar | ve | süregelen | bir sihirdir

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْاَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ

ulaşan | bir hikmettir | bir men' etme | onda vardır | o şey ki | haberlerden | onlara geldi | and olsun gerçekten | ve

فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُكُرٍ ﴿٦﴾

nefret edilen | bir şeye | da'vetçi | çağırır | o gün ki | onlardan | öyle ise yüz çevir | korkutucular | fakat fayda vermiyor

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ٧
yayılan | çekirgelerdir | sanki onlar | kabirlerden | çıkarlar | gözleri | öne düşmüş

مُهْطِع۪ينَ اِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ٨ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
onlardan önce | yalanladı | pek zor | bir gündür | bu | kâfirler | der ki | çağırıcıya | koşanlar olarak

قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ٩ فَدَعَا رَبَّهُ
Rabbisine | ve yalvardı | engellenmişti | ve | bir delidir | dediler | ve | kulumuzu | öyle ki yalanladılar | Nûhun | kavmi

اَنّ۪ي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ١٠ فَفَتَحْنَا اَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ١١
sağanak hâlinde boşanan | bir su ile | göğün | kapılarını | bu yüzden açtık | artık yardım et | mağlûbum | şübhesiz ben

وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلٰى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ١٢
takdîr edilmiş | gerçekten | bir iş | üzerine | su | derken birleşti | kaynaklar hâlinde | yeri | fışkırttık | ve

وَحَمَلْنَاهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ١٣ تَجْر۪ي بِاَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ
o kimse için ki | bir mükâfât olarak | gözlerimizde | akıp gidiyordu | çiviler | ve | levhalar | sâhibi üzerinde | onu taşıdık | ve

كَانَ كُفِرَ ١٤ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ١٥ فَكَيْفَ
artık nasıl | bir nasîhat alan | o hâlde var mı | bir ibret olarak | onu bıraktık | and olsun gerçekten | ve | inkâr edilmiş | oldu

كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ١٦ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ١٧
bir nasîhat alan | o hâlde var mı | nasîhat için | Kur'ânı | kolaylaştırdık | and olsun gerçekten | ve | korkutucularım | ve | azâbım | oldu

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ١٨ اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ ر۪يحًا صَرْصَرًا
dondurucu | bir rüzgâr | üzerlerine | gönderdik | şübhesiz biz | korkutucularım | ve | azâbım | oldu | artık nasıl | Âd | yalanladı

ف۪ي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ١٩ تَنْزِعُ النَّاسَ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ٢٠ فَكَيْفَ
artık nasıl | köklerinden sökülmüş | hurma | kütükleridir | sanki onlar | insanları | çekip alıyordu | devamlı | bir uğursuzluk | gününde

كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ٢١ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ٢٢
bir nasîhat alan | fakat var mı | nasîhat için | Kur'ânı | kolaylaştırdık | and olsun gerçekten | ve | korkutucularım | ve | azâbım | oldu

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ٢٣ فَقَالُوا اَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ
ona uyacağız | tek olan | bizden | bir insana mı | üstelik dediler | korkutucuları | Semûd | yalanladı

اِنَّا اِذًا لَف۪ي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ٢٤ ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ
o | bil'akis | aramızdan | ona | zikir | bırakıldı mı | çılgınlık | ve | bir dalâlet | elbet içinde | o takdirde | şübhesiz biz

كَذَّابٌ اَشِرٌ ٢٥ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْاَشِرُ ٢٦
şımarık | yalancı | kimdir | yarın | bilecekler | şımarık | bir yalancıdır

اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ٢٧
sabret | ve | artık onları gözet | onlar için | bir imtihân olarak | dişi deveyi | göndericiyiz | şübhesiz biz

7, 8- *(O gün)* gözleri *(korku içinde)* baygın olarak kabirlerden çıkarlar; sanki onlar, yayılmış çekirgeler gibi o çağırıcıya *(İsrâfîl'e)* doğru koşan kimselerdir. Kâfirler *(o gün)* der ki: "Bu, pek zor bir gündür!"

9- Onlardan *(Mekkelilerden)* önce Nûh kavmi *(de peygamberlerini)* yalanladı; öyle ki kulumuzu yalanladılar ve: "*(O)* bir delidir!" dediler ve *(o kadar ki Nûh)* engellenmişti.

10, 11- Bunun üzerine Rabbisine: "Gerçekten ben mağlûbum *(bu müşriklere karşı çâresizim)*; artık *(bana)* yardım et!" diye yalvardı. Bu yüzden *(biz de)* sağanak hâlinde boşanan bir su *(bir yağmur)* ile gök kapılarını açtık!

12, 13- Yeri de kaynaklar hâlinde fışkırttık; derken o su*(lar)*, takdîr edilmiş bir iş *(olan tûfan)* için birleşiverdi. Ve onu *(Nûh'u)* tahtalı ve çivili olan *(gemi)* üzerinde taşıdık.

14- *(O gemi)* bizim nezâretimizde akıp gidiyordu. İnkâr edilmiş olan *(Nûh)*'a bir mükâfât olarak *(böyle yaptık)*.

15- Celâlim hakkı için, bunu *(bu gemiyi ve tûfan alâmetlerini)* bir ibret olarak bıraktık; o hâlde bir ibret alan var mı?

16- Artık *(bak,)* benim azâbım ve korkutucularım nasılmış?

17- Şânım hakkı için *(biz)*, Kur'ân'ı nasîhat alınsın diye kolaylaştırdık; o hâlde bir nasîhat alan var mı?

18- Âd *(kavmi)* de *(peygamberleri Hûd'u)* yalanladı; artık *(bak onlara)* benim azâbım ve korkutucularım nasılmış?

19, 20, 21- Şübhesiz biz, onların üzerlerine devamlı bir uğursuzluk gününde, dondurucu *(ve uğultulu)* bir kasırga gönderdik. İnsanları çekip alıyordu. Sanki onlar köklerinden sökülmüş hurma kütükleri gibiydiler! Artık *(bak,)* benim azâbım ve korkutucularım nasılmış?

22- Şânım hakkı için, *(biz)* Kur'ân'ı nasîhat alınsın diye kolaylaştırdık; fakat bir nasîhat alan var mı?

23- Semûd *(kavmi de kendilerine o azabdan haber veren)* korkutucuları yalanladı.

24- Üstelik dediler ki: "İçimizden tek *(başına)* olan bir insana, ona mı uyacağız? Şübhesiz ki o takdirde biz, gerçekten bir dalâlet ve çılgınlık içinde kalmış oluruz."

25- "Zikir *(Vahiy)*, aramızdan ona mı indirildi? Hayır! O, şımarık bir yalancıdır!"

26, 27- *(Onlar)* yarın *(âhirette)*, o şımarık yalancının kim olduğunu bilecekler! Şübhesiz biz, onlar için bir imtihân olmak üzere, o dişi deveyi göndericileriz. *(Ey Sâlih!)* Artık onları gözet ve sabret!

28- Ve onlara, kesinlikle suyun aralarında *(bir gün kendilerine, bir gün deveye olarak)* taksimli olduğunu haber ver! Herbir içimde *(orada)* hazır olacak kişi *(o sıra sâhibi)*dir!

29, 30- Sonunda arkadaşlarını çağırdılar; bunun üzerine *(o da, kılıcına)* cür'etle sarıldı da *(deveyi)* kesti. Artık *(bak, onlara)* benim azâbım ve korkutucularım nasılmış?

31, 32- Şübhesiz ki biz, onların üzerlerine *(korkunç)* bir ses gönderdik de, ağıl yapanın *(topladığı)* kuru ot kırıntıları gibi oldular! Şânım hakkı için, *(biz)* Kur'ân'ı nasîhat alınsın diye kolaylaştırdık; fakat bir nasîhat alan var mı?

33- Lût kavmi *(de azab ile)* korkutucuları yalanladı.

34, 35- Şübhesiz ki biz, onların üzerine *(taş yağdıran)* bir kasırga gönderdik; ancak Lût âilesi müstesnâ. Tarafımızdan bir ni'met olarak onları *(karısı hâriç)* bir seher vaktinde kurtardık. İşte şükreden*(ler)*i böyle mükâfâtlandırırız!

36, 37- And olsun ki *(Lût)* onları *(azabla)* yakalamamıza karşı korkutmuştu; fakat *(onlar)* o korkutuculara karşı şübheye düştüler. And olsun ki ondan *(Lût'un kendisinden)*, misâfirlerinden *(murâd almak üzere)* talebde bulundular; bunun üzerine *(biz de)* onların gözlerini silme kör ettik: "Haydi tadın azâbımı ve korkutucularımı!" *(dedik)*.

38, 39- And olsun ki devamlı bir azab, onları bir sabah erkenden yakalayıverdi. "İşte azâbımı ve korkutucularımı tadın!" *(dedik)*.

40- Şânım hakkı için, *(biz)* Kur'ân'ı nasîhat alınsın diye kolaylaştırdık; fakat bir nasîhat alan var mı?

41, 42, 43- And olsun ki, Fir'avun ehline de *(Allah'ın azâbından haber veren)* korkutucular geldi. *(Onlar)* mu'cizelerimizin hepsini yalanladılar; bunun üzerine *(biz de)* onları azîz ve muktedir bir kimsenin yakalayışı ile yakalayıverdik! *(Ey Mekkeliler!)* Sizin kâfirleriniz onlardan daha mı hayırlıdırlar? Yoksa kitablarda sizin için *(azabdan)* bir berâet *(kurtuluş haberi)* mi var?

44, 45- Yoksa: "Biz, *(birbirimize)* yardım eden bir topluluğuz!" mu diyorlar? O topluluk yakında *(Bedir'de)* bozguna uğratılacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır.

46, 47- Hayır! Onlara va'd olunan *(asıl azab vakti)* kıyâmettir; çünki kıyâmet, daha dehşetli ve daha acıdır! Şübhesiz ki günahkârlar, bir dalâlet ve çılgın bir ateş içindedirler.

48- O gün yüzleri üstü ateşin içine sürüklenirler. *(Onlara:)* "Sakarın *(Cehennemin)* dokunuşunu tadın!" *(denilir.)*

49- Şübhesiz ki biz, herşeyi *(Levh-i Mahfûz'da yazılmış)* bir kadere göre yarattık.

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَاۤءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا

ve onlara haber ver · şübhesiz · su · taksimlidir · aralarında · her · içimde · hazır olacak kişidir · sonunda çağırdılar

صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابٖي وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾

arkadaşlarını · bunun üzerine aldı · ve kesti · artık nasıl · oldu · azâbım · ve · korkutucularım

اِنَّاۤ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشٖيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾

şübhesiz biz · gönderdik · üzerlerine · bir ses · tek · hemen oldular · kuru ot kırıntıları gibi · ağıl yapanın

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾

and ve olsun · kolaylaştırdık · Kur'ânı · nasîhat için · fakat var mı · bir nasîhat alan · yalanladı · kavmi · Lûtun · korkutucuları

اِنَّاۤ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّاۤ اٰلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا

şübhesiz biz · gönderdik · üzerlerine · kasırga · ancak · âilesi · Lûtun · onları kurtardık · bir seherde · bir ni'met olarak · tarafımızdan

كَذٰلِكَ نَجْزٖي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾

işte böyle · mükâfâtlandırırız · o kimseyi ki · şükretti · and ve olsun · onları korkutmuştu · yakalamamızla · ve şübheye düştüler · korkutuculara karşı

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَاۤ اَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابٖي وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾

and ve olsun · ondan istediler · misâfirlerini · bunun üzerine sildik · gözlerini · haydi tadın · azâbımı · ve · korkutucularımı

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا عَذَابٖي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾

and ve olsun · onları sabahleyin bastı · erkenden · bir azâb · devamlı · işte tadın · azâbımı · ve · korkutucularımı

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَاۤءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ

and ve olsun · kolaylaştırdık · Kur'ânı · nasîhat için · fakat var mı · bir nasîhat alan · and ve olsun · geldi · ehline · Fir'avunun

النُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنَاهُمْ اَخْذَ عَزٖيزٍ مُقْتَدِرٍ

korkutucular · yalanladılar · mu'cizelerimizi · hepsini · bunun üzerine onları yakaladık · yakalayışı ile · dâima üstünün · herşeye gücü yetenin

﴿٤٢﴾ اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ اُولٰۤئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَاۤءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾

sizin kâfirleriniz mi · hayırlıdır · işte onlardan · yoksa · sizin için var mı · bir berâet · kitablarda

اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمٖيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

yoksa · diyorlar mı · biz · bir topluluğuz · yardımlaşan · bozguna uğratılacak · o topluluk · ve · dönüp gidecekler · arkalarını

﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَاَمَرُّ ﴿٤٦﴾ اِنَّ الْمُجْرِمٖينَ

bil'akis · o saattir · onlara va'd olunan vakit · ve · o saat · daha dehşetli · ve · daha acıdır · şübhesiz · günahkârlar

فٖي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلٰى وُجُوهِهِمْ

bir dalâlet içindedir · ve · çılgın bir ateş · o gün · sürüklenirler · ateşin içine · üstü · yüzleri

ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

tadın · dokunuşunu · Sakar'ın · şübhesiz biz · her · şey ki · onu yarattık · bir kader ile

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا

helâk ettik | and olsun gerçekten | ve | göz ile | bir anlık bakma gibidir | tektir | ancak | emrimiz değildir | ve

أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي

onu yaptılar | şey ki | her | ve | bir nasîhat alan | fakat var mı | benzerlerinizi

الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي

takvâ sâhibleri | şübhesiz ki | satır satır yazılıdır | büyüğün | ve | küçüğün | herbiri | ve | kitablardadır

جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

çok güçlü | saltanat sâhibinin | huzûrunda | bir doğruluk | ikâmetgâhında | ırmaklarda | ve | cennetlerdedir

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ مَكِّيَّةٌ أَوْ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahîm | Rahmân | Allah'ın | ismiyle

الرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾

güzel konuşmayı | ona öğretti | insanı | yarattı | Kur'ân'ı | öğretti | sonsuz rahmet sâhibi

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾

secde ederler | ağaçlar | ve | bitkiler | ve | bir hesâb iledir | ay | ve | güneş

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾

tartıda | haddi aşmamanız için | mîzânı | koydu | ve | onu yükseltti | gök ki | ve

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْأَرْضَ

yer ki | ve | tartıda | eksiklik etmeyin | ve | adâletle | tartmayı | dosdoğru yapın | ve

وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾

tomurcuklar | sâhibi | hurma ağaçları | ve | meyveler | orada vardır | mahlûkât için | onu koydu

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

yalanlarsınız | ikinizin Rabbinin | ni'metlerinden | o hâlde hangisini | hoş kokulu bitki | ve | yaprak | sâhibi | dâne | ve

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ

yarattı | ve | pişmiş çamur gibi | kuru bir balçıktan | insanı | yarattı

الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

yalanlarsınız | Rabbinizin | ni'metlerinden | şimdi hangisini | bir ateşten | bir dumansız alevden | cinnîyi

---

50- Ve *(olmasını dilediğimiz şey için)* bizim emrimiz, ancak bir *("Ol!" demek)*tir; *(onun olması)* bir göz açıp kapama gibidir.

51- And olsun ki, sizin benzerlerinizi de helâk ettik; fakat bir nasîhat alan mı var?

52- Hâlbuki *(onların)* yaptıkları herşey, kitablarda *(amel defterlerinde)* mevcuddur.

53- Ve küçük büyük herşey, satır satır yazılıdır.

54, 55- Şübhesiz ki takvâ sâhibleri, Cennetlerde ve ırmaklar*(ın kenarın)*da, bir doğruluk ikâmetgâhında, Muktedir *(herşeye kudreti yeten)* bir Melîk'in *(Allah'ın)* huzûrundadırlar.

55- RAHMÂN SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 78 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1, 2- O **Rahmân** *(olan Allah)*, Kur'ân'ı öğretti.

3- İnsanı yarattı.

4- Ona beyânı *(açıkça anlatmayı)* öğretti.

5- Güneş ve ay, bir hesâba göre *(hareket etmekte)*dir.

6- *(Gövdesiz olarak yerde biten)* bitkiler de ağaçlar da *(Allah'a)* secde ederler.

7- Göğe gelince, onu yükseltti ve mîzânı *(umum kâinâtta adâlet ve dengeyi)* koydu. (1)

8- Tâ ki tartıda haddi aşmayın!

9- Ve tartmayı adâletle dosdoğru yapın, hem tartıda eksiklik etmeyin!

10- Yere gelince, onu mahlûkât için alçalttı *(yaşamaya elverişli bir şekilde döşedi)*.

11- Orada meyveler ve tomurcuklu hurma ağaçları vardır.

12- Yapraklı hubûbât ve hoş kokulu bitkiler *(vardır)*.

13- *(Ey insanlar ve cinler!)* O hâlde Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

14- *(O,)* insanı pişmiş çamur gibi kuru bir balçıktan yarattı.

15- Cânnı *(cinlerin babasını)* ise, ateşin dumansız alevinden yarattı.

16- Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

17, 18- *(O, yaz ve kış için farklı farklı olan)* iki doğunun Rabbi ve iki batının Rabbidir! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

19- İki denizi birbirine kavuşmak üzere salıvermiştir.

20, 21- *(Ama)* aralarında bir engel vardır; birbirine tecâvüz etmezler *(karışmazlar)*![1] Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

22, 23- O ikisinden inci ve mercan çıkar! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

24, 25- Denizde koca dağlar gibi yükseltilmiş *(akıp giden)* gemiler, O'nundur! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

26- Onun *(o yerin)* üzerindeki herkes *(ve herşey)* fânîdir.

27, 28- *(Ancak)* celâl *(azamet ve kahır)* ve ikram sâhibi Rabbinin vechi *(Zât'ı ve O'nun rızâsı için olan şeyler)* bâkî kalır. Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

29, 30- Göklerde ve yerde kim varsa, *(ihtiyaçlarını)* O'ndan ister. O, her gün *(her an)* bir iştedir! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

31- Ey insanlar ve cinler! Yakında size *(hesâbınızı görmek için)* yöneleceğiz!

32- Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

33- Ey cin ve insan topluluğu! Göklerin ve yerin sınırlarından geçip gitmeye gücünüz yetiyorsa, haydi geçin gidin! *(Hâlbuki)* bir kuvvet olmadıkça, çıkıp gidemezsiniz!

34- Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

35- Üzerinize ateşten *(dumansız)* bir alev ve alevsiz bir duman gönderilir de kurtulamazsınız.

36- Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

37- Artık o zaman gök yarılıp da erimiş yağ gibi *(kıpkırmızı)* bir gül hâline gelir!

38- Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

39- Artık o gün *(günahkârlar hemen tanındıklarından)* ne insan, ne de cin günâhından *(öğrenmek için)* sorulmaz!

40- Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

Rabbidir | iki doğunun | ve | Rabbidir | iki batının | şimdi hangisini | ni'metlerinden | Rabbinizin | yalanlarsınız

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾

salıvermiştir | iki denizi ki | birbirine kavuşurlar | ikisinin arasında var | bir engel | birbirine tecâvüz etmezler

فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾

şimdi hangisini | ni'metlerinden | Rabbinizin | yalanlarsınız | çıkar | o ikisinden | inci | ve | mercan

فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿٢٤﴾

şimdi hangisini | ni'metlerinden | Rabbinizin | yalanlarsınız | ve | onundur | akıp giden | yükseltilmiş | denizde | dağlar gibi

فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقٰى وَجْهُ

şimdi hangisini | ni'metlerinden | Rabbinizin | yalanlarsınız | her | kim ki | üzerindedir | fânidir | ve | bâki kalır | zâtı

رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾

Rabbinin | sâhibi | azamet | ve | ikram | şimdi hangisini | ni'metlerinden | Rabbinizin | yalanlarsınız

يَسْـَٔلُهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَاْنٍ ﴿٢٩﴾

ondan ister | o kimseler ki | göklerdedir | ve | yerde | her | gün | o | bir iştedir

فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾

şimdi hangisini | ni'metlerinden | Rabbinizin | yalanlarsınız | yakında yöneleceğiz | size | ey | insanlar ve cinler

فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ

şimdi hangisini | ni'metlerinden | Rabbinizin | yalanlarsınız | ey | topluluğu | cin | ve | insan | eğer | gücünüz yeterse

اَنْ تَنْفُذُوا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ اِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾

geçip gitmenize | sınırlarından | göklerin | ve | yerin | haydi geçin gidin | geçip gidemezsiniz | ancak | bir kuvvet ile

فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ

şimdi hangisini | ni'metlerinden | Rabbinizin | yalanlarsınız | gönderilir | ikinizin üzerine | bir alev

نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾

ateşten | ve | alevsiz bir duman | kurtulamazsınız | şimdi hangisini | ni'metlerinden | Rabbinizin | yalanlarsınız

فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَٓاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾

artık o vakit ki | yarıldı | gök | ve oldu | bir gül | erimiş yağ gibi

فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْـَٔلُ عَنْ

şimdi hangisini | ni'metlerinden | Rabbinizin | yalanlarsınız | artık o gün | sorulmaz

ذَنْبِهٖٓ اِنْسٌ وَلَا جَٓانٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

günâhından | bir insan | ve | ne bir cin | şimdi hangisini | ni'metlerinden | Rabbinizin | yalanlarsınız

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسٖيمٰيهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصٖي وَالْاَقْدَامِ ﴿٤١﴾

ayaklarıyla · ve · perçemleriyle · derhâl yakalanır · sîmâlarıyla · günahkârlar · tanınır

فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتٖي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾

günahkârlar · onu · yalanlar · o ki · cehennemdir · bu · yalanlarsınız · Rabbinizin · ni'metlerinden · şimdi hangisini

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمٖيمٍ اٰنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾

yalanlarsınız · Rabbinizin · ni'metlerinden · şimdi hangisini · aşırı sıcak · kaynar sunun · arasında · ve · onun arasında · dolaşırlar

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾

yalanlarsınız · Rabbinizin · ni'metlerinden · şimdi hangisini · iki cennet · Rabbinin · makamından · korktu · ve var o kimse için ki

ذَوَاتَٓا اَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾

yalanlarsınız · Rabbinizin · ni'metlerinden · şimdi hangisini · dalların · iki sâhibidir

فٖيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾

yalanlarsınız · Rabbinizin · ni'metlerinden · şimdi hangisini · akarlar · iki pınar ki · ikisinde var

فٖيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾

yalanlarsınız · Rabbinizin · ni'metlerinden · şimdi hangisini · iki çift · meyvenin · hepsinden · ikisinde var

مُتَّكِـٖٔينَ عَلٰى فُرُشٍ بَطَٓائِنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾

yakındır · iki cennetin · olgunlaşmış meyvesi · ve · kalın atlastan · astarları · döşekler üzerinde · yaslananlar

فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فٖيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ

kendilerine dokunmamıştır · gözü · dikmiş zevceler · onlarda var · yalanlarsınız · Rabbinizin · ni'metlerinden · şimdi hangisini

اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَٓانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾

yalanlarsınız · Rabbinizin · ni'metlerinden · şimdi hangisini · ne bir cin · ve · onlardan önce · bir insan

كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾

yalanlarsınız · Rabbinizin · ni'metlerinden · şimdi hangisini · mercan · ve · yâkuttur · sanki onlar

هَلْ جَزَٓاءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾

yalanlarsınız · Rabbinizin · ni'metlerinden · şimdi hangisini · iyilik · ancak · iyiliğin · karşılığı değildir

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾

yalanlarsınız · Rabbinizin · ni'metlerinden · şimdi hangisini · iki cennet · o ikisinden başka var · ve

مُدْهَٓامَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾

yalanlarsınız · Rabbinizin · ni'metlerinden · şimdi hangisini · ikisi yemyeşildir

فٖيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

yalanlarsınız · Rabbinizin · ni'metlerinden · şimdi hangisini · fışkıranlardır · iki pınar ki · ikisinde var

41, 42- Günahkârlar sîmâlarıyla *(yüzlerinin karalığıyla)* tanınır, derhâl perçemlerinden ve ayaklarından yakalanır *(da Cehenneme atılıverirler)*! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız? (1)

43, 44, 45- Bu o Cehennemdir ki, günahkârlar onu yalanlar! *(O gün)* onunla *(o Cehennem ile)* kaynar su arasında dolaşır dururlar! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

46, 47- *(Hesab vermek üzere)* Rabbinin huzûrunda *(durmaktan)* korkan kimse için *(Allah'a yakın kılınmış kullar olan sâbikūn için Adn ve Naîm olarak)* iki Cennet vardır! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınıza?

48, 49- *(O her iki Cennet de)* dallar *(çeşit çeşit meyveli ağaçlar)* sâhibidirler! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

50, 51- İkisinde de akan iki pınar vardır! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

52- İkisinde de her meyveden çifter çifter *(çeşitler)* vardır.

53- Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

54, 55- *(Onlar o gün)*, astarları kalın atlastan döşekler üzerinde yaslanan kimselerdir. İki Cennetin de olgunlaşmış meyveleri *(kendilerine)* yakındır *(toplaması kolaydır)*! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

56, 57- Onlarda *(kocalarından)* başkasına bakmayan kadınlar vardır ki, bunlardan önce kendilerine ne bir insan, ne de bir cin dokunmuştur! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

58, 59- Sanki onlar yâkut ve mercan gibidirler! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

60, 61- İyiliğin karşılığı ancak iyilik değil midir? Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

62, 63- Bu ikisinden başka *(amel defterleri sağ eline verilen Ashâb-ı Yemîn için Firdevs ve Me'vâ olarak)* iki Cennet daha vardır! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

64- *(Onun her ikisi de)* yemyeşildirler!

65- Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

66- İkisinde de fışkıran iki pınar vardır!

67- Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

68, 69- İkisinde de *(her nevi' emsâli görülmemiş)* meyve, hurma ve nar vardır! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

70, 71- Onlarda *(o Cennetlerde)*, hayırlı *(iyi huylu)* güzel hanımlar vardır! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

72, 73- *(İnciden)* çadırlar *(cibinlikler)* içinde perdelenmiş hûriler! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

74, 75- Onlardan *(kocalarından)* önce kendilerine ne bir insan, ne de bir cin dokunmuştur! Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

76, 77- *(Onlar)* yeşil yastıklara ve *(hârikulâde)* güzel döşeklere yaslanmış kimselerdir. Şimdi Rabbinizin ni'metlerinden hangisini yalanlarsınız?

78- Celâl *(azamet ve kahır)* ve ikram sâhibi Rabbinin ismi ne yücedir!

56- VÂKI'A SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 96 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1, 2- O **vâkı'a** *(o kıyâmet)* koptuğu zaman! Onun meydana gelişini yalanlayacak olan hiçbir kimse yoktur.

3- *(O, kimini)* alçaltıcıdır, *(kimini)* yükselticidir.

4, 5, 6- *(Ey insanlar!)* Yer *(şiddetli)* bir sarsılışla sarsıldığı, dağlar ufalandıkça ufalanıp yayılmış toz toprak hâline geldiği zaman!

7- Ve *(siz)* üç sınıf olduğunuz *(zaman)*!

8- Artık *(bir kısmınız)* Ashâb-ı Meymene *(kurtulduğuna bir alâmet olarak amel defterleri sağ eline verilenler)* ki, ne *(mutlu o)* Ashâb-ı Meymene*(ye)*!

9- Ve *(bir kısmınız)* Ashâb-ı Meş'eme *(amel defterleri sol eline verilenler)* ki, ne *(bedbaht insanlardır)* Ashâb-ı Meş'eme!

10- Ve *(üçüncü kısmınız da)* sâbikûn *(olup hayırda öne geçenlerinizdir)* ki, *(onlar mükâfâtta da)* öne geçenlerdir!

11, 12- İşte onlar *(o öne geçenler)*, mukarrabîn *(Allah'a yakın kılınan kimseler)* dir. Naîm Cennetlerindedirler!

13, 14- *(Sâbikûndan olanlar)* önceki *(ümmet)*lerden birçok, sonrakilerden ise azdır.

15, 16- *(Mücevherlerle)* işlenmiş tahtlar üzerinde karşı karşıya *(kurulup)* yaslanmış kimselerdir.

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

ikisinde var – meyve – ve – hurma – ve – nar – şimdi hangisini – ni'metlerinden – Rabbinizin – yalanlarsınız

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾

onlarda var – hayırlı hanımlar – güzel hanımlar – şimdi hangisini – ni'metlerinden – Rabbinizin – yalanlarsınız

حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِى الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾

hûriler – perdelenmişler olarak – çadırlar içinde – şimdi hangisini – ni'metlerinden – Rabbinizin – yalanlarsınız

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَاۤنٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾

kendilerine dokunmamıştır – bir insan – onlardan önce – ve – ne bir cin – şimdi hangisini – ni'metlerinden – Rabbinizin – yalanlarsınız

مُتَّكِـِٔينَ عَلٰى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِىٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِاَىِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾

yaslananlardır – yastıklara – yeşil – ve – döşemelere – güzel – şimdi hangisini – ni'metlerinden – Rabbinizin – yalanlarsınız

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِى الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

ne yücedir – ismi – Rabbinin – sâhibi – azamet – ve – ikram

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِىَ سِتٌّ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ismiyle – Allah'ın – Rahmân – Rahîm

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾

o vakit ki – vâki' oldu – o vâki' olacak – yoktur – vâki' oluşunu – yalanlayan – alçaltıcıdır – yükselticidir

اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَاۤءً مُنْبَثًّا ﴿٦﴾

o vakit ki – sarsıldı – yer – bir sarsılışla – ve – ufalandı – dağlar – bir ufalanışla – böylece oldu – toz toprak – yayılmış

وَكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ﴿٧﴾ فَاَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَاۤ اَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾

ve – oldunuz – çiftler – üç – artık Ashâb-ı Meymene ki – ne – Ashâb-ı Meymene'dir

وَاَصْحَابُ الْمَشْـَٔمَةِ مَاۤ اَصْحَابُ الْمَشْـَٔمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾

ve – Ashâb-ı Meş'eme ki – ne – Ashâb-ı Meş'eme'dir – ve – Sâbikûn ki – öne geçenlerdir

اُولٰۤئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِى جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ

işte onlar – yakın kılınanlardır – Cennetlerindedir – Naîm – pek çoktur – evvelkilerden – ve – azdır

مِنَ الْاٰخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلٰى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

sonrakilerden – üzerinde – tahtlar – işlenmiş – yaslananlardır – üzerlerinde – karşılıklı kimseler olarak

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ

bir pınardan · dolu kadehle · ve · ibriklerle · ve · testilerle · ölümsüz kılınmış · çocuklar · üzerlerinde · dolaşır

﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾

beğenirler · o şeyden ki · meyve · ve · sarhoş olmazlar · ve · ondan · başları ağrıtılmaz

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾

saklı · inci · misâlleri gibi · iri gözlü · hûriler · ve · arzu ederler · o şeyden ki · kuş · eti · ve

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾

ne bir günahla suçlama · ve · boş bir söz · orada · işitmezler · yapıyorlar · idiler · o şeylere ki · karşılık olarak

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾

Ashâb-ı Yemîndir · ne · Ashâb-ı Yemîn ki · ve · selâm · selâm · bir söz · ancak

فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ

bir suda · ve · uzanmış · bir gölgede · ve · dizili · muz ağaçları · ve · dikensiz · sidir ağaçları · içinde

مَسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾

yasaklanan · değil · ve · kesilen · değil · pek çok · meyveler · ve · çağlayan

وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ

işte onları kıldık · bir yaratılışla · onları yarattık · şübhesiz biz · yükseltilmiş · döşeklerdedir · ve

أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ

evvelkilerden · birçoktur · Ashâb-ı Yemîn içindir · aynı yaştalar · eşlerine düşkünler · bâkireler

﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾

Ashâb-ı Şimâldir · ne · Ashâb-ı Şimâl ki · ve · sonrakilerden · birçoktur · ve

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾

hoş · değil · ve · serin · değil · simsiyah dumandan · bir gölgede · ve · bir kaynar suda · ve · cehennemde

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى

ısrâr ediyorlar · idiler · ve · şımartılmış kimseler · bundan · önce · idiler · şübhesiz onlar

الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا

bir toprak · olduk · ve · öldük · o vakit mi ki · diyorlar · idiler · ve · büyük · günah üzerine

وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنَّ

şübhesiz · de ki · evvelki · ve atalarımız mı · elbette diriltilecek olanlarız · şübhesiz biz mi · kemik yığını · ve

الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

bilinen · bir günün · belli bir vaktine · elbette toplanacak olanlardır · sonrakiler · ve · evvelkiler

---

17, 18, 19- *(Aynı yaşları üzere)* ölümsüz kılınmış çocuklar *(ve genç hizmetçiler)*,[1] pınardan *(akan Cennet şerbetleriyle doldurulmuş)* testiler, ibrikler ve kadehlerle onların *(o sâbikūnun)* etrâfında dolaşır! Ondan *(o şarabdan)* ne başları ağrıtılır, ne de sarhoş olurlar!

20- Ve beğenmekte olduklarından *(her türlü)* meyve!

21- Ve canlarının çekmekte olduğundan kuş eti!

22- Bir de iri *(güzel)* gözlü hûriler!

23- *(Sadeflerinde)* saklı inciler gibi!

24- *(Dünyada iken)* yapmakta olduklarına karşılık olarak!

25- Orada ne boş bir söz, ne de günâhı gerektiren bir şey işitirler!

26- Ancak bir söz *(işitirler ki, o da)*: "Selâm *(olsun!)*, selâm *(olsun)*!"dur.

27- Ashâb-ı Yemîn *(amel defterleri sağ eline verilenler)* ise, ne *(mutlu o)* Ashâb-ı Yemîn*(e)*!

28, 29, 30, 31, 32, 33, 34- *(Onlar,)* dikensiz sedir ağaçları ve *(salkımları)* dizili muz ağaçları içinde, yayılmış bir gölgede, çağlayan su *(kenarların)*da, tükenmeyen ve yasaklanmayan pek çok meyveler arasında ve yükseltilmiş döşeklerdedirler!

35- Şübhesiz ki biz onları *(Cennetteki o kadınlarını yeni)* bir yaratılışla yarattık.

36- İşte onları *(dâimî)* bâkireler kıldık!

37- Eşlerine düşkün ve *(onların hepsi)* aynı yaştadırlar.

38, 39, 40- *(Bunlar)* Ashâb-ı Yemîn içindir! *(Onlar)* önceki *(ümmet)*lerden birçok, sonrakilerden de birçoktur.

41- Ashâb-ı Şimâl *(amel defterleri sol eline verilenler)* ise, ne *(bedbaht insanlardır o)* Ashâb-ı Şimâl!

42, 43, 44- *(Onlar)* nüfûz edici bir ateş ve bir kaynar su içinde, serinliği ve hoşluğu *(bir faydası)* olmayan simsiyah dumandan bir gölge içindedirler!

45, 46, 47, 48- Çünki onlar, bundan önce *(ni'metler içinde)* şımartılmış kimseler idiler. Ve o büyük günâh üzerine *(şirki işlemekte)* ısrâr ediyorlardı. Ve diyorlardı ki: "*(Biz)* öldüğümüz ve bir toprak ve bir kemik yığını hâline geldiğimiz zaman mı, gerçekten biz mi yeniden diriltilecek olan kimseleriz? Önceki atalarımız da mı?"

49, 50- De ki: "Şübhe yok ki öncekiler de, sonrakiler de, bilinen bir günün belli bir vaktinde elbette toplanacak olanlardır."

51, 52- Sonra muhakkak ki siz, ey dalâlet içinde olanlar, yalanlayıcılar! *(Siz)* şübhesiz bir ağaçtan, zakkumdan yiyecek olan kimselersiniz!

53, 54- Üstelik ondan karınları*(nızı)* dolduracak olanlarsınız! Onun üzerine de kaynar sudan içecek kimselersiniz!

55, 56, 57- Hem de bir türlü suya kanmayan bir hastalığa yakalanmış develerin içişi gibi içecek olanlarsınız! İşte dîn *(hesab)* gününde onların ağırlanışı böyledir! Sizi biz yarattık; o hâlde tasdîk etmeniz gerekmez mi?

58, 59- Peki söyleyin bana, akıtmakta olduğunuz menîyi! Onu siz mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratan biz miyiz?

60, 61- Ölümü aranızda biz takdîr ettik ve biz, *(yerinize)* benzerlerinizi *(getirip, sizinle)* değiştirmekten ve sizi bilemeyeceğiniz *(başka)* bir şekilde yaratmaktan önüne geçilecek *(acze düşürülecek)* olan kimse değiliz!

62- Şübhesiz ki, ilk yaratılışı bildiniz; öyle ise *(düşünüp)* ibret almanız gerekmez mi?

63- Peki söyleyin bana, ekmekte olduğunuz şeyleri?

64, 65- Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren *(onu yetiştiren)* biz miyiz? Dileseydik onu elbette kuru bir çöp yapardık da şaşar kalırdınız.

66- *(O vakit:)* "Doğrusu biz, gerçekten zarara uğratılmışlarız!"

67- "Daha doğrusu biz mahrum bırakılanlarız!" *(derdiniz.)*

68- Peki söyleyin bana, içmekte olduğunuz suyu!

69- Onu buluttan siz mi indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz?

70- Dileseydik onu tuzlu *(acı bir su)* yapardık; o hâlde şükretmeniz gerekmez mi?

71- Peki söyleyin bana, *(dallarını birbirine sürterek)* çakmakta olduğunuz ateşi!

72- Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan biz miyiz?

73- Biz onu *(o ateşi, Cehennem ateşi için)* bir hatırlatma ve çölde yolculuk edenler için bir menfaat kıldık.

74- O hâlde, Azîm *(pek yüce olan)* Rabbinin ismiyle *(سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظ۪يمِ diyerek)* tesbîh et!

75- İşte yıldızların yerlerine yemîn ederim!

76- Ve şübhesiz bu, eğer bilirseniz, gerçekten pek büyük bir yemindir![1]

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّٓالُّونَ الْمُكَذِّبُونَۙ ﴿٥١﴾ لَاٰكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ

sonra | şübhesiz ki siz | ey | dalâlet içinde olanlar | yalanlayıcılar | elbette yiyecek olanlarsınız | bir ağaçtan

مِنْ زَقُّومٍۙ ﴿٥٢﴾ فَمَالِؤُ۫نَ مِنْهَا الْبُطُونَۚ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ

zakkumdan | ve dolduracak olanlarsınız | ondan | karınları | içecek olanlarsınız | üzerine

مِنَ الْحَم۪يمِۚ ﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْه۪يمِۜ ﴿٥٥﴾ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدّ۪ينِۜ

kaynar sudan | ve içecek olanlarsınız | içişi gibi | suya kanmayan develerin | bu | onların ağırlanışıdır | gününde | hesab

﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تُمْنُونَۜ ﴿٥٨﴾

biz | sizi yarattık | o hâlde değil miydi | tasdîk etmelisiniz | peki gördünüz mü | o şeyi ki | menî akıtıyorsunuz

ءَاَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ

siz mi | onu yaratıyorsunuz | yoksa | biz mi | yaratanız | biz | takdîr ettik | aranızda

الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوق۪ينَۙ ﴿٦٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ

ölümü | ve | biz değiliz | önüne geçilen | değiştirmemizden | benzerlerinizi | ve | sizi yaratmamızdan

ف۪ي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُو۫لٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

o şeyde ki | bilmiyorsunuz | ve and olsun ve gerçekten | bildiniz | yaratılışı | ilk | öyle ise değil miydi | ibret almalısınız

﴿٦٢﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَۜ ﴿٦٣﴾ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

peki gördünüz mü | o şeyleri ki | ekiyorsunuz | siz mi | onu bitiriyorsunuz | yoksa | biz mi | yerden bitireniz

﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَٓاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا لَمُغْرَمُونَۙ

eğer | dilesek | elbette onu kılardık | kuru bir çöp | ve kalmıştınız | şaşıyorsunuz | doğrusu biz | elbet zarara uğratılanlarız

﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَرَاَيْتُمُ الْمَٓاءَ الَّذ۪ي تَشْرَبُونَۜ ﴿٦٨﴾

bil'akis | biz | mahrum bırakılanlarız | peki gördünüz mü | suyu | o ki | içiyorsunuz

ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَٓاءُ جَعَلْنَاهُ

siz mi | onu indirdiniz | buluttan | yoksa | biz mi | indireniz | eğer | dilesek | onu kılardık

اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ اَفَرَاَيْتُمُ النَّارَ الَّت۪ي تُورُونَۜ ﴿٧١﴾

tuzlu | o hâlde değil miydi | şükretmelisiniz | peki gördünüz mü | ateşi | o ki | çakıyorsunuz

ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَٓا اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِؤُ۫نَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا

siz mi | yarattınız | ağacını | yoksa | biz mi | yaratanız | biz | onu kıldık

تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْو۪ينَۚ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظ۪يمِ ﴿٧٤﴾

bir hatırlatma | ve | bir menfaat | çölde yolculuk edenler için | o hâlde tesbîh et | ismiyle | Rabbinin | pek yüce olan

فَلَٓا اُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِۙ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظ۪يمٌۙ ﴿٧٦﴾

işte yemîn ederim | yerlerine | yıldızların | ve | şübhesiz o | elbet bir yemindir | eğer | bilirseniz | pek büyük

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ

şübhesiz o | bir Kur'ân'dır | pek şerefli | bir kitabdadır | korunmuş | ona dokunmaz | ancak | temizlenmiş olanlar | indirilmedir

مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ

Rabbinden | âlemlerin | şimdi bunu mu | o sözü mü | siz | küçümseyenlersiniz | ve | kılıyorsunuz

رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ

rızkınızı(n şükrünü) | şübhesiz siz | yalanlıyorsunuz | öyle ise değil miydi | o vakit ki | ulaştı | boğaza | siz iken

حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَٰكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا

o zaman | bakıyorsunuz | ve | biz | daha yakınız | ona | sizden | fakat | görmezsiniz | ve değil miydi

إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا

eğer | iseniz | olmayan | cezâlandırılanlar | onu geri çevirmelisiniz | eğer | iseniz | doğru kimseler | işte ama

إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا

eğer | ise | yakın kılınanlardan | artık bir rahatlık var | ve | güzel bir rızık | ve | Cenneti | Naîm | ve | ama

إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا

eğer | ise | Ashâb-ı Yemîn'den | işte selâm olsun | sana | Ashâb-ı Yemîn'den olan | ve | ama

إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةُ

eğer | ise | yalanlayıcılardan | sapıklardan | artık bir ağırlama vardır | kaynar sudan | ve | atılmak

جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

alevli bir ateşe | şübhesiz | bu | elbet odur | gerçeği | yakînen bilmenin | o hâlde tesbîh et | ismi ile | Rabbinin | pek yüce olan

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ismiyle | Allah'ın | Rahmân | Rahîm

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

tesbîh etti | Allah'ı | o şeyler ki | göklerdedir | ve | yerde | ve | o | dâima üstündür | her işi hikmetlidir

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

onundur | mülkü | göklerin | ve | yerin | hayat verir | ve | öldürür | ve | o | herşeye | gücü yetendir

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

o | herşeyden öncedir | ve | en son kalandır | ve | varlığı âşikârdır | ve | idrâk edilmeyendir | ve | o | herşeyi | hakkıyla bilendir

77, 78- Şübhesiz ki bu, korunmuş bir kitabda *(Levh-i Mahfûz'da)* bulunan elbette pek şerefli bir Kur'ân'dır.

79- Ona ancak temizlenmiş olan kimseler dokunur.

80- Âlemlerin Rabbi tarafından indirilmedir.

81- Şimdi siz, bu sözü mü küçümseyen kimselersiniz?

82- Ve gerçekten siz, rızkınızı *(Kur'ân ni'metine karşı şükrünüzü, onu)* yalanlıyorken mi yapıyorsunuz?

83, 84- Öyle ise, değil mi ki *(can)* boğaza geldiğinde, artık siz, o sırada *(can çekişen o kimseye çâresizlikle)* bakar durursunuz.

85- Hâlbuki biz, ona sizden daha yakınız; fakat *(siz)* görmezsiniz.

86, 87- O hâlde, *(mâdem ki siz)* cezâlandırılmayacak kimseler idi iseniz, *(hem iddiânızda)* doğru kimseler iseniz, onu *(o canı)* geri çevirsenize!

88, 89- Fakat *(ölen o kimse)*, *(Allah'a)* yakın kılınanlardan *(sâbikûndan)* ise, artık *(ona)* bir rahatlık, güzel kokulu bir rızık ve Naîm Cenneti vardır.

90, 91- Eğer *(o kimse)* Ashâb-ı Yemînden ise, bunun üzerine *(kendisine)*: "Sana Ashâb-ı Yemînden selâm olsun!" *(denilecektir.)*

92, 93, 94- Ama o *(kimse)* sapık yalanlayıcılardan ise, artık *(ona da)* kaynar sudan bir ağırlama ve alevli bir ateşe *(Cehenneme)* atılmak vardır.

95- Şübhe yok ki bu, kat'î gerçeğin ta kendisidir.

96- O hâlde Azîm *(pek yüce olan)* Rabbinin ismi ile *(* سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ *diyerek)* tesbîh et!

57- HADÎD SÛRESİ

[Medîne devrinde nâzil olmuştur, 29 âyettir.]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Göklerde ve yerde ne varsa, Allah'ı tesbîh etmektedir.[1] Çünki O, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

2- Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. *(O)* hayat verir ve *(O)* öldürür. Ve O, herşeye hakkıyla gücü yetendir.

3- O, Evvel *(herşeyden önce var olan)*dır, Âhir *(herşeyin helâkinden sonra bâkî kalan)*dır, Zâhir *(delilleriyle varlığı apaçık olan)*dır ve Bâtın *(akılların O'nu idrâk edemediği, Zât'ının hakîkati bilinmeyen)*dir. Ve O, herşeyi hakkıyla bilendir.

4- O, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa hükmedendir. Yerin içine gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve orada yükseleni bilir. Ve nerede olsanız, O sizinle berâberdir. Çünki Allah, yapmakta olduklarınızı hakkıyla görendir.

5- Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Ve *(bütün)* işler ancak Allah'a döndürülür.

6- *(O,)* geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar. Ve O, sînelerin içinde olanı hakkıyla bilendir.

7- Allah'a ve Resûlüne îmân edin ve sizi üzerine vekiller *(tasarruf sâhibleri)* kıldığı şeylerden *(Allah yolunda)* sarf edin; işte sizden îmân edip, *(Allah yolunda)* sarf eden kimseler var ya, onlar için *(pek)* büyük bir mükâfât vardır.

8- Peygamber sizi Rabbinize îmân etmeniz için da'vet ettiği hâlde, size ne oluyor ki Allah'a îmân etmiyorsunuz? Hâlbuki *(Allah, ruhlar âleminde sizden)* sağlam sözünüzü almıştı; eğer *(gerçek)* mü'minler oldu iseniz *(ahdinize uyun ve samîmâne îmân edin)*!

9- O, sizi karanlıklardan nûra çıkarması için, kuluna apaçık âyetler indirendir. Şübhesiz ki Allah, size karşı elbette Raûf *(çok şefkat eden)*dir, Rahîm *(çok merhametli olan)*dır.

10- Hem size ne oldu ki Allah yolunda sarf etmeyeceksiniz? Göklerin ve yerin mîrâsı zâten Allah'ındır *(hepsi sonunda O'na kalacaktır)*. Fetihten evvel, içinizden *(Allah yolunda)* sarf eden ve savaşanlar, *(diğerleriyle)* bir olmaz! İşte onlar, derece i'tibâriyle sonradan sarf eden ve savaşanlardan daha büyüktürler. Bununla berâber, Allah hepsine de en güzeli *(Cenneti)* va'd etmiştir! Çünki Allah, ne yaparsanız hakkıyla haberdâr olandır.

11- Kimdir şu kimse ki, Allah'a karz-ı hasen *(güzel bir borç)* ile borç versin de *(Allah da)* onu kendisine artırsın! Ayrıca onun için *(pek)* değerli bir mükâfât vardır.

هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِۜ

o zâttır ki · o · yarattı · gökleri · ve · yeri · için-de · altı · gün · sonra · hükmetti · Arş'a

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا يَعْرُجُ

bilir · o şeyi ki · girer · içine · yerin · ve o şeyi ki · çıkar · ondan · ve o şeyi ki · iner · gökten · ve o şeyi ki · yükselir

ف۪يهَاۜ وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٤﴾ لَهُ

orada · ve · o · sizinle beraberdir · nerede · olsanız · ve · Allah · o şeyleri ki · yapıyorsunuz · hakkıyla görendir · onundur

مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٥﴾ يُولِجُ الَّيْلَ

mülkü · göklerin · ve · yerin · ve · Allah'a · döndürülür · işler · katar · geceyi

فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِۜ وَهُوَ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ اٰمِنُوا

gündüze · katar · ve · gündüzü · geceye · ve · o · hakkıyla bilendir · içinde olanı · sînelerin · îmân edin

بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَاَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَف۪ينَ ف۪يهِۜ فَالَّذ۪ينَ

Allaha · ve · Resûlüne · ve · infâk edin · o şeyden ki · sizi kıldı · halef yapılanlar · içinde · işte o kimseler ki

اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوا لَهُمْ اَجْرٌ كَب۪يرٌ ﴿٧﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ

îmân ettiler · sizden · ve · infâk ettiler · onlar için var · bir mükâfât · büyük · ve · size ne oldu ki · îmân etmiyorsunuz

بِاللّٰهِۚ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ م۪يثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

Allaha · peygamber iken · sizi da'vet ediyor · îmân etmeniz için · Rabbinize · ve · gerçekten · almıştı · sağlam sözünüzü · eğer · iseniz

مُؤْمِن۪ينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذ۪ي يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِه۪ٓ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ

mü'minler · o · o zâttır ki · indirir · kuluna · âyetler · apaçık · sizi çıkarması için

مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِۜ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ

karanlıklardan · nûra · ve · şübhesiz · Allah · size karşı · elbet çok şefkatlidir · çok merhametlidir · ve · size ne oldu

اَلَّا تُنْفِقُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ م۪يرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ

infâk etmemeniz hakkında · yolunda · Allah · ve · Allah'ındır · mîrâsı · göklerin · ve · yerin

لَا يَسْتَو۪ي مِنْكُمْ مَنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَۜ اُو۬لٰٓئِكَ اَعْظَمُ

eşit olmaz · sizden · o kimse ki · infâk etti · önce · fetihten · ve · savaştı · işte onlar · daha büyüktürler

دَرَجَةً مِنَ الَّذ۪ينَ اَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُواۜ وَكُلًّا وَعَدَ

derece i'tibâriyle · o kimselerden ki · infâk ettiler · bundan sonra · ve · savaştılar · ve · hepsine · va'd etti

اللّٰهُ الْحُسْنٰىۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا الَّذ۪ي يُقْرِضُ

Allah · en güzeli · ve · Allah · o şeylere ki · yapıyorsunuz · hakkıyla haberdardır · kimdir · şu · o kimse ki · borç verir

اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُٓ اَجْرٌ كَر۪يمٌ ﴿١١﴾

Allah'a · bir borç ile · güzel · bu yüzden onu artırır · kendisine · ve · onun için var · bir mükâfât · değerli

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ يَسْعٰى نُورُهُمْ بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَ بِاَيْمَانِهِمْ

o gün · görürsün · mü'min erkekleri · ve · mü'min kadınları · koşuyor · nûrları · önlerinde · ve · sağlarında

بُشْرٰيكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

sizin müjdeniz · bugün · cennetlerdir · akar · altlarından · ırmaklar · ebedî kalıcılar olarak · içlerinde

ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَ الْمُنَافِقَاتُ

işte budur · o · kurtuluş · büyük · o gün · diyecek · münâfık erkekler · ve · münâfık kadınlar

لِلَّذِينَ اٰمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا

o kimselere ki · îmân ettiler · bize bakın · alalım · nûrunuzdan · denildi · dönün · arkanıza · ve arayın

نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَ ظَاهِرُهُ

bir nûr · derken vuruldu · aralarına · bir sur · ona var · bir kapı · iç tarafı ki · onda vardır · rahmet · ve · dış tarafı ki

مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنَّكُمْ

o cihetinden var · azâb · onlara seslenirler · olmadık mı · sizinle beraber · dediler · evet · fakat siz

فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَ تَرَبَّصْتُمْ وَ ارْتَبْتُمْ وَ غَرَّتْكُمُ الْاَمَانِيُّ حَتّٰى

fitneye düşürdünüz · kendinizi · ve · beklediniz · ve · şübhe ettiniz · ve · sizi aldattı · boş temenniler · tâ ki

جَاءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَ غَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ

gelinceye kadar · emri · Allahın · ve · sizi aldattı · Allah hakkında · o çok aldatıcı · artık bugün · alınmaz · sizden

فِدْيَةٌ وَ لَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَاْوٰيكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلٰيكُمْ

bir fidye · ve · ne o kimselerden ki · inkâr ettiler · sığınağınız · ateştir · odur · sizin dostunuz

وَ بِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ اَلَمْ يَاْنِ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ

ve · ne kötü · varılacak yerdir · zamanı gelmedi mi · o kimselere ki · îmân ettiler · huşû' içinde olması · kalblerinin

لِذِكْرِ اللّٰهِ وَ مَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَ لَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ

zikrine karşı · Allahın · ve · o şeye ki · indi · hak'tan · ve · olmasınlar · o kimseler gibi ki · kendilerine verildi · kitab

مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ

bundan önce · ve uzadı · üzerlerine · zaman · sonra katılaştı · kalbleri · ve · çoğu · onlardan

فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ اِعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا

fâsıklardır · bilin ki · şübhesiz · Allah · diriltiyor · yeryüzünü · sonra · ölümünden · gerçekten · açıkladık

لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَ الْمُصَّدِّقَاتِ

size · âyetleri · tâ ki · akıl erdiriresiniz · şübhesiz · sadaka veren erkekler · ve · sadaka veren kadınlar

وَ اَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَ لَهُمْ اَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

ve borç verdiler · Allah'a · bir borç ile · güzel · kat kat katlanır · onlara · ve · onlar için vardır · bir mükâfât · pek değerli

12- O gün *(kıyâmet günü)* mü'min erkeklerle mü'min kadınları görürsün ki, nûrları önlerinde ve sağlarında koşuyor. *(Onlara denilir ki:)* "Bugün sizin müjdeniz, altlarından ırmaklar akan, içlerinde ebedî kalıcı kimseler olduğunuz Cennetlerdir!" İşte en büyük kurtuluş budur!

13- O gün münâfık erkeklerle münâfık kadınlar, îmân edenlere diyecek ki: "Bizi *(de)* bekleyin *(ve bize biraz bakın)* da nûrunuzdan faydalanalım!" *(Onlara:)* "*(Yapabiliyorsanız)* arkanıza *(dünyaya)* dönün de bir nûr arayın!" denilir. Derken aralarına, kapısı bulunan bir sur çekilir. Onun iç tarafı ki onda rahmet vardır, dış tarafına gelince o cihetten azab vardır.

14- *(Münâfıklar)* onlara *(o Cennet ehline)*: "Sizinle *(dünyada)* berâber değil miydik?" diye bağırırlar. *(Mü'minler de:)* "Evet *(berâberdiniz)*! Fakat siz, kendinizi *(nifakla)* fitneye düşürdünüz ve *(mü'minlere musîbet gelmesini)* beklediniz, hem *(hak olan dîninizde)* şübhe ettiniz ve boş temenniler sizi aldattı; nihâyet Allah'ın emri *(ölüm)* geldi; o çok aldatıcı *(şeytan)* da, sizi Allah hakkında aldattı!" derler.

15- *(Ey münâfıklar!)* Artık bugün ne sizden *(kurtuluşunuza bedel olacak)* bir fidye alınır, ne de inkâr edenlerden! Varacağınız yer, ateştir! Size lâyık olan *(da)* odur! O ise, ne kötü varılacak yerdir!

16- Îmân edenlerin, Allah'ın zikrine ve Hakk'tan inene *(Kur'ân'a)* karşı kalblerinin *(korku ve)* yumuşama zamânı hâlâ gelmedi mi? *(Onlar da)* daha önce kendilerine kitab verilenler gibi olmasınlar ki, onların üzerlerine uzun zaman geçti de kalbleri katılaştı. Hem onlardan çoğu, günahkâr kimselerdir.

17- Bilin ki şübhesiz Allah, yeryüzünü ölümünden sonra diriltiyor. Muhakkak ki size âyetleri açıkladık; tâ ki akıl erdiresiniz.

18- Şübhesiz ki sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar ve Allah'a karz-ı hasen *(güzel bir borç)* ile borç verenler var ya, onlara *(verdiklerinin karşılığı)* artırılacaktır; hem onlar için pek değerli bir mükâfât vardır.

19- Allah'a ve O'nun peygamberlerine îmân edenlere gelince, işte onlar Rableri katında sıddîklar ve şehîdler *(mertebesinde)*dir. Kendileri için, hem mükâfâtları, hem nûrları vardır. İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar Cehennem ehlidirler.

20- Bilin ki, dünya hayâtı ancak bir oyundur, bir eğlencedir, bir süstür, aranızda bir övünmedir, mallar ve evlâd husûsunda bir çokluk yarışından ibârettir. Bir yağmurun misâli gibidir ki, *(bitirdiği)* bitkisi, ekincilerin hoşuna gider; sonra kurur da onu sararmış görürsün; sonra da kuru bir çöp olur.

Âhirette ise *(kâfirler için)* şiddetli bir azab ve *(mü'minler için)* Allah'dan bir mağfiret ve bir rıdvan *(O'nun rızâsı)* vardır. Dünya hayâtı ise, aldatıcı bir menfaatten başka bir şey değildir![1]

21- Rabbinizden bir mağfirete ve genişliği, gökle yerin genişliği gibi olup, Allah'a ve O'nun peygamberlerine îmân edenler için hazırlanmış bulunan bir Cennete doğru yarışın! Bu, Allah'ın lütfudur! Onu *(hikmetine binâen, kendi lütfundan)* dilediğine verir. Çünki Allah, pek büyük ihsan sâhibidir.

22- Yeryüzünde ve nefislerinizde baş*(ınız)*a gelen hiçbir musîbet yoktur ki, mutlakā onu yaratmamızdan önce bir kitabda *(Levh-i Mahfûz'da yazılı)* olmasın![2] Şübhesiz ki bu, Allah'a göre pek kolaydır.

23- Tâ ki elinizden gidene üzülmeyesiniz ve *(Allah'ın)* size verdiği ile şımarmayasınız! Çünki Allah, bütün kendini beğenenleri, çok övünenleri sevmez.

24- Onlar *(o şımaran kimselerdir)* ki, cimrilik ederler ve insanlara da cimriliği emrederler. İşte kim *(Allah yolunda sarf etmekten)* yüz çevirirse, artık *(bilsin ki)* şübhesiz Ganî *(hiçbir şeye muhtaç olmayan)*, Hamîd *(hamd edilmeye yegâne lâyık olan)*, ancak Allah'dır.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ ۖ
sıddîklar onlardır işte onlar peygamberlerine ve Allah'a îmân ettiler o kimseler ki ve

وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
inkâr ettiler o kimseler ki ve nûrları ve mükâfâtları onlar için vardır Rableri katında şehîdler ve

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ
hayatı ancak bilin cehennem ehlidirler işte onlar âyetlerimizi yalanladılar ve

الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي
bir çokluk yarışı ve aranızda bir övünme ve bir süs ve bir eğlence ve bir oyundur dünyanın

الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ ۖ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ
kurur sonra bitkisi kafirleri hayrete düşürür bir yağmurun ki misâli gibidir evlâd ve mallar husûsunda

فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا ۖ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۙ
şiddetli bir azâb âhirette vardır ve kuru bir çöp olur sonra sararmış ve onu görürsün

وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ ۚ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ
bir faydalanma ancak dünyanın hayatı değildir ve bir rızâ ve Allah'dan bir mağfiret ve

الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
genişliği bir cennete ve Rabbinizden bir mağfirete doğru yarışın aldatıcı

كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ
peygamberlerine ve Allah'a îmân ettiler o kimseler için ki hazırlanmıştır yerin ve göğün genişliği gibi

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
ihsân sâhibidir Allah ve diler o kimseye ki onu verir Allah'ın lütfudur işte bu

الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ
ne nefislerinizde ve yeryüzünde bir musîbet isâbet etmedi pek büyük

إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾
pek kolaydır Allah'a bu şübhesiz onu yaratmamızdan önce bir kitabda vardır ancak

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
sevmez Allah ve size verdi o şey ile ki sevinmemeniz ve sizden geçti o şey üzerine ki üzülmemeniz için

كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ
emrederler ve cimrilik ederler onlar ki çok övüneni kendini beğeneni her

النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۗ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾
hamde çok lâyık çok zengin odur Allah artık şübhesiz yüz çevirirse kim ve cimriliği insanlara

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَ اَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
and olsun gerçekten | gönderdik | peygamberlerimizi | apaçık delillerle | ve | indirdik | onlarla beraber | kitabı

وَ الْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَ اَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ
ve mîzânı | ayakta tutması için | insanların | adâleti | ve | indirdik | demiri | onda vardır | bir kuvvet | şiddetli

وَ مَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَ رُسُلَهُ بِالْغَيْبِ اِنَّ
ve | menfaatler | insanlar için | ve ortaya çıkarması için | Allahın | o kimseyi ki | kendine yardım edecek | ve | peygamberlerine | gıyâbda | şübhesiz

اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَ لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا وَ اِبْرٰهِيمَ وَ جَعَلْنَا فِي
Allah | çok kuvvetlidir | dâima üstündür | ve | and olsun gerçekten | gönderdik | Nûh'u | ve | İbrâhîmi | ve | kıldık

ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَ الْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ
ikisinin nesillerinde | peygamberliği | ve | kitabı | ki onlardan vardır | hidâyete eren | ve | çoğu | onlardan

فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰى اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَ قَفَّيْنَا بِعِيسَى
fâsık kimselerdir | sonra | takîb ettirdik | izleri üzerinde | peygamberlerimizi | ve | takîb ettirdik | İsâ'yı

ابْنِ مَرْيَمَ وَ اٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ وَ جَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ
Meryem'in oğlu | ve | ona verdik | İncîl'i | ve | kıldık | kalblerinde | o kimselerin ki | ona tâbi oldular

رَاْفَةً وَ رَحْمَةً وَ رَهْبَانِيَّةًۨ ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ
bir şefkat | ve | bir rahmet | ve | ruhbâniyet ki | onu îcâd ettiler | onu farz kılmamıştık | üzerlerine

اِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَاٰتَيْنَا
ancak | aramak için | rızâsını | Allah'ın | fakat ona riâyet etmediler | hakkıyla | riâyetinin | artık verdik

الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ وَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَٓا اَيُّهَا
o kimselere ki | îmân ettiler | onlardan | mükâfâtlarını | ve | çoğu | onlardan | fâsık kimselerdir | ey

الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَ اٰمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ
o kimseler ki | îmân ettiler | sakının | Allahdan | ve | îmân edin | Resûlüne | size versin | iki kat nasib

مِنْ رَحْمَتِهِ وَ يَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ
rahmetinden | ve | kılsın | sizin için | bir nûr | yürürsünüz | onunla | ve | mağfiret etsin | size

وَ اللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لِئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ الْكِتَابِ اَلَّا
ve | Allah | çok bağışlayandır | çok merhametlidir | bilmesi için | ehl-i kitabın

يَقْدِرُونَ عَلٰى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَ اَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ
şübhesiz güç yetiremeyeceklerini | bir şeye | lütfundan | Allah'ın | ve | şübhesiz | lütuf | elindedir

اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾
Allah'ın | onu verir | o kimseye ki | diler | ve | Allah | sâhibidir | ihsân | pek büyük

25- Celâlim hakkı için, peygamberlerimizi apaçık delillerle gönderdik ve onlarla berâber kitâbı ve mîzânı *(adâleti)* indirdik ki, insanlar adâleti ayakta tutsun *(ve yaşatsınlar)*! Hem kendisinde büyük bir kuvvet ve insanlar için *(birçok)* menfaatler bulunan **hadîd**'i *(demiri, bir ni'met olarak)* indirdik;[1] hem böylece Allah, kendine ve peygamberlerine gıyâben *(Allah'ı görmedikleri hâlde îmân ederek dînine)* kimin yardım edeceğini ortaya çıkarsın! Muhakkak ki Allah, Kavî *(çok kuvvetli olan)*dır, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*dir.

26- And olsun ki, Nûh'u ve İbrâhîm'i de *(peygamber olarak)* gönderdik; hem peygamberliği ve kitâbı onların nesillerinde kıldık. Buna rağmen onlardan hidâyete eren vardır, fakat onlardan çoğu *(yoldan çıkmış)* fâsık kimselerdir.

27- Sonra onların izleri üzerinde ard arda peygamberlerimizi gönderdik; *(o peygamberlerin)* ardından da Meryemoğlu Îsâ'yı gönderdik; ona İncîl'i verdik ve ona tâbi' olanların kalblerinde bir şefkat ve bir merhamet kıldık.

Bir de *(kendilerinin)* ortaya çıkardıkları ruhbâniyet ki, onu üzerlerine *(biz)* farz kılmamıştık, sâdece Allah'ın rızâsını kazanmak için *(kendileri yaptılar)*; fakat ona *(da)* hakkıyla tâbi' olarak riâyet etmediler. Artık onlardan îmân edenlere mükâfâtlarını verdik. Fakat onlardan çoğu *(yoldan çıkmış)* fâsık kimselerdir.

28- Ey *(geçmiş peygamberlere)* îmân edenler! Allah'dan sakının ve Resûlüne *(Muhammed'e)* îmân edin ki, size rahmetinden iki kat nasib versin ve sizin için bir nûr kılsın; ki onunla *(doğru yolu bulup)* yürürsünüz ve size mağfiret etsin! Çünki Allah, Gafûr *(çok bağışlayan)*dır, Rahîm *(çok merhamet eden)*dir.

29- Böylece ehl-i kitab, *(kendilerinin)* Allah'ın lütfundan hiçbir şeye güç yetiremeyeceklerini ve şübhesiz lütuf *(sâdece)* Allah'ın elinde olup, onu dilediğine vereceğini bilsin*(ler)*! Çünki Allah, pek büyük ihsan sâhibidir.

58- MÜCÂDELE SÛRESİ

[Medîne devrinde nâzil olmuştur, 22 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- *(Ey Resûlüm!)* Kocası hakkında seninle **mücâdele** eden ve Allah'a şikâyette bulunan *(kadın)*ın sözünü, Allah elbette işitmiştir. Çünki Allah, sizin birbirinizle konuşmanızı işitir. Şübhesiz ki Allah, Semî' *(herşeyi işiten)*dir, Basîr *(hakkıyla gören)*dir.

2- İçinizden kadınlarına zıhar yapanlar *(bilmelidirler)* ki, onlar *(o kadınlar)*, kendi anaları değildir. Çünki onların anaları, ancak onları doğuranlardır. Şübhesiz onlar, gerçekten çirkin ve asılsız bir söz söylüyorlar. Muhakkak ki Allah, elbette Afüvv *(çok affedici)*dir, Gafûr *(çok bağışlayan)*dır.

3- Kadınlarına zıhar yapıp da sonra söylediklerinden dönenlere, o takdirde birbirleriyle *(kadınlarıyla)* temâs etmeden önce bir köle âzâd etmek *(borcu vardır)*. İşte siz, bununla nasîhat ediliyorsunuz. Ve Allah, ne yaparsanız hakkıyla haberdâr olandır.

4- Fakat *(buna imkân)* bulamayan kimseye, o takdirde birbirleriyle temâs etmeden önce ard arda iki ay oruç *(tutma mecbûriyeti vardır)*. Artık *(buna da)* güç yetiremeyen kimseye ise, *(sabah-akşam)* altmış fakiri doyurma *(keffâreti vardır)*. Bu *(hafifletici hükümler)*, Allah'a ve Resûlüne îmân etmeniz içindir. Bunlar, Allah'ın hudûdudur. *(Bu hükümleri inkâr eden)* kâfirler için ise, *(pek)* elemli bir azab vardır.

5- Şübhesiz ki Allah'a ve Resûlüne karşı gelenler, kendilerinden öncekilerin *(rezîl olup)* helâk edildiği gibi helâk edileceklerdir; çünki doğrusu *(biz)* apaçık âyetler indirmişizdir. Ve kâfirler için, *(pek)* aşağılayıcı bir azab vardır.

6- O gün Allah, onları hep birlikte diriltecek, artık yaptıklarını kendilerine bildirecektir. Allah, onu *(o yaptıklarını)* bir bir kaydetmiştir; hâlbuki *(onlar)* onu unutmuşlardır. Ve Allah, herşeye hakkıyla şâhiddir.

سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
ismiyle – Allah'ın – Rahmân – Rahîm

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّت۪ي تُجَادِلُكَ ف۪ي زَوْجِهَا وَتَشْتَك۪ٓي اِلَى اللّٰهِ
gerçekten – işitti – Allah – sözünü – onun ki – seninle mücâdele ediyor – hakkında – kocası – ve – şikâyette bulunuyor – Allah'a

وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَاۜ اِنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ بَص۪يرٌ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ينَ يُظَاهِرُونَ
ve – Allah – işitir – ikinizin konuşmasını – şübhesiz – Allah – hakkıyla işitendir – herşeyi görendir – o kimseler ki – zıhar yapıyorlar

مِنْكُمْ مِنْ نِسَٓائِهِمْ مَا هُنَّ اُمَّهَاتِهِمْۜ اِنْ اُمَّهَاتُهُمْ اِلَّا الّٰٓـئ۪ي وَلَدْنَهُمْۜ
sizden – kadınlarından – onlar değildir – kendi anaları – onların anaları değildir – ancak – onlar ki – onları doğurdular

وَاِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًاۜ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾
ve – şübhesiz onlar – elbet söylüyorlar – çirkin bir şey – sözden – ve – yalan – ve – şübhesiz – Allah – çok affedicidir – çok bağışlayandır

وَالَّذ۪ينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَٓائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْر۪يرُ
ve – o kimseler ki – zıhar yapıyorlar – kadınlarından – sonra – dönüyorlar – o şeyden ki – söylediler – artık âzâd etmek

رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّاۜ ذٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِه۪ۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿٣﴾
bir köle – önce – ikisinin temâslarından – işte budur – nasîhat ediliyorsunuz – onunla – ve – Allah – o şeyleri ki – yapıyorsunuz – haberdardır

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّاۚ فَمَنْ لَمْ
fakat kim – bulamamışsa – artık oruç tutmak – iki ay – ikisi ard arda – önce – ikisinin temâslarından – fakat kim

يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتّ۪ينَ مِسْك۪ينًاۜ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ۜ وَتِلْكَ حُدُودُ
güç yetirememişse – artık yedirmek – altmış – fakiri – bu – îmân etmeniz içindir – Allaha – ve – Resûlüne – ve – bunlar – sınırıdır

اللّٰهِۜ وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحَٓادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا
Allahın – ve – kâfirler için var – bir azâb – elemli – şübhesiz – o kimseler ki – karşı geldiler – Allaha – ve – Resûlüne – helâk edildiler – o şey gibi ki

كُبِتَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍۜ وَلِلْكَافِر۪ينَ
helâk edildi – o kimseler ki – onlardan öncedir – ve – gerçekten – indirdik – âyetler – apaçık – ve – kâfirler için vardır

عَذَابٌ مُه۪ينٌۚ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَم۪يعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُواۜ
bir azâb – aşağılayıcı – o gün – onları diriltir – Allah – hepsini – ve onlara haber verir – o şeyleri ki – yaptılar

اَحْصٰيهُ اللّٰهُ وَنَسُوهُۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿٦﴾
onu saymıştır – Allah – onu unutmuşlar iken – ve – Allah – herşeye – hakkıyla şâhiddir

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ

görmedin mi / şübhesiz / Allah / bilir / o şeyleri ki / göklerdedir / ve / o şeyleri ki / yerdedir / olmaz

نَجْوٰى ثَلٰثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنٰى مِنْ

gizli konuşmasından / üç kişinin / ancak / odur / dördüncüleri / ve / ne beş kişinin / ancak / odur / altıncıları / ve / ne daha az

ذٰلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ

bundan / ve / ne daha çok / ancak / o / onlarla beraberdir / nerede / olsalar / sonra / onlara haber verir / o şeyleri ki / yaptılar / günü

الْقِيٰمَةِ إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا

kıyâmet / şübhesiz / Allah / herşeyi / hakkıyla bilendir / görmedin mi / o kimseleri ki / yasaklandılar

عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ

gizli konuşmaktan / sonra / dönüyorlar / o şeye ki / yasaklandılar / ondan / ve / gizli konuşuyorlar / günahla

وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاؤُكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ

ve / düşmanlıkla / ve / isyanla / peygambere / ve / o vakit ki / sana geldiler / seni selâmladılar / o şeyle ki

يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُولُ

seni selâmlamadı / onunla / Allah / ve / diyorlar / kendi içlerinde / değil miydi / bize azâb etmeli / Allah / o şeyle ki / söylüyoruz

حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

onlara yeter / cehennem / oraya girerler / artık ne kötü / dönüş yeridir / ey / o kimseler ki / îmân ettiler

إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ

o vakit ki / gizli konuştunuz / öyleyse gizli konuşmayın / günahla / ve / düşmanlıkla / ve / isyânla

الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي إِلَيْهِ

peygambere / ve / gizli konuşun / iyilikle / ve / takvâ ile / ve / sakının / Allahdan / o zâttan ki / ona

تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا

toplanacaksınız / ancak / gizli konuşmak / şeytandandır / üzmesi için / o kimseleri ki / îmân ettiler

وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

ve / değildir / onlara zarar verici / bir şeyle / ancak / izni ile / Allah'ın / ve / Allah'a / o hâlde tevekkül etsin

الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا

mü'minler / ey / o kimseler ki / îmân ettiler / o vakit ki / denildi / size / yer açın / meclislerde / hemen yer açın

يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا

genişlik versin / Allah / size / ve / o vakit ki / denildi / kalkın / hemen kalkın / yükseltsin / Allah / o kimseler ki / îmân ettiler

مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

sizden / ve / o kimseler ki / kendilerine verildi / ilim / derecelerle / ve / Allah / o şeylere ki / yapıyorsunuz / hakkıyla haberdardır

7- *(Ey Habîbim!)* Görmedin mi ki şübhesiz Allah, göklerde ne var, yerde ne varsa bilir. Üç kişinin gizli bir konuşması olsa, mutlakâ dördüncüleri O'dur! Beş *(kişi)* olsalar, mutlakâ altıncıları O'dur; bundan daha az ve daha çok da olsalar, *(ve her)* nerede bulunsalar, mutlakâ O, onlarla berâberdir. Sonra kıyâmet günü onlara yaptıklarını haber verecektir. Şübhesiz ki Allah, herşeyi hakkıyla bilendir.

8- Gizli konuşmaktan yasaklanıp da sonra kendisinden yasaklandıkları şeye dönenleri, hem günah, düşmanlık ve peygambere isyan husûsunda birbirleriyle gizlice konuşanları *(yahudilerle münâfıkları)* görmedin mi?

Sana geldikleri zaman, seni Allah'ın kendisiyle selâmlamadığı bir şekilde selâmlıyorlar. Hâlbuki kendi içlerinde: "*(Eğer peygamber olsaydı, bu)* söylemekte olduklarımızdan dolayı Allah'ın bize azâb etmesi gerekmez miydi?" diyorlar. Cehennem onlara yeter! Oraya gireceklerdir! Artık o, ne kötü varılacak yerdir!

9- Ey îmân edenler! Birbirinizle gizli konuşacağınız zaman, o takdirde günah, düşmanlık ve peygambere isyân hakkında gizlice konuşmayın, fakat *(konuşacaksanız)* iyilik ve takvâ hakkında sessizce konuşun! Ve huzûruna toplanacağınız Allah'dan sakının!

10- *(Günah, düşmanlık ve isyan husûsundaki)* gizli konuşma, ancak şeytandandır; tâ ki îmân edenleri üzsün; hâlbuki *(o şeytan)*, Allah'ın izni olmadıkça onlara *(o îmân edenlere)* bir şeyle zarar verici değildir. O hâlde, mü'minler ancak Allah'a tevekkül etsin!

11- Ey îmân edenler! Size: "Meclislerde yer açın!" denildiği zaman hemen yer açın ki, Allah da size genişlik versin! *(Size:)* "Kalkın!" denildiği zaman da hemen kalkın ki, Allah sizden îmân edenleri ve *(husûsan)* o kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin! Çünki Allah, ne yaparsanız hakkıyla haberdâr olandır.

12- Ey îmân edenler! Peygamberle gizli olarak konuşacağınız zaman, bu gizli konuşmanızdan önce *(fakirlere)* bir sadaka takdîm edin! Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Fakat *(sadaka verecek bir şey)* bulamazsanız, artık şübhesiz ki Allah, Gafûr *(çok bağışlayan)*dır, Rahîm *(çok merhamet eden)*dir.

13- Gizli konuşmanızdan önce sadakalar takdîm etmekten korktunuz mu? Mâdem ki yapmadınız, Allah da sizi affetti *(sadaka vermeden konuşmanıza izin verdi)*; o hâlde namazı hakkıyla edâ edin, zekâtı verin, Allah'a ve Resûlüne itâat edin! Allah, ne yaparsanız *(hepsinden)* haberdâr olandır.

14- Allah'ın kendilerine gazab ettiği bir topluluğu dost edinenleri *(o münâfıkları)* görmedin mi? Onlar ne sizdendir, ne de onlardandır. Onlar, bile bile yalan yere yemîn ediyorlar.

15- Allah onlar için *(pek)* şiddetli bir azab hazırlamıştır. Gerçekten onların yapmakta oldukları şey ne kötüdür!

16- *(Onlar)* yeminlerini *(kendilerine)* bir kalkan edindiler de *(insanları)* Allah yolundan alıkoydular; bu yüzden onlar için *(pek)* aşağılayıcı bir azab vardır.

17- Onların ne malları, ne de evlâdları Allah'*(dan gelecek azâb)*a karşı bir fayda vermeyecektir! İşte onlar Cehennem ehlidirler! Onlar orada ebedî olarak kalıcıdırlar.

18- Allah onları hep berâber *(tekrar)* dirilteceği gün, size *(îmân ettiklerine dâir)* yemîn ettikleri gibi, O'na da yemîn edecekler ve kendilerinin bir şey *(bir hakîkat)* üzerinde olduklarını sanacaklardır. Dikkat edin, şübhesiz ki onlar yalancıların ta kendileridir!

19- Şeytan onları hükmü altına almıştır da Allah'ı zikretmeyi kendilerine unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın tarafdarlarıdırlar! Dikkat edin! Şeytanın tarafdarları hüsrâna uğrayanların ta kendileridir!

20- Şübhesiz ki Allah'a ve Resûlüne karşı, muhâlefet edenler yok mu, işte onlar en zelîl *(en aşağı)* kimseler arasındadırlar!

21- Allah, *(Levh-i Mahfûz'da)*: "Celâlim hakkı için, ben muhakkak gâlib geleceğim, peygamberlerim de!" diye yazmıştır. Çünki Allah, Kavî *(çok kuvvetli olan)*dır, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*dir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ

gizli konuşmanızın | öncesinde | öyleyse takdîm edin | peygamberle | gizli konuştunuz | o vakit ki | îmân ettiler | o kimseler ki | ey

صَدَقَةً ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

çok merhametlidir | çok bağışlayandır | Allah | artık şübhesiz | bulamamışsanız | fakat eğer | daha temizdir | ve | sizin için | daha hayırlı | bu | bir sadaka

أَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ

Allah | affetti | ve | mâdem ki yapmadınız | sadakalar | gizli konuşmanızın | öncesinde | takdîm etmenizden | korktunuz mu

عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ

Allah | ve | Resûlüne | ve | Allaha | itâat edin | ve | zekâtı | verin | ve | namazı | artık hakkıyla kılın | sizi

خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ

Allah | gazab etti | bir topluluğu ki | dost edindiler | o kimseleri ki | görmedin mi | yapıyorsunuz | o şeye ki | haberdardır

عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ

onlar iken | yalanın | üzerine | yemîn ediyorlar | ve | ne onlardan | ve | sizden | onlar değildir | kendilerine

يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا

idiler | o şeyler ki | ne kötüdür | şübhesiz onlar | şiddetli | bir azâb | onlar için | Allah | hazırlamıştır | biliyorlar

يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

Allah | yolundan | ve alıkoydular | bir kalkan | yemînlerini | edindiler | yapıyorlar

فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ

Allah'dan | ne evlâdları | ve | malları | onlara | asla fayda vermeyecek | aşağılayıcı | bir azâb | artık onlar için var

شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ

Allah | onları diriltecek | o gün ki | ebedî kalıcıdırlar | orada | onlar | cehennem | ehlidirler | işte onlar | bir şeyle

جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ

üzerindedir | şübhesiz onlar | sanacaklardır | ve | size | yemîn ediyorlar | o şey gibi ki | ona | ve yemîn edecekler | hep beraber

شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ

şeytan | onları | hükmü altına almıştır | yalancılar | onlardır | şübhesiz onlar | dikkat edin | bir şey

فَأَنْسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ

şeytanın | tarafdarı | şübhesiz | dikkat edin | şeytanın | tarafdarıdır | işte onlar | Allahı | zikretmeyi | ve kendilerine unutturmuştur

هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ

işte onlar | Resûlüne | ve | Allaha | karşı geliyorlar | o kimseler ki | şübhesiz | hüsrâna uğrayanlar | onlardır

فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

dâima üstündür | çok kuvvetlidir | Allah | şübhesiz | peygamberlerim | ve | ben | and olsun gâlib geleceğim | Allah | yazmıştır | en zelîller içindedir

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللّٰهَ
bulamazsın · bir topluluğu ki · îmân ediyorlar · Allah'a · ve · gününe · âhiret · sevgi besliyorlar · o kimseye ki · karşı geldi · Allaha

وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا اٰبَاءَهُمْ اَوْ اَبْنَاءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيرَتَهُمْ
ve Resûlüne · velev ki · olsalar · babaları · veya · oğulları · veya · kardeşleri · veya · akrabâları

اُولٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْاِيمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
işte onlar ki · yazmış · kalblerine · îmânı · ve · onları kuvvetlendirmiş · bir ruh ile · ondan · ve · onları sokar · cennetlere

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
'akar · altlarından · ırmaklar · ebedî kalıcıdırlar · içlerinde · râzı olmuştur · Allah · onlardan · ve · râzı olmuşlardır

عَنْهُ اُولٰئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ اَلَا اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾
ondan · işte onlar · tarafdarıdır · Allahın · dikkat edin · şübhesiz · tarafdarı · Allahın · onlardır · kurtuluşa erenler

سُورَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
ismiyle · Allah'ın · Rahmân · Rahîm

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾
tesbîh etti · Allahı · o şeyler ki · göklerdedir · ve · o şeyler ki · yerdedir · ve · o · dâima üstündür · her işi hikmetlidir

هُوَ الَّذِي اَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ
o · o zâttır ki · çıkardı · o kimseleri ki · inkâr ettiler · ehlinden · kitab · yurtlarından · ilkinde

الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا اَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ
sürgünün · sanmamıştınız · çıkmalarını · ve · sanmışlardı · şübhesiz onlar · onların engelleridir · kaleleri

مِنَ اللّٰهِ فَاَتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي
Allah'dan · fakat onlara geldi · Allah · o yerden ki · hesâb etmediler · ve · attı

قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِاَيْدِيهِمْ وَاَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
kalblerine · korku · harâb ediyorlardı · evlerini · kendi elleriyle · ve · elleriyle · mü'minlerin

فَاعْتَبِرُوا يَا اُولِي الْاَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ
artık ibret alın · ey · sâhibleri · basîret · ve · eğer olmasaydı · yazması · Allah'ın

عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾
üzerlerine · sürgünü · elbette onlara azâb etmişti · dünyada · ve · onlar için var · âhirette · azâbı · cehennem

22- Allah'a ve âhiret gününe îmân eden bir topluluğun, babaları veya oğulları veya kardeşleri veya akrabâları bile olsalar, Allah'a ve Resûlüne karşı gelen kimselerle dostluk ettiklerini *(göremez, onları o hâlde)* bulamazsın![1] İşte onlar ki, *(Allah)* kalblerine îmânı yazmış ve tarafından bir ruh *(ilâhî bir yardım)* ile onları kuvvetlendirmiştir.

Ve onları, içlerinde ebediyen kalıcı oldukları, altlarından ırmaklar akan Cennetlere koyacaktır.

Allah onlardan râzı olmuştur ve *(onlar da)* O'ndan râzı olmuşlardır.

İşte onlar, Allah'ın tarafdarlarıdır!

Dikkat edin! Şübhesiz ki Allah'ın tarafdarları, gerçekten kurtuluşa erenlerdir!

59- HAŞİR SÛRESİ

[Medîne devrinde nâzil olmuştur, 24 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ı tesbîh etmektedir.[2] O, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

2- O *(Rabbiniz)*, kitab ehlinden *(yahudilerden)* inkâr edenleri*(n bir kısmını)* ilk **haşir**'de *(bu ilk sürgünlerinde)* yurtlarından çıkarandır.

(Siz o yahudilerin oradan kolayca) çıkacaklarını sanmamıştınız; ve *(onlar da)* sanmışlardı ki gerçekten kendilerini Allah'dan *(koruyacak olan)* engelleri, kaleleridir.

Fakat Allah*('ın azâbı)* onlara hesâb etmedikleri yerden geliverdi ve kalblerine korku saldı; *(öyle ki)* evlerini hem kendi elleriyle, hem de mü'minlerin elleriyle harâb ediyorlardı.

Artık ey basîret sâhibleri! İbret alın!

3- Eğer Allah, onların üzerine *(cezâ olarak)* sürgünü yazmamış olsaydı dahi, mutlakâ onlara dünyada azâb ederdi.

Âhirette ise onlar için Cehennem azâbı vardır.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَٓاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُۚ وَمَنْ يُشَٓاقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ

Allah artık şübhesiz Allah'a karşı gelirse kim ve Resûlüne ve Allaha karşı geldiler çünki şübhesiz onlar budur

شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ ل۪ينَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَٓائِمَةً

dikili onu bıraktınız veya bir hurma ağacından kesmediniz azâbı çok şiddetlidir

عَلٰٓى اُصُولِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٥﴾ وَمَٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ

Allah ganîmet verdi o şey ki ve fâsıkları rezil etmesi içindir ve Allahın işte izniyledir kökleri üzerinde

عَلٰى رَسُولِه۪ مِنْهُمْ فَمَٓا اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ

ne deveden ve attan üzerine çünki sürmediniz onlardan Resûlüne

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

herşeye Allah ve diler o kimselere ki peygamberlerini musallat eder Allah fakat

قَد۪يرٌ ﴿٦﴾ مَٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِه۪ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ

artık Allah içindir memleketler halkından Resûlüne Allah ganîmet verdi o şey ki gücü yetendir

وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاك۪ينِ وَابْنِ السَّب۪يلِۙ

yolda kalmış ve yoksullar ve yetimler ve akrabâlık sâhibi için ve peygamber için ve

كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَٓاءِ مِنْكُمْۜ وَمَٓا اٰتٰيكُمُ الرَّسُولُ

peygamber size verdi o şey ki ve sizden zenginler arasında dolaşan bir şey olmaması için

فَخُذُوهُ وَمَا نَهٰيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُواۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ

Allah şübhesiz Allahdan sakının ve hemen kaçının ondan size yasakladı o şey ki ve artık onu alın

شَد۪يدُ الْعِقَابِۢ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَٓاءِ الْمُهَاجِر۪ينَ الَّذ۪ينَ اُخْرِجُوا مِنْ

çıkarıldılar onlar ki Muhâcirlerin fakirleri içindir azâbı çok şiddetlidir

دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا

bir rızâ ve Allah'dan bir lütuf arıyorlar mallarından ve yurtlarından

وَيَنْصُرُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَۚ ﴿٨﴾ وَالَّذ۪ينَ تَبَوَّؤُ۫

yerleşmişler o kimseler ki ve sâdık olanlar onlardır işte onlar peygamberine ve Allaha yardım ediyorlar ve

الدَّارَ وَالْا۪يمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ ف۪ي

bulmazlar ve kendilerine hicret etti o kimseyi ki severler onlardan önce (sarılmışlar) îmâna ve o yurda

صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّٓا اُو۫تُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ

kendilerinde olsa velev ki kendi nefislerine tercîh ederler ve onlara verildi o şeyden dolayı ki bir ihtiyaç sînelerinde

خَصَاصَةٌۜ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِه۪ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَۚ ﴿٩﴾

kurtuluşa erenler onlardır artık işte onlar nefsinin cimriliğinden korunursa kim ve bir sıkıntı

4- Bu, gerçekten onların Allah'a ve Resûlüne karşı gelmelerinden dolayıdır.

Kim Allah'a karşı gelirse, artık şübhesiz ki Allah, azâbı çok şiddetli olandır.

5- Herhangi bir hurma ağacından ne kestiniz veya onu kökleri üzerinde dikili bıraktınızsa, işte *(bunlar hep)* Allah'ın izniyledir ve *(bu muâmele, Allah'ın)* fâsıkları *(yahudileri)* rezîl etmesi içindir.

6- Allah'ın, onlar*(ın malların)*dan Resûlüne verdiği ganîmete gelince, *(siz)* onun üzerine ne at sürdünüz, ne de deve! *(Onu kolayca elde ettiniz!)*

Fakat Allah, peygamberlerini dilediği kimselere musallat eder.

Çünki Allah, herşeye hakkıyla gücü yetendir.

7- Allah'ın, *(fethedilen)* memleketler halkından Resûlüne verdiği ganîmetler, Allah'a, peygambere, *(ona)* akrabâ olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara âiddir; tâ ki *(o mallar)* içinizden sâdece zenginler arasında dolaşan bir şey olmasın!

Peygamber size ne verdiyse, artık onu alın; size neyi de yasakladıysa, ondan hemen kaçının!

Allah'dan sakının! Şübhesiz ki Allah, azâbı pek şiddetli olandır.

8- *(Bu ganîmetler,)* Allah'dan bir lütuf ve bir rıdvan *(O'nun rızâsını)* ararlarken, yurtlarından ve mallarından çıkarılan ve Allah'a *(O'nun dînine)* ve peygamberine yardım eden o fakir Muhâcirlere âiddir. İşte onlar, gerçekten *(îmanlarında)* sâdık olanlardır!

9- Onlardan önce o yurda *(Medîne'ye)* yerleşmiş ve *(samîmâne)* îmâna sarılmış olanlar *(Ensar)*, kendilerine hicret edip gelen *(Muhâcir)*leri severler; hem *(onlara)* verilenlerden dolayı sînelerinde bir ihtiyaç *(bir rahatsızlık)* duymazlar ve kendilerinde bir sıkıntı *(bir ihtiyaç)* bile olsa, *(o kardeşlerini)* kendi nefislerine tercîh ederler!

Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar gerçekten kurtuluşa erenlerdir!

وَ الَّذٖينَ جَاۤؤُ۫ مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَ لِاِخْوَانِنَا

ve / o kimseler ki / geldiler / onlardan sonra / derler / Rabbimiz / bizi bağışla / ve / kardeşlerimizi

الَّذٖينَ سَبَقُونَا بِالْاٖيمَانِ وَ لَا تَجْعَلْ فٖي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا

o kimseleri ki / bizi geçtiler / îmân ile / ve / kılma / kalblerimizde / bir kin / o kimseler için ki / îmân ettiler

رَبَّنَٓا اِنَّكَ رَؤُ۫فٌ رَحٖيمٌ ﴿١٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذٖينَ نَافَقُوا

Rabbimiz / şübhesiz sen / çok şefkatlisin / çok merhametlisin / görmedin mi / o kimseleri ki / münâfıklık ettiler

يَقُولُونَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ

diyorlar / kardeşlerine / o kimselere ki / inkâr ettiler / ehl-i kitabdan / and olsun eğer

اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَ لَا نُطٖيعُ فٖيكُمْ اَحَدًا

çıkarılmışsanız / elbette çıkarız / sizinle beraber / ve / itâat etmeyiz / sizin hakkınızda / bir kimseye

اَبَدًاۙ وَ اِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْۜ وَ اللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

ebediyen / ve / eğer / savaşılmışsanız / mutlaka size yardım ederiz / ve / Allah / şâhidlik eder / şübhesiz onlar / elbet yalancıdırlar

﴿١١﴾ لَئِنْ اُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْۚ وَ لَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْۚ

and olsun eğer / çıkarılsalar / çıkmazlar / onlarla beraber / ve / and olsun eğer / savaşılsalar / onlara yardım etmezler

وَ لَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٢﴾ لَاَنْتُمْ

ve / and olsun eğer / onlara yardım etseler / elbette dönüp giderler / arkalarını / sonra / yardım olunmazlar / elbette siz

اَشَدُّ رَهْبَةً فٖي صُدُورِهِمْ مِنَ اللّٰهِۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ

daha şiddetlisiniz / korku cihetiyle / onların sînelerinde / Allah'dan / budur / çünki şübhesiz onlar / bir topluluktur ki

لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمٖيعًا اِلَّا فٖي قُرًى مُحَصَّنَةٍ اَوْ مِنْ

anlamıyorlar / sizinle savaşamazlar / toplu olarak / ancak / şehirlerde / muhâfaza altına alınmış / veya

وَرَاۤءِ جُدُرٍۜ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدٖيدٌۜ تَحْسَبُهُمْ جَمٖيعًا

arkasından / duvarların / savaşları / kendi aralarında / şiddetlidir / onları sanırsın / toplu

وَقُلُوبُهُمْ شَتّٰىۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَۚ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ

kalbleri iken / dağınıktır / budur / çünki şübhesiz onlar / bir topluluktur ki / akıl erdirmiyorlar / misâli gibidir

الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرٖيبًا ذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْۚ وَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌۚ

o kimselerin ki / kendilerinden öncedir / yakın bir zaman / tatmışlar / vebâlini / işlerinin / ve / onlar için var / bir azâb / elemli

﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْۚ فَلَمَّا كَفَرَ

misâli gibidir / şeytanın ki / o vakit / demişti / insana / inkâr et / artık ne zaman ki / inkâr etti

قَالَ اِنّٖي بَرٖيۤءٌ مِنْكَ اِنّٖۤي اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمٖينَ ﴿١٦﴾

demişti / doğrusu ben / uzağım / senden / şübhesiz ben / korkarım / Allah'dan / Rabbi / âlemlerin

10- Onlardan *(Muhâcirlerle Ensâr'dan)* sonra gelenler ise derler ki: "Rabbimiz! Bize ve îmân *(ciheti)* ile bizi geçmiş olan kardeşlerimize mağfiret eyle! Kalblerimizde îmân edenlere karşı bir kin bırakma! Rabbimiz! Şübhesiz ki sen, Raûf *(çok şefkat eden)*sin, Rahîm *(çok merhamet eden)*sin!"

11- *(Ey Resûlüm!)* O münâfıklık edenleri görmedin mi? Ehl-i kitabdan inkâr eden kardeşlerine: "Yemîn olsun eğer *(siz yurdunuzdan)* çıkarılırsanız, *(biz de)* muhakkak sizinle berâber çıkarız; sizin hakkınızda *(aleyhinizde)* hiç kimseye ebediyen itâat etmeyiz ve eğer sizinle savaşılırsa, mutlakâ size yardım ederiz!" diyorlar. Hâlbuki Allah şâhidlik eder ki, şübhesiz onlar gerçekten yalancıdırlar.

12- And olsun, eğer *(o kâfirler yurtlarından)* çıkarılsalar, *(bu münâfıklar)* onlarla berâber çıkmazlar! Ve eğer gerçekten onlarla savaşılırsa, onlara yardım etmezler; hem onlara yardım etseler bile, muhakkak *(en ufak bir zorlukta)* arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra yardım olunmazlar.

13- Gerçekten siz, onların sînelerinde korku cihetiyle, Allah'dan *(korktuklarından)* daha şiddetlisinizdir. Bu, şübhesiz onların *(Allah korkusunun ne demek olduğunu)* iyice anlamayan bir topluluk olmaları yüzündendir.

14- *(O yahudiler)* toplu olarak sizinle savaşamazlar; ancak muhâfaza altına alınmış şehirlerde veya duvarların arkasından *(korka korka harb ederler)*. Kendi aralarındaki savaşları şiddetlidir. *(Sen)* onları toplu sanırsın; hâlbuki kalbleri dağınıktır! Bu, şübhesiz onların *(haklarında neyin hayır olduğuna)* akıl erdirmeyen bir topluluk olmaları yüzündendir.

15- *(Onların misâli;)* kendilerinden az önce, yaptıklarının vebâlini tatmış olanların *(Bedir'de öldürülenlerin)* hâli gibidir! Ve onlar için *(âhirette de pek)* elemli bir azab vardır.

16- *(Onların misâli;)* şeytanın hâli gibidir ki, hani insana: "İnkâr et!" demişti. Artık *(insan)* inkâr edince de: "Doğrusu ben, senden uzağım; çünki ben âlemlerin Rabbi olan Allah'*(ın azâbın)*dan korkarım!" demişti.

17- Böylece ikisinin de âkıbeti, gerçekten kendilerinin, onun içinde ebedî kalıcı kimseler olarak ateşte olmalarıdır. İşte zâlimlerin cezâsı budur!

18- Ey îmân edenler! Allah'dan sakının! Ve her nefis, yarın *(kıyâmet günü)* için ne takdîm ettiğine *(ne hazırladığına)* baksın!

Ve Allah'dan sakının! Çünki Allah, ne yaparsanız hakkıyla haberdâr olandır.

19- Allah'ı unutan; bu yüzden *(Allah'ın da)* onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın![1]

İşte onlar, fâsıkların ta kendileridir!

20- Cehennem ehli, Cennet ehli ile bir olmaz!

Cennet ehli, gerçekten kurtuluşa eren kimselerdir!

21- Eğer *(biz)* bu Kur'ân'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, doğrusu *(sen)* onu Allah korkusundan boyun eğmiş, param parça olmuş görürdün! *(Biz)* bu misâlleri insanlara, tâ ki onlar düşünürler diye getiriyoruz.

22- O öyle Allah'dır ki, O'ndan başka ilâh yoktur!

Gaybı ve şehâdeti *(gizli olanı ve görüneni)* hakkıyla bilendir. O, Rahmân *(bütün mahlûkâta rahmet eden)*dir, Rahîm *(mü'minlere çok merhamet eden)*dir.

23- O öyle Allah'dır ki O'ndan başka ilâh yoktur!

(O,) Melik *(mülkünde istediği gibi tasarruf eden)*dir, Kuddûs *(her noksanlıktan münezzeh olan)*dır, Selâm *(her kusurdan ve âfetten sâlim olan)*dır, Mü'min *(çokça emniyet veren)*dir, Müheymin *(her zaman gözetip koruyan)*dır, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*dir, Cebbâr *(dilediğini yaptıran)*dır, Mütekebbir *(büyüklük ve yücelik kendisine mahsûs olan)*dır.

Allah, *(onların)* ortak koşmakta oldukları şeylerden pek münezzehtir.

24- O, Hâlık *(herşeyi yaratan)*, Bârî' *(yoktan var eden)*, Müsavvir *(her mahlûka sûret veren)* Allah'dır. Esmâü'l-Hüsnâ *(en güzel isimler)* O'nundur. Göklerde ve yerde ne varsa, O'nu tesbîh eder. Çünki O, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَآ اَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَ ذٰلِكَ
işte budur | ve | içinde | ebedî kalıcılar olarak | ateştedir | şübhesiz o ikisi | ikisinin âkıbeti | böylece oldu

جَزٰٓؤُا الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَ لْتَنْظُرْ
baksın | ve | Allah-dan | sakının | îmân ettiler | o kimseler ki | ey | zâlimlerin | cezâsı

نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا
o şeye ki | haberdardır | Allah | şübhesiz | Allah-dan | sakının | ve | yarın için | takdîm etti | o şeye ki | bir kimse

تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰيهُمْ اَنْفُسَهُمْ
kendilerini | ve onlara unutturdu | Allah'ı | unuttular | o kimseler gibi ki | olmayın | ve | yapıyorsunuz

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِٓي اَصْحَابُ النَّارِ وَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ
cennet | ehli | ve | cehennem | ehli | bir olmaz | fâsıklar | onlardır | işte onlar

اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ
bir dağın üzerine | Kur'ân'ı | bu | indirseydik | eğer | kurtuluşa erenler | onlardır | cennet | ehli

لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَ تِلْكَ الْاَمْثَالُ
misâller ki | bu | ve | Allah | korkusundan | param parça olmuş | boyun eğmiş | elbet onu görmüştün

نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَٓا اِلٰهَ
bir ilâh yoktur | o zâttır ki | Allah | o | düşünürler | tâ ki onlar | insanlara | onları getiriyoruz

اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾
çok merhametlidir | sonsuz rahmet sâhibidir | o | görüneni | ve | gizli olanı | hakkıyla bilendir | o | ancak

هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
emniyet veren | noksanlıktan sâlim | ayıp ve kusurdan münezzeh | saltanat sâhibi | o | ancak | ilâh yoktur | o zâttır ki | Allah | o

الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾
ortak koşuyorlar | o şeylerden ki | Allah | pek münezzehtir | büyüklük sâhibidir | dilediğini kahreden | dâima üstün | gözetip kollayan

هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰى
en güzel | isimler | onundur | herşeye sûret verendir | yoktan var eden | herşeyi yaratan | Allah ki | o

يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَ الْاَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾
her işi hikmetlidir | dâima üstündür | o | ve | yerde | ve | göklerdedir | o şeyler ki | onu | tesbîh eder

سُورَةُ الْمُمْتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ ثَلٰثَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Rahîm | Rahmân | Allah'ın | ismiyle

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوّ۪ي وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَٓاءَ
dostlar | düşmanınızı | ve | düşmanımı | edinmeyin | îmân ettiler | o kimseler ki | ey

تُلْقُونَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَٓاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّۚ
haktan | size geldi | o şeyi ki | inkâr etmişlerdir | halbuki gerçekten | sevgi sebebiyle | kendilerine | ulaştırıyorsunuz

يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْۜ اِنْ كُنْتُمْ
iseniz | eğer | Rabbiniz | Allah'a | îmân etmenizden dolayı | sizi | ve | peygamberi | çıkarıyorlardı

خَرَجْتُمْ جِهَادًا ف۪ي سَب۪يل۪ي وَابْتِغَٓاءَ مَرْضَات۪يۗ تُسِرُّونَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ
sevgiyi | onlara | gizliyorsunuz | rızâmı | aramak için | ve | yolumda | cihâd etmek için | çıktınız

وَاَنَا۬ اَعْلَمُ بِمَٓا اَخْفَيْتُمْ وَمَٓا اَعْلَنْتُمْۜ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ
ortasında | sapıtmıştır | artık gerçekten | sizden | onu yaparsa | ve kim | açıkladığınız şeyleri | ve | gizlediğiniz şeyleri | en iyi bilenim | halbuki ben

السَّب۪يلِ ﴿١﴾ اِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ اَعْدَٓاءً وَيَبْسُطُٓوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ
ellerini | size | uzatırlar | ve | düşmanlar | size | olurlar | sizi ele geçirirlerse | eğer | yolun

وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّٓوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَۜ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ
akrabâlarınız | size aslâ fayda vermeyecek | keşke inkâr etseniz | arzu etmişlerdir | ve | kötülükle | dillerini | ve

وَلَٓا اَوْلَادُكُمْۚ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۚ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٣﴾
hakkıyla görendir | yapıyorsunuz | o şeyleri ki | Allah | ve | aranızı | ayıracaktır | kıyâmet günü | ne evlâdlarınız | ve

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ف۪ٓي اِبْرٰه۪يمَ وَالَّذ۪ينَ مَعَهُۚ اِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ
kavimlerine | demişlerdi | bir vakit | beraberindedir | ve o kimselerde ki | İbrâhîm'de | güzel | bir örnek | sizin için | oldu | gerçekten

اِنَّا بُرَءٰٓؤُ۬ا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِۘ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
aramızda | ve zuhûr etti | sizi | inkâr ettik | Allah'dan | başka | tapıyorsunuz | ve o şeylerden ki | sizden | uzak olanlarız | doğrusu biz

وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَٓاءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَحْدَهُٓ اِلَّا قَوْلَ
sözü | ancak | birliğine | Allaha | îmân etmenize dek | tâ ki | ebedî olarak | kin | ve | düşmanlık | aranızda | ve

اِبْرٰه۪يمَ لِاَب۪يهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَٓا اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍۜ رَبَّنَا
ey Rabbimiz | bir şeye | Allah'dan | senin için | mâlik değilim | ve | senin için | elbet mağfiret dileyeceğim | babasına | İbrâhîmin

عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَص۪يرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
bizi kılma | ey Rabbimiz | dönüş | sanadır | ve | yöneldik | sana | ve | tevekkül ettik | sana

فِتْنَةً لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَاۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٥﴾
her işi hikmetli | dâima üstün | sensin | şübhesiz sen | Rabbimiz | mağfiret eyle | ve | inkâr ettiler | o kimseler için ki | bir fitne

60- MÜMTEHINE SÛRESİ

[Medîne devrinde nâzil olmuştur, 13 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Ey îmân edenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları *(kendinize)* dostlar edinmeyin; *(onlara duyduğunuz)* sevgi sebebiyle kendilerine *(savaş hazırlıklarınıza dâir haber)* ulaştırıyorsunuz; hâlbuki *(onlar)* size Hakk'tan geleni gerçekten inkâr etmişlerdir. *(Unuttunuz mu ki)* Rabbiniz olan Allah'a îmân etmenizden dolayı, peygamberi ve husûsan sizi *(Mekke'den)* çıkarıyorlardı. Eğer benim yolumda cihâd etmek ve rızâmı kazanmak için çıktıysanız *(onları dost edinmeyin)*; *(ama siz, içinizde)* onlara *(duyduğunuz)* muhabbeti gizliyorsunuz *(onlara muhabbetle sır veriyorsunuz)*. Hâlbuki ben, gizlediklerinizi de, açıkladıklarınızı da en iyi bilenim. Artık sizden kim bunu yaparsa, o takdirde gerçekten *(düz)* yolun ortasında sapıtmış olur.

2- Eğer *(onlar)* sizi ele geçirirlerse, size düşman kesilirler; ellerini ve dillerini size kötülükle uzatırlar ve kâfir olmanızı arzu ederler.

3- Elbette kıyâmet günü ne akrabâlarınız, ne de evlâdlarınız size aslâ fayda vermeyecek, *(Allah, o gün)* aranızı ayıracaktır. Ve Allah, ne yaparsanız hakkıyla görendir.

4- İbrâhîm'de ve onunla berâber bulunanlarda sizin için gerçekten güzel bir örnek vardır. Hani kavimlerine şöyle demişlerdi: "Doğrusu biz, sizden ve Allah'dan başka tapmakta olduklarınızdan uzak kimseleriz! Sizi *(bâtıl dîninizi)* inkâr ettik; artık *(siz)* tek olarak Allah'a îmân edinceye kadar, sizinle bizim aramızda ebedî olarak düşmanlık ve kin başlamıştır."

Ancak İbrâhîm'in *(îmân etmemiş)* babasına olan *(şu)* sözü müstesnâ: "*(Allah'dan)* senin için mutlakā mağfiret dileyeceğim; fakat senin için Allah'dan *(gelecek)* hiçbir şeye *(bir hidâyet ve mağfirete)* mâlik değilim!" *(Ve onlar şöyle duâ ettiler:)* "Rabbimiz! Ancak sana tevekkül ettik ve sana yöneldik; dönüş de ancak sanadır!"

5- "Rabbimiz! Bizi, inkâr edenler için bir imtihan *(vesîlesi)* kılma! *(Onları bize musallat etme!)* Rabbimiz! Bize mağfiret eyle! Şübhesiz ki Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)* ve Hakîm *(her işi hikmetli olan)* ancak sensin!"

6- And olsun ki, onlarda *(İbrâhîm ve berâberindekilerde)* sizin için, Allah'ı ve âhiret gününü uman kimseler için güzel bir örnek vardır. Bununla berâber kim yüz çevirirse, artık şübhesiz ki, Ganî *(hiçbir şeye muhtâç olmayan)*, Hamîd *(hamd edilmeye yegâne lâyık olan)* ancak Allah'dır.

7- Olur ki Allah, sizinle onlardan *(Mekkelilerden)* düşmanlık içinde bulunduğunuz kimseler arasında *(onlara hidâyet vererek)* bir dostluk meydana getirir. Çünki Allah, *(buna)* hakkıyla gücü yetendir. Ve Allah, Gafûr *(çok bağışlayan)*dır, Rahîm *(çok merhamet eden)*dir.

8- Allah, din husûsunda sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten ve onlara karşı âdil davranmaktan sizi yasaklamaz. Şübhesiz ki Allah, adâletli olanları sever.

9- Allah sizi ancak, din husûsunda sizinle savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanıza yardım eden kimselere dostluk etmekten men' eder! Artık kim onlara dostluk ederse, işte onlar zâlimlerin ta kendileridir!

10- Ey îmân edenler! Mü'min kadınlar, hicret etmiş kimseler olarak size geldikleri zaman, artık *(îmanları husûsunda)* onları imtihân edin! Allah, onların *(o* **mümtehine** *olan, imtihâna tâbi' tutulan kadınların)* îmanlarını daha iyi bilendir. Böylece onların mü'min kadınlar olduklarını bilir *(de kanâat eder)*seniz, artık onları kâfirlere geri döndürmeyin! Ne bunlar onlara helâldir, ne de onlar bunlara helâl olurlar. *(O müşrik kocaların)* sarf ettiklerini *(bu kadınlara verdikleri mehirleri)* de, kendilerine *(geri)* verin!

Bununla birlikte kendilerine *(anlaşarak, ayrıca)* mehirlerini verdiğiniz takdirde onlarla evlenmenizde, size bir günah yoktur. Hem kâfir kadınların ismetlerini *(nikâh akidlerini)* tutmayın; sarf ettiğinizi *(verdiğiniz mehri)* de *(geri)* isteyin; ve *(o kâfirler de hicret eden mü'min kadınlara)* sarf ettiklerini *(geri)* istesinler!

Size Allah'ın hükmü budur; aranızda *(böyle)* hüküm veriyor. Çünki Allah, Alîm *(herşeyi bilen)*dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

11- Ve eğer *(dinden çıkarak sizi terk eden)* zevceleriniz*(in mehrin)*den kâfirlere bir şey geçer *(ve onlar mehirlerini size geri vermezler)* de *(onları savaşta)* ta'kîb eder *(ve onlardan ganîmet alır)*sanız, o takdirde zevceleri gitmiş olanlara *(ganîmetten)*, sarf ettikleri *(mehir)* kadar verin! Ve *(O)* Allah'dan sakının ki, siz ona îmân eden kimselersiniz!

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَمَنْ

and olsun | oldu | sizin için | onlarda | bir örnek | güzel | o kimse için ki | oldu | umuyor | Allahı | ve | gününü | âhiret | ve kim ki

يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝٦ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ

yüz çevirir | artık şübhesiz | Allah | odur | çok zengin | hamde çok lâyık | umulur | Allahın | kılması | aranızda

وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللّٰهُ قَدِيرٌ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝٧

ve arasında | o kimselerin ki | düşman oldunuz | onlardan | bir dostluk | ve Allah | gücü yetendir | ve Allah | çok bağışlayandır | çok merhametlidir

لَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ

sizi yasaklamaz | Allah | o kimselerden ki | sizinle savaşmadılar | din husûsunda | ve | sizi çıkarmadılar

دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا اِلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝٨

yurtlarınızdan | onlara iyilik etmenizden | ve | âdil davranmanızdan | onlara | şübhesiz | Allah | sever | adâletli olanları

اِنَّمَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَاَخْرَجُوكُمْ مِنْ

ancak | sizi men' eder | Allah | o kimselerden ki | sizinle savaştılar | dîn husûsunda | ve | sizi çıkardılar

دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولٰٓئِكَ

yurtlarınızdan | ve | yardım ettiler | çıkarılmanıza | onlara dostluk etmenizden | ve | kim | onlara dostluk ederse | artık işte onlar

هُمُ الظَّالِمُونَ ۝٩ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا جَٓاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ

onlardır | zâlimler | ey | o kimseler ki | îmân ettiler | o vakit ki | size geldi | mü'min kadınlar | hicret edenler olarak

فَامْتَحِنُوهُنَّ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيمَانِهِنَّ فَاِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا

artık onları imtihân edin | Allah | en iyi bilendir | îmânlarını | böylece eğer | onları bilmişseniz | mü'min kadınlar

تَرْجِعُوهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَاٰتُوهُمْ

artık onları geri döndürmeyin | kâfirlere | ne onlar | helâl | onlara | ve ne | onlar | helâl olurlar | onlara | ve | kendilerine verin

مَٓا اَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ اِذَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ

o şeyi ki | infâk ettiler | ve | bir günah yoktur | size | onlarla evlenmenizde | o vakit ki | onlara verdiniz | ücretlerini

وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوا مَٓا اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوا مَٓا اَنْفَقُوا

ve | tutmayın | nikâh akidlerini | kâfir kadınların | ve isteyin | o şeyi ki | infâk ettiniz | ve | istesinler | o şeyi ki | infâk ettiler

ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝١٠ وَاِنْ فَاتَكُمْ

işte budur | hükmü | Allahın | hüküm veriyor | aranızda | ve | Allah | herşeyi bilendir | her işi hikmetlidir | ve | eğer | sizden geçmiş ise

شَيْءٌ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ

bir şey | zevcelerinizden | kâfirlere | ve ta'kîb etmişseniz | o takdirde verin | o kimselere ki | gitmiş

اَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَٓا اَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِٓي اَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝١١

zevceleri | mislini o şeyin ki | infâk ettiler | ve | sakının | Allah'dan | o zâttan ki | siz | ona | îmân edenlersiniz

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَٓاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللّٰهِ

Allah'a | ortak koşmamaları | üzerine | sana bîat ediyorlar | mü'min kadınlar | sana geldiler | o vakit ki | peygamber | ey

شَيْـًٔا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْن۪ينَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْت۪ينَ

gelmemeleri | ve | çocuklarını | öldürmemeleri | zina etmememeleri | hırsızlık yapmamaları | bir şeyi

بِبُهْتَانٍ يَفْتَر۪ينَهُ بَيْنَ اَيْد۪يهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْص۪ينَكَ ف۪ي

sana isyân etmemeleri | ve | ayakları | ve | elleri | arasında | onu uyduruyorlar | bir iftirâ ile ki

مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٢﴾

çok merhametlidir | çok bağışlayandır | Allah | şübhesiz | Allah'dan | onlar için | mağfiret dile | ve | artık bîatlerini kabul et | bir iyilikte

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا

ümid kesmişlerdir | gerçekten | kendilerine | Allah | gazab etti | bir kavmi ki | dost edinmeyin | îmân ettiler | o kimseler ki | ey

مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

kabirlerin | ehlinden | kâfirler | ümid kesti | o şey gibi ki | âhiretten

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ اَرْبَعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahîm | Rahmân | Allah'ın | ismiyle

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿١﴾

her işi hikmetlidir | dâima üstündür | O | ve | yerdedir | o şeyler ki | ve | göklerdedir | o şeyler ki | Allahı | tesbîh etti

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ

Allahın | katında | gazab cihetiyle | büyük oldu | yapmayacaksınız | o şeyleri ki | söylüyorsunuz | niçin | îmân ettiler | o kimseler ki | ey

اَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذ۪ينَ يُقَاتِلُونَ ف۪ي

savaşırlar | o kimseleri ki | sever | Allah | şübhesiz | yapmayacaksınız | o şeyleri ki | söylemeniz

سَب۪يلِه۪ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِه۪

kavmine | Mûsâ | demişti | bir vakit | ve | kenetlenmiş | bir binâdır | sanki onlar | saf tutarak | kendi yolunda

يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَن۪ي وَقَدْ تَعْلَمُونَ اَنّ۪ي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُٓوا

eğrildiler | fakat ne zaman ki | size | Allahın | resûlüyüm | şübhesiz ben | biliyorsunuz | halbuki gerçekten | bana eziyet ediyorsunuz | niçin | ey kavmim

اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٥﴾

fâsıklar | topluluğunu | hidâyete erdirmez | Allah | ve | kalblerini | Allah | eğriltti

---

12- Ey Peygamber! Mü'min kadınlar sana, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamaları, hırsızlık yapmamaları, zinâ etmemeleri, çocuklarını *(hiçbir tarzda)* öldürmemeleri, elleriyle ayakları arasında bir iftirâ uydurup getirmemeleri *(başkasına âid bir çocuğu, kendi kocasına isnâd etmemeleri)* ve bir iyilik *(işlemek)*te sana isyân etmemeleri üzerine sana bîat ederek geldikleri zaman, artık bîatlerini kabûl et ve onlar için Allah'dan mağfiret dile!

Şübhesiz ki Allah, Gafûr *(çok bağışlayan)*-dır, Rahîm *(çok merhamet eden)*dir.

13- Ey îmân edenler! Allah'ın kendilerine gazab ettiği bir kavmi *(yahudileri)* dost edinmeyin; gerçekten *(onlar,)* kâfirlerin kabir ehlinden *(ölülerin dirilmesinden)* ümidlerini kestiği gibi, âhiretten ümidlerini kesmişlerdir.

61- SAFF SÛRESİ

[Medîne devrinde nâzil olmuştur, 14 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ı tesbîh etmektedir. O, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

2- Ey îmân edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz?

3- Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük bir gazab *(sebebi)* oldu.

4- Muhakkak ki Allah, kendi yolunda sanki *(kurşunla)* kenetlenmiş bir binâ gibi, **saf** tutarak *(omuz omuza)* savaşanları sever.

5- Ve bir zaman Mûsâ, kavmine: "Ey kavmim! Şübhesiz benim, Allah'ın size *(gönderdiği)* peygamberi olduğumu gerçekten bildiğiniz hâlde, niçin bana eziyet ediyorsunuz?" demişti. Fakat *(onlar, haktan sapmaya)* meyledince, Allah *(da)* onların kalblerini eğriltti. Çünki Allah, *(ısrarla küfre meyleden)* fâsıklar topluluğunu hidâyete erdirmez.

6- Hani Meryemoğlu Îsâ: "Ey İsrâiloğulları! Muhakkak ki ben, benden önce *(gönderilmiş)* olan Tevrât'ı tasdîk edici ve benden sonra gelecek ismi Ahmed olan bir peygamberi müjdeleyici olmak üzere size Allah'ın *(gönderdiği)* bir peygamberiyim!" demişti.[1] Fakat *(Îsâ)* onlara mu'cizelerle gelince: "Bu, apaçık bir sihirdir!" dediler.

7- Kendisi İslâm'a da'vet edildiği hâlde, Allah'a yalan söyleyerek iftirâ edenden daha zâlim kim olabilir? Allah ise, o zâlimler topluluğunu *(zulümlerindeki ısrarları sebebiyle)* hidâyete erdirmez.

8- Allah'ın nûrunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar; hâlbuki Allah, kâfirler hoşlanmasa da nûrunu tamamlayıcıdır!

9- O *(Allah)*, müşrikler hoşlanmasa da, Resûlünü hidâyet ve hak dîn ile onu *(İslâm'ı)* dinlerin hepsine üstün kılsın diye gönderendir.

10- Ey îmân edenler! Sizi *(pek)* elemli bir azabdan kurtaracak bir ticâreti, size göstereyim mi?

11- Allah'a ve Resûlüne îmân edip, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihâd edersiniz! Eğer bilirseniz, bu sizin için çok hayırlıdır.

12- *(Böyle yaparsanız, O)* günahlarınızı size bağışlar ve sizi, altlarından ırmaklar akan Cennetlere ve Adn Cennetlerindeki güzel meskenlere koyar. İşte büyük kurtuluş, budur!

13- Ve kendisini seveceğiniz diğer bir şey daha vardır: Allah'dan bir zafer ve yakın bir fetih! *(Ey Habîbim!)* Mü'minleri müjdele!

14- Ey îmân edenler! Allah'ın *(dîninin)* yardımcıları olun; nitekim Meryemoğlu Îsâ, havârîlere: "Allah'a, *(O'nun dînine olan hizmette)* benim yardımcılarım kimlerdir?" demişti. Havârîler dedi ki: "Allah'ın *(dîninin)* yardımcıları, biziz!" Böylece, İsrâiloğullarından bir tâife îmân etti, bir tâife de inkâr etti. Artık îmân edenlere düşmanlarına karşı kuvvet verdik de *(onlar)* gâlib gelen kimseler oldular.

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ

o şeyi ki · tasdîk edici olarak · size · Allahın · peygamberiyim · şübhesiz ben · İsrâiloğulları · ey · Meryemin · oğlu · Îsâ · demişti · ve bir vakit

يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

mu'cizelerle · onlara geldi · ne vakit ki · Ahmed'dir · ismi · benden sonra · gelecek · bir peygamberi · ve müjdeleyici olarak · Tevrât'tan · benden öncedir

قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ

da'vet ediliyor · o iken · yalanı · Allah'a · iftirâ etti · o kimseden ki · daha zâlim · ve kim · apaçık · bir sihirdir · bu · dediler

إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ

Allahın · nûrunu · söndürmelerini · istiyorlar · zâlimler · topluluğunu · hidâyete erdirmez · Allah · ve · İslâm'a

بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ

gönderdi · o zâttır ki · o · kâfirler · hoşlanmasa · velev ki · nûrunu · tamamlayıcıdır · halbuki Allah · ağızlarıyla

رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

müşrikler · hoşlanmasa · velev ki · hepsi · dînin · üzerine · onu üstün kılması için · hak · dîn ile · ve · hidâyet ile · Resûlünü

﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

elemli · bir azâbdan · sizi kurtarır · bir ticârete ki · size rehberlik edeyim mi · îmân ettiler · o kimseler ki · ey

﴿١٠﴾ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ

canlarınızla · ve · mallarınızla · Allah · yolunda · cihâd edersiniz · ve · Resûlüne · ve · Allaha · îmân edersiniz

ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

günahlarınızı · size · bağışlasın · biliyorsunuz · iseniz · eğer · sizin için · çok hayırlıdır · bu

وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي

güzel · meskenlere · ve · ırmaklar · altlarından · akar · cennetlere ki · sizi soksun · ve

جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ

Allah'dan · bir zafer · onu seversiniz · diğeri (var) ki · ve · büyük · kurtuluş · işte budur · Adn · Cennetlerinde

وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ

Allahın · yardımcıları · olun · îmân ettiler · o kimseler ki · ey · mü'minleri · müjdele · ve · yakın · bir fetih · ve

كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ

havârîler · dedi ki · Allah'a · yardımcılarım · kimdir · havârîlere · Meryemin · oğlu · Îsâ · dedi · o şey gibi ki

نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ

bir tâife · inkâr etti · ve · İsrâiloğullarından · bir tâife · böylece îmân etti · Allahın · yardımcıları · biziz

فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

gâlib gelenler · ve oldular · düşmanlarına · karşı · îmân ettiler · o kimselere ki · artık kuvvet verdik

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
Rahîm Rahmân Allah'ın ismiyle

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
her işi hikmetli · dâima üstün · kusûrdan münezzeh · saltanat sâhibi · yerdedir · o şeyler ki · ve · göklerdedir · o şeyler ki · Allahı · tesbîh eder

١ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْاُمِّيِّنَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
onları temizliyor · ve · onun âyetlerini · onlara · okuyor · kendilerinden · bir peygamber · ümmîler içinde · gönderdi · o zâttır ki · o

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
apaçık · gerçekten bir dalâlet içinde · bundan önce · idiler · şübhesiz · ve · hikmeti · ve · kitabı · onlara öğretiyor · ve

٢ وَاٰخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٣ ذٰلِكَ
bu · her işi hikmetlidir · dâima üstündür · o · ve · kendilerine · henüz kavuşmamışlardır · onlardan ki · başkalarına · ve

فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ٤
pek büyük · lütuf · sâhibidir · Allah · ve · diler · o kimseye ki · onu verir · Allahın · ihsânıdır

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرٰيةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا
kitablar · taşır · eşeğin ki · misâli gibidir · onu taşımadılar · sonra · Tevrâta · yükletildiler · o kimselerin ki · misâli

بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
topluluğunu · hidâyete erdirmez · Allah · ve · Allahın · âyetlerini · yalanladılar · o kimselerin ki · kavmin · misâli · ne kötüdür

الظَّالِمِينَ ٥ قُلْ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ
şübhesiz siz · zannetmişseniz · eğer · yahudi oldular · o kimseler ki · ey · de ki · zâlimler

اَوْلِيَاءُ لِلّٰهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٦
doğru kimseler · iseniz · eğer · ölümü · haydi temennî edin · insanlardan · başka (olarak) · Allahın · dostlarısınız

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
zâlimleri · hakkıyla bilendir · Allah · ve · elleri · takdîm etti · o şeyden ki · ebediyen · onu temennî etmezler · ve

٧ قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
döndürülürsünüz · sonra · sizi bulucudur · sonunda şübhesiz o · ondan · kaçıyorsunuz · o ki · ölüm · şübhesiz · de ki

اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٨
yapıyorsunuz · idiniz · o şeyleri ki · artık size haber verir · görüneni · ve · gizli olanı · hakkıyla bilene

62- CUM'A SÛRESİ

[Medîne devrinde nâzil olmuştur, 11 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Göklerde olan ve yerde bulunanlar, Melik *(mülkünde istediği gibi tasarruf eden)*, Kuddûs *(bütün noksanlıklardan münezzeh olan)*, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*, Hakîm *(her işi hikmetli olan)* Allah'ı tesbîh eder.

2- O *(Allah)*, ümmîler *(Arablar)* içinde, kendilerinden bir peygamber gönderendir; *(o peygamber)* onlara O'nun âyetlerini okuyor, onları *(günahlardan)* temizliyor ve onlara kitâbı ve hikmeti öğretiyor. Hâlbuki *(onlar)* daha önce gerçekten apaçık bir dalâlet içinde idiler.

3- Hem *(o peygamber)* onlardan *(Arablardan)* başkalarına *(da bütün cin ve insanlara peygamber olarak gönderilmiştir)* ki *(onlar)* henüz kendilerine kavuşmamışlardır. O, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*-dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

4- Bu *(peygamberlik vazîfesi)* Allah'ın ihsânıdır; onu dilediğine verir. Çünki Allah, pek büyük lütuf sâhibidir.

5- *(Kendilerine)* Tevrât yükletilip de sonra onu taşımayan *(içindeki hükümlerle amel etmeyen)* kimselerin misâli, *(sırtında)* kitablar taşıyan eşeğin misâli gibidir! Allah'ın âyetlerini yalanlayan kavmin misâli, ne kötüdür! Hâlbuki Allah, o zâlimler topluluğunu *(küfürlerindeki ısrarları yüzünden)* hidâyete erdirmez.

6- De ki: "Ey yahudi olanlar! Doğrusu *(siz, diğer)* insanlardan ayrı olarak, sâdece kendinizin, Allah'ın dostları olduğunuzu zannediyorsanız *(ve)* eğer *(bu iddiânızda)* doğru kimseler iseniz, haydi ölümü temennî edin!"

7- Hâlbuki ellerinin takdîm ettiği *(işlediği günahlar)* yüzünden onu ebediyen temennî edemezler. Allah ise, o zâlimleri hakkıyla bilendir.

8- De ki: "Doğrusu kendisinden kaçıp durduğunuz ölüm var ya, sonunda mutlakâ o, sizi bulucudur; sonra gizli olanı da görüneni de hakkıyla bilene *(Allah'a)* döndürüleceksiniz; artık *(O)*, size yapmakta olduklarınızı haber verecektir."

9- Ey îmân edenler! **Cum'a** günü namaz için seslenildiği *(ezan okunduğu)* zaman, hemen Allah'ın zikrine koşun ve alış-verişi bırakın! Eğer bilirseniz bu sizin için çok hayırlıdır.

10- Nihâyet namaz bitince, artık yeryüzünde dağılın ve Allah'ın lütfundan *(rızkınızı)* arayın ve Allah'ı çok zikredin; tâ ki kurtuluşa eresiniz!

11- Böyle iken *(bir kısmı)*, bir ticâret veya bir eğlence gördüklerinde, ona akın ettiler ve seni ayakta *(hutbede)* bıraktılar. De ki: "Allah'ın katında bulunan *(mükâfât, dünyaya âid)* eğlenceden de ticâretten de hayırlıdır. Çünki Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

63- MÜNÂFİKÛN SÛRESİ

[Medîne devrinde nâzil olmuştur, 11 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- *(Ey Resûlüm!)* **Münâfikûn** *(o münâfıklar)* sana geldikleri zaman: "Şâhidlik ederiz ki, muhakkak sen, gerçekten Allah'ın Resûlüsün!" dediler. Allah da biliyor ki, şübhesiz sen, elbette *(Allah'ın)* peygamberisin! Bununla berâber Allah şâhidlik eder ki, doğrusu münâfıklar gerçekten yalancıdırlar.

2- *(Müslüman olduklarına dâir)* yeminlerini bir kalkan edindiler de *(insanları)* Allah yolundan alıkoydular. Muhakkak ki onların yapmakta oldukları şey, ne kötüdür!

3- Bu, şübhesiz onların îmân edip sonra inkâr etmeleri yüzündendir; bunun üzerine kalbleri mühürlenmiştir; artık onlar *(hakkı)* anlamazlar.

4- Onları gördüğünde cüsseleri hoşuna gider. Ve konuşurlarsa sözlerini dinlersin. Sanki onlar *(duvara)* dayanmış keresteler gibidirler! Her *(kuvvetli)* sesi *(nifaklarından dolayı)* aleyhlerinde sanırlar. Onlar düşmandır; artık onlardan sakın! Allah onları kahretsin! *(Haktan)* nasıl çevriliyorlar?

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ

ey | o kimseler ki | îmân ettiler | o vakit ki | seslenildi | namaz için | cum'a gününden | hemen koşun | zikrine | Allahın

وَذَرُوا الْبَيْعَۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَاِذَا قُضِيَتِ

ve | bırakın | alış-verişi | bu | hayırlıdır | sizin için | eğer | iseniz | biliyorsunuz | nihâyet o vakit ki | edâ edildi

الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ

namaz | artık dağılın | yeryüzünde | ve | arayın | lütfundan | Allahın | ve | zikredin | Allah'ı

كَث۪يرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوًا انْفَضُّٓوا اِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ

çok | tâ ki | kurtuluşa erersiniz | ve o vakit ki | gördüler | bir ticâret | veya | bir eğlence | akın ettiler | ona | ve | seni bıraktılar

قَٓائِمًاۜ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِۜ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّازِق۪ينَ ﴿١١﴾

ayakta | de | ki | o şey ki | Allah'ın katındadır | hayırlıdır | eğlenceden | ve | ticâretten | ve | Allah | en hayırlısıdır | rızık verenlerin

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

ismiyle | Allah'ın | Rahmân | Rahîm

اِذَا جَٓاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُولُ اللّٰهِۢ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

o vakit ki | sana geldi | münâfıklar | dediler | şâhidlik ederiz | şübhesiz sen | Resûlüsün | Allahın | ve | Allah | biliyor

اِنَّكَ لَرَسُولُهُۜ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنَافِق۪ينَ لَكَاذِبُونَۚ ﴿١﴾

şübhesiz sen | peygambersin | ve | Allah | şâhidlik eder ki | şübhesiz | münâfıklar | elbette yalancıdırlar

اِتَّخَذُٓوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ مَا

edindiler | yeminlerini | bir kalkan | ve alıkoydular | yolundan | Allah | şübhesiz onların | ne kötüdür | o şeyleri ki

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ

idiler | yapıyorlar | işte budur | çünki şübhesiz onlar | îmân ettiler | sonra | inkâr ettiler | artık mühürlenmiştir | üzeri | kalblerinin

فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْۜ وَاِنْ يَقُولُوا

artık onlar | anlamazlar | ve | o vakit ki | onları gördün | seni hayrete düşürür | cüsseleri | ve | eğer | söylerlerse

تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْۜ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌۜ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ

dinlersin | sözlerini | sanki onlar | keresteler | dayanmış | sanırlar | her | sesi

عَلَيْهِمْۜ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْۜ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُۘ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

aleyhlerinde | onlar | düşmandır | artık onlardan sakın | onları kahretsin | Allah | nasıl | çevriliyorlar

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللّٰهِ لَوَّوْا رُؤُسَهُمْ وَ رَاَيْتَهُمْ

ve o vakit ki · denildi · onlara · gelin · mağfiret dilesin · sizin için · Resûlü · Allahın · çevirmişlerdir · başlarını · ve · onları görmüşsündür

يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝٥ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ

yüz çeviriyorlar · kendileri iken · büyüklük taslayan kimseler · eşittir · onlara · mağfiret diledin · kendileri için

اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى

yoksa · mağfiret dilemedin · onlar için · aslâ bağışlamayacaktır · Allah · onları · şübhesiz · Allah · hidâyete erdirmez

الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝٦ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰى مَنْ عِنْدَ

topluluğunu · fâsıklar · onlar · o kimselerdir ki · diyorlar · infâk etmeyin · o kimselere ki · yanındadır

رَسُولِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوا وَ لِلّٰهِ خَزَائِنُ السَّمٰوَاتِ وَ الْاَرْضِ

Resûlünün · Allah'ın · tâ ki · dağılıp gitsinler · ve · Allahındır · hazîneleri · göklerin · ve · yerin

وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۝٧ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا اِلَى الْمَدِينَةِ

fakat · münâfıklar · anlamazlar · diyorlar ki · and olsun eğer · dönsek · Medîne'ye

لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ وَ لِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَ لِرَسُولِهِ

elbette çıkaracaktır · en azîz olan · oradan · en zelîl olanı · ve · Allahındır · izzet · ve · peygamberinin

وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝٨ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

ve · mü'minlerindir · fakat · münâfıklar · bilmezler · ey · o kimseler ki · îmân ettiler

لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَ لَا اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَ مَنْ

sizi meşgul etmesin · mallarınız · ve · ne evlâdlarınız · zikrinden · Allahın · ve · kim

يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝٩ وَ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ

yaparsa · bunu · artık işte onlar · onlardır · hüsrâna uğrayanlar · ve · infâk edin · o şeylerden ki · sizi rızıklandırdı

مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِىَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا

önce · gelmesinden · birinize · ölüm · ve demesinden · Rabbim · olmaz mıydı

اَخَّرْتَنِى اِلٰى اَجَلٍ قَرِيبٍ فَاَصَّدَّقَ وَ اَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝١٠ وَ لَنْ

beni erteleseydin · bir vakte · yakın · ve sadaka verseydim · ve · olsaydım · sâlih kimselerden · ve

يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَاءَ اَجَلُهَا وَ اللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝١١

aslâ ertelemez · Allah · bir kimseyi · o vakit ki · geldi · eceli · ve · Allah · haberdardır · o şeylere ki · yapıyorsunuz

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ اٰيَةً

5- Hem onlara *(o münâfıklara)*: "Gelin! Allah'ın Resûlü sizin için mağfiret dilesin!" denildiği zaman, başlarını çevirirler.

Ve *(sen)* onları görürsün ki, kendileri büyüklük taslayan kimseler olarak yüz çeviriyorlar!

6- Kendileri için mağfiret dilesen de, onlara mağfiret dilemesen de onlar için birdir.

Allah onları aslâ bağışlamayacaktır.

Şübhesiz ki Allah, o fâsıklar topluluğunu *(küfürlerindeki ısrarları sebebiyle)* hidâyete erdirmez.

7- Onlar öyle kimselerdir ki: "Allah'ın Resûlünün yanında bulunanlara *(fakir Muhâcirlere)* bir şey vermeyin ki, dağılıp gitsinler!" diyorlar.

Hâlbuki göklerin ve yerin hazîneleri Allah'ındır; fakat münâfıklar anlamazlar.

8- *(O münâfıklar)* diyorlar ki: "Yemîn olsun eğer Medîne'ye dönersek, en azîz olan, en zelîl olanı muhakkak oradan çıkaracaktır!"

Hâlbuki izzet *(şeref ve üstünlük)* Allah'ındır!

Hem peygamberinin ve mü'minlerindir!

Fakat münâfıklar bilmezler.

9- Ey îmân edenler! Mallarınız ve evlâdlarınız, sizi Allah'ın zikrinden alıkoymasın!

Kim bunu yaparsa, işte onlar hüsrâna uğrayanların ta kendileridir![1]

10- Birinize ölüm gelip de: "Rabbim! Beni *(ecelimi)* yakın bir vakte *(kadar)* erteleseydin de sadaka verip sâlih kimselerden olsaydım!" demesinden önce, sizi rızıklandırdığımız şeylerden *(Allah yolunda)* sarf edin!

11- Çünki Allah, bir kimseyi eceli geldiği zaman aslâ ertelemez.

Ve Allah, ne yaparsanız hakkıyla haberdar olandır.

64- TEĞÂBÜN SÛRESİ

[Medîne devrinde nâzil olmuştur, 18 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ı tesbîh eder; mülk *(umûmen)* O'nundur; hamd *(ve senâ)* O'na mahsustur. Ve O, herşeye hakkıyla gücü yetendir.

2- Sizi yaratan O'dur; böyle iken kiminiz kâfirdir, kiminiz de mü'mindir. Allah ise, ne yaparsanız hakkıyla görendir.

3- Gökleri ve yeri hak ile *(yerli yerinde)* yarattı; ve size şekil verdi, sûretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş ise ancak O'nadır.

4- Göklerde ve yerde ne varsa bilir; neyi gizlerseniz ve neyi açıklarsanız *(onu da)* bilir. Çünki Allah, sînelerin içinde olanı hakkıyla bilendir.

5- Daha önce inkâr etmiş olanların haberi size gelmedi mi? *(Onlar)* işlerinin vebâlini *(dünyada kısmen)* tattılar ve *(âhirette)* onlar için *(pek)* elemli bir azab vardır.

6- Bunun sebebi şudur: Şübhesiz onlara peygamberleri mu'cizelerle geliyorlardı da *(onlar)*: "Bize bir insan mı doğru yolu gösterecek?" diyorlardı. Böylece inkâr ettiler ve yüz çevirdiler; Allah da *(hiçbir şeye)* muhtaç olmadığını gösterdi. Çünki Allah, Ganî *(hiçbir şeye muhtaç olmayan)*dır, Hamîd *(hamd edilmeye yegâne lâyık olan)*dır.

7- İnkâr edenler, *(öldükten sonra)* aslâ diriltilmeyeceklerini zannettiler. De ki: "Hayır! Rabbime yemîn olsun ki, mutlakā diriltileceksiniz; sonra yaptıklarınızdan, muhakkak haberdâr edileceksiniz. Bu ise, Allah'a göre pek kolaydır."

8- O hâlde Allah'a ve Resûlüne ve indirdiğimiz o nûra *(Kur'ân'a)* îmân edin! Çünki Allah, ne yaparsanız hakkıyla haberdar olandır.

9- O toplanma *(o mahşer)* günü için sizi bir araya getireceği gün, işte o, **teğâbün** *(aldanma)* günüdür! Artık kim Allah'a îmân edip sâlih amel işlerse, *(Allah)* onun kötülüklerini örter ve onu altlarından ırmaklar akan Cennetlere koyar; orada ebedî olarak kalıcıdırlar. İşte büyük kurtuluş budur!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Rahîm Rahmân Allah'ın ismiyle

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ
o ve hamd ve onadır mülk onundur yerdedir ve o şeyler ki göklerdedir o şeyler ki Allahı tesbîh eder

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ
sizden var ve kâfir olan böyle iken sizden var sizi yarattı o zâttır ki o gücü yetendir herşeye

مُؤْمِنٌ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ
hak ile yeri ve gökleri yarattı hakkıyla görendir yapıyorsunuz o şeyleri ki Allah ve mü'min olan

وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَاِلَيْهِ الْمَص۪يرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
göklerdedir o şeyleri ki bilir dönüş onadır ve şekillerinizi ve güzel yaptı size şekil verdi ve

وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
sînelerin içinde olanı hakkıyla bilendir Allah ve açıklıyorsunuz ve o şeyleri ki gizliyorsunuz o şeyleri ki bilir ve yerde ve

﴿٤﴾ اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ
onlar için vardır ve işlerinin vebâlini böylece tattılar bundan önce inkâr ettiler o kimselerin ki haberi size gelmedi mi

عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُ كَانَتْ تَأْت۪يهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا
fakat dediler mu'cizelerle peygamberleri onlara geliyor idi şübhesiz şundandır işte bu elemli bir azâb

اَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَم۪يدٌ
hamde lâyıktır çok zengindir Allah ve Allah ihtiyaç duymadı ve yüz çevirdiler ve böylece inkâr ettiler bizi hidâyete erdirecekler insanlar mı

﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا اَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلٰى وَرَبّ۪ي لَتُبْعَثُنَّ
elbette diriltileceksiniz Rabbime and olsun bil'akis de ki aslâ diriltilmeyecekler şübhesiz inkâr ettiler o kimseler ki zannetti

ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرٌ ﴿٧﴾ فَاٰمِنُوا
o hâlde îmân edin pek kolaydır Allah'a bu ve yaptınız o şeylerle ki elbette haberdar edileceksiniz sonra

بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَالنُّورِ الَّذ۪ي اَنْزَلْنَا وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ
haberdardır yapıyorsunuz o şeylere ki Allah ve indirdik o şeye ki nûra ve Resûlüne ve Allah'a

﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
îmân ederse kim ve aldanma günüdür işte bu toplanma günü için sizi toplayacak o gün ki

بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِه۪ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي
akar cennetlere onu sokar ve kötülüklerini ondan örter sâlih amel yaparsa ve Allaha

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا اَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿٩﴾
büyük kurtuluş işte budur ebedî olarak orada devamlı kalıcıdırlar ırmaklar altlarından

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ

ve | o kimseler ki | inkâr ettiler | ve | yalanladılar | âyetlerimizi | işte onlar | ehlidirler | cehennem | ebedî kalıcıdırlar

فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

orada | ve | ne kötü | varılacak yerdir | isâbet etmedi | bir musîbetten | ancak | izni ile | Allahın

وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ve | kim | îmân ederse | Allah'a | hidâyet verir | kalbine | ve | Allah | herşeyi | hakkıyla bilendir

﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا

ve | itâat edin | Allah'a | ve | itâat edin | peygambere | buna rağmen eğer | yüz çevirmişseniz | artık ancak

عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ

Resûlümüze gereken | tebliğdir | apaçık | Allah ki | ilâh yoktur | ancak | o | ve | Allah'a

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ

o hâlde tevekkül etsin | mü'minler | ey | o kimseler ki | îmân ettiler | şübhesiz

أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ

eşlerinizden vardır | ve | çocuklarınızdan | bir düşman | size | o hâlde onlardan sakının | ve | eğer

تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

affederseniz | ve | vaz geçerseniz | ve | bağışlarsanız | artık şübhesiz | Allah | çok bağışlayandır | çok merhametlidir

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

ancak | mallarınız | ve | çocuklarınız | bir imtihandır | ve | Allah ki | onun katındadır | bir mükâfât | büyük

﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا

o hâlde sakının | Allahdan | o şey ile ki | gücünüz yetti | ve | dinleyin | ve | itâat edin | ve | infâk edin

خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

bir hayır olarak | kendiniz için | ve | kim | korunursa | cimriliğinden | nefsinin | artık işte onlar | onlardır | kurtuluşa erenler

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ

eğer | borç verirseniz | Allaha | bir borç ile | güzel | onu katlar | size | ve | mağfiret eder | size | ve | Allah

شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

bol mükâfât verendir | azâbda acele etmeyendir | hakkıyla bilendir | gizli olanı | ve | görüneni | dâima üstündür | her işi hikmetlidir

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

10- İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar Cehennem ehlidirler; orada ebedî olarak kalıcıdırlar.

O ise, ne kötü varılacak yerdir!

11- Hiçbir musîbet Allah'ın izni olmadıkça isâbet etmez.

O hâlde kim Allah'a îmân ederse, *(Allah)* onun kalbine hidâyet *(musîbete karşı sabır)* verir.

Çünki Allah, herşeyi hakkıyla bilendir.

12- Hem Allah'a itâat edin; peygambere de itâat edin!

Buna rağmen yüz çevirirseniz, artık Resûlümüze düşen ancak apaçık bir tebliğdir.

13- Allah ki, O'ndan başka ilâh yoktur!

O hâlde mü'minler ancak Allah'a tevekkül etsin!

14- Ey îmân edenler! Şübhesiz ki eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olan vardır.

O hâlde onlardan sakının!

Eğer affeder, kusurlarına bakmaz ve bağışlarsanız, artık şübhesiz ki Allah, Gafûr *(çok bağışlayan)*dır, Rahîm *(çok merhamet eden)*dir.

15- Mallarınız ve çocuklarınız ancak bir imtihandır.

Allah ise, büyük mükâfât ancak O'nun katındadır.

16- O hâlde gücünüz yettiği kadar Allah'dan sakının, *(nasîhatlerini)* dinleyin, *(emirlerine)* itâat edin ve kendiniz için bir hayır olarak *(Allah yolunda)* sarf edin!

Artık kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar gerçekten kurtuluşa erenlerdir!

17- Eğer Allah'a karz-ı hasen *(güzel bir borç)* ile borç verirseniz, onu size *(kat kat)* artırır ve size mağfiret eder.

Çünki Allah, Şekûr *(iyilik edene çok mükâfât veren)*dir, Halîm *(azabda hiç acele etmeyen)*dir.

18- *(O,)* gayb ve şehâdeti *(gizli olanı ve görüneni)* hakkıyla bilendir, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

65- TALÂK SÛRESİ

[Medîne devrinde nâzil olmuştur, 12 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Ey Peygamber! Kadınları boşadığınızda, artık onları iddetleri içinde *(âdetten temiz oldukları sırada)* **talâk** edin *(boşayın)* ve iddeti sayın! Rabbiniz olan Allah'dan sakının! Onları evlerinden *(zorla)* çıkarmayın; *(kendileri de)* çıkmasınlar *(çekip gitmesinler)*; ancak apaçık bir hayâsızlık getirmeleri *(yapmaları)* müstesnâdır.

Bunlar Allah'ın hudûdudur. O hâlde kim Allah'ın hudûdunu aşarsa, artık şübhesiz kendine zulmetmiş olur. Bilmezsin, umulur ki Allah, bundan sonra bir iş *(pişmanlık)* ortaya çıkarır!

2- Nihâyet *(o boşanan kadınlar)* iddet *(bekleme müddet)*lerinin sonuna geldikleri zaman, ya onları iyilikle tutun veya onlardan iyilikle ayrılın; içinizden adâletli iki kişiyi de şâhid tutun; şâhidliği Allah için dosdoğru yapın! Allah'a ve âhiret gününe îmân etmekte olan kimselere bununla nasîhat olunur; kim Allah'dan sakınırsa, *(Allah)* ona *(her darlıktan)* bir çıkış yolu kılar.

3- Ve onu hesab etmediği yerden rızıklandırır! Kim Allah'a tevekkül ederse, artık O ona yeter! Şübhesiz ki Allah, emrini yerine getirendir. Doğrusu Allah, herşey için bir ölçü koymuştur.

4- Kadınlarınızdan hayızdan kesilmiş olanlar ile *(henüz)* hayız görmemiş olanlar*(ın bekleme müddetleri)* husûsunda şübheye düşerseniz, o takdirde *(bilin ki)* onların bekleme müddetleri üç aydır. Hâmile olanların bekleme müddeti ise, yüklerini bırakmalarına *(çocuklarını doğurana)* kadardır. Artık kim Allah'dan sakınırsa, *(Allah)* ona kendi işinden bir kolaylık kılar.

5- Bu, Allah'ın emridir ki, onu size indirmiştir. Kim Allah'dan sakınırsa, *(Allah)* onun kötülüklerini örter ve onun için mükâfâtı büyütür.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahîm Rahmân Allah'ın ismiyle

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ

iddetleri içinde · artık onları boşayın · kadınları · boşadınız · o vakit ki · peygamber · ey

وَاَحْصُوا الْعِدَّةَۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْۚ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ

evlerinden · onları çıkarmayın · Rabbiniz · Allah'dan · sakının · ve · iddeti · sayın · ve

وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّٓا اَنْ يَأْت۪ينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍۜ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِۜ

Allahın · hudûdudur · bunlar · ve · apaçık · bir hayâsızlık ile · gelmeleri · ancak · çıkmasınlar · ve

وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۜ لَا تَدْر۪ي لَعَلَّ اللّٰهَ

Allah · olur ki · bilmezsin · kendine · zulmetmiştir · artık gerçekten · Allahın · hudûdunu · aşarsa · kim · ve

يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ﴿١﴾ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ

artık onları tutun · müddetlerine · nihâyet ulaştılar · o vakit ki · bir iş · bundan · sonra · meydana getirir

بِمَعْرُوفٍ اَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَاَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ

sizden · adâlet · iki sahibini · şâhid tutun · ve · iyilikle · onlardan ayrılın · veya · iyilikle

وَاَق۪يمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِۜ ذٰلِكُمْ يُوعَظُ بِه۪ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ

Allaha · îmân ediyor · oldu · o kimseye ki · onunla · nasîhat olunur · işte bu · Allah için · şâhidliği · dosdoğru yapın · ve

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًاۙ ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ

onu rızıklandırır · ve · bir çıkış yeri · ona · kılar · Allah'dan · sakınırsa · kim · ve · âhiret · gününe · ve

حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُۜ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُۜ اِنَّ اللّٰهَ

Allah · şübhesiz · ona yeter · artık o · Allah'a · tevekkül ederse · kim · ve · hesab etmiyor · o yerden ki

بَالِغُ اَمْرِه۪ۜ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالّٰٓئ۪ي يَئِسْنَ

ümîd kestiler · onlar ki · ve · bir ölçü · herşey için · Allah · kılmıştır · gerçekten · emrini · yerine getirendir

مِنَ الْمَح۪يضِ مِنْ نِسَٓائِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ

üç · o takdirde onların bekleme müddetleri · şübheye düşmüşseniz · eğer · kadınlarınızdan · hayızdan

اَشْهُرٍۙ وَالّٰٓئ۪ي لَمْ يَحِضْنَۜ وَاُو۬لَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَضَعْنَ

bırakmalarıdır · onların müddeti · yük sâhibi olan hamileler ki · ve · hayız görmediler · onlar ki · ve · aydır

حَمْلَهُنَّۜ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ اَمْرِه۪ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ

Allahın · emridir · bu · bir kolaylık · kendi işinden · ona · kılar · Allah'dan · sakınırsa · kim · ve · yüklerini

اَنْزَلَهُٓ اِلَيْكُمْۜ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِه۪ وَيُعْظِمْ لَهُ٘ اَجْرًا ﴿٥﴾

bir mükâfât · onun için · büyütür · ve · kötülüklerini · ondan · örter · Allah'dan · sakınırsa · kim · ve · onu · size indirdi

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ

onları oturtun | o yerde ki | oturdunuz | gücünüz nisbetinde | ve | kendilerine zarar vermeyin

لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ

sıkıştırmanız için | onları | ve eğer | iseler | yük sâhibi olan hamileler | artık infâk edin | onlara | tâ ki | bırakmalarına dek

حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ

yüklerini | sonra eğer | emzirmişlerse | sizin için | artık onlara verin | ücretlerini | ve | anlaşın | aranızda

بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرَى ﴿٦﴾ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ

güzel bir şekil ile | ve eğer | zorluk çekmişseniz | o zaman emzirir | onun için | başkası | infâk etsin | sahibi | geniş-lik

سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ

genişliğinden | ve kim | daraltılmışsa | kendisine | rızkı | artık infâk etsin | o şeyden ki | ona verdi | Allah | mükellef tutmaz

اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ

Allah | kimseyi | ancak | o şeyle ki | ona verdi | kılacaktır | Allah | sonra | bir zorluktan | bir kolaylık | ve nice (var) | şehirden ki

عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا

isyân ettiler | emrine | Rablerinin | ve peygamberlerinin | ki onları hesâba çektik | bir hesâb ile | şiddetli | ve | onlara azâb ettik

عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾ أَعَدَّ

bir azâbla | görülmemiş | öyle ki tattı | vebâlini | işinin | ve | oldu | âkıbeti | işinin | hüsrân | hazırladı

اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ

Allah | onlara | bir azâb | şiddetli | o hâlde sakının | Allah'dan | ey | sâhibleri | akıl | o kimseler ki | îmân ettiler | gerçekten indirdi

اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ

Allah | size | bir zikir | bir peygamber ki | okuyor | size | âyetlerini | Allah'ın | açıklayanlar olarak

لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ

çıkarması için | o kimseleri ki | îmân ettiler | ve yaptılar | sâlih ameller | zulümâttan | nûra | ve | kim | îmân ederse

بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

Allah'a | ve | yaparsa | sâlih amel | onu dâhil eder | cennetlere | akar | altlarından | ırmaklar

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ

dâimi kalıcıdırlar | orada | ebedî olarak | gerçekten | ihsân etmiştir | Allah | ona | bir rızık | Allah | o zâttır ki | yarattı

سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ

yedi | gökleri | ve | yerden | onların mislini | iniyor | emir | onlar arasında | bilmeniz için | şübhesiz

اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

Allah | herşeye | gücü yetendir | ve | şübhesiz | Allah | gerçekten | kuşattı | herşeyi | ilmen

---

6- *(Boşadığınız)* o kadınları gücünüz nisbetinde kendi oturduğunuz yerin bir bölümünde oturtun; onları sıkıştırmak *(ve bir an önce çıkmalarını sağlamak)* için kendilerine zarar verme*(ye kalkışma)*yın!

Eğer hâmile iseler, artık yüklerini bırakıncaya kadar onlara nafaka verin! Sonra sizin için *(çocuğunuzu)* emzirirlerse, onlara ücretlerini de verin! *(Bu hususta)* aranızda güzel bir şekilde anlaşın! Eğer *(anlaşmakta)* zorluk çekerseniz, o zaman *(çocuğu)* onun *(babanın)* hesâbına başkası emzirecektir.

7- Eli geniş olan kimse, genişliğine göre nafaka versin! Rızkı kendisine daraltılmış olan kimse de Allah'ın ona verdiği *(kadarı)*ndan versin! Allah, kimseyi ona verdiğinden fazlasıyla mükellef tutmaz. Allah, bir zorluktan sonra bir kolaylık verecektir.

8- Nice şehirler *(halkı)* vardır ki, Rablerinin ve O'nun peygamberlerinin emrine isyân ettiler de onları şiddetli bir hesâb ile hesâba çektik ve onları görülmemiş bir azabla cezâlandırdık.

9- Öyle ki *(onlar)* işlerinin vebâlini tattı ve işlerinin âkıbeti hüsrân oldu!

10- Allah onlara *(âhirette, pek)* şiddetli bir azab hazırlamıştır; o hâlde ey îmân eden akıl sâhibleri! Allah'dan sakının! Şübhesiz ki Allah, size bir zikir *(Kur'ân)* indirmiştir.

11- Ve îmân edip sâlih ameller işleyenleri zulümâttan *(küfür karanlıklarından)* nûra *(îmâna)* çıkarmak için, Allah'ın apaçık beyan eden âyetlerini size okuyan bir peygamber *(göndermiştir)*. Artık kim Allah'a îmân edip sâlih amel işlerse, *(Allah)* onu altlarından ırmaklar akan Cennetlere koyar; *(onlar)* orada ebedî olarak kalıcıdırlar. Gerçekten Allah, ona güzel bir rızık ihsân etmiştir.

12- Allah, yedi *(kat)* göğü *(ve)* yerden de onların mislini yaratandır. *(Allah'a âid)* emir, bunlar arasında inip durmaktadır ki, şübhesiz Allah'ın herşeye hakkıyla gücü yeten olduğunu, yine şübhesiz Allah'ın herşeyi ilmen gerçekten kuşattığını bilesiniz.

66- TAHRÎM SÛRESİ

[Medîne devrinde nâzil olmuştur, 12 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Ey Peygamber! Zevcelerinin hoşnudluğunu arayarak, Allah'ın sana helâl kıldığı şeyi, niçin *(kendine)* **tahrîm** ediyor *(haram kılıyor)*sun? Bununla berâber Allah, Gafûr *(çok bağışlayan)*-dır, Rahîm *(çok merhamet eden)*dir.

2- Allah, yeminlerinizin *(keffâretini vermekle)* çözülmesini doğrusu size meşrû' kılmıştır. Çünki Allah, Mevlânızdır! Ve O, Alîm *(herşeyi bilen)*dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

3- Hani peygamber, zevcelerinden birine bir sözü sır olarak söylemişti. Fakat *(o)* bu sözü *(diğer bir hanımına)* haber verip, Allah da bunu ona *(peygambere)* açıklayınca, *(o)* bunun bir kısmını *(zevcesine)* bildirmiş, bir kısmından da *(bahsetmeyerek)* vazgeçmişti. Böylece *(peygamber)* ona bunu haber verince *(hanımı)*: "Bunu sana kim haber verdi?" dedi. *(Peygamber de:)* "Bana, Alîm *(herşeyi bilen)*, Habîr *(herşeyden haberdâr olan Allah)* haber verdi!" dedi.

4- *(Ey peygamber hanımları!)* Eğer *(ikiniz de)* Allah'a tevbe ederseniz *(ne a'lâ)*! Çünki kalbleriniz gerçekten *(peygamberin hoşlanmayacağı bir şeye)* meyletmiştir. Eğer ona *(peygambere)* karşı *(ikiniz)* birbirinizle yardımlaşırsanız artık şübhesiz ki, O'nun Mevlâsı ancak Allah'dır; Cebrâîl, mü'minlerin sâlih olanları ve bunların ardından melekler de *(ona)* yardımcıdır.[1]

5- *(Ey peygamber zevceleri!)* Eğer *(o)* sizi boşarsa, olur ki Rabbi ona sizin yerinize, sizden daha hayırlı, Müslüman, mü'mine, itâatkâr, tevbe eden, ibâdet eden, oruç tutan, dul ve bâkire zevceler verir.

6- Ey îmân edenler! Kendinizi ve âilenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan bir ateşten koruyun! Onun üzerinde sert, şiddetli, Allah'ın kendilerine emrettiğine isyân etmeyen ve ne emrolunurlarsa yapan melekler *(zebâniler)* vardır.

7- Ey inkâr edenler! Bu gün *(artık)* özür dilemeyin! *(Siz)* ancak yapmakta olduklarınızın cezâsını çekiyorsunuz.

سُورَةُ التَّحْر۪يمِ مَدَنِيَّةٌ
وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Rahîm Rahmân Allah'ın ismiyle

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَٓا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَۚ تَبْتَغ۪ي مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَۜ وَاللّٰهُ
Allah ve zevcelerinin hoşnudluğunu arıyorsun sana Allah'ın helâl kıldığı şeyi haram ediyorsun niçin peygamber ey

غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْۚ وَاللّٰهُ مَوْلٰيكُمْۚ وَهُوَ
o ve Mevlâ'nızdır Allah ve yeminlerinizin çözülmesini size Allah farz kıldı gerçekten merhametlidir bağışlayandır

الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿٢﴾ وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِه۪ حَد۪يثاًۚ فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِه۪
onu haber verdi ne zaman ki bir sözü zevcelerinden bazısına peygamber sır verdi ve bir vakit her işi hikmetlidir herşeyi bilendir

وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَاَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِه۪
onu ona haber verdi ne zaman ki bazısından vazgeçti ve onun bazısını bildirdi ona Allah onu açıkladı ve

قَالَتْ مَنْ اَنْبَاَكَ هٰذَاۜ قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَل۪يمُ الْخَب۪يرُ ﴿٣﴾ اِنْ تَتُوبَٓا اِلَى اللّٰهِ
Allah'a ikiniz tevbe ederseniz eğer haberdar olan her şeyi bilen bana haber verdi dedi bunu sana haber verdi kim dedi

فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَاۚ وَاِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰيهُ
Mevlâ'sı odur Allah artık şübhesiz ona karşı eğer ikiniz yardımlaşırsanız ve ikinizin kalbleri meyletmiştir çünki gerçekten

وَجِبْر۪يلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِن۪ينَۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَه۪يرٌ ﴿٤﴾ عَسٰى رَبُّهُٓ
Rabbisinin umulur yardımcıdır bundan sonra melekler ve mü'minlerin sâlih olanı ve Cebrâîl ve

اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُبْدِلَهُٓ اَزْوَاجاً خَيْراً مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ
itâatkârlar mü'minler müslüman kadınlar olarak sizden daha hayırlı zevceleri ona değiştirmesi sizi boşamışsa eğer

تَٓائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَٓائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَاَبْكَاراً ﴿٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا قُٓوا اَنْفُسَكُمْ
kendinizi koruyun îmân ettiler o kimseler ki ey bâkireler ve dul olanlar oruç tutanlar ibâdet edenler tevbe edenler

وَاَهْل۪يكُمْ نَاراً وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
şiddetli sert melekler üzerinde var taşlardır ve insanlar yakıtı bir ateşten ki âilenizi ve

لَا يَعْصُونَ اللّٰهَ مَٓا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ
o kimseler ki ey emrolunuyorlar o şeyleri ki yapıyorlar ve onlara emretti o şeye ki Allah'a isyân etmezler

كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَۜ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾
yapıyorsunuz idiniz o şeyle ki cezâlandırılıyorsunuz ancak bu gün özür dilemeyin inkâr ettiler

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا تُوبُٓوا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسٰى
ey | o kimseler ki | îmân ettiler | tevbe edin | Allah'a | bir tevbe ile | samîmî olan | umulur

رَبُّكُمْ اَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَ يُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرٖى
Rabbinizin | örtmesi | sizden | kötülüklerinizi | ve | sizi dâhil etmesi | cennetlere | akar

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِى اللّٰهُ النَّبِىَّ وَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا
altlarından | ırmaklar | bir günde ki | rezil etmez | Allah | peygamberi | ve | o kimseleri ki | îmân ettiler

مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَ بِاَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ
onunla beraber | nûrları | koşar | önlerinde | ve | sağlarında | derler

رَبَّنَٓا اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَ اغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٨﴾
Rabbimiz | tamamla | bize | nûrumuzu | ve | bizi bağışla | şübhesiz sen | herşeye | gücü yetensin

يَٓا اَيُّهَا النَّبِىُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَ الْمُنَافِقٖينَ وَ اغْلُظْ
ey | peygamber | cihâd et | kâfirlerle | ve | münâfıklarla | ve | sert davran

عَلَيْهِمْ وَ مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَ بِئْسَ الْمَصٖيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ
onlara karşı | ve | onların barınakları | cehennemdir | ve | ne kötü | varılacak yerdir | misâl getirdi

اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذٖينَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوحٍ وَ امْرَاَتَ لُوطٍ كَانَتَا
Allah | bir misâl olarak | o kimselere ki | inkâr ettiler | karısını | Nûh'un | ve | karısını | Lût'un | ikisi idi

تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ
(nikahı) altında | iki kulun | kullarımızdan | iki sâlih | ve ikisi o ikisine hâinlik etti | ve ikisi fayda vermedi | onlara

اللّٰهِ شَيْـًٔا وَ قٖيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلٖينَ ﴿١٠﴾ وَ ضَرَبَ
Allah'dan | bir şeye | ve | denildi | ikiniz girin | ateşe | beraber | girenlerle | ve | misâl getirdi

اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ فِرْعَوْنَ اِذْ قَالَتْ
Allah | bir misâl olarak | o kimselere ki | îmân ettiler | hanımını | Fir'avun'un | bir zaman | demişti

رَبِّ ابْنِ لٖى عِنْدَكَ بَيْتًا فِى الْجَنَّةِ وَ نَجِّنٖى مِنْ فِرْعَوْنَ
Rabbim | yap | benim için | senin katında | bir ev | cennette | ve | beni kurtar | Fir'avun'dan

وَ عَمَلِهٖ وَ نَجِّنٖى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ ﴿١١﴾ وَ مَرْيَمَ ابْنَتَ
ve | işinden | ve | beni kurtar | topluluğundan | zâlimler | ve | Meryem'i | kızı

عِمْرَانَ الَّتٖٓى اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فٖيهِ مِنْ رُوحِنَا
İmrân'ın | o ki | korudu | ırzını | ve üfledik | ona | rûhumuzdan

وَ صَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَ كُتُبِهٖ وَ كَانَتْ مِنَ الْقَانِتٖينَ ﴿١٢﴾
ve | tasdîk etti | kelimelerini | Rabbisinin | ve | kitablarını | ve | oldu | itâat edenlerden

8- Ey îmân edenler! *(Samîmî bir tevbe olan)* Tevbe-i Nasûh ile Allah'a tevbe edin!

Olur ki Rabbiniz, sizin kötülüklerinizi örter ve Allah, peygamberi ve onunla berâber îmân edenleri utandırmayacağı bir günde, sizi altlarından ırmaklar akan Cennetlere koyar!

Onların nûru önlerinde ve sağlarında koşar *(da)*: "Rabbimiz!

Nûrumuzu bize tamamla ve bize mağfiret eyle!

Şübhesiz ki sen, herşeye hakkıyla gücü yetensin!" derler.

9- Ey Peygamber!

Kâfirlerle ve münâfıklarla cihâd et ve onlara karşı sert davran!

Onların varacağı yer Cehennemdir!

O ise, ne kötü varılacak yerdir!

10- Allah, inkâr edenlere, Nûh'un karısı ile Lût'un karısını bir misâl olarak getirdi.

(Bu ikisi) kullarımızdan iki sâlih kulun *(nikâhı)* altında idiler de onlara hâinlik *(îman cihetiyle münâfıklık)* ettiler; bu yüzden *(o iki peygamber)* Allah'dan *(gelen)* bir şeyi onlardan def' edemedi.

Ve *(o kadınlara)* denildi ki: "*(Haydi!)* O girenlerle berâber, siz de ateşe girin!"

11- Allah, îmân edenlere de Fir'avun'un hanımını *(Asiye'yi)* bir misâl olarak getirdi.

Hani *(o)*: "Rabbim! Senin katında benim için Cennette bir ev yap, beni Fir'avun'dan ve onun *(kötü)* işinden kurtar, hem beni bu zâlimler topluluğundan kurtar!" demişti.

12- Irzını korumuş olan İmrân kızı Meryem'i de *(misâl gösterdi)*; artık ona *(yarattığımız)* rûhumuzdan *(Cebrâil vâsıtasıyla)* üfledik; *(o,)* Rabbisinin kelimelerini *(hükümlerini)* ve kitablarını tasdîk etti ve itâat edenlerden oldu.

67- MÜLK SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 30 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- *(Bütün)* **mülk** *(ve hâkimiyet)* elinde *(tasarrufunda)* olan *(Allah)* ne yücedir! Ve O, herşeye hakkıyla gücü yetendir.

2- O ki, hanginiz amelce daha güzeldir diye sizi imtihân etmek için ölümü ve hayâtı yarattı. Ve O, Azîz *(kudreti dâimâ üstün gelen)*dir, Gafûr *(çok mağfiret eden)*dir.

3- O ki, yedi göğü tabaka tabaka *(birbiriyle âhenkli)* olarak yarattı. Rahmân *(olan Allah)*'ın yarattığında hiçbir düzensizlik göremezsin! Haydi gözü*(nü)* çevir *(de bir bak)*, hiçbir çatlak görecek misin?

4- Sonra gözü*(nü)* tekrar tekrar çevir *(ve yine bak)*; o göz *(aradığı kusûru bulamadan)* zelil ve bitkin bir hâlde sana dönecektir![1]

5- And olsun ki, dünya semâsını kandillerle süsledik ve onları *(kulak hırsızlığı yapan)* şeytanlar için *(atılacak)* taşlar yaptık ve onlara alevli ateş azâbını hazırladık!

6- Rablerini inkâr edenler için de Cehennem azâbı vardır. O ne kötü varılacak yerdir!

7- Oraya atıldıkları zaman, onun şiddetli homurdanmasını işitirler; çünki o kaynıyordur!

8- Nerede ise öfkeden çatlayacak! Ne zaman oraya bir topluluk atılsa, *(Cehennemin)* bekçileri onlara: "Size *(bu azâbı haber veren)* bir korkutucu gelmedi mi?" diye sorar.

9- *(Onlar)* derler ki: "Evet! Gerçekten bize bir korkutucu geldi, fakat biz yalanladık ve *(onlara)*: 'Allah hiçbir şey indirmemiştir; siz ancak büyük bir dalâlet içindesiniz!' dedik."

10- Ve derler ki: "Eğer *(biz)* işitir veya akıl eder olsaydık, bu alevli ateş ashâbı arasında bulunmazdık!"

11- Böylece günahlarını i'tirâf ettiler. Öyleyse o Cehennemlikler *(Allah'ın rahmetinden)* uzak olsun!

12- Şübhesiz ki görmeden Rablerinden korkanlara gelince, onlar için bir mağfiret ve büyük bir mükâfât vardır.

سُورَةُ الْمُلْكِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

ismiyle | Allah'ın | Rahmân | Rahîm

تَبَارَكَ الَّذ۪ي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ

ne yücedir | o zât ki | elindedir | mülk | ve | o | herşeye | gücü yetendir | o ki | yarattı | ölümü | ve | hayatı

لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ

sizi imtihân etmesi için | hanginiz | daha güzeldir | amelce | ve | o | dâima üstün | çok bağışlayan | o ki | yarattı | yedi | gökleri

طِبَاقًا مَا تَرٰى ف۪ي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ

tabaka tabaka | göremezsin | yarattığında | Rahmân'ın | bir düzensizlikten | haydi döndür | gözü | görecek misin

فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَس۪يرٌ

bir çatlaktan | sonra | döndür | gözü | iki def'a | döner | sana | göz | zelil bir hâlde | o iken | bitkin

﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَاب۪يحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاط۪ينِ

and olsun | süsledik | semâsını | dünya | kandillerle | ve | onları kıldık | taşlar | şeytanlar için

وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّع۪يرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ

ve | hazırladık | onlara | azâbını | alevli ateş | ve | o kimseler için vardır ki | inkâr ettiler | Rablerini | azâbı | cehennem

وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿٦﴾ اِذَا اُلْقُوا ف۪يهَا سَمِعُوا لَهَا شَه۪يقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ

ve | ne kötü | varılacak yerdir | o vakit ki | atıldılar | oraya | işittiler | onun için | bir homurdanma | o iken | kaynıyor | nerede ise

تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا اُلْقِيَ ف۪يهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَا اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذ۪يرٌ

çatlayacak | öfkeden | ne zaman ki | atıldı | oraya | bir topluluk | onlara sordu | bekçileri | size gelmedi mi | bir korkutucu

﴿٨﴾ قَالُوا بَلٰى قَدْ جَاءَنَا نَذ۪يرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ

dediler | bil'akis | gerçekten | geldi bize | bir korkutucu | fakat biz yalanladık | ve | dedik | indirmemiştir | Allah | bir şeyden | değil

اَنْتُمْ اِلَّا ف۪ي ضَلَالٍ كَب۪يرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا

siz | ancak | bir dalâlet içinde | büyük | ve | dediler | eğer | olsaydık | işitiyoruz | veya | akıl erdiriyoruz | olmamıştık

ف۪ي اَصْحَابِ السَّع۪يرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِاَصْحَابِ السَّع۪يرِ

ehli içinde | alevli ateş | böylece i'tirâf ettiler | günahlarını | öyleyse uzak olsun | ehli | alevli ateşin

﴿١١﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَب۪يرٌ ﴿١٢﴾

şübhesiz | o kimseler ki | korkarlar | Rablerinden | gıyabda | onlar için vardır | bir mağfiret | ve | bir mükâfât | büyük

وَاَسِرُّوا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوا بِهٖ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾
ve gizleyin · sözünüzü · veya · açıklayın · onu · şübhesiz o · hakkıyla bilendir · içinde olanı · sînelerin

اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطٖيفُ الْخَبٖيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذٖى جَعَلَ لَكُمُ
bilmez mi · o kimse ki · yarattı · ve · o · bütün incelikleri bilen · herşeyden haberdar · o · o zattır ki · kıldı · sizin için

الْاَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فٖى مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهٖ وَاِلَيْهِ
yeri · itâatkâr · artık yürüyün · omuzlarında · ve · yiyin · rızkından · ve · onadır

النُّشُورُ ﴿١٥﴾ ءَاَمِنْتُمْ مَنْ فِى السَّمَاءِ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا
dönüş · emin mi oldunuz · o kimseden ki · göktedir · batırmasından · sizi · yere · hemen birden

هِىَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ اَمْ اَمِنْتُمْ مَنْ فِى السَّمَاءِ اَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
o · çalkanıyor · yoksa · emin mi oldunuz · o kimseden ki · göktedir · göndermesinden · üzerinize · çakıl fırtınası

فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذٖيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
artık yakında bileceksiniz · nasıldır · benim korkutmam · ve · and olsun gerçekten · yalanladı · o kimseler ki · onlardan öncedir

فَكَيْفَ كَانَ نَكٖيرِ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ
fakat nasıl · oldu · benim inkârım · ve görmediler mi · kuşları · üzerlerinde · kanat açanlar

وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا الرَّحْمٰنُ اِنَّهُ بِكُلِّ شَیْءٍ بَصٖيرٌ ﴿١٩﴾ اَمَّنْ هٰذَا الَّذٖى
ve · kapatırlar · onları tutmuyor · ancak · Rahmân · şübhesiz o · herşeyi · hakkıyla görendir · yoksa kimdir · şu · o şey ki

هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ اِنِ الْكَافِرُونَ اِلَّا فٖى غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ اَمَّنْ
o · bir ordu · sizin için · size yardım eder · başka · Rahmân'dan · o kâfirler değildir · ancak · bir aldanma içinde · yoksa kimdir

هٰذَا الَّذٖى يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فٖى عُتُوٍّ وَنُفُورٍ
şu · o şey ki · size rızık verir · eğer · tutsa · rızkını · bil'akis · ısrâr ettiler · isyanda · ve · nefrette

﴿٢١﴾ اَفَمَنْ يَمْشٖى مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِهٖ اَهْدٰى اَمَّنْ يَمْشٖى سَوِيًّا عَلٰى
şimdi o kimse mi ki · yürüyor · kapanarak · üstü · yüzü · daha doğru · yoksa o kimse mi ki · yürüyor · dimdik · üzerinde

صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذٖى اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
bir yol · dosdoğru · de ki · o · o zâttır ki · sizi yarattı · ve · kıldı · size · kulak

وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ قَلٖيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذٖى ذَرَاَكُمْ فِى
ve · gözler · ve · kalbler · ne kadar az · şükrediyorsunuz · de ki · o · o zâttır ki · sizi yarattı

الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ
yeryüzünde · ve · ona · toplanacaksınız · ve · diyorlar · ne zaman · bu · va'd · eğer · iseniz · doğru kimseler

﴿٢٥﴾ قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاِنَّمَا اَنَا نَذٖيرٌ مُبٖينٌ ﴿٢٦﴾
de ki · ancak · o bilgi · katındadır · Allahın · ve · ancak · ben · bir korkutucuyum · apaçık

13- Sözünüzü *(ister)* gizleyin veya *(ister)* onu açıklayın *(fark etmez)*! Çünki O *(Allah)*, sînelerin içinde olanı hakkıyla bilendir.

14- *(Hiç)* yaratan bilmez mi? Çünki O, Latîf *(kalblerdeki bütün incelikleri bilen)*dir, Habîr *(onlardan haberdâr olan)*dır.

15- O, yeri sizin için itâatkâr kılandır; artık onun omuzlarında *(yeryüzünde)* yürüyün ve *(Allah'ın)* rızkından yiyin! Dönüş ise, ancak O'nadır.

16- Gökte olanın *(kâinâtın tedbir ve idâresine vekil kılınan meleklerin)* sizi yere batırmasından emin mi oldunuz? Bir de bakarsınız ki o *(yer)* sarsılıyordur!

17- Yoksa gökte olan *(o melekler)*in *(Allah'ın emri ile)*, üzerinize *(taş yağdıran)* bir kasırga göndermesinden emin mi oldunuz? Artık yakında benim tehdîdimin nasıl olduğunu bileceksiniz!

18- And olsun ki, onlardan *(o müşriklerden)* öncekiler de yalanlamıştı; fakat benim *(de o inkâr edenleri)* inkârım, *(onlara olan azâbım)* nasıl oldu *(gördüler)*!

19- Üzerlerinde *(kanatlarını)* açan ve kapatıveren o kuşları görmediler mi? Onları *(havada)* Rahmân'dan başkası tutmuyor. Şübhesiz ki O, herşeyi hakkıyla görendir.

20- Yâhut Rahmân'dan başka size yardım *(edip azâbını sizden def')* edecek şu ordunuz kimdir? O kâfirler ancak bir aldanma içindedirler.

21- Yâhut *(Allah, size verdiği)* rızkını tutsa *(kesiverse)*, şu size rızık verecek olan kimdir? Hayır! *(Onlar)* isyan ve nefrette ısrâr etmişlerdir.

22- Şimdi, yüz üstü kapanarak yürüyen *(sürünen)* mi daha doğru giden kimsedir, yoksa dosdoğru bir yolda dimdik *(ve dümdüz)* yürüyen mi?

23- *(Ey Resûlüm!)* De ki: "Sizi yaratan ve size kulak*(lar)*, gözler ve kalbler veren O'dur. Ne kadar az şükrediyorsunuz!"

24- De ki: "Sizi yeryüzünde *(yaratıp)* yayan O'dur ve ancak O'nun huzûruna toplanacaksınız!"

25- Hâlbuki *(onlar:)* "Eğer *(iddiânızda)* doğru kimseler iseniz, bu va'd *(edilen kıyâmet ve haşir)* ne zaman?" diyorlar.

26- De ki: "O bilgi, yalnız Allah katındadır. Ben ise ancak *(O'nun azâbını haber veren)* apaçık bir korkutucuyum!"

27- Nihâyet onu *(o kıyâmeti)* yakından gördüklerinde, inkâr edenlerin yüzleri kötüleşir ve *(kendilerine)*: "İşte kendisini*(n olmadığını)* iddiâ edip durduğunuz *(azab)* budur!" denilir.

28- De ki: "Söyleyin bana! Eğer Allah, beni ve berâberimde bulunanları *(sizin temennî ettiğiniz gibi)* helâk etse *(hepimizi öldürse)* veya bize merhamet buyursa *(da ecelimizi ertelese)*, artık kâfirleri *(pek)* elemli bir azabdan kim kurtaracak?"

29- De ki: "O, Rahmândır; O'na îmân ettik ve ancak O'na tevekkül ettik. Artık kimin apaçık bir dalâlet içinde olduğunu yakında bileceksiniz!"

30- De ki: "Söyleyin bana! Eğer suyunuz *(yerin dibine)* çekilecek olsa, artık size kim bir akar su getirebilir?"

68- KALEM SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 52 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1, 2- Nûn. **Kalem**'e ve yazmakta oldukları şeylere yemîn olsun! *(Ey Habîbim!)* Rabbinin ni'meti sâyesinde, sen bir mecnun değilsin!

3- Hem şübhesiz ki senin için, elbette kesintiye uğramayacak olan bir mükâfât vardır.

4- Ve muhakkak ki sen, gerçekten yüce bir ahlâk üzerindesin![1]

5, 6- Artık hanginizin fitneye tutulmuş *(bir mecnun)* olduğunu, yakında *(sen de)* göreceksin ve *(onlar da)* görecekler!

7- Şübhe yok ki, yolundan sapanları en iyi bilen ancak Rabbindir, hidâyete erenleri de en iyi bilen O'dur.

8- O hâlde *(hakkı)* yalanlayanlara itâat etme!

9- *(Onlar)* arzu ettiler ki, *(sen, kendilerine)* yumuşak davranasın da, *(onlar da sana hoşgörülü ve)* yumuşak davransınlar!

10, 11, 12, 13, 14- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* Çok yemîn eden, aşağılık *(kıymetli bir görüşe sâhib olmayan)*, dâimâ ayıplayan *(insanların arkasından dudak büken)*, hep koğuculuk peşinde gezen, her zaman hayra mâni' olan, haddi aşan *(hakkı çiğneyen)*, alabildiğine günahkâr, zorba; bun*(lar)*dan sonra *(bir de)* soysuzlukla damgalanmış kimselerden hiçbirine, mal ve oğullar sâhibi oldu diye itâat etme!

15- Ona *(onlardan birine)*, âyetlerimiz okunduğu zaman: "Evvelkilerin masalları!" dedi.

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سٖيٓـَٔتْ وُجُوهُ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَقٖيلَ هٰذَا الَّذٖى

o şeydir ki | işte bu | dendi | ve | inkâr ettiler | o kimselerin ki | yüzleri | kötüleşti | yakından | onu gördüler | ve ne vakit ki

كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِىَ اللّٰهُ وَمَنْ مَعِىَ اَوْ

veya | beraberimdekileri | ve | Allah | beni helâk etse | eğer | gördünüz mü | de ki | iddiâ ediyorsunuz | kendisini | idiniz

رَحِمَنَا فَمَنْ يُجٖيرُ الْكَافِرٖينَ مِنْ عَذَابٍ اَلٖيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا بِهٖ

ona | îmân ettik | sonsuz rahmet sâhibidir | o | de ki | elemli | bir azâbdan | kâfirleri | kurtarır | artık kim | bize merhamet etse

وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فٖى ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ

de ki | apaçık | bir dalâlet içindedir | o | o kimseyi ki | artık yakında bileceksiniz | tevekkül ettik | ona | ve

اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَٓاؤُ۬كُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتٖيكُمْ بِمَٓاءٍ مَعٖينٍ ﴿٣٠﴾

akan | bir su | size getirir | artık kim | çekilen | suyunuz | olsa | eğer | gördünüz mü

سُورَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ
وَهِىَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Rahîm | Rahmân | Allah'ın | ismiyle

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَٓا اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَاِنَّ

şübhesiz | ve | bir mecnun | Rabbinin | ni'meti ile | sen değilsin | yazıyorlar | o şeyler ki | ve | and olsun kaleme | nûn

لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظٖيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ

artık yakında göreceksin | pek yüce | bir ahlâk | elbet üzeresin | şübhesiz sen | ve | kesintili | değil | elbet bir mükâfât | senin için var

وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ

o kimseyi ki | en iyi bilen | odur | Rabbin | şübhesiz | fitneye tutulmuşluk | hanginizdedir | görecekler | ve

ضَلَّ عَنْ سَبٖيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدٖينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبٖينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا

arzu ettiler | yalanlayanlara | o hâlde itâat etme | hidâyete erenleri | en iyi bilen | odur | ve | yolundan | saptı

لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهٖينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّٓاءٍ

hep gezene | dâimâ ayıplayana | aşağılığa | çok yemîn edene | her | itâat etme | ve | ve yumuşak davransalar | yumuşak davransan | keşke

بِنَمٖيمٍ ﴿١١﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَثٖيمٍ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنٖيمٍ ﴿١٣﴾ اَنْ

diye | soysuza | bundan | sonra | zorbaya | çok günahkâra | haddi aşana | hayra | dâimâ mâni' olana | koğuculukla

كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنٖينَ ﴿١٤﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ ﴿١٥﴾

evvelkilerin | masalları | dedi | âyetlerimiz | ona | okunur | o vakit ki | oğullar | ve | mal | sâhibi | oldu

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا

ona damga basacağız | hortumunun üzerine | şübhesiz biz | onlara belâ verdik | o şey gibi ki | belâ verdik | sâhiblerine | o bahçe | o vakit | yemîn ettiler

لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ

mutlaka onu kesecekler | sabaha ulaşanlar iken | ve | istisnâ yapmıyorlardı | fakat dolaştı | orayı | bir dolaşan | Rabbinden

وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ اغْدُوا

onlar iken | uyuyanlar | derken oldu | kapkaranlık gece gibi | ve birbirlerine seslendiler | sabaha ulaşanlar iken | diye | erkenden gidin

عَلَى حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ﴿٢٣﴾ أَنْ

mahsûlünüzün başına | eğer | iseniz | kesenler | hemen fırladılar | onlar iken | fısıldaşıyorlar | diye

لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا عَلَى حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا

sakın oraya girmesin | bugün | yanınızda | bir fakir | ve erkenden gittiler | men' etmek üzere | güçleri yetenler iken | ne vakit ki | orayı gördüler

قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ

dediler | şübhesiz biz | şaşıranlarız | bil'akis | biz | mahrum bırakılanlarız | dedi | onların en orta olanı | demedim mi | size

لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ

değil miydi | tesbîh etmelisiniz | dediler | münezzehtir | Rabbimiz | doğrusu biz | olduk | zâlimler | sonra yönünü döndü | bazıları

عَلَى بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٣١﴾ عَسَى رَبُّنَا

bazısına | birbirlerini kınıyorlar | dediler | yazıklar olsun bize | doğrusu biz | olduk | azgınlar | umulur | Rabbimiz

أَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ

bize değiştirir | hayırlısını | ondan | şübhesiz biz | Rabbimize | yönelenleriz | işte böyledir | azâb

وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ

ve azâbı | elbette | âhiretin | daha büyüktür | keşke | olsalardı | biliyorlar | şübhesiz | takvâ sâhibleri için vardır | katında | Rableri

جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

Cennetleri | Naîm | hiç kılar mıyız | müslümanları | günahkârlar gibi | size ne oldu | nasıl | hüküm veriyorsunuz

﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ

yoksa | sizin için var mı | bir kitab | onda | okuyorsunuz | şübhesiz | sizindir | onda | elbet beğendiğiniz şeyler | yoksa | sizin için var mı

أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ أَيُّهُمْ

yeminler | üzerimizde | ulaşan | kıyâmet gününe kadar | şübhesiz | sizindir | elbet o şey ki | hüküm veriyorsunuz | sor onlara | hangileri

بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ

buna | kefildir | yoksa | onların var mı | ortakları | haydi getirsinler | ortaklarını | eğer | iseler | doğru kimseler

﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

o gün ki | açılır | incikten | ve | çağrılırlar | secdeye | fakat güç yetiremezler

16- Yakında onun hortumunun *(burnunun)* üzerine damga basacağız *(da onu rezîl edeceğiz)*!

17, 18- Biz, o bahçe sâhiblerine belâ verdiğimiz gibi bunlara da *(Mekkelilere de kıtlıkla)* belâ verdik. Hani *(onlar)* sabaha ulaşırken, onu*(n mahsûlünü)* muhakkak devşireceklerine dâir yemîn etmişlerdi. *(İnşâallah diyerek)* istisnâ da yapmıyorlardı.

19, 20, 21, 22- Onlar *(henüz)* uykuda iken, Rabbinden bir dolaşıcı *(ateş, geceleyin)* orayı sarıverdi. Derken *(bahçe tamâmen yanarak)* kapkara kesildi. Ve sabaha ulaşırken: "Eğer *(bahçenizi)* devşirecek olanlarsanız, erkenden mahsûlünüzün başına gidin!" diye birbirlerine seslendiler.

23, 24, 25- "Sakın, bugün orada bir fakir yanınıza sokulmasın!" diye gizlice konuşarak gittiler. Hâlbuki *(yardıma)* güçleri yettiği hâlde, *(onları)* mahrûm etmek üzere erkenden gittiler.

26, 27- Orayı *(perişan hâlde)* gördüklerinde: "Şübhesiz biz, şaşıran kimseleriz *(her hâlde yanlış yere geldik!)*" dediler. *(Sonunda:)* "Hayır! *(O fakirler değil, asıl)* biz *(bu ni'metten)* mahrum bırakılmış kimseleriz!" *(dediler.)*

28, 29 ,30- Onların en dengeli *(hayırlı)* olanı: "*(Ben)* size, '*(Rabbinizi)* tesbîh etmeli değil miydiniz!' demedim mi?" dedi. *(Onlar:)* "Rabbimizi tenzîh ederiz; doğrusu biz zâlim kimselermişiz!" dediler. Sonra dönüp birbirlerini kınamaya başladılar.

31, 32- *(Nihâyet)* dediler ki: "Yazıklar olsun bize! Doğrusu biz azgın kimselermişiz! Olur ki Rabbimiz, bize onun yerine ondan daha hayırlısını verir. Şübhesiz biz, *(artık)* Rabbimize *(O'nun rızâsına)* yönelenleriz!"

33- İşte azab böyledir! Elbette âhiret azâbı ise daha büyüktür! Keşke bilselerdi!

34, 35 ,36- Şübhe yok ki takvâ sâhibleri için, Rableri katında Naîm Cennetleri vardır. Hiç Müslümanları o günahkâr *(zındık)*larla bir tutar mıyız? Size ne oluyor? Nasıl hüküm veriyorsunuz?

37, 38, 39- Yoksa size mahsus bir kitab var da onda mı okuyorsunuz? Onda: "Ne beğenirseniz, muhakkak sizindir!" *(diye mi yazılı?)* Yoksa sizin için: "Neye hüküm verirseniz, mutlakâ sizindir!" diye kıyâmete kadar ulaşan yeminlerimiz mi var?

40, 41- Sor onlara, hangileri buna kefildir? Yoksa onların *(hüküm sâhibi)* ortakları mı var? Eğer *(iddiâlarında)* doğru kimselerse, haydi ortaklarını getirsinler!

42- O gün *(kıyâmet günü)* paçalar sıvanır *(iş zorlaşır)* ve *(onlar)* secdeye çağrılırlar; fakat güç yetiremezler.

43- *(O gün kâfirlerin, pişmanlıktan)* gözleri öne düşmüş bir hâlde, kendilerini bir zillet kaplar. Hâlbuki onlar *(dünyada)* sıhhatli kimseler iken, *(okunan ezanlarla)* doğrusu secdeye çağrılıyorlardı *(fakat namaz kılmıyorlardı)*.

44, 45- *(Ey Resûlüm!)* Artık bu sözü *(Kur'ân'ı)* yalanlayanları bana bırak! Yakında onları, bilmedikleri yerden yavaş yavaş *(azâba)* yaklaştıracağız! Hem onlara mühlet veriyorum! Şübhesiz ki benim tuzağım *(ni'metin ardından, nankörlere vereceğim cezâ)* pek sağlamdır!

46, 47- Yoksa onlardan *(tebliğ vazîfesine mukâbil)* bir ücret istiyorsun da, bu yüzden onlar ağır bir borç altında kalan kimseler midir? Yoksa gayb *(Levh-i Mahfûz)* onların yanında da, onlar *(ondan)* mı yazıyorlar?

48- *(Ey Habîbim!)* O hâlde Rabbinin hükmüne sabret! Ve o balık sâhibi *(Yûnus)* gibi olma! Hani o, *(balığın karnında)* kederle dolu olduğu bir hâlde *(bize)* yalvarmıştı.

49, 50- Eğer Rabbisinden ona bir ni'met yetişmiş olmasaydı, o kınanmış bir kimse olarak şübhesiz *(ağaçsız)* bir alana atılacaktı. Fakat Rabbi onu seçmiş de kendisini sâlih kimselerden *(bir peygamber)* kılmıştı.

51- Doğrusu inkâr edenler Kur'ân'ı dinlediklerinde, nerede ise seni gözleriyle devireceklerdi ve *(hasedlerinden)*: "Şübhesiz ki o, gerçekten bir mecnundur!" diyorlar.

52- Hâlbuki o *(Kur'ân)*, âlemler için bir nasîhatten başka bir şey değildir.

69- HÂKKA SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 52 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- El-**Hâkka** *(gerçekleşecek olan)*!

2, 3- Nedir o gerçekleşecek olan? O gerçekleşecek olanın *(o kıyâmetin)* ne olduğunu, sana ne bildirdi?

4- Semûd ve Âd *(kavimleri)*, çarpacak olan o felâketi *(kıyâmeti)* yalanlamıştı.

5- Semûd *(kavmin)*e gelince, işte o azgın hâdise *(tahammülü imkânsız o korkunç ses)* ile helâk edildiler!

6, 7- Amma Âd *(kavmi)* ise, artık *(onlar da)* uğultulu, şiddetli bir kasırga ile mahvedildiler! Onu *(o kasırgayı, Allah)* yedi gece sekiz gündüz ardı ardına *(köklerini kazırcasına)* onların üzerine musallat etti; nitekim *(orada olsaydın)* o kavmi orada yere yıkılmış bir hâlde görürdün; sanki onlar, içi boş hurma kütükleri gibi olmuşlardı!

8- Şimdi onlardan geriye kalmış bir şey görebilir misin?

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌۜ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ وَهُمْ

onlar iken · secdeye · çağrılıyorlar · idiler · gerçekten · ve · bir zillet · kendilerini kaplar · gözleri · öne düşmüş olarak

سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْن۪ي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَد۪يثِۜ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَۙ

bilmiyorlar · o yerden ki · onları yavaş yavaş yaklaştıracağız · o sözü · bunu · yalanlıyor · ve o kimseyi ki · artık beni bırak · sıhhatli kimseler

﴿٤٤﴾ وَاُمْل۪ي لَهُمْۜ اِنَّ كَيْد۪ي مَت۪ينٌ ﴿٤٥﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَۚ

ağırlık yüklenmişler · bir borçtan dolayı · ve onlar · bir ücret · onlardan istiyor musun · yoksa · pek sağlamdır · tuzağım · şübhesiz · onlara · ve mühlet veriyorum

﴿٤٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ

olma · ve · Rabbinin · hükmüne · o hâlde sabret · yazıyorlar · ki onlar · gayb · yanlarında mı · yoksa

كَصَاحِبِ الْحُوتِۢ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُومٌۜ ﴿٤٨﴾ لَوْلَٓا اَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ

bir ni'metin · ona yetişmesi · eğer olmasaydı · kederle dolmuş · o iken · seslendi · o vakit · o balık · sâhibi gibi

مِنْ رَبِّه۪ لَنُبِذَ بِالْعَرَٓاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبٰيهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ

ve onu kıldı · Rabbi · fakat onu seçti · kınanmış · o iken · açık bir alana · elbette atılmıştı · Rabbisinden

الصَّالِح۪ينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنْ يَكَادُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِاَبْصَارِهِمْ

gözleriyle · gerçekten seni kaydıracaklardı · inkâr ettiler · o kimseler ki · nerede ise · şübhesiz · ve · sâlih kimselerden

لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ اِنَّهُ لَمَجْنُونٌۢ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَم۪ينَ ﴿٥٢﴾

âlemler için · bir nasihat · ancak · o değildir · ve · elbet bir mecnundur · şübhesiz o · diyorlar · ve o zikri · işittiler · ne zaman ki

سُورَةُ الْحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahîm · Rahmân · Allah'ın · ismiyle

اَلْحَٓاقَّةُۙ ﴿١﴾ مَا الْحَٓاقَّةُۚ ﴿٢﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْحَٓاقَّةُۜ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

o çarpacak olanı · Âd · ve · Semûd · yalanladı · o gerçekleşecek olan · nedir · sana ne bildirdi · ve · o gerçekleşecek olan · nedir · gerçekleşecek olan

﴿٤﴾ فَاَمَّا ثَمُودُ فَاُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوا بِر۪يحٍ صَرْصَرٍ

uğultulu · rüzgâr ile · artık helak edildiler · Âd · ama · ve · o azgın ile · artık helâk edildiler · Semûd · işte ama

عَاتِيَةٍۙ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ اَيَّامٍۙ حُسُومًاۙ فَتَرَى الْقَوْمَ

o kavmi · nitekim görürsün · ardı ardına · gün · sekiz · ve · gece · yedi · üzerlerine · onu musallat etti · azgın

ف۪يهَا صَرْعٰىۙ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍۚ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

bir geri kalan · onlar için · şimdi görüyor musun · içi boş · hurma · kütüklerdir · sanki onlar · yıkılmışlar olarak · orada

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا
ve geldi · Fir'avun · ve · o kimseler ki · ondan öncedir · ve · altüst olanlar · o hatâ ile · öyle ki isyân ettiler

رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ
elçisine · Rablerinin · ve onları yakaladı · bir yakalayışla · (şiddeti) artan · şübhesiz biz · ne zaman ki · azgınlaştı · su

حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ
sizi taşıdık · o akıp gidende · onu kılmamız için · sizin için · bir ibret · ve · onu bellemesi · bir kulağın

وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ
belleyici · artık o vakit ki · üflendi · Sûr'a · bir üfleyişle · tek · ve · yüklenildi · yer

وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾
ve · dağlar · ve birbirine çarpılıp ufalandılar · bir çarpma ile · tek · işte o gün · olmuştur · olacak olan

وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ
ve · yarılmıştır · gök · artık o · o gün · sarkıktır · ve · melek · kenarları üzerindedir · ve · taşır

عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ
Arş'ını · Rabbinin · onların üstünde · o gün · sekiz · o gün · arz olunursunuz · gizli kalmaz · sizden

خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ
gizli olan · işte ama · o kimse ki · kendisine verildi · kitabı · sağ elinden · artık der · alın · okuyun · kitabımı

﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ
doğrusu ben · anlamıştım · şübhesiz ben · karşılaşanım · hesâbımla · artık o · bir yaşayış içindedir · hoşnud · bir cennette

عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
yüksek · meyveleri · yakın · yiyin · ve · için · âfiyetle · o şeye karşılık ki · takdîm ettiniz · günlerde

الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ
geçen · ve · ama · verilen kimse · kitabı · sol elinden · artık der · keşke ben · bana verilmeseydi · kitabım

﴿٢٥﴾ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي
ve · bilmeseydim · nedir · hesâbım · keşke o (ölüm) · olsaydı · işi bitiren · fayda vermedi · bana

مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ
malım · helâk oldu · benden · saltanatım · tutun onu · hemen onu bağlayın · sonra · cehenneme · onu atın

﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ كَانَ
sonra · bir zincire ki · boyu · yetmiş · arşındır · hemen onu sokun · şübhesiz o · idi

لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾
inanmıyor · Allah'a · pek yüce · ve · teşvîk etmiyor · yiyeceğine · yoksulun

9- Fir'avun ve ondan öncekiler ve altüst olan *(şehir)*ler*(in halkı olan Lût kavmi)* de o günah *(şirk)* ile geldi.

10- Öyle ki Rablerinin elçisine isyân ettiler de *(Allah)* onları *(şiddeti gittikçe)* artan bir yakalayışla yakalayıverdi!

11- *(Nûh tûfânında her tarafı)* su bastığında, şübhesiz ki biz sizi akıp giden *(gemi)*de taşıdık.

12- Tâ ki onu sizin için bir ibret yapalım ve belleyici kulaklar, onu bellesin!

13, 14, 15- Artık Sûr'a bir üfleyişle üflendiği, yer ve dağlar kaldırılıp bir darbe ile birbirine çarpıl*(arak darmadağın edil)*dikleri zaman, işte o gün olacak olan olmuş *(kıyâmet kopmuş)*tur!

16- Ve gök yarılmıştır; artık o gün o, *(pek çürük ve)* zayıftır!

17- Melek*(ler)* onun *(göğün)* etrâfındadır. Ve o gün Rabbinin arşını, onların üstünde olan sekiz *(melek)* taşır.

18- O gün *(hesâb için Rabbinize)* arz olunursunuz; sizden hiçbir sır, gizli kalmaz!

19, 20- İşte kitâbı sağ eline verilen kimseye gelince, *(sevinerek)* der ki: "Alın, kitâbımı okuyun; doğrusu ben, hesâbımla karşılaşacak kimse olduğumu gerçekten sezmiştim *(bilmiştim)*!" der.

21- Artık o, hoşnud bir hayat içindedir!

22- Yüksek bir Cennette!

23- Meyveleri yakın *(toplaması kolay)*!

24- *(Onlara denilir ki:)* "Geçmiş günlerde *(dünyada)* işlediğiniz *(sâlih ameller)*e karşılık olarak âfiyetle yiyin, için!"

25- Hâlbuki kitâbı sol eline verilene gelince, artık *(o)* şöyle der: "Keşke bana kitâbım verilmeseydi!"

26- "Ve hesâbımın ne olduğunu bilmeseydim!"

27- "Keşke o *(ölüm)* işimi bitirmiş olsaydı!"

28- "Malım bana fayda vermedi!"

29- "Saltanatım benden yok olup gitti!"

30- *(Allah, Cehennem bekçilerine şöyle buyurur:)* "Tutun onu, hemen kendisini bağlayın!"

31- "Sonra Cehenneme atın onu!"

32- "Sonra hemen onu, boyu yetmiş arşın olan bir zincire vurun!"

33- "Çünki o, yüce Allah'a inanmazdı!"

34- "Yoksulu doyurmaya da teşvîk etmezdi!"

35- "Artık, ona bugün burada yakın bir dost yoktur!"
36- "İrinden başka bir yiyeceği de yoktur!"
37- "Onu ancak günahkârlar *(kâfirler)* yer!"
38- Artık yemîn ederim, görmekte olduklarınıza!
39- Ve göremiyor olduklarınıza!
40, 41- Şübhesiz ki o *(Kur'ân)*, çok şerefli bir elçinin *(peygamberin, vahiyden ibâret)* sözüdür. Hem o, bir şâir sözü değildir! Ne kadar az îmân ediyorsunuz!
42, 43- *(O,)* bir kâhin sözü de değildir! Ne kadar az ibret alıyorsunuz! *(O,)* âlemlerin Rabbi tarafından indirilmedir.[1]
44, 45, 46- Eğer *(o peygamber)*, bize isnâd ederek bazı sözler uydursaydı, *(biz)* onu mutlakâ kuvvet*(li bir azab)*la yakalardık! Sonra elbette onun can damarını keserdik!
47- O takdirde *(de)* sizden hiçbir kimse ondan *(bunu)* men' ediciler değildir.
48, 49- Ve şübhesiz ki o *(Kur'ân)*, takvâ sâhibleri için elbette bir nasîhattir. Ve şübhesiz ki biz, içinizden *(onu)* yalanlayanlar olduğunu gerçekten biliyoruz.
50, 51- Ve şübhesiz ki o, kâfirler için *(âhirette)* elbette bir pişmanlıktır. Ve şübhesiz ki o, kat'î gerçeğin ta kendisidir!
52- O hâlde yüce Rabbinin ismiyle *(سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظ۪يمِ diyerek)* tesbîh et!

70- MEÂRİC SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 44 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Bir isteyici, vâki' olacak olan bir azâbı istedi.
2, 3- *(O azab)* kâfirler içindir ki onu *(kendilerinden)* def' edecek kimse yoktur. *(O,)* **meâric**'in *(semâvâta yükselme vâsıtalarının)* sâhibi olan Allah tarafındandır.
4- Melekler ve Rûh *(Cebrâîl)*, mikdârı *(size)* elli bin sene olan bir günde O'na *(arşına)* çıkarlar.
5- *(Ey Resûlüm!)* Şimdi güzel bir sabırla sabret!
6- Doğrusu onlar, onu *(o azâbı akıldan)* uzak görüyorlar.
7- Hâlbuki *(biz)* onu yakın görüyoruz.
8- O gün gök, erimiş ma'den gibi olur!
9- Dağlar da *(atılmış)* rengârenk yün gibi olur!
10- Ve *(o günün dehşetinden)* bir dost, bir dostu*(n hâlini)* sormaz!

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَم۪يمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْل۪ينٍ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ
artık yoktur · ona · bu gün · burada · bir yakın · ve · ne bir yiyecek · ancak · irinden · onu yemez

اِلَّا الْخَاطِؤُنَ ﴿٣٧﴾ فَلَا اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾ اِنَّهُ
ancak · günahkârlar · artık yemîn ederim · o şeylere ki · görüyorsunuz · ve · o şeylere ki · görmüyorsunuz · şübhesiz o

لَقَوْلُ رَسُولٍ كَر۪يمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَل۪يلًا مَا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا
elbet sözüdür · bir elçinin · çok şerefli · ve · o değildir · sözü · bir şâirin · ne kadar az · îmân ediyorsunuz · ve · değil

بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَل۪يلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنْز۪يلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٣﴾
sözü · bir kâhinin · ne kadar az · ibret alıyorsunuz · indirilmedir · Rabbinden · âlemlerin

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقَاو۪يلِ ﴿٤٤﴾ لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَم۪ينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ
ve eğer · uydursaydı · üzerimize · bazı · sözler · elbette yakalamıştık · ondan · sağ eli · sonra

لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَت۪ينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ عَنْهُ حَاجِز۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَاِنَّهُ
elbette kesmiştik · ondan · can damarı · o takdirde sizden değildir · hiçbir kimse · ondan · men' ediciler · ve · şübhesiz o

لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٤٨﴾ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّب۪ينَ ﴿٤٩﴾ وَاِنَّهُ لَحَسْرَةٌ
elbette bir nasîhattir · takvâ sâhibleri için · ve şübhesiz biz · elbet biliyoruz · şübhesiz · sizden var · yalanlayanlar · ve şübhesiz o · elbet bir hayıflanmadır

عَلَى الْكَافِر۪ينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنَّهُ لَحَقُّ الْيَق۪ينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظ۪يمِ ﴿٥٢﴾
kâfirler üzerine · ve · şübhesiz o · elbette gerçeğidir · kat'î bilginin · o hâlde tesbîh et · ismiyle · Rabbinin · pek yüce

سُورَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
ismiyle · Allah'ın · Rahmân · Rahîm

سَاَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِر۪ينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِ
istedi · bir isteyen · bir azâbı · vâki' olacak · kâfirler içindir ki · onu yoktur · def' edici · Allah'dandır · sâhibi · yükselme vâsıtalarının

﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ اِلَيْهِ ف۪ي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْس۪ينَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾
yükselir · melekler · ve · rûh · ona · bir günde ki · olandır · mikdârı · elli · bin · sene

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَم۪يلًا ﴿٥﴾ اِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَع۪يدًا ﴿٦﴾ وَنَرٰيهُ قَر۪يبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ
şimdi sabret · bir sabırla · güzel · doğrusu onlar · onu görüyorlar · uzak · ve · onu görüyoruz · yakın · o gün ki · olur

السَّمَٓاءُ كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْـَٔلُ حَم۪يمٌ حَم۪يمًا ﴿١٠﴾
gök · erimiş ma'den gibi · ve · olur · dağlar · rengârenk yün gibi · ve · sormaz · bir yakın · bir yakını

يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدٖى مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنٖيهِ ﴿١١﴾
onlar birbirlerine gösterilirler · arzu eder · günahkâr · keşke · fedâ etse · azâbından · o günün · oğullarını

وَصَاحِبَتِهٖ وَاَخٖيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصٖيلَتِهِ الَّتٖى تُؤْوٖيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ جَمٖيعًا
ve · karısını · ve · kardeşini · ve · aşîretini · o şeyi ki · onu barındırıyor · ve · o kimseleri ki · yeryüzündedir · hepsini

ثُمَّ يُنْجٖيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا اِنَّهَا لَظٰى ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِلشَّوٰى ﴿١٦﴾ تَدْعُوا مَنْ اَدْبَرَ
sonra · kendisini kurtarsa · hayır · şübhesiz o · alevli bir ateştir · çekip soyan · baş derilerini · çağırır · o kimseyi ki · arkasını döndü

وَتَوَلّٰى ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَاَوْعٰى ﴿١٨﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ
ve · yüz çevirdi · ve · topladı · ve bir kaba koydu · şübhesiz · insan · yaratılmıştır · çok hırslı · o vakit ki · ona dokundu · şer

جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَاِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ اِلَّا الْمُصَلّٖينَ ﴿٢٢﴾ اَلَّذٖينَ هُمْ
çok sızlanıcıdır · ve · o vakit ki · ona dokundu · hayır · mani' olucudur · ancak · namaz kılanlar · o kimseler ki · onlar

عَلٰى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذٖينَ فٖى اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾
namazlarında · devamlıdırlar · ve · o kimseler ki · mallarında vardır · bir hak · bilinen

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذٖينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدّٖينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذٖينَ هُمْ
dilenenler için · ve · mahrum kalanlar · ve · onlar ki · tasdîk ederler · gününü · hesab · ve · o kimseler ki · onlar

مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾
azâbından · Rablerinin · korkanlardır · şübhesiz · azâbı · Rablerinin · değildir · emîn olunan

وَالَّذٖينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ اِلَّا عَلٰى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ
ve · o kimseler ki · onlar · ırzlarını · koruyanlardır · ancak · kendi eşlerine karşı · veya · o şeye ki · sâhib oldu

اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومٖينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَاءَ ذٰلِكَ فَاُولٰئِكَ هُمُ
sağ elleri · çünki şübhesiz onlar · değildir · kınananlar · o hâlde kim · aramışsa · ötesini · bundan · artık işte onlar · onlardır

الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذٖينَ هُمْ لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذٖينَ هُمْ
haddi aşanlar · ve · o kimseler ki · onlar · emânetlerini · ve · sözlerini · gözetenlerdir · ve · o kimseler ki · onlar

بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذٖينَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾
şâhidliklerini · yerine getirenlerdir · ve · o kimseler ki · onlar · namazlarını · muhâfaza ederler

اُولٰئِكَ فٖى جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ الَّذٖينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعٖينَ
işte onlar · cennetlerde · ikrâm edilmiş olanlardır · peki ne (oldu) · o kimselere ki · inkâr ettiler · sana doğru · koşanlardır

﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمٖينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزٖينَ ﴿٣٧﴾ اَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ
sağdan · ve · soldan · fırka fırka · umuyor mu · her · bir kişi · onlardan

اَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعٖيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
dâhil edilmesini · Cennetine · Naîm · aslâ · şübhesiz biz · onları yarattık · o şeyden ki · biliyorlar

11, 12, 13- Onlar birbirlerine gösterilirler *(fakat konuşamazlar)*. Günahkâr *(kâfir)* olan kimse arzu eder ki, o günün azâbından *(kurtulmak için)* oğullarını fedâ etsin! Ve karısını, kardeşini! Ve kendisini barındıran aşîretini!

14- Ve *(öyle ki)* yeryüzünde kim varsa hepsini *(fedâ etsin de)* sonra *(bu diyet)* onu *(o azabdan)* kurtarsın!

15, 16, 17, 18- Hayır! Çünki o *(ateş)*, derileri kavurup soyan, şiddetli bir alevdir! *(O ateş, Hakk'a)* arkasını dönüp *(itâatten)* yüz çeviren ve *(mal)* toplayıp da saklayan kimseyi *(kendine)* çağırır!

19- Şübhesiz insan, çok hırslı *(ve sabırsız)* yaratılmıştır!

20, 21- Ona şer dokunduğu zaman, sızlanıcı *(feryâd edici)*dir! Ona hayır dokunduğu zaman da cimridir *(Allah yolunda sarf etmez, şükretmez)*.

22, 23- Ancak namaz kılanlar müstesnâ. O kimseler ki, onlar, namazlarında devamlıdırlar.

24, 25- Ve onlar ki mallarında, dilenen ve *(iffetinden dolayı dilenmeyip)* mahrum kalanlar için belli bir hak *(olan zekât)* vardır *(o hakkı onlara verirler)*.

26, 27- Ve onlar ki, dîn *(hesab)* gününü tasdîk ederler. O kimseler ki, onlar, Rablerinin azâbından korkanlardır.

28- Çünki Rablerinin azâbı, *(kendisinden)* emîn olunmayan *(bir azab)*dır.

29, 30- O kimseler ki, onlar, ırzlarını koruyanlardır. Ancak kendi eşleri veya sâhib oldukları câriyelerine karşı *(olan münâsebetleri)* müstesnâ; çünki şübhesiz ki onlar, *(bundan dolayı)* kınanacak kimseler değildirler.

31- O hâlde kim bundan ötesini ararsa, işte onlar haddi aşanların ta kendileridir.

32, 33- Yine o kimseler *(o namaz kılanlar)* ki, onlar emânetlerini ve sözlerini yerine getirenlerdir. O kimseler ki onlar, şâhidliklerini hakkıyla yerine getirenlerdir.

34- O kimseler ki onlar, namazlarını *(şartlarına riâyet ve ona devâm ederek)* muhâfaza ederler.

35- İşte onlar, Cennetlerde ikrâm edilmiş olanlardır.

36, 37- Öyle ise o inkâr edenlere ne oluyor ki, *(onlar alay etmek üzere)* ayrı ayrı fırkalar hâlinde, sağdan ve soldan sana doğru koşan kimselerdir.

38- Onlardan her bir şahıs, Naîm Cennetine konulacağını mı umuyor?

39- Aslâ! Şübhesiz ki biz, onları bilmekte oldukları şeyden *(bir damla hakîr sudan)* yarattık.

40, 41- Doğuların ve batıların Rabbine *(Zâtım üzerine)* yemîn ederim ki, şübhesiz biz *(onların)* yerine onlardan daha hayırlılarını getirmeye elbette gücü yetenleriz ve biz *(kudretinin)* önüne geçilenler değiliz!

42- *(Ey Habîbim!)* Artık onları bırak, va'd olunageldikleri günlerine kavuşuncaya kadar *(bâtıla)* dalsınlar, oynasınlar!

43- O gün kabirlerden sür'atle çıkarlar; sanki onlar, dikili taşlara *(putlara)* akın ediyorlardır.

44- Gözleri öne düşmüş bir hâlde kendilerini bir zillet kaplar. İşte bu, tehdîd olunup durdukları gündür!

71- NÛH (AS) SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 28 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Şübhesiz ki biz **Nûh**'u kavmine: "Kendilerine çok elemli bir azab gelmeden önce, kavmini korkut!" diye gönderdik.

2- *(Ve Nuh onlara)* dedi ki: "Ey kavmim! Doğrusu ben, sizin için *(Allah'ın azâbından haber veren)* apaçık bir korkutucuyum!"

3, 4- "Şöyle ki: Allah'a kulluk edin, O'ndan sakının ve bana itâat edin. *(Tâ ki Allah,)* günahlarınızdan bir kısmını size bağışlasın ve sizi*(n ecelinizi)* belirli bir vakte kadar ertelesin! Şübhe yok ki Allah'ın *(size takdîr ettiği)* eceli geldiği zaman, ertelenmez! Eğer biliyor olsaydınız!"

5- *(Nûh)* dedi ki: "Rabbim! Doğrusu ben, kavmimi gece gündüz *(îmân etmeye)* da'vet ettim."

6- "Fakat benim da'vetim onlara, *(hakka yönelmekten)* kaçma*(ların)*dan başka bir şeyi artırmadı."

7- "Ve doğrusu ben, onlara mağfiret etmen için kendilerini ne zaman *(îmân etmeye)* da'vet ettiysem, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, *(beni görmemek için)* elbiselerine büründüler, *(inkârlarında da)* ısrâr ettiler ve büyüklük tasladıkça tasladılar."

8- "Sonra şübhesiz ben, onları yüksek sesle *(açıkça)* da'vet ettim."

9- "Sonra doğrusu ben, onlara *(hem)* i'lân ettim, *(hem)* kendilerine gizli gizli de söyledim."

10- "Hem 'Rabbinize istiğfâr edin *(O'ndan mağfiret dileyin)*; çünki O, Gaffâr *(çok bağışlayıcı)*dır!' dedim."

فَلَٓا اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ اِنَّا لَقَادِرُونَۙ ﴿٤٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا

daha hayırlısını | değiştirmeye | elbet gücü yetenleriz | şübhesiz biz | batılaların | ve | doğuların | Rabbine | işte yemin ederim

مِنْهُمْۙ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوق۪ينَ ﴿٤١﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ

günlerine | kavuşmalarına dek | tâ ki | oynasınlar | ve | dalsınlar | artık onları bırak | önüne geçilenler | biz değiliz | ve | onlardan

الَّذ۪ي يُوعَدُونَۙ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُوفِضُونَۙ

akın ediyorlardır | dikili taşlara | sanki onlar | sür'atle | kabirlerden | çıkarlar | o gün | va'd olunuyorlar | o ki

﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌۜ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذ۪ي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

tehdîd ediliyorlar | idiler | o ki | o gündür | işte bu | bir zillet | kendilerini kaplar | gözleri | öne düşmüş olarak

سُورَةُ نُوحٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahîm | Rahmân | Allah'ın | ismiyle

اِنَّٓا اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِه۪ٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ

çok elemli | bir azâbın | kendilerine gelmesinden | önce | kavmini | korkut | diye | kavmine | Nûhu | gönderdik | şübhesiz biz

﴿١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ اِنّ۪ي لَكُمْ نَذ۪يرٌ مُب۪ينٌۙ ﴿٢﴾ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ وَاَط۪يعُونِۙ

bana itâat edin | ve | ondan sakının | ve | Allaha | kulluk edin | diye | apaçık | bir korkutucuyum | sizin için | elbet ben | kavmim | ey | dedi ki

﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۜ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ

Allahın | vakti | şübhesiz | belirli | bir vakte kadar | sizi ertelesin | ve | günahlarınızdan | size | bağışlasın

اِذَا جَٓاءَ لَا يُؤَخَّرُۢ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي دَعَوْتُ قَوْم۪ي لَيْلًا

gece | kavmimi | da'vet ettim | şübhesiz ben | Rabbim | dedi | biliyorsunuz | olsaydınız | eğer | ertelenmez | geldi | o vakit ki

وَنَهَارًاۙ ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَٓاء۪ٓي اِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَاِنّ۪ي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ

onları | bağışlaman için | onları da'vet ettim | her ne zaman | doğrusu ben | ve | kaçmayı | ancak | da'vetim | fakat onlara artırmadı | gündüz | ve

جَعَلُٓوا اَصَابِعَهُمْ ف۪ٓي اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا

büyüklük tasladılar | ve | ısrâr ettiler | ve | elbiselerine | büründüler | ve | kulaklarına | parmaklarını | kıldılar

اسْتِكْبَارًاۚ ﴿٧﴾ ثُمَّ اِنّ۪ي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًاۙ ﴿٨﴾ ثُمَّ اِنّ۪ٓي اَعْلَنْتُ لَهُمْ

onlara | i'lân ettim | şübhesiz ben | sonra | yüksek sesle | onları da'vet ettim | şübhesiz ben | sonra | bir büyüklenme ile

وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًاۙ ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهُ كَانَ غَفَّارًاۙ ﴿١٠﴾

çok bağışlayan | olandır | şübhesiz o | Rabbinize | istiğfâr edin | hem dedim | bir gizlilikle | kendilerine | gizledim | ve

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ

gönder-sin · göğü · üzerinize · bol bol · ve · size yardım etsin · mallar ile · ve · oğullar

وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ

ve · kılsın · sizin için · bahçeler · ve · kılsın · sizin için · ırmaklar · size ne oldu ki · ümîd etmiyorsunuz

لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ

Allah için · bir azamet · hâlbuki gerçekten · sizi yarattı · bir takım hâllerle · görmediniz mi · nasıl · yaratmıştır · Allah

سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

yedi · gökleri · tabaka tabaka · ve · kıldı · ayı · onların içinde · bir nûr · ve · kıldı · güneşi · bir kandil

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾

ve · Allah · sizi bitirdi · yerden · bir bitme ile · sonra · sizi döndürecek · oraya · ve · sizi çıkaracak · bir çıkarışla

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا

ve · Allah · kıldı · sizin için · yeri · bir yaygı · gitmeniz için · ondan · yollarda

فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ

geniş geniş · dedi ki · Nûh · Rabbim · şübhesiz onlar · bana isyân ettiler · ve · tâbi' oldular · o kimseye ki · ona artırmadı · malı

وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ

ve · çocuğu · ancak · hüsrânı · ve · tuzak kurdular · bir tuzak ile · çok büyük · ve · dediler · sakın bırakmayın

آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

ilâhlarınızı · ve · sakın bırakmayın · Vedd'i · ve · ne Süvâ'ı · ve · ne Yeğûs'u · ve · Ye'ûk'u · ve · Nesr'i

﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا

ve · gerçekten · saptırdılar · birçoklarını · ve · artırma · o zâlimlere · ancak · bir şaşkınlık · o şeyden dolayı ki

خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

onların günahlarıdır · boğuldular · ve sokuldular · ateşe · sonra bulmadılar · kendilerine · başka · Allah'dan

أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ

yardımcılar · ve · dedi · Nûh · Rabbim · bırakma · yeryüzünde · o kâfirlerden

دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا

barınan bir kimse · şübhesiz sen · eğer · onları bırakırsan · saptırırlar · kullarını · ve · doğurmazlar · ancak

فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا

günahkâr · azılı kâfir · Rabbim · bağışla · beni · ve · ana babamı · ve · o kimseyi ki · girdi · evime · mü'min olarak

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

ve · mü'min erkekleri · ve · mü'min kadınları · ve · artırma · zâlimlere · ancak · helâkı

11- "*(Hem onlara dedim ki:)* '*(O'ndan mağfiret dileyin ki)* üzerinize semâyı *(gökten yağmuru)*, bol bol göndersin!' "

12- "Size mallar ve oğullar ile yardım etsin, sizin için *(yeryüzünde)* nice bahçeler kılsın ve size nice ırmaklar meydana getirsin!"

13- "Size ne oluyor ki, Allah için bir azamet *(O'nun şânına lâyık bir yücelik)* ümîd etmiyorsunuz *(O'na yakıştıramıyorsunuz)*?"

14- "Hâlbuki *(O)*, sizi tavırdan tavıra geçirerek yarattı."

15- "Görmediniz mi, Allah yedi *(kat)* göğü nasıl tabaka tabaka *(birbiriyle âhenkli olarak)* yaratmıştır!"

16- "Onların içinde ayı bir nûr yaptı ve güneşi *(ışık verici ve ısındırıcı)* bir kandil kıldı."

17- "Ve Allah, sizi yerden *(sanki)* bir bitki olarak bitirdi *(sizi topraktan yarattı)*."

18- "Sonra sizi oraya döndürecek ve sizi *(yeni)* bir çıkarışla *(oradan tekrar)* çıkaracaktır."

19- "Ve Allah, yeri sizin için bir yaygı yaptı."

20- "'Tâ ki ondan, birtakım geniş yollarda gidesiniz!' *(diye nasîhat ettim)*."

21- Nûh *(yine)* dedi ki: "Rabbim! Doğrusu onlar, bana isyân ettiler ve malı ile çocuğu kendisine hüsrandan başka bir şey artırmayan kimselere tâbi' oldular."

22- "Hem çok büyük hîle ile tuzaklar kurdular."

23- "Ve: 'Sakın ilâhlarınızı bırakmayın! *(Hele hele büyük putlardan)* Vedd'i, Süvâ'ı, Yeğûs'u, Yeûk'u ve Nesr'i sakın bırakmayın!' dediler."

24- "Böylece birçoklarını gerçekten dalâlete düşürdüler. *(Rabbim!)* O zâlimlere, *(mü'minlere kurdukları o tuzaklarda)* şaşkınlıktan başka bir şey artırma!"

25- *(Onlar)* günahları yüzünden *(tûfanda)* boğuldular da ateşe sokuldular; kendilerine Allah'dan başka yardımcılar da bulamadılar.

26- Ve Nûh dedi ki: "Rabbim! Yeryüzünde o kâfirlerden hiçbir kimseyi bırakma!"

27- "Çünki sen onları bırakırsan, kullarını dalâlete düşürürler, hem günahkâr ve azılı kâfirden başkasını doğurmazlar *(çocuklarını da öyle yetiştirirler)*."

28- "Rabbim! Bana, ana-babama, evime mü'min olarak girene, *(bütün)* mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara mağfiret eyle! Zâlimlere de helâktan başka bir şey artırma!"

72- CİN SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 28 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- *(Ey Resûlüm!)* De ki: "Bana vahyolundu, şu şübhesiz ki, **cin**'lerden bir topluluk *(ben Kur'ân okurken)* dinlemiş de: 'Doğrusu biz, hârikulâde güzel bir Kur'ân dinledik!' demişler."

2- *(Ve demişler ki:)* "(O Kur'ân) doğru yola götürüyor; artık *(biz de)* ona îmân ettik. Ve Rabbimize hiçbir şeyi aslâ ortak koşmayacağız!"

3- "Ve şu muhakkak ki, Rabbimizin şânı pek yücedir; *(O,)* ne bir eş edinmiştir, ne de bir çocuk!"

4- "Şu da şübhesiz ki, bizim sefih olanımız *(İblis)*, Allah hakkında saçma şeyler söylüyormuş."

5- "Hâlbuki biz, insanların ve cinlerin Allah hakkında aslâ yalan söylemeyeceklerini sanmıştık!"

6- "Şu da gerçek ki, insanlardan bazı erkekler, cinlerden bazı erkeklere sığınıyorlardı. Böylece onların azgınlıklarını artırdılar."

7- "Hakîkaten onlar da sizin zannettiğiniz gibi, Allah'ın hiç kimseyi aslâ diriltmeyeceğini zannetmişlerdi."

8- "Doğrusu biz, *(melâikeleri dinlemek için)* göğe dokunduk *(orayı yokladık)* da onu *(artık)*, kuvvetli bekçiler ve alevli yıldızlarla doldurulmuş bulduk."

9- "Hâlbuki şübhesiz biz, *(peygamberin gönderilmesinden önce)* ondan oturulacak yerlerde *(semâvât ehlini)* dinlemek için oturuyorduk. Fakat şimdi kim dinlemeye kalksa, *(karşısında)* kendisini *(helâk etmek üzere)* gözetleyen bir alev buluyor!"

10- "Ve gerçekten biz bilmiyoruz, *(bununla)* yeryüzünde bulunan kimselere bir kötülük mü *(yapılmak)* istenildi, yoksa Rableri onlara bir iyilik mi diledi?"

11- "Doğrusu biz ise, bizden sâlih olanlar da vardır ve bizden bundan aşağıda olanlar *(böyle sâlih olmayanlar)* da vardır. Farklı farklı yollar*(da gider)* olmuşuz."

12- "Artık şübhesiz ki biz, yeryüzünde Allah'ı aslâ âciz bırakamayacağımızı, *(hem)* kaçmakla da O'nu aslâ âciz bırakamayacağımızı *(O'ndan kurtulamayacağımızı)* sezdik *(iyice anladık)*!"

13- "Ve gerçekten biz, o hidâyeti *(Kur'ân'ı)* dinleyince ona îmân ettik. O hâlde kim Rabbisine îmân ederse, artık ne *(alacağı sevabda)* bir noksanlıktan, ne de bir haksızlığa uğramaktan korkar!"

سُورَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahîm | Rahmân | Allah'ın | ismiyle

قُلْ اُوحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا ﴿١﴾

hayran bırakan | bir Kur'ân | dinledik | doğru su biz | ve dediler | cinlerden | bir topluluk | dinledi | şu kesin ki | bana | vahyolundu | de ki

يَهْدِي اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا اَحَدًا ﴿٢﴾ وَاَنَّهُ تَعَالٰى جَدُّ رَبِّنَا

Rabbimizin | şânı | pek yücedir | şu kesin ki | ve | bir kimseyi | Rabbimize | ve aslâ ortak koşmayacağız | ona | ve îmân ettik | doğru yola | hidâyet ediyor

مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَاَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللّٰهِ

Allah | hakkında | sefih olanımız | söylüyor | idi | şu gerçek ki | ve | ne bir çocuk | ve | bir eş | edinmemiştir

شَطَطًا ﴿٤﴾ وَاَنَّا ظَنَنَّا اَنْ لَنْ تَقُولَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ

Allah | hakkında | cinler | ve | insanlar | aslâ söylemez | şübhesiz | sanmıştık | şübhesiz biz | ve | saçma bir şey

كَذِبًا ﴿٥﴾ وَاَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْاِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ

cinlerden | erkeklere | sığınıyorlar | insanlardan | erkekler | idi | şu gerçek ki | ve | bir yalan

فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَاَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ

Allah | aslâ diriltmez | şübhesiz | zannettiniz | o şey gibi ki | zannetmişlerdi | şübhesiz onlar | ve | azgınlıkça | ve onları artırdılar

اَحَدًا ﴿٧﴾ وَاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا

alevlerle | ve | şiddetli | bekçiler ile | doldurulmuş | ve onu bulduk | göğe | dokunduk | ve şübhesiz biz | hiç kimseyi

﴿٨﴾ وَاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْاٰنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا

bir alev | kendine | bulur | şimdi | dinlemek isterse | fakat kim | dinlemek için | oturulacak yerlere | ondan | oturuyoruz | idik | şübhesiz biz | ve

رَصَدًا ﴿٩﴾ وَاَنَّا لَا نَدْرِي اَشَرٌّ اُرِيدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ

Rableri | onlara | diledi mi | yoksa | yeryüzündedir | o kimseye ki | istenildi | bir kötülük mü | bilmiyoruz | ve şübhesiz biz | gözetleyen

رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَاَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذٰلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ

yollarda | idik | bundan | aşağıda | bizden var | ve | sâlih olanlar | bizden var | şübhesiz biz | ve | bir iyilik

قِدَدًا ﴿١١﴾ وَاَنَّا ظَنَنَّا اَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾

kaçmakla | onu aslâ âciz bırakamayız | ve | yeryüzünde | Allahı | aslâ âciz bırakamayız | şübhesiz | sezdik | şübhesiz biz | ve | farklı farklı

وَاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰى اٰمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

ne bir haksızlıktan | ve | bir noksanlıktan | artık korkmaz | Rabbisine | îmân ederse | ve kim | ona | îmân ettik | hidâyeti | işittiğimiz vakit | ve şübhesiz biz

وَاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَۜ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُولٰٓئِكَ تَحَرَّوْا
aramışlardır | artık işte onlar | müslüman olmuşsa | fakat kim | sapanlar | bizden var | ve | müslümanlar | bizden var | şübhesiz biz | ve

رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَاَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًاۙ ﴿١٥﴾ وَاَنْ
şübhesiz | ve | bir odun | cehenneme | artık oldular | sapanlar | fakat | ve | doğru yolu

لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّر۪يقَةِ لَاَسْقَيْنَاهُمْ مَٓاءً غَدَقًاۙ ﴿١٦﴾ لِنَفْتِنَهُمْ
onları imtihân etmemiz için | bol | bir su ile | elbette onları sulamıştık | o'yolda | dosdoğru gitselerdi | eğer

ف۪يهِۜ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّه۪ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًاۙ ﴿١٧﴾ وَاَنَّ الْمَسَاجِدَ
mescidler | şübhesiz | ve | yükselen | bir azâba | onu sokar | Rabbisinin | zikrinden | yüz çevirirse | kim | ve | onda

لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًاۙ ﴿١٨﴾ وَاَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ
kulu | kalktı | ne zaman ki | şu şübhesiz | ve | hiç kimseye | Allah ile | beraber | o hâlde dûa etmeyin | Allahındır

اللّٰهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًاۜ ﴿١٩﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَدْعُوا
dûa ederim | ancak | de ki | keçeler gibi | onun üzerinde | oluyorlar | nerede iseler | ona dûa ediyor | Allahın

رَبّ۪ي وَلَٓا اُشْرِكُ بِه۪ٓ اَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ اِنّ۪ي لَٓا اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾
ne bir faydaya | ve | bir zarara | sizin için | sâhib olamam | şübhesiz ben | de ki | hiç kimseyi | ona | ortak koşmam | ve | Rabbime

قُلْ اِنّ۪ي لَنْ يُج۪يرَن۪ي مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ وَلَنْ اَجِدَ مِنْ دُونِه۪
ondan başka | aslâ bulamam | ve | hiç kimse | Allah'dan | aslâ beni koruyamaz | şübhesiz ben | de ki

مُلْتَحَدًاۙ ﴿٢٢﴾ اِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللّٰهِ وَرِسَالَاتِه۪ۜ وَمَنْ يَعْصِ
isyân ederse | kim | ve | onun gönderdiklerinden | ve | Allah'dan | bir tebliğdir | ancak | bir sığınılacak

اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًاۜ ﴿٢٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا
gördüler | o va'kit ki | nihâyet | ebedî olarak | orada | dâimi kalıcıdırlar | cehennem | ateşi | ona var | artık şübhesiz | Resûlüne | ve | Allaha

مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَاَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ اِنْ اَدْر۪ٓي
bilmiyorum | de ki | sayıca | daha az | ve | yardımcı cihetiyle | daha güçsüz | kimdir | artık bileceklerdir | tehdîd ediliyorlar | o şeyi ki

اَقَر۪يبٌ مَا تُوعَدُونَ اَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبّ۪ٓي اَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ
hem muttali' kılmaz | gaybı | hakkıyla bilendir | uzun bir süre | Rabbim | ona | mı | kılar | yoksa | tehdîd ediliyorsunuz | o şey ki | yakın mıdır

عَلٰى غَيْبِه۪ٓ اَحَدًاۙ ﴿٢٦﴾ اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَسُولٍ فَاِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ
yürütür | çünki şübhesiz o | peygamberden | râzı oldu | o kimse ki | ancak | hiç kimseyi | gaybına

بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِه۪ رَصَدًاۙ ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوا رِسَالَاتِ
gönderdiklerini | tebliğ ettiler | gerçekten | şübhesiz | ortaya çıkarması için | gözetleyiciler | arkasından | ve | onun önünden

رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾
sayıca | herşeyi | saydı | ve | yanlarındadır | o şeyi ki | kuşattı | ve | Rablerinin

14- "Doğrusu biz ki, bizden Müslüman olanlar da var ve içimizden *(hak yoldan)* sapanlar da var. Fakat kim Müslüman olursa, işte onlar doğru yolu aramışlardır."

15- "*(Hak yoldan)* sapanlara gelince, artık *(onlar)* Cehenneme odun olmuşlardır!"

16- *(Ey Habîbim!)* Eğer *(o kâfirler)* o yolda *(İslâm yolunda)* dosdoğru gitselerdi, elbette onlara bol su verirdik *(rızıklarını bollaştırırdık)*.

17- Tâ ki onları, onda *(o bolluk içinde)* imtihân edelim. Artık kim Rabbisinin zikrinden *(Kur'ân'dan)* yüz çevirirse, *(Rabbi de)* onu çetin bir azâba sokar!

18- Şübhesiz ki mescidler Allah'ındır; o hâlde *(oralarda)* Allah ile berâber hiç kimseye ibâdet etmeyin!

19- Şu da muhakkak ki, Allah'ın kulu *(o peygamber)* O'na ibâdet etmek üzere *(namaza)* kalkınca, *(okuduğu Kur'ân'ı dinlemekte olan cinler)* nerede ise onun etrâfında keçe gibi birbirlerine geçeceklerdi *(öyle üşüştüler)*.

20- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* De ki: "*(Ben)* ancak Rabbime ibâdet ederim ve O'na hiç kimseyi ortak koşmam!"

21- De ki: "Şübhesiz ki ben *(kendi başıma)*, sizin için ne bir zarara, ne de bir faydaya sâhib olabilirim."

22- De ki: "Doğrusu ben ki, *(eğer O'na isyân edersem)* beni Allah'*(ın azâbın)*dan hiç kimse aslâ kurtaramaz ve O'ndan başka sığınacak bir kimseyi aslâ bulamam!"

23- "*(Benim yapabileceğim)* ancak Allah'dan ve O'nun gönderdiklerinden bir tebliğdir." O hâlde kim Allah'a ve Resûlüne isyân ederse, artık şübhesiz ki ona Cehennem ateşi vardır; *(ve onlar)* orada ebedî olarak kalıcıdırlar.

24- Nihâyet tehdîd olunup durdukları *(Cehennem azâbı)*nı gördükleri zaman, artık kimin yardımcı bakımından daha güçsüz ve sayıca daha az olduğunu bileceklerdir!

25- *(Ey Resûlüm!)* De ki: "Tehdîd olunageldiğiniz *(o azab)* bilmiyorum yakın mıdır, yoksa Rabbim ona uzun bir süre mi ta'yîn eder?"

26, 27- *(Bütün)* gaybı hakkıyla bilen *(O')*dur; hem gaybına hiç kimseyi muttali' kılmaz. Ancak peygamber*(lerin)*den *(gaybın bir kısmını bildirmeye)* râzı olduğu kimseler müstesnâdır;[1] çünki O *(Allah)*, onun *(o peygamberin)* önünden ve arkasından gözetleyici *(melek)*ler gönderir.

28- Tâ ki *(o peygamberlerin)*, Rablerinin gönderdiklerini hakkıyla tebliğ ettiklerini ortaya çıkarsın; çünki Allah, onların yanında bulunan *(her)*şeyi *(ilmi ile)* kuşatmış ve herşeyi bir bir kaydetmiştir.

73- MÜZZEMMİL SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 20 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Ey **müzzemmil** olan *(elbisesine örtünüp bürünen peygamber)*!

2- Bir kısmı hâriç, geceleyin *(namaz için)* kalk![1]

3, 4- *(Gecenin)* yarısı kadar *(namaz kıl)* veya bundan *(yarısından)* biraz eksilt yâhut onu artır *(serbestsin)*, Kur'ân'ı da tâne tâne oku!

5- Çünki biz, senin üzerine *(kıymeti pek)* ağır bir söz *(Kur'ân)* bırakacağız *(vahyedeceğiz)*!

6- Şübhesiz ki gece kalkışı, *(Kur'ân'ı anlamada kalbe)* alabildiğine uygun ve kırâate daha elverişlidir.

7- Çünki senin için gündüz vaktinde, uzun bir meşgûliyet vardır.

8- O hâlde Rabbinin ismini zikret ve herşeyden alâka*(nı)* keserek O'na yönel![2]

9- *(O,)* doğunun da batının da Rabbidir; O'ndan başka ilâh yoktur; o hâlde *(kendine, yalnız)* O'nu vekil edin!

10- Hem *(o müşriklerin)* söylediklerine sabret ve onları güzel bir ayrılışla terket!

11- Refah sâhibi *(varlıklı)* o yalancıları ise, bana bırak ve onlara biraz mühlet ver!

12- Çünki bizim yanımızda ağır kelepçeler ve yakıcı bir ateş vardır!

13- Bir de boğaza duran bir yiyecek ve *(pek)* elemli bir azab *(vardır)*!

14- O gün *(o kıyâmet günü)* yer ve dağlar sarsılır ve dağlar akıp giden bir kum yığını hâline gelir!

15- Muhakkak ki biz, Fir'avun'a bir peygamber gönderdiğimiz gibi, size de *(kıyâmet günü)* üzerinize şâhid olmak üzere bir peygamber gönderdik.

16- Fakat Fir'avun o peygambere isyân etmişti de onu şiddetli bir yakalayışla tutuverdik.

17- O hâlde *(siz de)* inkâr ederseniz, çocukları ak saçlı ihtiyarlara çeviren bir günden kendinizi nasıl koruyacaksınız?

18- Gök *(bile)* onunla *(o günün şiddetiyle)* yarılmış olur! O'nun *(Allah'ın)* va'di yerine getirilmiş *(olacak)*tır.

19- Şübhesiz ki bu *(âyetler)*, bir nasîhattir. Artık isteyen, Rabbine doğru bir yol tutar.

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ عِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
ismiyle · Allah'ın · Rahmân · Rahîm

يَٓا اَيُّهَا الْمُزَّمِّلُۙ ﴿١﴾ قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَل۪يلًاۙ ﴿٢﴾ نِصْفَهُٓ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَل۪يلًاۙ ﴿٣﴾
ey · örtünüp bürünen · kalk · geceleyin · ancak · biraz · yarısı · veya · eksilt · ondan · biraz

اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْت۪يلًاۜ ﴿٤﴾ اِنَّا سَنُلْق۪ي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَق۪يلًا ﴿٥﴾ اِنَّ
veya · artır · ve · oku · Kur'ânı · tane tane · şübhesiz biz · bırakacağız · senin üzerine · bir söz · ağır · şübhesiz

نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْـًٔا وَاَقْوَمُ ق۪يلًاۜ ﴿٦﴾ اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَو۪يلًاۜ
kalkışı · gecenin · o · daha fazla · uygunlukca · ve · daha doğru · sözce · şübhesiz · senin için var · gündüzde · bir meşgûliyet · uzun

﴿٧﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْت۪يلًاۜ ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
ve · zikret · ismini · Rabbinin · ve · yönel · ona · bir yönelişle · Rabbidir · doğunun · ve · batının

لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَك۪يلًا ﴿٩﴾ وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ
ilâh yoktur · ancak · o · o hâlde onu edin · vekil · ve · sabret · o şeylere ki · söylüyorlar · ve · onlardan ayrıl

هَجْرًا جَم۪يلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْن۪ي وَالْمُكَذِّب۪ينَ اُو۫لِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَل۪يلًا ﴿١١﴾
bir ayrılışla · güzel · ve · beni bırak · ve · o yalancıları ki · sâhibleridir · ni'met · ve · onlara mühlet ver · biraz

اِنَّ لَدَيْنَٓا اَنْكَالًا وَجَح۪يمًاۙ ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا اَل۪يمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ
şübhesiz yanımızda var · ağır kelepçeler · ve · bir ateş · ve · bir yiyecek ki · sahibidir · boğaza durma · ve · bir azâb · elemli · o gün

تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَث۪يبًا مَه۪يلًا ﴿١٤﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَٓا
sarsılır · yer · ve · dağlar · ve · oldu · dağlar · bir kum yığını · akan · şübhesiz biz · gönderdik

اِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَٓا اَرْسَلْنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُولًاۜ ﴿١٥﴾ فَعَصٰى
size · bir peygamber · şâhid olarak · üzerinize · o şey gibi ki · gönderdik · Fir'avun'a · bir peygamber · fakat isyân etti

فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَاَخَذْنَاهُ اَخْذًا وَب۪يلًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ اِنْ كَفَرْتُمْ
Fir'avun · o peygambere · ve onu yakaladık · bir yakalayışla · şiddetli · o hâlde nasıl · sakınacaksınız · eğer · inkâr etmişseniz

يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ ش۪يبًاۗ ﴿١٧﴾ اَلسَّمَٓاءُ مُنْفَطِرٌ بِه۪ۜ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا
o günden ki · kılacak · çocukları · ak saçlı · gök · yarılmış olandır · onunla · olandır · onun va'di · yerine getirilmiş

﴿١٨﴾ اِنَّ هٰذِه۪ تَذْكِرَةٌۚ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّه۪ سَب۪يلًا ﴿١٩﴾
şübhesiz · bu · bir nasîhattir · artık kim · istemişse · edinmiştir · Rabbine doğru · bir yol

اِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنَّكَ تَقُومُ اَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَٓائِفَةٌ

bir tâife | ve | üçte biri | ve | yarısı | ve | gecenin | üçte ikisinden | daha azı | kalkıyorsun | şübhesiz sen | biliyor | Rabbin | şübhesiz

مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ اَنْ لَنْ تُحْصُوهُ فَتَابَ

ve affetti | onu aslâ sayamazsınız | şübhesiz | bildi ki | gündüzü | ve | geceyi | takdîr eder | Allah | ve | beraberindedir | o kimselerden ki

عَلَيْكُمْ فَاقْرَؤُا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ عَلِمَ اَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٰى وَاٰخَرُونَ

bir başkaları | ve | hastalar | sizden | olacak | şübhesiz | bildi ki | Kur'ân'dan | kolay geldi | o şeyi ki | o hâlde okuyun | sizi

يَضْرِبُونَ فِي الْاَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاٰخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ

yolunda | savaşacaklar | başkaları | ve | Allahın | fazlından | arayacaklar | yeryüzünde | dolaşacaklar

اللّٰهِ فَاقْرَؤُا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَقْرِضُوا

borç verin | ve | zekâtı | verin | ve | namazı | hakkıyla kılın | ve | ondan | kolay geldi | o şeyi ki | o hâlde okuyun | Allah

اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ

katında | onu bulursunuz | hayırdan | kendiniz için | takdîm ediyorsunuz | o şey ki | ve | güzel | bir borç | Allah'a

اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَاَعْظَمَ اَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

çok merhametlidir | çok bağışlayandır | Allah | şübhesiz | Allah'dan | mağfiret dileyin | ve | mükâfâtça | daha büyük | ve | daha hayırlı | o | Allahın

سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahîm | Rahmân | Allah'ın | ismiyle

يَٓا اَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَاَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾ وَالرُّجْزَ

kötü şeyleri | ve | artık temizle | elbiseni | ve | artık büyükle | Rabbini | ve | artık korkut | kalk | örtüsüne bürünen | ey

فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾ فَاِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿٨﴾

o boruya | üflendi | nihayet o vakit ki | artık sabret | Rabbin için | ve | yaptığını çok görerek | iyilik etme | ve | artık terk et

فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ

yarattım | o kimseyi ki | ve | beni bırak | kolay | değildir | kâfirlere | çok çetin | bir gündür | o gün | işte bu

وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا

bir yayışla | ona | yaydım | ve | göz önünde | oğullar ki | ve | uzatılmış | bir mal | ona | kıldım | ve | tek olarak

﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ اَنْ اَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا اِنَّهُ كَانَ لِاٰيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَاُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

sarp bir yokuşa | onu yakında sardıracağım | inadcı | âyetlerimize karşı | oldu | çünki o | hayır | artırmamı | hırsla istiyor | sonra

20- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* Şübhesiz Rabbin biliyor ki gerçekten sen, gecenin üçte ikisinden daha azı ve *(bazen)* yarısı ve *(bazen de)* üçte biri kadar kalkıyorsun *(namaz kılıyorsun)*; berâberinde bulunanlardan *(ashâbından)* bir tâife de *(böyle yapıyor)*.

Hem geceyi ve gündüzü Allah takdîr eder. *(O,)* sizin bunu sayamayacağınızı *(sürekli gece ibâdetine dayanamayacağınızı)* bildi de sizi affetti *(yapabildiğiniz kadarına ruhsat verdi)*; o hâlde Kur'ân'dan kolayınıza geleni okuyun *(kolayınıza geldiği kadar gece namazı kılın)*!

(Hem Allah) bildi ki, içinizden hastalar olacak, bir başkaları yeryüzünde dolaşacaklar, Allah'ın fazlından *(rızıklarını)* arayacaklar, bir diğerleri de Allah yolunda savaşacaklar *(cihâd edecekler)*dir. O hâlde ondan kolayınıza geleni okuyun; ve namazı hakkıyla edâ edin, zekâtı verin ve Allah'a karz-ı hasen *(güzel bir borç)* ile borç verin!

Hem kendiniz için hayır *(ve hasenât)*dan ne takdîm eder *(hazırlar)*sanız, Allah katında onu bulursunuz da, o *(sizin için)* daha hayırlı ve mükâfâtça daha büyüktür! Öyle ise Allah'dan mağfiret dileyin! Şübhesiz ki Allah, Gafûr *(çok bağışlayan)*dır, Rahîm *(çok merhamet eden)*dir.

74- MÜDDESSİR SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 56 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Ey **müddessir** olan *(elbisesine örtünüp bürünen peygamber)*!

2- Kalk! *(Ve)* artık *(insanları Allah'ın azâbı ile)* korkut!

3, 4- Hem Rabbini, artık *(bütün âleme tekbîr ile)* büyükle! Elbiseni de temizle!

5, 6, 7- Ve *(bütün)* kötü şeyleri terk et! *(Bu güzel hâlini devâm ettir!)* Hem *(yaptığın ve yapacağın iyilikleri)* çok görerek başa kakma! Ve Rabbin için sabret!

8, 9, 10- Sonunda Sûr'a üflendiğinde, işte o gün, çok çetin bir gündür! O kâfirlere *(hiç de)* kolay değildir!

11- Tek olarak yarattığım şu kimseyi ise, bana bırak!

12, 13- Ona, *(kapladığı yerler dahi pek)* uzun olan bir mal ve *(her işinde)* yanında hazır oğullar verdim!

14, 15- Hem ona *(dünya ni'metlerini)* yaydıkça yaydım! Sonra *(daha da)* artırmamı hırsla istiyor!

16- Hayır! Çünki o, bizim âyetlerimize karşı inadcı kesilmiştir.

17- Onu yakında sarp bir yokuşa sardıracağım!

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ
çünki o – düşündü – ve – ölçtü biçti – sonra kahrolası – nasıl – ölçtü biçti – sonra – kahrolası – nasıl – ölçtü biçti – sonra – baktı

﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ
sonra – kaş çattı – ve – surat astı – sonra – arka döndü – ve – büyüklük tasladı – nihâyet dedi ki – bu değildir – ancak – bir sihir ki

يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾
nakle diliyor – bu değildir – ancak – sözü – insan – onu yakında sokacağım – Sakara – ve – sana ne bildirdi – nedir – Sakar

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَا
geri komaz – ve – bırakmaz – çok susayandır – insana – üzerinde vardır – dokuz – on – ve – kılmadık

أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۙ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
ehlini – ateş – ancak – melekler – ve – kılmadık – sayılarını – ancak – bir imtihan – o kimseler için ki – inkâr ettiler

لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا ۙ وَلَا يَرْتَابَ
kat'î îmân etmesi için – o kimseler ki – kendilerine verildi – kitab – ve – artması – o kimselerin ki – îmân ettiler – îmân cihetiyle – ve – şübhelenmemesi

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ ۙ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
o kimseler ki – kendilerine verildi – kitab – ve – mü'minlerin – ve – demesi için – o kimselerin ki – kalblerinde var – bir hastalık

وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ
ve – kâfirlerin – neyi – murâd etti – Allah – bununla – misâl olarak – böylece – dalâlete atar – Allah – o kimseyi ki – diler

وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۚ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ
ve – hidâyete erdirir – o kimseyi ki – diler – ve – bilmez – ordularını – Rabbinin – ancak – o – ve – o değildir – ancak – bir ibret

لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾
insanlara – hayır – and olsun aya – ve – geceye – o vakit ki – sırt döndü – ve – sabaha – o vakit ki – ağardı

إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ
şübhesiz o – elbette biri – en büyüklerin – bir korkutucu olarak – insanlar için – o kimse için ki – istedi – sizden – ileri gitmesini

أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾
veya – geri kalmasını – her – nefis – o şeyle ki – kazandı – bir rehînedir – ancak – ehli – sağın

فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ﴿٤٢﴾
cennetlerdedir – birbirlerine sorarlar – suçlulardan – nedir – sizi soktu – Sakar'a

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ
dediler – olmadık – namaz kılanlardan – ve – olmadık – yediriyoruz – yoksulu – ve – idik – dalıyoruz

مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾
beraber – dalanlarla – ve – idik – yalanlıyoruz – gününü – dîn – tâ ki – bize gelinceye dek – o kat'î bilgi

18, 19, 20- Çünki o, *(Kur'ân hakkında ne diyeceğini uzun uzadıya)* düşündü ve ölçtü biçti. Sonra kahrolası, nasıl ölçtü biçti! Sonra *(yine o)* kahrolası, nasıl *(da)* ölçtü biçti!

21, 22- Sonra baktı. Sonra *(Kur'ân'ın hakîkatini o da anladı da inâdî küfründen)* kaşlarını çattı ve suratını astı.

23, 24, 25- Sonra arkasına döndü ve büyüklük tasladı. Nihâyet dedi ki: "Bu *(Kur'ân)*, *(öteden beri)* anlatılagelen bir sihirden başka bir şey değildir! Bu ancak, bir insan sözüdür."

26, 27, 28, 29- Onu yakında Sakar'a *(Cehennemin dehşetli bir vâdisine)* atacağım! Sakar'ın ne olduğunu, sana ne bildirdi? *(O,)* ne *(et, kemik)* bırakır, ne de terk eder! *(Ölmezler ki kurtulsunlar!)* İnsana çok susamıştır!

30- Üzerinde on dokuz *(Cehennem bekçisi)* vardır!

31- *(Biz)* Cehennemin sâhiblerini *(o zebânîleri)* meleklerden başkası yapmadık. Onların sayısını da inkâr edenler için ancak bir imtihan vesîlesi kıldık ki, kendilerine kitab verilmiş olanlar kat'î olarak îmân etsin, îmân edenlerin de îmânı artsın ve kendilerine kitab verilmiş olanlarla mü'minler şübheye düşmesinler. Kalblerinde bir hastalık *(nifak)* bulunanlarla kâfirler ise desin ki: "Allah misâl olarak bununla neyi murâd etti?"

Böylece Allah, *(isyanlarındaki ısrarları yüzünden)* dilediğini dalâlete atar, dilediğini de *(hikmetine binâen kendi lütfundan)* hidâyete erdirir. Rabbinin ordularını ise, ancak kendisi bilir. Hem bu *(Sakar ve onun sıfatları)*, insanlara ancak bir ibrettir.

32, 33, 34, 35- Hayır! Yemîn olsun aya ve döndüğü vakit geceye, hem ağardığı zaman sabaha ki, doğrusu o *(Cehennem vâdisi)*, gerçekten en büyük *(belâ)*lardan biridir.

36, 37- İnsanlar için bir korkutucu olarak! İçinizden *(hayırda)* ileri gitmek veya geri kalmak isteyen kimseler için!

38- Her nefis *(kendi)* kazandığına karşılık bir rehînedir!

39, 40, 41- Ancak Ashâb-ı Yemîn *(amel defterleri sağ eline verilenler)* müstesnâ. *(Onlar)* Cennetlerdedir; birbirlerine suçlular*(ın hâlin)*den sorarlar.

42- *(Sonra o günahkârları görünce dediler ki:)* "Sizi Sakar'a *(Cehennemin o dehşetli vâdisine)* sokan nedir?"

43, 44- *(Onlar şöyle)* dediler: "*(Biz)* namaz kılanlardan değildik." "Yoksulu da doyurmazdık."

45- "*(Bâtıla)* dalanlarla berâber *(biz)* de dalardık."

46, 47- "Ve dîn *(hesab)* gününü yalanlardık. Nihâyet bize yakîn *(inkâr edemeyeceğimiz ölüm)* geldi!"

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمْ

sanki onlar | yüz çeviricidirler | nasîhatten | şimdi onlara ne oldu | şefâati | şefâatçilerin | artık onlara fayda vermez

حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى

kendisine verilmesini | onlardan | bir kişi | her | istiyor | bil'akis | aslandan | kaçtı | ürken | yaban eşekleri

صُحُفًا مُنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ

istemişse | artık kim | bir nasîhattir | şübhesiz o | hayır | âhiretten | korkmuyorlar | bil'akis | hayır | açılmış | sahîfeler

ذَكَرَهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

bağışlamaya | ehil | ve | sakınılmaya | ehil | odur | Allahın | dilemesiyle | ancak | nasîhat almazlar | ve | ondan nasîhat almıştır

سُورَةُ الْقِيَامَةِ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ أَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

Rahîm | Rahmân | Allah'ın | ismiyle

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ

sanıyor mu | çok pişmanlık çeken | nefse | yemîn ederim | ve | kıyâmet gününe | yemîn ederim

الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَى قَادِرِينَ عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ

ister | bil'akis | parmak uçlarını | düzenlememize | gücü yeteniz | bil'akis | kemiklerini | şübhesiz aslâ toplamayacağız | insan

الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ

göz | kamaştı | fakat o vakit ki | kıyâmet günü | ne zaman | sorar | önünde | günâh işlemesini | insan

﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ

o gün | insan | der | ay | ve | güneş | toplandı | ve | ay | tutuldu | ve

أَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّأُ

haberdar edilir | karar kılınacak yer | o gün | Rabbinedir | sığınak yoktur | hayır | kaçacak yer | nerede

الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾

şâhiddir | kendi nefsine | insan | bil'akis | geri bıraktı | ve | öne sürdü | o şeyle ki | o gün | insan

وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ

onu toplamak | bize âiddir | şübhesiz | onunla | acele etmen için | dilini | onunla | kımıldatma | ma'zeretlerini | atsa | velev ki

وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

onu açıklamak | bize âiddir | şübhesiz | sonra | onun okunuşunu | artık ta'kîb et | onu okuduk | işte o vakit ki | onun okunması | ve

48- Şefâatçilerin şefâati onlara *(kâfirlere)* fayda vermez!

49- Onlara ne oluyor ki o nasîhatten yüz çeviricidirler.

50, 51- Sanki onlar, aslandan ürküp kaçan yaban eşekleridir!

52, 53, 54, 55- Hayır! Onlardan her bir kişi, kendisine açılmış sahîfeler verilmesini *(Allah tarafından kendisine de vahyedilmesini)* istiyor. Hayır! Bil'akis *(onlar)*, âhiretten korkmuyorlar! Hayır! Şübhesiz ki o *(Kur'ân)*, bir nasîhattir. Artık isteyen ondan nasîhat alır.

56- Bununla berâber, Allah *(hikmetine binâen kendi lütfundan)* dilemedikçe nasîhat almazlar! *(Kendisinden)* sakınılmaya lâyık olan da, bağışlamaya ehil olan da O'dur!

75- KIYÂME SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 40 âyettir.]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- **Kıyâmet** gününe yemîn ederim!

2- *(Pişmanlık duyup)* dâimâ kendini kınayan nefse de yemîn ederim *(ki öldükten sonra diriltileceksiniz)*!

3, 4- İnsan, kendisinin kemiklerini aslâ bir araya getiremeyeceğimizi mi sanıyor? Evet! *(Bir araya getiririz!) (Biz)* onun parmak uçlarını *(parmak izlerine varıncaya kadar)* düzenlemeye *(eski hâline getirmeye)* gücü yeteniz.

5, 6- Fakat insan önünde *(ki gelecekte)* de günâh işlemek ister. "O kıyâmet günü ne zaman?" diye sorar.

7, 8, 9- Fakat; göz kamaştığı, ay tutulduğu *(ışığı giderildiği)* ve güneşle ay bir araya getirildiği zaman!

10- O gün insan: "Kaçacak yer nerede?" der!

11, 12- Hayır! Sığınacak bir yer yoktur! O gün varıp durulacak yer, ancak Rabbinin huzûrudur.

13, 14, 15- O gün insan, *(yapıp)* öne sürdüğü ve *(yapmayıp)* geri bıraktığı *(herşeyi)*nden haberdâr edilir. Daha doğrusu insan, *(kurtulmak için, bütün)* ma'zeretlerini ortaya atsa da, kendi nefsine *(bizzat kendisi)* şâhiddir!

16, 17- *(Habîbim, yâ Muhammed! Cebrâîl sana vahyi bitirmeden)* onu *(Kur'ân'ı)* acele *(ezber)* etmek için, dilini onunla kımıldatma! Şübhesiz ki onu *(senin kalbinde)* toplamak ve onu *(sana)* okutmak bize âiddir.

18- O hâlde onu *(sana)* okuduğumuz zaman, artık *(sen)* onun okunuşunu ta'kîb et!

19- Sonra şübhesiz onu açıklamak da bize âiddir.

20, 21- Hayır! Doğrusu *(siz)* âcil olanı *(dünya hayâtını)* seviyorsunuz. Ve âhireti bırakıyorsunuz.

22, 23- Nice yüzler vardır ki, o gün *(âhirette)* parlaktırlar! Rablerine nazar edicidirler! *(Allah'ın cemâlini görürler!)*

24, 25- Nice yüzler de vardır ki, o gün buruşuktur! *(Çünki)* kendilerinin bel kıran bir belâya uğratılacaklarını sezerler!

26, 27, 28- Hayır! *(Can)* köprücük kemiklerine dayandığı zaman: "Var mı *(bu hastaya)* bir okuyacak *(tedâvi edecek)* kişi?" denilir. Ve *(o can çekişen kimse ise,)* şübhesiz bunun *(artık dünyadan)* ayrılış olduğunu sezer.

29- Ve bacak bacağa dolaşır!

30- O gün sevk olunacak yer, ancak Rabbinin huzûrudur.

31, 32- Çünki *(o insan)* ne *(peygamberi ve Kur'ân'ı)* tasdîk etti, ne de namaz kıldı. Fakat yalanladı ve yüz çevirdi.

33- Sonra da çalımlana çalımlana âilesine gitti.

34- Sana daha lâyıktır *(bu azab)*, daha lâyık!

35- Sonra *(tekrar tekrar)* sana daha lâyıktır *(bu azab)*, daha lâyık!

36- İnsan, başıboş bırakılacağını mı sanıyor?

37- *(O,)* akıtılan bir menîden bir nutfe ***(hakîr bir damla sudan süzülmüş hulâsa)*** değil miydi?

38- Sonra bir alaka oldu da, *(Allah onu insan şeklinde)* yarattı ve *(a'zâlarını)* düzenledi.

39- Derken ondan erkek ve dişi, iki eş kıldı.

40- Bu*(nları yapan)*, ölüleri diriltmeye kādir değil midir?

76- İNSAN SÛRESİ

[Medîne devrinde nâzil olmuştur, 31 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1- Gerçekten **insan** üzerine, o uzun devirden öyle bir zaman geçti ki *(o, henüz)* anılan bir şey değildi.

2- Muhakkak ki biz, insanı karışık bir nutfeden *(hakir bir damla sudan süzülmüş hulâsadan)* yarattık; onu imtihân ediyoruz. Onun için kendisini işitici ve görücü kıldık.

3- Şübhe yok ki biz, onu o *(doğru)* yola hidâyet ettik; *(artık)* ister şükredici *(mü'min)* olsun, ister nankör *(kâfir)*!

4- Muhakkak ki biz, kâfirler için zincirler, demir halkalar ve alevli bir ateş hazırladık!

5- Şübhesiz ki ebrâr *(içi dışı bir olan iyi kişiler)*, katkısı kâfûr olan *(Cennet şarâbı dolu)* bir kadehten içerler.

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْاٰخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾

parlaktır · o gün · nice yüzler · âhireti · bırakıyorsunuz · ve · âcil olanı · seviyorsunuz · bil'akis · hayır

اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ اَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾

bel kıran bir belâ · kendilerine · yapılacağını · anlar · buruşuktur · o gün · nice yüzler · ve · nazar edicidir · Rablerine

كَلَّا اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾

ayrılıştır · şübhesiz o · anladı · ve · okuyacak olan · kimdir · denildi · ve · köprücük kemiklerine · ulaştı · o vakit ki · hayır

وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ

çünki tasdîk etmedi · sevk · o gün · Rabbinedir · bacağa · bacak · dolaştı · ve

وَلَا صَلّٰى ﴿٣١﴾ وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰٓى اَهْلِهِ يَتَمَطّٰى ﴿٣٣﴾ اَوْلٰى لَكَ

sana · daha lâyıktır · çalımlanıyor · âilesine · gitti · sonra · yüz çevirdi · ve · yalanladı · fakat · namaz kılmadı · ve

فَاَوْلٰى ﴿٣٤﴾ ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٥﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾

başıboş · bırakılacağını · insan · sanıyor mu · artık daha lâyık · sana · daha lâyıktır · sonra · artık daha lâyık

اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنٰى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ

sonra kıldı · ve düzenledi · derken yarattı · bir alaka · oldu · sonra · akıtılıyor · bir menîden ki · bir nutfe · değil miydi

مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٣٩﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰى ﴿٤٠﴾

ölüleri · diriltmeye · kâdir · bu zât · değil midir · dişiyi · ve · erkeği · iki çifti · ondan

سُورَةُ الْاِنْسَانِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى وَثَلٰثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahîm · Rahmân · Allah'ın · ismiyle

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَذْكُورًا ﴿١﴾ اِنَّا خَلَقْنَا

yarattık · şübhesiz biz · anılan · bir şey · olmamıştı · uzun devirden · bir zaman · insan üzerine · geldi · gerçekten

الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾ اِنَّا هَدَيْنَاهُ

onu hidâyet ettik · şübhesiz biz · görücü · işitici · ve onu kıldık · onu imtihân ediyoruz · karışık · bir nutfeden · insanı

السَّبِيلَ اِمَّا شَاكِرًا وَاِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ اِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَا۟ وَاَغْلَالًا

demir halkalar · ve · zincirler · kâfirler için · hazırladık · şübhesiz biz · nankör · ya · ve · şükredicidir · ya · yola

وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

kâfûr · katkısı · oldu · bir dolu kadehten ki · içerler · iyiler · şübhesiz · alevli bir ateş · ve

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْج۪يرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ
bir pınardır – içer – ondan – kulları – Allahın – onu akıtırlar – bir akıtma ile – yerine getirirler – adakları

وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَط۪يرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّه۪
ve – korkarlar – bir günden ki – oldu – kötülüğü – yaygın – ve – yedirirler – yemek – ona olan arzuya rağmen

مِسْك۪ينًا وَيَت۪يمًا وَاَس۪يرًا ﴿٨﴾ اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُر۪يدُ مِنْكُمْ جَزَٓاءً
yoksula – ve – yetime – ve – esire – ancak – sizi yediriyoruz – rızâsı için – Allahın – istemiyoruz – sizden – bir karşılık

وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾ اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَر۪يرًا ﴿١٠﴾ فَوَقٰيهُمُ اللّٰهُ
ve – ne bir teşekkür – çünki biz – korkarız – Rabbimizden – bir günde ki – çatık kaşlı – asık suratlı – işte onları korudu – Allah

شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰيهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزٰيهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً
şerrinden – bunun – o günün – ve – onlara verdi – bir parlaklık – ve – bir sevinç – ve – onlara mükâfât verdi – sabrettikleri şeyden dolayı – bir cenneti

وَحَر۪يرًا ﴿١٢﴾ مُتَّكِـ۪ٔينَ ف۪يهَا عَلَى الْاَرَٓائِكِ لَا يَرَوْنَ ف۪يهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَر۪يرًا
ve – ipeği – yaslananlar olarak – orada – tahtlar üzerinde – görmezler – orada – bir güneş – ve – ne bir şiddetli soğuk

﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْل۪يلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ
ve – yakın olarak – üzerlerine – gölgeleri – ve – sarkıtılmış – meyveleri – bir sarkıtışla – ve – dolaşılır – üzerlerine

بِاٰنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَاَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَار۪يرَا ﴿١٥﴾ قَوَار۪يرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا
kapla – gümüşten – ve – bardaklarla – oldu – billûrlar – billûrlar ki – gümüştendir – onları takdîr etmiştir

تَقْد۪يرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ ف۪يهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَب۪يلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا ف۪يهَا تُسَمّٰى
bir takdir ile – ve – içirilirler – orada – dolu bir kadehten – oldu – katkısı – zencefil – bir pınardır – orada – isimlendirilir

سَلْسَب۪يلًا ﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ اِذَا رَاَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ
selsebîl – ve – dolaşır – üzerlerine – çocuklar – ebedîliğe erdirilmişler – o vakit ki – onları gördün – kendilerini sandın

لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ﴿١٩﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ ثَمَّ رَاَيْتَ نَع۪يمًا وَمُلْكًا كَب۪يرًا ﴿٢٠﴾ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ
bir inci – saçılmış – ve o vakit ki – gördün – orada – gördün – bir ni'met – ve – bir mülk – büyük – üzerlerinde var – elbiseler

سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَاِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّٓوا اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ
ince ipekten – yeşil – ve – kalın ipekten – ve – süslenmişler – bileziklerle – gümüşten – ve – onlara içirmiştir – Rableri

شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾ اِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَٓاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾
bir içecek – tertemiz – şübhesiz – bu – oldu – sizin için – bir mükâfât – ve – oldu – çalışmanız – karşılığı verilmiş

اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ تَنْز۪يلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ
şübhesiz biz – biz – indirdik – sana – Kur'ân'ı – bir indirişle – o hâlde sabret – hükmüne – Rabbinin

وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ اٰثِمًا اَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَاَص۪يلًا ﴿٢٥﴾
ve – itâat etme – onlardan – bir günahkâra – veya – azılı kâfire – ve – zikret – ismini – Rabbinin – sabah – ve – akşam

6- *(Bu kâfûr)* bir pınardır ki, Allah'ın *(makbûl)* kulları ondan içer, onu *(istedikleri yerde kolayca)* akıttıkça akıtırlar.

7- *(Çünki onlar)* adakları(nı) yerine getirirler ve şerri yaygın olan bir günden *(kıyâmet gününden)* korkarlar(dı).

8- Ona *(o mala)* olan arzularına *(ve kendi ihtiyaçlarına)* rağmen, yoksula, yetime ve esire yemek yedirirler(di).

9, 10, 11- "Sizi, ancak Allah rızâsı için yediriyoruz; sizden ne bir ücret, ne de bir teşekkür bekliyoruz; çünki biz, kaşları çatık, asık suratlı bir günde Rabbimizden korkarız!" *(derlerdi)*. Allah da onları o günün şerrinden korudu ve onlara *(yüzlerinde)* bir güzellik *(ve parlaklık)*, hem *(gönüllerinde)* bir sevinç verdi!

12, 13- Ve sabrettiklerinden dolayı onları *(girecekleri)* Cennet ve *(giyecekleri)* ipek ile mükâfâtlandırdı. Orada tahtlar üzerinde oturup yaslanan kimseler olarak! Orada ne bir güneş *(sıcağı)*, ne de bir zemherir *(soğuğu)* görürler!

14, 15- *(Cennet ağaçlarının)* gölgeleri üzerlerine yakındır, meyveleri de *(kolayca koparabilecekleri şekilde)* iyice sarkıtılmıştır. Etraflarında da gümüşten billûr *(gibi)* olmuş kaplar ve bardaklar dolaştırılır.(1)

16- Gümüşten billûrlar ki, onları belli şekillere göre *(Cennet ehli kendileri)* takdîr etmiştir.

17, 18- Orada katkısı zencefil olan *(Cennet şarâbı dolu)* bir kadehten de içirilirler. *(Bu zencefîl)* orada bir pınardır ki, Selsebîl diye isimlendirilir.

19- *(Aynı çocukluk hâlleri üzere)* ebedîliğe erdirilmiş çocuklar *(ve genç hizmetçiler)* de etraflarında dolaşırlar. Onları gördüğün zaman, kendilerini *(etrâfa)* saçılmış *(birer)* inci sanırsın!

20- *(Orada)* nereyi görsen, *(ta'rîfi mümkün olmayan)* bir ni'met ve büyük bir mülk görürsün!

21- Üzerlerinde ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler vardır. Gümüş bilezikler takınmışlardır. Ve Rableri onlara tertemiz bir içecek *(Cennet şarâbı)* içirmiştir.

22- *(Onlara şöyle denir:)* "Şübhesiz bu *(ni'metler)* sizin için bir mükâfâttır; ve çalışmanız karşılığını bulmuştur!"

23- *(Habîbim, yâ Muhammed!)* Şübhesiz ki, Kur'ân'ı sana *(hikmetli bir şekilde)* kısım kısım indirdik!

24- O hâlde, Rabbinin hükmüne sabret ve onlardan hiçbir günahkâra veya azılı kâfire itâat etme!

25- Sabah akşam Rabbinin ismini zikret *(sabah, öğle ve ikindi namazlarını kıl)*!

26- Gecenin bir kısmında da O'na secde et *(akşamla yatsı namazını kıl)* ve gecenin uzun bir bölümünde O'nu tesbîh et *(teheccüd namazı kıl)*!

27, 28- Şübhe yok ki şunlar *(kâfirler)*, âcil olanı *(çabuk geçen dünya hayâtını)* seviyorlar da, önlerindeki ağır bir günü *(kıyâmeti)* bırakıyorlar. Onları biz yarattık ve mafsallarını *(birbirine)* sımsıkı bağladık. Dilediğimiz zaman da, *(onları helâk eder)* yerlerine benzerlerini getiririz.

29- Şübhesiz ki bu bir nasîhattir. Artık isteyen Rabbine doğru bir yol tutar.

30- Hem, Allah *(sizin serbestçe istemenizi)* dilemedikçe, *(siz)* isteyemezsiniz![1] Muhakkak ki Allah, Alîm *(herkesin hâlini bilen)*dir, Hakîm *(her işi hikmetli olan)*dır.

31- O, dilediği kimseyi rahmetine dâhil eder. Zâlimlere gelince, onlar için çok elemli bir azab hazırlamıştır.

77- MÜRSELÂT SÛRESİ

[Mekke devrinde nâzil olmuştur, 50 âyettir.]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1, 2- Yemîn olsun *(emirlerle)* birbiri ardınca gönderilenlere *(o* **mürselât***'a)* ve şiddetli bir şekilde estikçe esen *(geçip giden melek)*lere!

3- Ve *(o emirleri)* yaydıkça yayanlara!

4- Artık *(hak ile bâtılı)* ayırdıkça ayıranlara!

5, 6- Hem *(tevbe edenleri)* ma'zur kılmak veya *(günah işleyenleri)* korkutmak için *(peygamberlere)* zikir *(vahiy)* bırakanlara!

7- Şübhesiz ki va'd olunup durduğunuz *(o kıyâmet)* mutlakā vâki' *(olacak)*tır.

8, 9, 10, 11- Nihâyet yıldızlar söndürüldüğü zaman, gök yarıldığı zaman, dağlar ufalanıp savrulduğu zaman, peygamberlere *(ümmetleri hakkında şâhidlik etmeleri için)* vakit belirlendiği zaman!

12- *(Denilir ki:)* "*(Bu şâhidlik)* hangi güne ertelendi?"

13- *(Mahlûkâtın arasını)* ayırma *(hüküm verme)* gününe!

14- O ayırma gününü sana ne bildirdi?

15- Yalanlayanların o gün vay hâline!

16, 17- Biz önceki *(kâfir)*leri *(isyanları sebebiyle)* helâk etmedik mi? Sonra geridekileri onların peşine takarız.

18- İşte o günahkârlara, böyle yaparız!

19- Yalanlayanların o gün vay hâline!

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ هٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ

âcil olanı | seviyorlar | şunlar | şübhesiz | uzunca | geceleyin | onu tesbîh et | ve | ona | artık secde et | geceden | ve

وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا اَسْرَهُمْ وَاِذَا

ve o vakit ki | mafsallarını | sımsıkı bağladık | ve | onları yarattık | biz | ağır | bir günü | önlerinde | bırakıyorlar | ve

شِئْنَا بَدَّلْنَا اَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾ اِنَّ هٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ اِلٰى

edinmiştir | istemişse | artık kim | bir nasîhattir | bu | şübhesiz | bir değiştirme ile | benzerlerini | değiştirdik | diledik

رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَاؤُنَ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

her işi hikmetli | herşeyi bilici | olandır | Allah | şübhesiz | Allahın | dilemesiyle | ancak | istemiyorsunuz | ve | bir yol | Rabbine

﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿٣١﴾

elemli | bir azâb | onlar için | hazırladı | zâlimler ki | ve | rahmetine | diler | o kimseyi ki | dâhil eder

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكِّيَّةٌ

وَهِيَ خَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Rahîm | Rahmân | Allah'ın | ismiyle

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ﴿٣﴾

yaydıkça | yayanlara | ve | estikçe | hem şiddetli esenlere | ardarda | and olsun gönderilenlere

فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾ اِنَّمَا

şübhesiz o şey ki | korkutmak | veya | ma'zur kılmak için | bir zikir | hem bırakanlara | ayırdıkça | artık ayıranlara

تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَاِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَاِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾ وَاِذَا

o vakit ki | ve | yarıldı | gök | o vakit ki | ve | söndürüldü | yıldızlar | artık o vakit ki | elbet vâki'dir | va'd olunuyorsunuz

الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾ وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ﴿١١﴾ لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ﴿١٢﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِ

ayırma | gününe | ertelendi | gün | hangisine | vakit belirlendi | peygamberlere | o vakit ki | ve | savruldu | dağlar

﴿١٣﴾ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾

yalanlayanlara | o gün | vay | ayırma | günü | nedir | sana ne bildirdi | ve

اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِينَ ﴿١٧﴾

geridekileri | onların peşine takarız | sonra | evvelkileri | biz helâk etmedik mi

كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

yalanlayanlara | o gün | vay | günahkârlara | yaparız | işte böyle

اَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَٓاءٍ مَه۪ينٍۙ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ ف۪ي قَرَارٍ مَك۪ينٍۙ ﴿٢١﴾ اِلٰى قَدَرٍ

bir miktara kadar | sağlam | bir karargâhta | sonra onu kıldık | hakîr | bir sudan | sizi yaratmadık mı

مَعْلُومٍۙ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَاۗ فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٢٤﴾

yalanlayanlara | o gün | vay | güç yetireniz | işte ne güzel | ve güç yetirdik | belli

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتاًۙ ﴿٢٥﴾ اَحْيَٓاءً وَاَمْوَاتاًۙ ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا ف۪يهَا رَوَاسِيَ

sâbit dağlar | orada | kıldık | ve | ölülere | ve | hayat sâhiblerine | bir toplanma yeri | arzı | kılmadık mı

شَامِخَاتٍ وَاَسْقَيْنَاكُمْ مَٓاءً فُرَاتاًۜ ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٢٨﴾

yalanlayanlara | o gün | vay | tatlı | bir su | size içirdik | ve | yüksek yüksek

اِنْطَلِقُٓوا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَۚ ﴿٢٩﴾ اِنْطَلِقُٓوا اِلٰى ظِلٍّ ذ۪ي

sâhibi | bir gölgeye | fırlayın gidin | yalanlıyorsunuz | kendisini | idiniz | o şeye ki | fırlayın gidin

ثَلٰثِ شُعَبٍۙ ﴿٣٠﴾ لَا ظَل۪يلٍ وَلَا يُغْن۪ي مِنَ اللَّهَبِۜ ﴿٣١﴾ اِنَّهَا تَرْم۪ي بِشَرَرٍ

kıvılcımlar | atar | şübhesiz o | alevden | ne korur | ve | ne gölgelendiricidir | çatallar | üç

كَالْقَصْرِۚ ﴿٣٢﴾ كَاَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌۜ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٣٤﴾

yalanlayanlara | o gün | vay | sarı sarı | develerdir | sanki o | saray gibi

هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَۙ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾

ki özür dilesinler | onlara | izin verilmez | ve | konuşamayacaklar | bir gündür ki | bu

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٣٧﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِۚ جَمَعْنَاكُمْ وَالْاَوَّل۪ينَ

evvelkileri | ve | sizi topladık | ayırma | günüdür | bu | yalanlayanlara | o gün | vay

﴿٣٨﴾ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَك۪يدُونِ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٤٠﴾

yalanlayanlara | o gün | vay | haydi bana tuzak kurun | bir tuzak | sizin için var | ise | artık eğer

اِنَّ الْمُتَّق۪ينَ ف۪ي ظِلَالٍ وَعُيُونٍۙ ﴿٤١﴾ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَۜ ﴿٤٢﴾ كُلُوا

yiyin | arzu ediyorlar | o şeylerden ki | meyvelerde | ve | pınarlardadır | ve | gölgelerde | takvâ sâhibleri | şübhesiz

وَاشْرَبُوا هَن۪ٓيـٔاً بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٤٤﴾

iyilik edenleri | mükâfâtlandırırız | işte böyle | şübhesiz biz | yapıyorsunuz | idiniz | o şeyden dolayı ki | afiyetle | için | ve

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَل۪يلاً اِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾

günahkârlarsınız | şübhesiz siz | bir az | faydalanın | ve | yiyin | yalanlayanlara | o gün | vay

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾

rükû' etmezler | rükû' edin | onlara | denildi | o vakit ki | ve | yalanlayanlara | o gün | vay

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّب۪ينَ ﴿٤٩﴾ فَبِاَيِّ حَد۪يثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

inanacaklar | ondan sonra | söze | artık hangi | yalanlayanlara | o gün | vay

---

20- *(Ey insanlar!)* Sizi hakîr bir sudan yaratmadık mı?

21, 22, 23- Sonra onu belli bir zamâna kadar sağlam bir yerde *(rahimde yerleşik)* kıldık. Artık *(bunu)* kudretimizle yaptık; işte *(biz)* ne güzel güç yetiren*(iz)*!

24- Yalanlayanların o gün vay hâline![1]

25, 26- *(Biz,)* arzı hayat sâhiblerine de ölülere de bir toplanma yeri yapmadık mı?

27- Orada yüksek, sâbit dağlar meydana getirmedik mi? Hem size tatlı bir su içirmedik mi?

28- Yalanlayanların o gün vay hâline!

29, 30- *(Ki o gün kâfirlere şöyle denilir:)* "Kendisini, yalanlamakta olduğunuz *(azâb)*a gidin!" *"(Haydi!)* Üç çatallı bir gölgeye *(Cehennemin dumanına)* gidin!"

31, 32- *(O,)* ne gölgelendiricidir ne de alevden korur. Çünki o *(Cehennem)*, saray gibi *(büyük)* kıvılcımlar saçar.

33, 34- Sanki o *(sıçrayan kıvılcımlar, peşpeşe gelen)* sarı develer gibidir. Yalanlayanların o gün vay hâline!

35- Bu, *(onların artık)* konuşamayacakları bir gündür!

36- Onlara izin de verilmez ki özür dilesinler!

37- Yalanlayanların o gün vay hâline!

38, 39- *(Onlara şöyle denilir:)* "Bu, *(hak ile bâtılın)* ayırma *(hüküm verme)* günüdür! Sizi ve *(sizden)* öncekileri bir araya getirdik. Artık *(azabdan kurtulmak için)* bir tuzağınız varsa, haydi bana tuzak kurun!"

40- Yalanlayanların o gün vay hâline!

41, 42- Şübhesiz ki takvâ sâhibleri *(ise, o gün)* gölgelerde ve pınar başlarında, canlarının çekmekte olduğu meyveler arasındadırlar.

43- *(Onlara şöyle denilir:)* "İşleyegeldiğiniz *(sâlih)* ameller sebebiyle *(bir mükâfât olarak)*, âfiyetle yiyin, için!"

44- İşte biz, iyilik edenleri böyle mükâfâtlandırırız.

45- Yalanlayanların o gün vay hâline!

46- *(Ey kâfirler! Siz de dünyada)* az bir müddet yiyin, faydalanın! Çünki siz günahkârlarsınız.

47- Yalanlayanların o gün vay hâline!

48, 49- Hem onlara: "Rükû' edin!" denildiği zaman, rükû' etmezler. Yalanlayanların o gün vay hâline!

50- *(Onlar)* artık bundan *(Kur'ân'dan)* sonra hangi söze inanacaklar?